

השעה הקדומה

חיים
יבין

זדנקהו

אותו

לכלביים

איך משתיקים חמישה נודניקים צמאים?

טרופית גדולה.

אריאלי

אשכוליות ענבים תפוזים לימון תפוזים

כדי להשתיק חמישה נודניקים צמאים שחזרו כרגע ממגרש המשחקים צריך משהו שיהיה מרווה, טעים ובכמות מספיקה לכולם – זוהי טרופית גדולה.

האריזה החדשנית העליזה של טרופית גדולה נוחה לשימוש, קלה לנשיאה מהחנות ומכילה כמות של חמש טרופיות קטנות. טרופית גדולה בחמשת הטעמים האהובים: תפוזים, אשכוליות, תפוזים, ענבים ולימון.

פרס גדול – לכל שותה טרופית גדולה.

שלח 12 גזירי פרי מאריזות טרופית גדולה לפי הכתובת: תשלובת תבורי, ת.ד. 33150 תל אביב עבור טרופית גדולה. צרף את שמך וכתובתך ולביתך יגיע פוסטר צבעוני גדול ומצחיק.

"העולם הזה", שבעות החרשות הישראלי • המערכת והמינהלה: **תני אביב**, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: **"עולמופרי"** • העורך הראשי: **אורי אבנרי** • ראש המערכת: **יוסי ינאי** • עורכת-תכנית: **יוסי שנון** • עורכת כיתוב: **ענת ישראלי** • צלמי מערכת: **ציון צפריר** ו**גילה רזין** • ראש המינהלה: **אברהם פרימן** • מחלקת המודעות: **רפי זכרנוני** • המו"ד: **"העולם הזה"** • בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בני אביגדור • הפצה: **גד"כ** • בע"מ • מלופות: **צינקהרפיה**, **"כספי"** בע"מ.

קיא ירי

לו, אבל לא ידעתי איך. זקנים עקשניים, בסביבה מגורים מהודרת, עדיין לא היו לי בקאריירה. אז הרבצתי לו בנשק האחר הקטלני והגורא שברשותי - הג'ורה. פתחתי עליו פה - פחד אלוהי להיזכר. סיננתי עליו באופן שקט, מדוד וקצוב, רעל טהור וירוק, עשרים וארבע קאראט. הוא הרגין לי את החיים - מוות!

נראה שהעלבתי אותו נורא, כיוון שב- שבריר של שניה ראיתי מול עיני איך הלמליה הדיבית הופך כלב נושך. ועל כל מיקרה, שמישהו אולי ראהו בקלונגו וקל- קלחו, כדי להסיר לי ספק שמי יודע, אולי הניץ בלב מישוהו - התחיל לערוך לי שעורוריה הגונה עד לב השמיים.

תחת הכותרת חזק בצד מופיע בעמוד 67 של גליון זה מדור חדש, בעריכת עורכת-הדף אילנה אלון, העורכת לענייני חוק ופולילים של העולם הזה. הוא יטפל בבעייה שכל אורח נתקל בה: מהן זכויותיו כלפי המישרטה והחוק?

עד כמה שדורש מדור כזה מוכיח מיקרה שקרה לחברת-מערכת אחרת: אודטה דנין, בעלת המדור לא לגביים. השבוע הביאה לי סיפור אופייני. מספרת אודטה, בסגנונה ה- מיוחד:

חלם משתולל בלי רסן. את הסיפור הבא אספר ללא שמות, כדי שלא יצוץ לאינו שוטרת הרעיון המבריק לקחת אותי בליה לאבנריכר, בגלל העלבת שוטרת, בתפי- קיד" מעל דפי העיתונות, או משהו כזה. מה אני יודעת. אם מזמינים אותי על טענת-שווא לא חשובה, ומאיימים עלי במעצר, אם לא אופיע מיד, בפיוזי- ייך, קילומטרים על קילומטרים מביתי עד מישרטה התנועה בדרך-לוד, כדי לט- עון שם מה שהסברתי מייד בטלפון - מול על מה שאלך לספר כעת מגיע פוזה מול כיתאיורים.

העולם התחתון מפוצץ מיטענים על כל גיבעה ותחת כל עץ רענן, פורצים וגונבים לאור היום, רוצחים זקנים במיטתם בעד שתי שיגיונה, אורחים נשדדים באלימות נוראה, אבל במישרטה יש למישהו כל הפנאי, הדבקות במטרה והידע המתוחכם כדי לתפוס פושע מזיק מאין כמותו לי- מדינת - אני.

אנא, מר מפכ"ל, תעשה סדר אצל החל- מאים, ותסביר להם, בבקשה מאוד ממך, שמותר להם להשתמש בקצת שכל ישר, בייחוד אם נופל להם בידים "קיון" מסו- בך, בריהוכחה, ומיזק שכמותי.

הייתי יכולה להתפעל קשות ממה שהולך כן, אלמלא כל הטיירה האיומה הו- שהיתה נחלת.

יום אחד נסעתי בשלהי משהו ליד הבית, שכתי יושבת בכיסא קלנה מאחורי. התניתי את האוטו, העברתי את הילדה קדימה, ונתתי לה לשחק בהגה. התענגתי על רג- עים מאושרים מאי, כשלתפע בא יוצמח קישש והסתייר לי את הנזף.

"יו ספיק אינגליש?" החל את הנידנדוד המוכר, מהוויית הבלשנית, בהיגיו מקומי. הוא לא ראה לי שום תייר נזקק. אני, אולי, רק בת 27 אבל את המבט העוגבני אני כבר מזהה מזה 20 שנה.

קיצצתי אותו בשלב די מוקדם, ובגסות. "עוברית, בני", אמרתי, "עוברית לגמרי. שלום!"

אבל זה לא הספיק. אולי זה יום-מזל שלי, הוא נגס עוד ביס בומן שלי. "את גרה כאן בסביבה?" התחיל להת- עניין. הסתכלתי בו בשינאה פראית. בא לי לראש: איך הוא מעז בכלל? איך הוא מעז! איך הוא מעז!!!

אין ספק שהוא נפל אצלי על רגע לא טובלן. נוסף על כך נשען בכלבתיות על דלת המכונית, חוסם את היציאה, וזה כבר אקט תוקפן.

מה יכולתי לעשות? רציתי להרביץ

לעשות. זכותו להתפרק. זכותו הלגיטימית. המישרטה שיגרה מיכתב אלי. מה לעשות. זכותה לבדוק עניין. זכותה הלגיטימית. קיבלתי הזמנה למישרטה. להתייצב "דחוף" כשבידי כל הרישיונות.

הרמתי טלפון לסמלת החתומה על העסק, לברר את מי דרסתי, ומאיו סיבה. אני בן-ראדם עסוק, ולפעמים שוכחת לציין אירועים כאלה בין רשימות-הקניות שלי. תחילה לא רצו בכלל לגלות לי, אחר- כך התרצו, הסבירו לי מה האשמה. הס- ברתי לסמלת בדיוק את כל העניינים, והיא דווקא הבינה, אבל גם לחנטריש כזה הם עובדים בשיטת התבוא-פה-אצלי.

מה חשבו? שאם אבוא מהרצליה עד דר-לוד (1), אטעה חמישים פעם בדרך בחום הלוהט, עם כל מיני מחלפים לא מוכרים, אשתגע מהבעייה עם מי להשאיר את התינוקת שפגיעה אחת בלוח-הזמנים שלה הורסת לי יממה שלמה, אשרוף בנוזן יקר, ואז יוצצו "עובדות" חדשות? טלפון בשביל לסגור טימטום כזה כבר לא טוב? אנשים פנויים שם לפיקנטריות? נופל להם עניין כזה, זה להם, כנראה. עשו לי "הנחה" שאבוא כשאמא שלי תחזור מחוץ-לארץ, כי אני את בתי לא משאיר עם אף אחד אחר.

בינתיים שלחתי עובד של בעלי כשבידו הרישיונות, ואת הסיפור הרי כבר שמעו ממני. אבל זה לא הספיק לרס"ר.

"אישית" הטעמה, "אישית" לא עזר לי כלום, ואת רשימת-הבלהות שמניתי לעיל עם הדלק, הנמן שאין, וכל הבלגן, נאלצתי לעבור. ולא לשכוח עבור מה!

"כשהמישרטה חוקרת", אמרה לי, ואני השתגעתי על המקום ביגלל הקפקא, אז אסרו להפריע לה.

"חוקרת", אמרה לי, "חוקרת!" איזו מילה של קג"ב בהקשר הזה שלי! בל- שים! חרקות! סירנות! "חוקרת!" בחדר מלא אנשים קיבלה אותי גברת עליזה וקולנית, מתפרצת בעוז מכל פתח במדים.

San Diego Jewish Press

Heritage

Comment & Opinion

VIEWPOINT

Explaining Politics of Avnery

By Rabbi Israel Koller
Charleston, W. Va.

your readers may be inter-
ested in his domestic views.

In addition, as a member of
the Knesset, Avnery spon-

הכתבה בעיתון "הריטייג"

המסורת של יוברט האמפרי ועדלי סטיבנסון

"שלום!" רעמה בקול גדול. "כבר חודש אני מחפשת אותך, הורד-מעלתה סוף-סוף הגיעה! או מה?" התחילה לחלק חוויות משפחתיות שלי נוכח כל האנשים בלהי- טות. "אז מה את אומרת על זה?" שתתה בבקיות רבה בתוך החומר, מרגישה זכאות מלידה למעורבות בסרטים הלא- נוגעים לעניין.

"לא הבאת רישיונות-רכב איתך? או תלכי, ותבואי לכאן עוד הפעם!" שרה בעלזות רעה של סמכות מסת- אבת. חוקרת נחמדה, הסגנית של השריף, בכל זאת באה לעזרתי, וקיבלה ממני עדות, הסברתי, בקיצור ככל שיכולתי, מבלי להיכנס לפרטים, כדי לעוף הביתה מהר ככל שאפשר. מאחורי גבי לא יכולתי שלא לשמוע את השריף מתחקרת ליד הדלת את העובד של בעלי, שעזר לי להגיע לשם, בפרטים מאוד פיקנטיים, ומאוד לא לעניין, של המוצאות את מישר- פחתי, אולי זו רכילות, אולי זו אמת, אולי אני לא רוצה שהעובדים של בעלי יהיו מעורבים בפרטי חיי - אבל אלה דקויות שלא מופיעות בתפריט הרישיונות. לא האמנתי שזה קורה לי. "תגידי", שאלתי, "אין אף סמכות אחת בכל המישר- טרה שתדע במה לטפל ובמה לא? בעלים מכים את נשותיהם, רוצחים אותן נפש,

"התינוך שלך!" התחיל לצעוק, כשהוא מוצא פיתאום עניין להאחו בו. "ראיתי איך נסעת איתו על הבריכיים!"

הבת שלי המשחקת בהגה המכונית ה- חונה, באמת היתה ישובה כל הזמן על- בירכי, ומי שהסתכל יכול לראות איך צידקתו נוקבת שמיים.

זעמו של החמרמן הזקן נסק לגבהים. הוא רדף אותי עד לתוך חנות, והתחיל לצרוח גם שם, למיקרה ומישהו לא יודע באיזה עניין יש לו קשר איתי - אם אני יודעת מה אני עושה כשאני מסיעה את הבת שלי על הבריכיים.

גירשו אותי מהחנות, אבל האיש עוד לא סיים. הוא היה כבר בעיצומו של אמוק צדקני, מגוע טאטא-סלבסקי טהור. רק גבר, שגעו לו ישר באשכים, יכול להשתולל כך. בתי, "הנוסעת", שהמציא ברגע נואש אחד - בוודאי ובוודאי שלא היתה עילה מספקת לטירוף שאחז בו.

הוא הוציא נייר ועיפרון, ובחשיבות מנופחת רשם את מיספר מכונית. חזרתי הביתה, סיפרתי על הקרית, ושכחתי ממנה. יש כל מיני דגים בים, ובכן, שכחתי תקרית זו מוקדם מדי. החיה הזקנה, הפצועה, לא מצאה מנוח לגיש- מתה הנעלבת, ושיגרה מיכתב למישרטה. לא נושך במיכנסים, אז במיכתבים. מה

והמישרטה לא מטפלת בזה, מחוסר עינין ציבורי. אז על דבר כזה אין ראש אחד בכל המישרטה שיבין את האיוולת, את ביבוב-הזמן והטימטום של כל העסק?"

"לא", חיכה השריף ברשעות. קראתי תגר גדול מדי על כושר שיפור- טה, ועל דבר כזה לא עוברים בלי נקמות. אורח המאבד את שלוחתו בחברתה, זו עוד קרקפת לתוך התגורה העמוסה. "יהיה מישפט", חיכה לי בסיפוק, כיוון שבועם עצור הסברתי כמה אין לי זמן לבזבז על שטויות, ולא יבחוש כמוני יכנה את העבודה שלה על כל התליכה, "שטויות". מי החמור שהתלונן - זאת לא הסכימו לגלות. עד היום אני לא יודעת. זה חסוי וסודי. שימות עם כל החסוי שלו, כבר לא רוצה נקמות, לא רוצה צדק, לא רוצה כלום, רוצה רק שיעזבו אותי מכל העסק. אזוני המפכ"ל, אתה חושב שיש לי צ'אנס?

עד כאן סיפוריה של אודטה, אני מקווה שאילנה אלון תענה במדורה החדש גם על השאלות המתעוררות בו.

מיכתב

מקליפורניה

מיכתב שקיבלתי השבוע מאמריקה הזכיר לי נשכחות. שלמה הררי היה קצין-מישרטה בכיר, כאשר עבר אלינו והפך ראש מינהלת העולם הזה. זה היה בראשית שנות ה- 50. לאחר מכן החליט להתמסר לפסי- כולוגיה, ירד לארצות-הברית, הפך שם פרופסור ואף כתב סיפורי-לימוד בשטח זה. שמו עתה הרבט הררי, והוא חי בסאן-דייגו, קליפורניה.

במיכתבו קטל לי קטע של העיתון הי- יהודי המופיע באותה עיר, הריטייג ("מרשה"), שבו פורסם מיכתב של הרב ישראל קולר מצ'ארלסטון, וסטיוורג'יניה, כתגובה על כתבה של בעלי-טור יהודי שפורסם באותו עיתון. הנושא: "דיעותיו של אבנרי".

הרב מגיב על ההתקפות עלי שנכללו באותה כתבה, אלה היו מסוג ההתקפות הרגילות, המופצות נגדי על-ידי מנגנון- התעמולה הרישמי של ממשלת-ישראל, באמצעות סוכניה בקהיליה היהודית שם. חדלתי מזמן להתרגש מהן. אני מתואר בהן כקומוניסט, כפאשיסט, כעושר-ישראל, כפורנוגראף ומה עוד. אין בכך חדש.

לעומת זאת היה הרבה חדש במיכתבו של הרב. הוא יצא להגנתי ולהגנת העולם הזה, קובע שאני ממשך במיטב המסורת של הליברליזם האירופי. "אבנרי פועל במיסגרת המסות של המיפלגה ה- דמוקרטית של יוברט האמפרי, עדלי סטיבנסון ואטס קיפור... שבוענו תמך בשיויון-זכויות לגשים, בשיויון דתי ל- זרמים הלא-אורתודוקסיים ביהדות, בנשור אין אזרחיים למי שאינם יכולים להינשא בדרך דתית, בביטול המימשל הצבאי ל- ערבים בישראל ובמינוי אומבוסדמאן... הוא עומד על המישר נגד הסחף בזכויות- האזרח ונגד הניצול-לרעה של כוחות ה- מישרטה".

"עד לפני חצי שנה" מעיר שלמה הרבט הררי, "לא היה עיתון זה מפרסם מיכתב כזה לעולם!"

מיכתב

בברלין

מיכתב מסוג אחר קיבלתי מאלה שטרנברג, מורה ישראלית מתל-אביב, שי ביקרה בגרמניה. זהו העתק של מיכתב ששלחה לי"ר הקהילה היהודית בברלין. הגברת שטרנברג מספרת כי בעת בני- קור בבית הקהילה היהודית בברלין, בי- רחוב פאואנן, מצאה בסיפרייה שלו רק עותקים ישנים של העולם הזה. כאשר שאלה היכן הגליונות החדשים, נאמר לה כי שוב אין מזמינים את השבועון, מכיוון ש"אינו חשוב".

המורה הישראלית מודיעה במיכתבה לי- י"ר הקהילה כי העולם הזה הוא שבועון חשוב מאוד, מאחר שהוא מדווח על ה- זרמים השונים בישראל, "שמה זוהי הפ- לייטה לרעה של כתבי-עת אופוזיציוני?" שאלה את העסקן היהודי. לזאת קוראים שאלה ריטורית.

מיכתב מקליפורניה

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

את מעלליו של ראש המחלקה לרשימות ומסר-עקיפין בעיריית חיפה. כתבו המשוטט של השבועון כאירופה, עמדם קינן, סקר, תחת הכותרת "ישראלים עליך, פאריס!" את הנעשה במישבת הישראלים בעיר האורות. תחת הכותרת "ישראל בוארשה" דיווח דוד רבינו, על פסטיבל הנוער הדמוקראטי, שנערך בבירת פולין.

כשער הגיליון: המחשה מצולמת לכתבת-השער, נוער עברי — לאן הערב? *

כדימת הקשר המדוקאי * מארב קטלני ליד רצועת עזה

* ה"טדי בויס" * המהתלה של נתן זך ושוח'י

"העולם הזה" 933
תאריך: 1.9.1955

התוכחה, בנו תליתילים של תיאוריות מפולפלות. לנוער הבריטי חסר תוכן בחיים, אמרו תוך נענוע ראש כבד משקל. הוא מנסה למלא את החלל בשיעור הזה, מתוך תיקוה שיעזור לו לשכוח את ההווה המשעמם והאפורי.

הסיגנון היה בריטי עד ללשד העצמות, ממש כמו הניסך המנוח עצמו. אולם ה"תופעה היתה משותפת לרוב ארצות כדור הארץ. הנוער התייחס מן ההווה, ושוב אינו מחפש את המחר, ובורח אל האתמול (ראו: כתבת שער).

כדורגל

הכדור הוא עגול

אלפי זוגות עיניים תרו על-פני המיגרש, חיפשו את יהושע ("שיע") גלזר, חלוצה המרכזי של מכבי תל-אביב. במקומו נראו שני ותיקים. יוסף מרימוביץ' ויוסף גולד-שטיין, שחזרו זה מקרוב מלונדון הערי על המיגרש החדרתי וסייעו בהצלחה רבה לנצחון המכריע על הפועל חדרה בתוצאה 0:6. שניים מבין חצי הריסר השערים הוב' קעו ברגלי מרימוביץ'.

ניצחון דומה, קטן במעט, אך עקשני פי כמה הושג בקרב בין הפועל פתח-תיקוה ובית"ר תל-אביב. אחת בעיטות מרגלו של ציריק, אחת משל זליקוביץ' קעו את התוצאה 0:4 לאחר מחצית מאופוסת, וגרמו אכזבה קשה לאוהדי הקבוצה התל-אביבית הידועה ברוח הלחימה שלה.

הקערה נתהפכה על פיה. האומלל ביותר מבין 88 השחקנים שהתמודדו ב"שבת האחרונה על הגביע, היה, ללא ספק, שוער קבוצת מכבי פתח-תיקוה, חיים בוך. היתה זאת הגדולה בהתפצות רבע-הגמר, כשבתום המשחק בין מכבי פתח-תיקוה לבין הפועל רמת-גן היתה התוצאה מאר פסת, והמישחק הוארך ב-30 דקות נוספות, כנהוג במישחקי גביע. חסרה עוד דקה אחת לסיום המישחק, בהארכה, כשי לפתע הגיח כדור מצד ימין לעבר השער, נהדף על-ידי השוער הפתח-תיקואי לתוך שער. שער-עצמי אומלל זה הוריד את הפתח-תיקואים ממישחקי הגביע, והעלה את הרמת-גנים לחצי-הגמר, בו יתמודדו עם הפועל פתח-תיקוה.

המאשר ביותר בין מתחרי השבת ה"אחרונה היה אלי פוקס, מאמנה ושחקנה של מכבי חיפה, שהפכה את הקערה על פיה בדרכי החיפאי, ולאחר שבמישחקי ה"ליגה נוצחה קבוצתו על-ידי הפועל חיפה 0:4. גמלה השבוע ליריבתה באותה תוצאה עצמה, והעלתה עצמה לחצי-הגמר, בו תתמודד עם אסיה-מכבים — מכבי תל-אביב.

אנשים

● תורת המתיחה: לאחר שדבר פירי סם שיר פרי עטו של אריה סיוון, בשם "לאחדות המעמד", שהיה מעין מאמר פוליטי קצוץ-שורות, החליטו שלושה משוררים צעירים אחרים להתל בו, ו"שלוהו אל עורך המוסף הספרותי של דבר, אריעזר שטיינמן, מיכתב ירחמיאלי מלא תהילות נוסחציפוריהנפש. המיכתב, פרי-עטם של נתן זך, יוסי בר ודויד אבידן, נדפס בטם השישי האחרון ב"מוסף לספרות של דבר, ברצינות גמורה.

נשק ההרוגים. שתי בנותיו של שולק ווכטל, אירית (12) ורחל (5) עוד תשמענה סיפורים רבים על אביהן, בן גאליציה ש"השתתף בבניית גדר-הצפון, וריכז את ענף הפלחה במשקו. סיפור אופייני: לאחר הקרב הראשון עם המצרים, אחרי הקמת המדינה, ווכטל, או מספק עמדה במשק, לאסוף את נשק ההרוגים המצריים. בעזרת נשק זה הגנו בני המשק למחרת היום על ביחם.

לידו ישב משה ("מונדק") פרבר, חבר אותו משק, כשבידו תימקלע טון. הגייפ עבר ברעש את גשר-ביילי הנמצא כ-800 מטר מיד-מרדכי 700 מטר מארז.

את אשר התרחש באותו רגע סיפר לי-מחרת היום מונדק פרבר לעיתונאים, ש"חקרוהו לפני שהתוזר לעבודתו ליד ארז: "לאחר שעברנו את הגשר והתקרבנו ל"עיקול הכביש, ניתן עלינו לפתע, מן המארב, מטר יריות מנשק אוטומאטי, וכן הושלכו רימוני-יד. שולק המשיך לנסוע, למרות מטר היריות, ואני השתחתי מיד התחלתי לענות באש.

או השתתקו התוקפים ולא הוסיפו ליר-רות. אך ווכטל כבר היה נקוב כדורים ובגופו היו רסיסים. בכל זאת הוא המר שיד לנהוג בגיפ, עוד כ-200 מטר ושאל אותי: "הנפגעת? ענית לו שלא, ושאלתי אותו אם הוא נפגע. לא! ענה שולק. "לא נפגעת!" נראה שוכטל לא הרגיש כלל שנפצע. הכדור הראשון הבקיע את זוגיית השימשה הקדמית וחדר לחזהו. כדור שני נכנס מצד ימין ופילח את ריאותיו, ויצא משמאל. "כעבור דקות מספר הוא איבד את השליטה על ההגה, וכשאלתי אותו מה אירע, ענה כי ה"צמיגים נוקבו כנראה.

"כשירד הגיפ מן הכביש והתהפך, יצא נו והתחלנו להתקדם בריצה אל עבר משק ארז. אך עברנו 20 מטר בלבד, אני לא נפגעת, יריתי כי ווכטל מתחיל לפגור ושאלתי לפשר הדבר. הוא ענה שאפסו כוחותיו. באותו רגע הגיעו למקום אנשים מארז, שיצאו לשמע היריות. נלקחנו מיד ליד-מרדכי.

ווכטל הוכנס למרפאה והיה עדיין ב"הכרה מלאה. הוא הספיק לקרוא לאשתו, רגינה, שבאה אליו והיתה לידו. הרופא נתן לו עירויים, אך כעבור עשר דקות מת ווכטל בן 40.

מונרוברג'ידה

בעת סיורה בעולם, לקידום סרטיה, נפגשה כוכבת הקולנוע האיטלקית הכחה ג'ינה לולוברג'ידה בכוכבת מרגלי מונרו, ג'ינה אמרה: "היא נפלאה" ומרגלי השיבה: "היא נהדרת" הכותרת בעולם הזה היתה: "בחזה המערב אין כל חדש".

העם

המערב הגדול

בקצה המערבי של המרחב השמי, ב"מקום שם נושקת אפריקה הצפונית את גלי האוקיאנוס האטלנטי, שוכנת ארץ מערב אל-אקסה, "המערב הגדול", ששמה שובש בפי האירופים, הקוראים לה מרור-קו. בימים עברו היתה אחת מבירות התרבות העולמית, מרכזה של אימפריה ש"השתרעה מגבולות מצריים ועד לצפון ספרד, מישכן של שירה ומדע. החדוש שוב ריכזה מרוקו את תשומת-לבם של העולם, של המרחב ושל ישראל.

מילחמת-השיחרור של עם מדוכא, ה"שואף לחרות, היא תמיד עלילה אנושית מפוארת. מילחמת-השיחרור של מרוקו אי-נה יוצאת מכלל זה. על אף סיפורי-הנועה של הכובש הזר, לבו של העולם פעם למען ההמונים שיצאו ברובים ובאקדוחים נגד המיקלעים והטנקים, למען שבטיהם המפגרים שיצאו על סוסיהם נגד אויב המצוייד בתותחים ובמטוסים.

לצירוף שני המשעבר, רגשות מהולים לחמו לה בצד זה לבבו של האזרח ה"ישראלי. הוא לא היה רק כצופה בעלילה יפה אך זרה. תוצאות הקרב על מרוקו עתידות להשפיע עליו לפחות בשתי דר"כים. מרוקו משוחררת תצטרף למחנה ה"תנועה הלאומית הערבית, יריבת ישראל, ובמרוקו משוחררת עלולה לקום סכנה גדולה ליהודים המקומיים.

הצד הטרגי הוא ששתי התופעות גם יחד היו יכולות להימנע. מילחמת-השיחרור של מרוקו יכלה לשמש הזדמנות מהירה לישראל, מדינה שנולדה במלחמה נגד כובש אירופי, להוכיח שאכן אין היא סניף של אירופה השוקעת, אלא חלק מן העולם השמי המתעורר. ז'סטות מעטות אך יפות יכלו להחדיר בהדרגה ללב ה"מרוקאים, המצרים והעיראקים את ההכרה, כי ישראל אינה אויבת אוטומאטית לכל שאיפה ערבית.

ממשלת-ישראל לא ידעה לנצל הזדמנות זו, כדי לקנות יתרונות חולפים מידי צרפת, העמידה עצמה בגלוי בשורת אויבי החרות המרוקאית. קול ישראל כינה ברוב המיקרים את נושאי המרד של מרוקו בשם "כנופיות טירוריסטים". בזירה ה"עולמית הופיעה ישראל כבת-בריתה של המשעבר. כאשר תקום מרוקו העצמאית, תצטרף מדינה נוספת למחנה אויביה של ישראל.

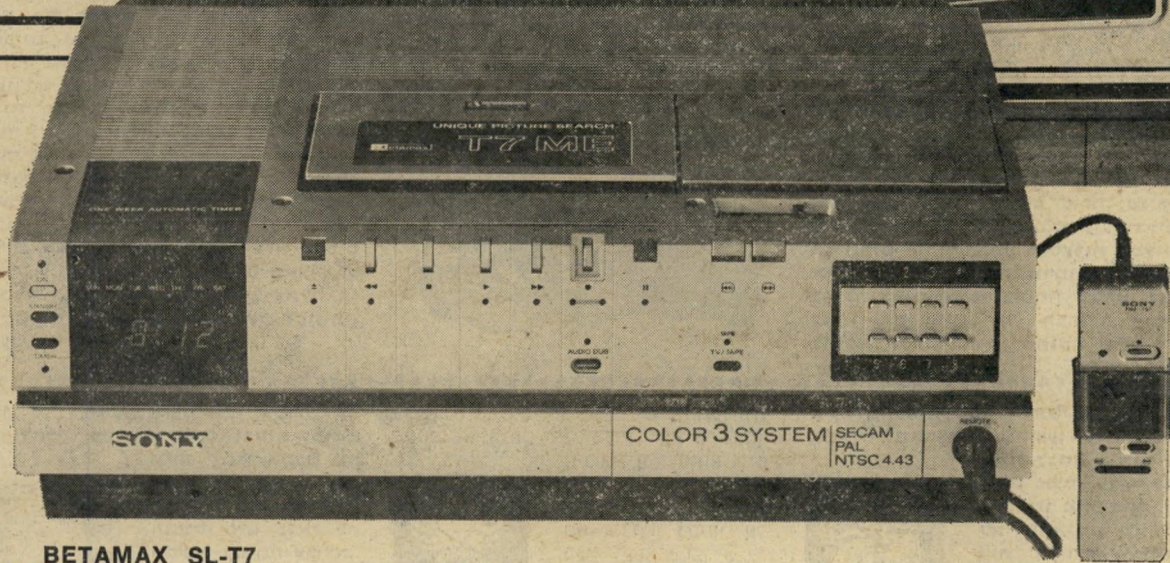
אנשי מופת

מוחו של אדם

השעה היתה 9 בערב כשיצא הגייפ מיד-מרדכי, נהוג בידי שלום ("שולק") ווכטל.

בימים עברו קראו האירופים למרוקאים בשם "מורים" או מאורים, על פי השם הקדום של מרוקו, מאוריטניה. אך תלו, גיבור של שיקספיר, היה מרוקאי, והפסוק שתורגם בטעות "הכוש עשה את שלו, הכוש יכול ללכת", היה צריך להיות "המרוקאי עשה את שלו, המרוקאי יכול ללכת".

המילה הראשונה והאחרונה בעידן הטלוויזיה: Trinitron & Betamax

CVM-2711 PS-27"

BETAMAX SL-T7

- הפעול פשוט המאפשר לכל אדם ללא הכשרה מיוחדת להפעיל את המכשיר.
- כניסת הפעלה לתמונה בזמן עצירה רגעית של המכשיר במצב הקלטה בשימוש עם מצלמה וקליטה מהאוויר.
- כיון צילום אחז למשנהו.
- הקיים ללא מחיקת התמונה.
- עזרה רגעית "PAUSE" בכל מצבי ההקלטה, המשתחררת אוטומטית לאחר 8 דקות למנוע שריקת ראשים.
- בזמן חיבור מצלמה HVC-2000P המכשיר מופעל מרחוק ע"י המצלמה.
- המכשיר יעצר אוטומטית כאשר המחה במצבר יורד מתחת למותר ע"מ למנוע את הכלאי של המצבר.
- חיפון לוחות, הסוגי את המכשיר בתנאי לחות קשים ע"מ למנוע נזק.
- רמות הדיאגנוזיס נקבעות אוטומטית ע"י המכשיר ע"מ לאפשר קבלת תמונה וקול באיכות האופטימלית.

SL-3000

- עובד בשיטת PAL נכבדים.
- מכשיר קטן, קל כמשקל המיועד לעבודה ניידת.
- מצב אבז' או אפקי.
- עליונה מקורות מתת שונים: 1) מצבר נטען BP-60, 2) מעטף יחידות תאום AC-345, 3) יחידת הנכנית מהאוויר, ותכניות להקלטה ללא נוכחות המפעיל.
- מתאם למצבר מכוניות המאפשר הפעלת המכשיר בעזרת הרכב הסרטי שלך.

BETAMAX

שיטה בעלת שפותחה ע"י SONY המצולמת את שיטת U-loading להשלחת הסרט, שיטה הקיימת במכשירי הוידאו המקצועיים U-matic הנמצאים בשימוש בינם בתחנות שידור.

השיטה מאפשרת קבלת תמונה באיכות גבוהה ע"י ניצול המהירות הסיבוב היחסי של הראש והסרט, ראיית התמונה על פני המסך בזמן הרצת הסרט קדימה ואחורה, ועוד מכלול אפשרויות נרחב (ראה פירוט להלן) שפנתחו ע"י חברת SONY יצרן פירוט הנדלול בעולם, פרי 20 שנות ניסיון, מחקר ופיתוח.

TRINITRON

רק בטלוויזיות הציבוניות של SONY תמצאו את TRINITRON השיטה הבלעדית המקרינה את התמונה בעזרת תותח חוד קנה וטכניקת מסך משוכללת. המאפשרת קבלת תמונה חדה ובעלת בהירות גבוהה בצבעים טבעיים.

לבחירתך מספר דגמים חדשים בגדלים שונים:

CVM-2711 PS-27"

- 3 שירות צבעי.
- PAL/SECAM אוטומטי NTSC אוטומטי להקרנת סרטי וידאו מארה"ב בשילוב מערכת וידאו ביתית SONY דגם SL-T7 Betamax.
- יחידה בקרה משוכללת.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצרה.
- כניסות וציאות וידאו ואודיו.
- מנבר פנימי בעל עוצמה של 8 וואט המאפשר חיבור רמקול חיצוני.
- יחידת בקרה מרחוק רב-תכליתית, בעלת אפשרות לקליטת 12 תחנות, צבע, בחירות, עוצמה, השתקת קול, כיוון אוטומטי, הדלקה וכיבוי.

KV-2024 E-20"

- לחצני מנע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצרה.
- יחידת בקרה מרחוק.

KV-2032 ME-20"

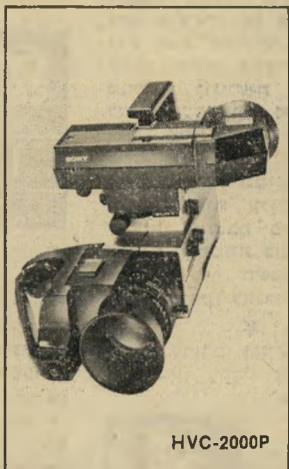
- 3 שירות צבעי.
- PAL/SECAM/NTSC אוטומטי.
- לחצני מנע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצרה.
- רמקול Two Way.
- יחידת בקרה מרחוק רב-תכליתית.

KV-2020 ME-20"

- 3 שירות צבעי.
- PAL/SECAM — אוטומטי, NTSC — ידני.
- לחצני מנע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצרה.

KV-1400 E-14"

- מכשיר נייד.
- לחצני מנע לבחירת תחנות.
- אנטנה VHF/UHF.

HVC-2000P

HVC-2000P

- מצלמת צבעי ניידת בעלת שפופרת TRINITRON המאפשרת קבלת צבעים באיכות גבוהה ביותר.
- משקל נמוך 2.9 ק"ג המאפשר ניידות מירבית.
- זום מצמם 6:1, מצמם אוטומטי ידני, MACRO LEVEL לצילום אובייקטים קטנים והדלקתם על פני המסך.
- משנתה אלקטרונית למעצמה המאפשר פיקוד על מנתה של החומרה המצולמת לאורך הצילום, כיוון W/B לקבלת צבעי נכון, בדיקת צמצם ידני, תנועת הצמצם האוטומטי, אוידיטור לפעולת הוידאו-טיפוס המחובר, מצב המצב, כמות התאורה בשטח הצילום.
- אפשרות להפעלת העצמה מרחוק.
- FADER לכניסה ויציאה משחור.
- הפעלת הוידאו-טיפוסים SL-T7, SL-C7, SL-3000.
- ע"י המצלמה.
- מיקרופון פנימי לקליטת הקול בזמן הצילום.
- כיוון אוטומטי לעבודה מוידית ללא כיוונים מדידמים ע"י העברת לחצני המכשיר למצב "הירוק".
- מילול אביזרים נרחב המאפשר ניצול מירבי של המצלמה למטרות שונות.

SL-T7

- 3 שירות צבעי.
- PAL/SECAM לקליטה והקרנה — NTSC להקרנת סרטי וידאו מארה"ב, כמורכב מאפשר הקרנת סרטים מוקלטים מכל רחבי העולם.
- PICTURE SEARCH — מאפשר הרצת הקסטה במהירות לשני הכיוונים תוך כדי ראיית התמונה על המסך, ע"מ למצוא מקומות מסוימים ע"י הקסטה.
- יחידת בקרה מרחוק משוכללת.
- תכנות המכשיר להקלטה עצמית (ללא נוכחות המפעיל) עד שבוע ימים מראש.
- AUDIO DUB — להקלטה ערוץ קול על פני הקיים ללא מחיקת התמונה מהסרט.
- בורר מתח קטומטי מ-110V עד 240V למניעת קצרה במכשיר.
- אפשרות "להקפא" תמונה — "FREEZE".
- AUTO-REWIND — המכשיר מצעזע אוטומטית החזרת הסרט לאחור עם הגעת הקסטה לסיומה.
- חיבור ישיר למצלמה HVC-2000P ללא יחידת תאום.

• TIMING PHASE CIRCUIT — מעגל המונע כניסת הפעלה לתמונה בזמן עצירה רגעית של המכשיר במצב הקלטה בשימוש עם מצלמה וקליטה מהאוויר.

... אין כמו סוני.

בוא לראות ולשמע הדגמה באולמי התצוגה של סוני:
חל-אביב: מגדל שלום, רח' אהרן העם 9.
חיפה: קריית אלעזר, בכר מאיריהק 35.
ירושלים: קריית משה, רח' ימין אבות 6.

חרים
בניחני

שור עם בתולה

הם מרגישים נוח כאשר הם נמצאים יחדיו. גישתם לעבודה דומה. מסירות, יעילות, עניינות ומעשיות הן התכונות המשותפות להם. שניהם שומרים על כספם, ומוציאים אותו רק כשחופץ. גי' שתם לנישואים אף היא דומה - ה' נאמנות חשובה להם מכל. הביקורת ה' מושמעת מפי בן מזל בתולה, מוצאת הד בליבו של השור. אם כי הוא עצמו אינו טורח להתבונן בכל פרטי-הפרטים המפריעים לבתולה. אפשר לומר ששור לעולם אינו משתעמם כשהוא נמצא ב' חברת בתולה. הסיפורים הקטנים ש' מספר לו ידו מעניינים ומרתקים אותו.

תאומים עם בתולה

אופיים של שני מזלות אלה מנוגד לחלוטין, למרות שאותו כוכב שולט בהם. מרקורי, האחראי על התיקשות, האיני

ההתאמה

בין מזל

בתולה

ליתר

המזלות

טלה עם בתולה

הקשר בין שני המזלות האלה מורכב ולא קל להסבר. הם שונים מאוד בי אופיים ובכליאת בונים ביניהם קשר חיובי. הבתולה, כדרכה, עוזרת, מקדמת, מעודדת ומשרתת את הטלה. לעצמה אינה מבקשת תשומת-לב רבה אך דורשת נאמנות. הטלה, הרגיל להיות מרכז העניינים הסובבים אותו, נהנה מהקשבה ושולט שילטון-יחיד במישפחה. שותפתו תעניק לו חופש ועצמאות, שהם חשובים עבורו מכל. תוכן שמדי פעם יפוצו מ- בים, כאשר הבתולה התמרד ולא תסכים עוד, "לנגן כנור שני". בזמנים כאלה על הטלה ללמוד ממנה להתחבב באלה ה' חיים עימו, ולוותר מעט על רצונותיו העכשוויים.

בתולה עם בתולה

בדרך-כלל כאשר מתחברים שני אנשים המשתייכים לאותו מזל, נוצרת הסכמה הדדית לגבי מיספר דברים החשובים להם במיוחד, ולאחר זמן נכנס לו ה' שעמום בדלת האחורית, וגורם לקרי- רות וחוסר-עניין ביניהם. כאשר מנסים שני בני בתולה ליצור קשר, חייהם מת- נהלים על-מירור בשקט, וללא סערות והפתעות. הביקורת המושמעת מפי-ם לגבי כל דבר לא כוללת אותם עצמם, הם לא מבקרים האחד את השני, קיים ביניהם כעין הסכם שבשתיקה. הרגישות שלהם כה גדולה, שכאשר הם נפגעים לעולם לא ישכחו את הפגיעה, ומה ש' גרוע יותר הם לא ידברו על כך. הצטברות של פגיעות עלולה לערער את בריאותם. הם הוגנים האחד כלפי השני, דואגים ומנסים לתת הרגשה טובה לבן-הזוג ו- לילדים.

סרטן עם בתולה

התאמה טובה בין שני מזלות כל-כך. אחראיים, צנועים ומסתפקים במועט. אהבת-הניקיון, הסדר והמשמעת שת- ליט בתולה כזו בביתה, תמצא הד חיובי בליבו של הסרטן. אך כאשר היא תבקר את ילדיה יותר מן המידה הרצויה, יר- כך הסרטן את האווירה, וההרמוניה תשרור בביתם. קרוב לוודאי ששניהם ימצאו עצמם עוסקים במקצועות דומים, טיפול בנוקטים הם: עבודה סוציא- לית, רפואה, מסעדה, או באר. את כספם יחסכו פרוטה לפרוטה, ולא יחסכו להפריש ממנו גם למעשי-צדקה. כמו- כן ימצאו עניין משותף בספרים תערו- כות-ציור, קונצרטים והרצאות.

אריה עם בתולה

לעיתים-קרובות נוצר קשר בין שני מזלות אלה, ואף-על-פי-כן אי אפשר לו- מר שהם מתאימים. ניוגודי אופי בולטים יוצרים הבנה קשה ביניהם. החסכוניות, הצניעות, ההסתפקות במועט, והעצבנות של בת בתולה לא מובנים לאריה. הוא מעדיף שלוה, וגישה רחבת-לב לכל דבר ולכל אדם. כאשר נדרשת עזרה, שניהם מוכנים להשקיע מאמץ, ולסייע לסובלים. אך החום, ההתלהבות, והסערות המלוות את חייו של האריה גורמות לבן מזל בתולה דאגה וחוסר-ביטחון. למרות זאת כאשר הם חיים יחד, הבתולה מוכנה להיכנע, ולתת לאריה תחושת שליט.

מאזנים עם בתולה

שניים אלה מתאימים מאוד, שניהם שקולים, מוחשבים ומסגלים את עצמם לדרך חיים מעשית ובונה. מאזנים נכונ, מוותר ומעדיף שבן-הזוג יחליט את ה' החלטות החשובות. למרות שבן מאזנים אינו מאוהבי הבית המובהקים, חשוב לו מה יאמרו עליו הבריות, ולכן ית- אים עצמו למוסכמות החברה. בת בתו- לה שמרנית מטבעה לכן תעזור לו להת- אים למיסגרת. היא לא תדרוש ממנו להקדיש זמן לעבודות-הבית, היא מקב- לת כמובן מאליו שתיא ה'משרת" של הבית. הכסף חשוב לשניהם, הם ידאגו שלא לבזבז כספים על דברים על נחו- צים, ויבנו את חייהם בתבונה ובהבנה.

עקרב עם בתולה

בין שני מזלות אלה קיימת הבנה בדרך-כלל. לעקרב דרישות רבות מבן- זוגו, וטיפוס בתולה מסוגל לעמוד כמעט בכל הדרישות, מאחר שהוא דורש מ' עצמו לא פחות מאשר מהאחרים, ומדקי (המסך בעמוד 62)

זמן, מרץ ומחשבה תקדישו בשבוע זה לעבודתכם. קפדנות, דיוק, זריזות ומומי- חיות יאזרו אתכם מ' שאר העובדים. יתכן שתגיעו לשלב שבו תהססו אם כדאי ל' המשיך באותה עבודה, מכיוון שרמזים שיגיעו לאזינכם על אפשרות קידום במקום אחר, לא יתנו לכם מנוח. יש להזהר מכל מילה היוצאת מפיכם בתקו- מה זו, אתם עלולים לספר בשגגה דב- רים שראוי להם שישארו בגדר סוד.

סנה 21 במרס - 20 באפריל

סרטן 21 ביוני - 20 ביולי

בשבוע זה סיכויים מצויינים להתקדמות בשטח הרומנטי, אך סדין יכולים לצוץ מיכשולים פיתאומיים ובילת-צפויים. שתיאל- צו ללמוד להסתדר אי- חס. מדובר בעיקר על קשר ישי, שמפריע ל' התחלות חדשות. חבל לבזבז תקופה כלי-כך מבטיחה על זיכרונות המציאות המרדק רב. מביחנה כספית הישגים טובים, יש לבסס את עיסקי הכספים על בסיס שאפשר לסמוך עליו מאוחר יותר.

שבתים יפלו בחלקכם, אנשים יכירו ב' הישגים המקצועיים, וישלמו בעין יפה. תופעת הביזבז המור- כרת תימשך, אך למי- רות זאת תצליחו ל' קדם עניינים כספיים. מבחינה רומנטית יש לצפות לקשרים מור- רים, מסתוריים וסי- דיים. יש להזהר מ' אחיזת-עיניים. תמימות וחוסר-עירנות עלולים להביא לאכזבה פת- אומית ומהממת בתקופה מאוחרת יותר. לקראת סוף השבוע תרגישו צורך עז למצוא פורקן לאנרגיה המצטברת אצלכם.

שור 21 באפריל - 20 במאי

אנשים קרובים החיים בקירבתכם מתקשים לפרש או להבין את פשר התנהגותכם. חוסר-גמישות ועקשנות כלפיהם הם הגורמים לכך לנדודי-שינה. אף- על-פי-כן לא קל לש' לוש ברוגז ובעצבנות המלווים תקופה זו. נסו להיעזר בבני-זוגכם, דווקא תקופה זו מתאי- מה לפיתוח וחיזוק ה' קשרים בין בני-המשפ- חה. גרים עם חב- רים עשויים להתהדק בתקופה זו וניתוח הגיוני ואובייקטיבי יקל על מצב-הרוח.

בתולה 22 באוגוסט - 22 בספטמבר

תאומים 21 במאי - 20 ביוני

בתקופה זו ידובר על נסיעות לחוץ-לארץ, אורחים משם עשויים להגיע, ולהוציא אתכם מהשיגרה בה שקעתם. הוצרך בשי- נוי מורגש גם במקום עבודתכם, לא כדאי ל' התעקש להמשיך דווקא במקום שממנו לא שבעתם נחת. לשמועות שיגיעו לאזינכם על אפשרות להתחלה חד- שה יש להתייחס ברצי- נות, ולשקול השתלמות או לימודי-המשך בשטח המעניין ומושך אתכם זמן רב. אל תסרכו להזמנה למסיבות.

גדי 21 בדצמבר - 19 בינואר

אירועים משתרחשים בחייהם של אחרים ישפיעו גם עליכם. יש לנהוג זהירות בכל מה שקשור לעניי- ני כספים, במיוחד אם קרובי-מישפחה קשו- רים בדבר. לא כדאי לסמוך על האינטואי- ציה שלכם בשבוע זה, עדיף להקשיב למומי- חים, ולקבל את עז- תם. המנעו מקניות נחפזות ומביזבז כס- כים, יש לדאוג לחס- כונות, ולשלב בזמן מיסים או ביטוח. הרצון לשנות מקום-מגורים מעסיק את המחשבה. כדאי לזהות זאת לזמן קצר.

דני 20 בינואר - 18 בפברואר

בתקופה זו טוב שתף פעולה עם שות- פים לעבודה, ולהתחשב בתוכניות שהם מציעים. יש להזהר מ' אנשים המדברים ישר לעניין, ומסתירים את מניעיהם האמיתיים. ידידים ישנים חושבים על קשר מסוג אחר, ו' מחליטים להדמנות לשו- חז שיחה גלוייה. הי- ענות להם עשויה להי- מיית תקופה חדשה. רי- מנטי ומלהיב-היות יותר יותר פופולריים בתקופה זו, ויותר אנשים יחפשו את קרבתכם ותשומת לבכם.

דנים 19 בפברואר - 20 במרס

BROADWAY 100

International quality

בצאתך לחו"ל קח אותה באריזה
בת-10 החפיסות.*

מכתבים

ריה, ואת הקרמלין, אם הוא כבר תוקף, או בעדינות, בזהירות רבה. טובי רם, כחמיאל

● אין הפליט במדורו של חיים ברעט, ואין הוא מבדיל בין פושעי-מלחמה לפי אמות-מידה אי-דיאלוגיות.

יחס מיוחד

בעיקבות איגרת העורך על אישפוז של הכתבת יאיר רה יסמין ("העולם הזה" 2239).

כחולה ששכב במחלקה האורטור פדית באי-כילוב במשך חמישה שבועות ובאותה תקופה שבה שכבה הגב "הנ"ל, אני רואה לעצמי חובה להגיב על הכתבה: לדעתי נעשה לצוות במחלקה עוול שלא ייעשה. מסירותם לחולים היא מעל ומעבר לכוחותיהם, והם משתדלים לעשות את המקסימום למען להיטיב עם החולים. ליחס זה וליותר מזה זכותה הגב "הנ"ל אשר לא פסקה מלדרוש ולשוב ולדרוש יחס מיוחד.

יכול להיות שלא הכל שפיר בי מחלקה, אבל זה לבטח לא באשמת הצוות אלא כתוצאה מהקיצוצים שנעשו בכל חלקה טובה. חיים ניר, תל-אביב

שאלה של חדמית

לפני שנה פרש שימחה אלדן, בבוסת-פנים מתפקידו כשר-האוצר. הוא הואשם בכישלון במדיניות הכלכלית. תחתיו נכנס יגאל הורביץ בעל תדמית של גואל ומשקם מיפ-עלים כושלים.

אישה השנה

...האישה שעלה מחדש מכירא עמיקתא לאגרא רמא: יצחק רבין, ראש-הממשלה הבא של ישראל. יוסף ברמן, תל-אביב

אני לא תומך בדיעותיכם, אך נדמה לי שזה מגיע לבסאם שכעה. דויד מוזרחי, רמלה

אם אתם מוכנים לשים משהו שנתיים רצופות, אני מציע שתבי-הרו עוד פעם באיית-אללה חומיי-ני. בשנה שעברה חשבתי שיצאתם מדעתכם כשבחרתם בו, אך כעבור חודש ראיתי שאתם מחוננים בי חושי-הנבואה. גם השנה הוא הי-איש.

אבישי גזי, רמת-גן

● כמו בכל שנה, מזמינה המעי-רכת את המלצותיהם של הקוראים למועמדים לתוארים של אישה-השנה ונאשרי-השנה בשטחים השונים.

חגובה על מאמר

האם הנרי קיסינג'ור הוא פושע מלחמה? למדור "עולם קטן" ("העולם הזה" 2240).

ברצוני להגיב על מישפט מסויים שכתב מר חיים ברעם במאמר על ארצות-הברית. במאמר הזה מכנה מר חיים ברעם את הנרי קיסינג'ור בתואר הלא מוכבד: "פושע מל-מה". לדעתי, זוהי חוצפה ממדרגה ראשונה לכנות כך אחד מתומכי ישראל, למרות חילוקי-הדעות ש-

מי טעה בפנייה *? שאלה של כיוון

רבים, וגם כתוב שורות אלה, האמינו כי החילופים צופנים בחור במ פתח להבראה. התרשמו מה-סיסמות, נחיה לפי יכולי-נו, "לחי-תוך בבשר החי". מה אירע ביי-נתיים?

החוב החיצוני, גידולי נמשך, האינפלציה נמשכת, הורסת כל מוסר עבודה, היסכון ורצון לי-מאמץ. תקציב המדינה לא קוצץ, בעוד שכירים, לרבות עיבדי-הייצור, הכנסתם מצטמקת, עולה ופורחת שיכבה חדשה של מתעשרי האינפלציה, בעיקר בתיווך. בשי-רותים, בבנקים ובחברות הביטוח.

למה ממשיך השר בתפקידו? ה-תשובה האחת היחידה היא תד-מית. בעוד ארליך נראה מגושם, ומדבר מעמקי גרונו, הורביץ יודע לירות צרורות מהמותן, הוא בעל כושר מניפולציה של כלי-הריק-שורת ובעל כושר להעמיד פנים.

זכותו של ארליך, שדמותו הי-חיוורת לא סייעה לטשטש את מחי-המשך (בעמוד 10)

היו בין מדינת-ישראל לבין מר קיסינג'ור, אם יש פושעי-מלחמה בעולם של היום, מר ברעם צריך לחפש אותם בגן-העדן הסוציאלי-ליסטי, שמר ברעם מטפל בהם בעדינות.

איזה צבא משמיד מדי יום כפי-רים שלמים באפגניסטאן, גורם לי-מאות אלפי אנשים להיות פליי-טים? מי נתן את ההוראה לתזר-זת הכוחות בחודש דצמבר ואחראי להרג? אם כבר מדברים על פושי-עימילחמה, הם יושבים בקרמלין, מי מספק נשק לכל אויביי-שר-ראל, ובראשם לאש"ף?

מי מדכא את כל זכויות-האזרח בכל אירופה המזרחית, כולל די-כוי המרד בצ'כוסלובקיה? לדעתי, מר ברעם אינו אויביי-קי-טיבי, ואינו מגסה כלל להיות הוגן כלפי המעצמות. הוא תוקף בשצף-קצף כל מה שקשור בארצות-הבי-

● הציוור מעשה ידיו של תמיר שפר, תלמיד תיכון מחיפה.

12 תוויות של עסים שוות טלוויזיה צבעונית!

עסים מזמין אותך להשתתף במבצע פרסים ענקי! עליך רק לגזור מודעה זו, להשלים בה את הפרטים החסרים, ולשלוח אותה אלינו בצרוף 12 תוויות של מוצרי עסים שונים.

כאפשרותך לזכות בפרס מבין הפרסים הבאים: ● 1000 חבילות שי ממוצרי עסים ● 200 בקבוקי "צ'רלי" - הכושם המסעיר והמרענן ● 10 מקלטי רדיו ניידים של "סניור" ● 500 משאבות "פלקון" לתרכיזים ולקטשופ ● הפרס הגדול - טלוויזיה צבעונית ואמינה של "סניור"!

כמו כן נשלח לך מתנה ללא הגרלה - לפי בחירתך. עליך רק לסמן על התלוש שתי אפשרויות מבין המתנות הבאות: (1) לוח רשימות + ט.ע. 2) 10 מפיות בסיס לצלחות + 6 תחתיות לכוסות. (3) חבילת מפיות בסיס לצלחות. (4) שקית אוכל לילד, לביה"ס או לגן הילדים

מבין 19 הממותקים של עסים, הטעם שלי הוא _____
 אני קונה ב _____ בכתובת _____
 ברצוני לקבל לביתי מתנה ללא הגרלה מס. _____ או מס. _____
 שמי _____
 כתובתי _____

המתנה תישלח לביתך תוך 30 יום. על התלושים והתוויות להגיע אל "עסים" בע"מ, ת.ד. 508, נתניה עד 30.8.80. יש לציין על המעטפה "מבצע פרסים". ההגרלה תיערך ב-15.9.80 בנוכחות רואה חשבון. ההשתתפות במבצע אסורה על עובדי "עסים" ופרסום "אדמון" ובני משפחותיהם.

מכון לעדשות מגע

איזו הרגשה נפלאה היא זו לראות טוב... להיראות יפה... ולהנות מכך. ביקור במכון לעדשות מגע - נ.ס. מיכאלי יעניק לך הרגשה זו.

המכון מעמיד לרשותך: מיכשור חדיש * בדיקות כושר ראייה * ייעוץ מקצועי נסיון ווותק מקצועי מוסמך (25) באופטיקה ובאופטומטריה סיסמתנו: העדשה הנכונה - לעין הנכונה

מכון לעדשות מגע - נ.ס. מיכאלי

בן יהודה 32 (בית אל-על) תל-אביב, קומה 5, חדר 529 לקביעת ראיון מראש טלפונים: 289363 - 292496

אם אתה חולם על מזגן שקט להפליא שאפשר להניח אותו אפילו על מדף הספרים...

טל-ארז

הכר את
המזגן המפוצל
החדש (דגם WS).

פריצת דרך במזגנים.
* כבר אין צורך לשבור
קירות. אפשר להניחו
או לתלותו
בכל מקום בחדר.
* שקט. שקט.
כי המדחס שלו
נמצא במקום אחר.

עכשיו במבצע היכרות
במחיר מוזל.

אמקור טוב להיות בבית.

מפיצים אמקא
וסוחרים מורשים

קרני אור באפלה

על פרשת ברוך ארבל
(העולם הזה 2240).

ברטט לב קראתי את הכתבה שלכם על תא"ל ארבל. אין כל שמץ של ספק. שאם החשדות נגד תא"ל ארבל לא הוכחו עדיין, הן עובדה עצמה, על קשריו עם ספוסים מפוקקים מהעולם ה"תחתון", היא פגם בהתנהגות.

אך בצה"ל יש לא רק דברים שליליים, יש גם קרני-אור. מדוע, איפוא, לא מצאתם לנחוץ להצביע עליהם ולציין אותם?

למשל, לאחר מילחמת יום-הכיפורים, קיבל קצין מילואים בכיר בגיל 70 את עיטור המופת עבור אומץ לב, דבקות במטרה ודוגמה אישית, וכל זה תחת אש אויב כבדה. האם מצאתם לנחוץ לדווח על כך? האם הופיעה תמונתו על שער העיתון? עיתונכם נקרא עליידי קוראים

צעירים. האם זהו החינוך אשר אתם מעוניינים בו? האם לא צריך

(המשך מעמוד 8)
דליו. חובתו של הורביץ, שדמותו הסגנונית מחפה על דלות מחשבתו הכלכלית.
כולנו אשמים בנעשה. כולנו קוריי בנות לפוליטיקה של התדמית ש"השתלטה עלינו, ושובה אין ערך למעשיו של אדם, להישגי האובייקטיביים, אלא ליכולתו לעטוף את הסחורה בעטיפה נוצצת. מי יתן ונלמד מן הנסיון, לפני שיהיה מאוחר

שלמה רדליך, רמת-גן

מוח בנוה-שאנן

בעיקבות הכתבה על מותו של דויד מרסר, אחד מ" גדולי התסריטאים בעולם, בזירה חיפאית (העולם הזה 2241).

בתצלום שפירסמתם, רואים מצד אחד את השחקנית הצרפתייה ז'אן מורו, שערכה ביקור חטוף בישראל, ומצד שני את התסריטאי ה"מגוח דויד מרסר, כמה ימים לפני

אדווה, מרסר ומורו
יד נשית וגורל אכזר

להראות להם שבמקביל למקרה זה יש גם קרני-אור?
צבי כוכנר, סביון

ארץ מולדת.

ארץ נחמדת

סיפורו של אורי אבנרי
ב"יומן אישי" על השיר
"ארץ מולדת".

אורי אבנרי מספר על השוק ש"גרם לו השיר ארץ מולדת, את ארץ נחמדת, כשנודע לו שהשיר הינו שבדי גנוב. ובכן, אולי אגרום לו לאורי אבנרי שוק חוזר. השיר אינו שבדי בכלל, אלא רוסי טרום-מהפכני, שהפך לבלדה עממית ר"כימעט הימגון חיל-הים הסובייטי מאז המהפכה. השיר נולד בשנת 1905, בזמן מילחמת רוסיה-יפן, כשהיפאנים השמידו את הצי ה"רוסי בפורט-ארטור.

לשיר קוראים בתירגום חופשי מות הוואריאג. השיר מספר על צוות אוניית-קרב וואריאג, שבחר להטביע את עצמו ובלבד שלא ליפול בשבי היפאנים. עצם העוב"דה שצוות אוניית-קרב מחליט להתאבד ולא ליפול בשבי האויב, גרמה גאוה רבה למעצבי הרוח הצבאית הסובייטית...

בזמנו הערתי על כך לזן אלמגור, שבתוכנית טלוויזיה על "שירי מר" לדת" חזר על טעות זו ואף הביא שתי שבדיות ששרו שיר זה והגי"דירוהו כשיר תחוונה. השיר הרוסי מספר על חיילים-מלחים ההולכים למות. מי שיש לו אוזן קצת מר

(המשך בעמוד 12)

מותו. מה שמסקרן אותי במיוחד: למי שייכת היד הנשית שנראית ב"תמונה, כשהיא מראיית — כנראה — את השחקנית והתסריטאי, מרגלית אטיאס, חיפה

היד הנשית אכן שייכת ל"אשה — נעמי אדווה, מרסר ומורו — ראה תצלום.

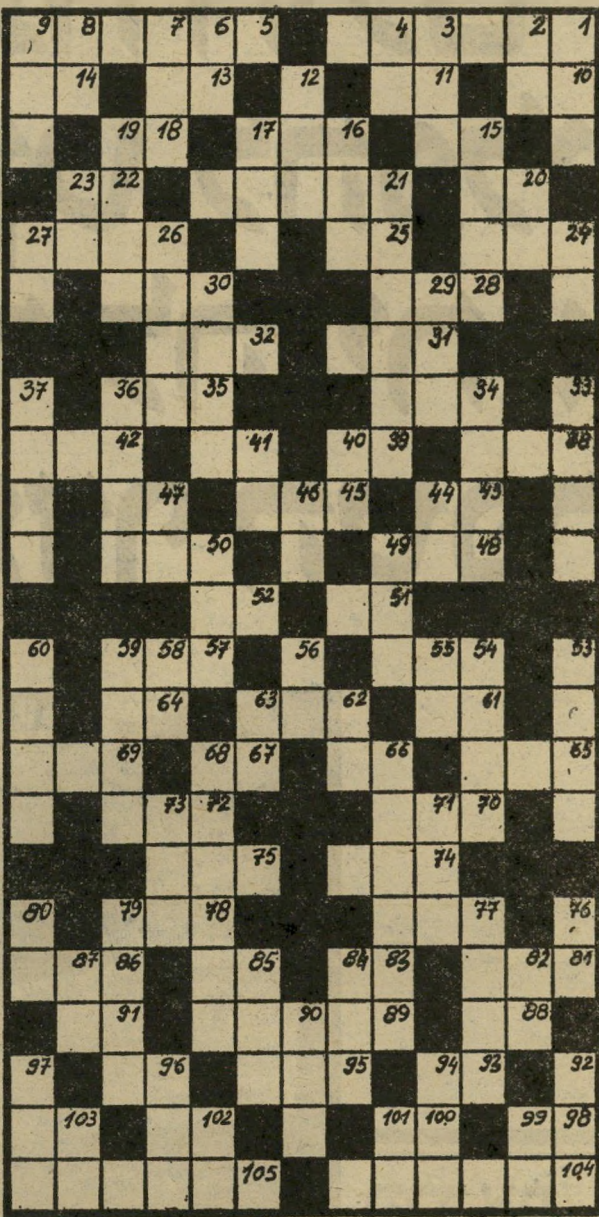
שובינים מפוכח

על תוכנית הרדיו "החצי השני" שבה השתתף ראש מערכת "העולם הזה".

לפני כמה ימים האזנתי לתוכנית הרדיו החצי השני — מאגזין לענ"י יוני נשים, שבה התראיין מר יוסי ינאי ממערכת העולם הזה. דעותיו השוביניסטיות-גבריות נשמעו לי לא אמינות ואף לא כנות. התקבל הרושם כאילו "הזומנה" אצל המרואיין התקפה על התנועה הפמיניסטית ועל הנשים ככלל. פל"י אה היא, שמערכת כה נאורה ולי"בולית כזו של העולם הזה אינה פולטת מקירבה בעלי דעות כג"ל (ואם אלה אינן דעותיו האמיתיות, כי או יש להטיל ספק ביושרו ה"עיתונאי).

לעומתו היו שאר המרואיינים אמינים וקורקטיים. יש לציין את הדרך המעולה שבה הציגו ה"מרואיינים האחרים, ובעיקר ה"מישפטן דנציגר, את הבעיות אותן נתבקשו לכסות. אלמלא הופעתו הכושלת של מר ינאי, היתה התוכ"נית זכאית לצל"ש.

ניצה ל"י
פמיניסטית, רמת-גן

מאזין:
1 אורז אפיים, חוסר קנאות; 5 היה מנהיג בתנועת הפ"ר עלים, חבר עין-חרוד (ש"מ); 10 פרייבורג; 11 ממצאי ה"טלפון; 13 ניצוץ-אש; 14 כן ברוסיה; 15 כרת בשיר-עזרה; 16 עוף-טורף גדול; 18 בהמת-שא אסיאנית; 20 קיר-מגן; 21 האחרון שבתרי-עשר; 22 זהב; 24 עוף ששימש למאכל לבני-ישראל במידבר; 25 כיסוי הבית; 26 שכל, תבונה; 28 מפקד כוחות ה"מליצה בלבנון (ש"מ); 30 מקום בארץ — אחד ממקורות ה"זהב השחור" שלנו; 31 גליל-מתכת — משמש לכתישה; 32 תתימקלע תוצרת ישראל (כתוב חסר); 34 רצו, מיהרו; 35 הכריה, כפה; 38 נסתרו; 39 עניו; 41 קיונה; 42 רח"ו; 43 יחידה של עוצמת-חשמל; 45 מפקד-גדוד (ר"ת); 47 תרופה; 48 עלה לגבהים; 50 מלקחיים; 51 נמצא, קיים; 52 תבלין ריחני; 54 סגר, סתם; 57 המורבר; 61 טול, קבל; 62 שם כולל לצמחי ה"שדה; 64 זו; 65 לחן, שיר; 66 בהמת-הרבעה; 67 מנגמס; 69 קידומת לשם עירם של בני אמון; 70 עול; 72 בעלי-חי טורף; 74 טבלה צבועה שעליה כותבים בגיר; 75 כלי קיבול קטן לנוזלים; 77 לבנה; 78 שם כולל לבעלי-חיים חסרי-חוליות; 81 דרום; 83 צא ממקומך; 85 זרע-קדושים (ר"ת); 86 שתי במשורה; 88 כסף רומני; 89 אביו של כלב המקראי; 91 דגוה-שמים; 93 תואר כבוד לאמורא; 95 שמה הפרטי של שחקנית שוודית ב"סרטי של ברגמן; 96 בסולב"ה-החיים; 98 ענף; 100 מדף; 102 מתכופף; 103 נקי; 104 עכברי-שדה, בעלי חרטום קצר; 105 משרר גדול ומספר עברי ואדי 1887—1959 (ש"מ).

מאונך:
1 יורד-ים; 2 פת; 3 כלי נגינה בעל מיתרי פריטה; 4 נהר בדרום-אפריקה; 6 רכוש שנשדד; 7 טהור, זך; 8 אבר בגוף-האדם; 9 שאגה; 12 ביקעה; 15 שיחבר — נזכר במקרא כמאכל לעניים; 16 קפץ, ניתר; 17 כאן (ארמית); 19 תיל ממתכת מעוקל, ה"קופץ וחוזר לצורתו; 20 מת-ארע; 21 מיגדל הבנוי על שפת-הים; 23 מפרנס; 24 אדם מקבלו עם לידתו; 26 תערובת של דברים שונים; 27 הוגה שפתיחה; 28 גברמניה (ש"מ); 29 אחד הכינויים לכתב ה"עברי הקדמון; 30 רואה עתי-דות; 33 כבוש, רצוף; 34

אריג מובחר עשוי חוט מושרז; 36 מיפגש רחובות; 37 שוב, עהדיפעם — מילת קריאה לשוב ולחזור על הדבר; 40 מבני נח; 41 בת-קול; 44 גיבורת סרטו האחרון של פולנסקי; 47 זקן, בא-בימים; 49 גיבור אחד מספריו של ר. קיפלינג; 46 מאורת אריות (כתוב חסר); 49 גיבור אחד מספריו של ר. קיפלינג; 50 אומ"רי; 53 נהר בכררי טניה; 54 נעלה; 59 צהר, חלון קטן; 60 עיר במרוקו; 62 צינה; 63 כן; 66 כללי מירבי; 68 ריקוד שמוצאו ב"פולין; 71 אחד המזלות; 73

שפע תבואה; 76 סוג; 77 ברוך; 79 שמלה, בגד רחב; 80 נוול החיים; 82 נחשול מים; 84 אחת מפעולות הח"ש בון; 85 בהשאלה — כינוי לאדם שכל ונקלה — בניגוד ל"ראש"; 87 היסוד החמרי של תופעת התורשה; 90 דרך (לטינית); 92 בעל חטורת; 94 עיר בשוויצריה; 96 חלק רך בפנים; 97 דמדומי-בוקר; 99 שמו הפרטי של "אבי ה"צנע" בשנות החמישים; 101 סמיכות של המלה "פה"; 102 זין; 103 אות, פקודה.

את כל כך חמודה,
בא לי לאכול אותך...

אני הולכת טוב
עם יין אדום.

"טיילת"
[אוהבים... אכזב]

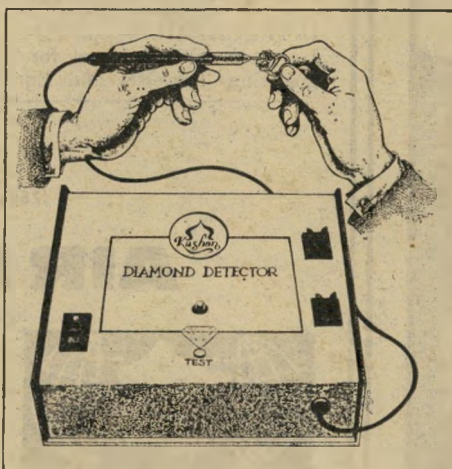
הרבט סמואל 80 • תל אביב • טל. 652309

אזהרה: יהלומים מזוייפים

קראת בודאי בעתונות על היהלומים המזויפים שהתגלו לאחרונה בחנויות התכשיטים ובמלטשות. הזיופים הינם מושלמים כל-כך, עד שאפילו צורפים מנוסים ביותר נפלו קרבן לתרמית ונאלצו לפנות למשטרה. מי יודע כמה נשים בישראל עונדות ברוב תמימותן יהלומים מזויפים שעלו להן עשרות ומאות אלפי ל"י?

כיצד להבדיל בין יהלום אמיתי ויהלום מזויף?

יהלומים קטנים מ-10 נקודות אינם ניתנים לבדיקה באמצעות המכשיר האלקטרוני אלא רק באמצעות מעבדה משוכללת העומדת אף היא לרשות לקוחות שקם המשביר לצרכו. כל-בו שלום והבורסה לתכשיטים. כשמדובר ביהלום אינך יכולה להרשות לעצמך לעשות טעות. אם ברצונך להיות בטוחה לחלוטין שהיהלום שאת רוכשת הוא יהלום אמיתי הקפידו לרכוש אותו במקום בו ניתן לבדוק אותו לנגד עיניך באמצעות מכשיר אלקטרוני או מעבדה משוכללת.

יהלומים המזויפים הינם מתוצרת ברית-המועצות והם זהים לחלוטין מבחינה אופטית ליהלומים אמיתיים. לכן אין הצורך יכול להבחין בהם באמצעים שבידיו. רק מכשיר האלקטרוני המשוכלל המופיע בצילום יכול לגלות בבדיקה מיידית אם היהלום הינו אמיתי או מזויף, וגם בדיקה זו מוגבלת ליהלומים שגודלם מעל 10 נקודות. מכשירים אלה מצויים היום אך ורק במחלקות התכשיטים ברשתות הגדולות והאמינות: שקם המשביר-לצרכו, כל-בו שלום והבורסה לתכשיטים.

בדיקה חינם לכל תכשיט שברשותך

הבדיקה תינתן כשרות לציבור, במחלקות התכשיטים ב:

המשביר
לצרכו

שקם

כל-בו
אוסן

הבורסה
לתכשיטים
רחוב רינס 6 ת"א

מכחבים

מדי שבוע שתפנחו את האירועים הטריים.
מור כי בנימיני, פתח-תיקווה יודעים ולא מתחזים. פירסום שמו וזהותו של הממונה על שירות הביטחון הכללי אסור על פי החוק.

עוד סקופ של דוד

האם החליט בגין לשלוח כוחות-צבא לפולין?
 הגעתי שמועה מבוססת שבידי דודו הלוי סקופ חדש: מנחם בגין עומד לשלוח כוחות-צבא לפולין, כדי לעזור לשילטונות שם להתייג על גלי השביתות הפורצים כל סכר.

כסיפא לידיעה המרעושה הנ"ל נודע לי כי הסקופ הנ"ל הוגנב גם לאוניו (אזון אחת אינה מספיקה) של ראש-ממשלתנו, ולאחר שבריר של שנייה של עיכול הסקופ התייג פרץ מר בגין בצווחות-גיל, ודמי עות שטפו פניו הגאים ויועק זעי קה גדולה ומאושרת: יש אלו-הים, יש אלוהים! (בהתכווננו, כמור בן, לדודו הלוי, כפי שמבאר של-מה הנקדימוני.)

יהודים יקרים אמרו נא במטותא מכס: גם סקופ מס' 3 זה של דודו הלוי הוא עורבא פרח?
 יוסי שחר, רמת-גן

זהירות: אש!

מאחרי הקלעים של טכסי בחירת מלכת המים וסג' נותיה (העולם הזה" 2422).

הערת את תשומת-ליבו של צלם העולם הזה לעובדה, שאחת המועד-מדות, בעל יופי לוחט, ניצבה במיקרה ליד מיתקן לכיבוי שריפות. הוא הבין את הקשר ועט עליה לצלמה. משום-מה לא מצאתי את התמונה בכתבות שלכם. האם הן צלם עבד עלי וצילם עלי-ריק, יז שהתמונה לא מצא חן בעיניכם?
יואל אלפרין, רמת-גן

פגנית ראשונה אורלי חן יופי לוחט

(המשך מעמוד 10)
 טיקלית. מבין שהמנגינה של השיר, שהיא הורא-פטריוטית, לא יכולה להיות שיר התנועה. דן אלמגור הכיר לי בכתב, הודיע בהודמנות הראשונה על הטעות. העברתי לו את כל השיר ברוסית. מאז עברו שלוש-ארבע שנים וכנראה לא נעים לדן אלמגור להודות שגם הוא עלול לטעות לפעמים. אני מקווה שאורי אבנרי לא חושש להודות בטעות. ואולי שאב את הידיעה על השיר מדן אלמגור.
יוסף קנוכר, לוד

מי הוא הממונה?

קורא רוגז על פירסום דמותו חסרת-הפרצוף של הממונה על השב"כ, ב-שער הקידמי של "העולם הזה" (2241).

אן, או, או שאתם יודעים מיהו ראש השב"כ, או שאינכם יודעים.

"העולם הזה" (2241) אירועים טריים

אבל ההתחזות כידועים, עלידי פירסום דמותו חסרת-הפרצוף, ועד בשער הגליון, אין זה הוגן כלפי קוראים נאמנים כמוני, המצפים

תערוכות מקצועיות לאנשי עסקים בפאריז

פריז מציעה השנה מיגוון רחב של תערוכות וירידים מקצועיים בינלאומיים בנושאים שונים ומגוונים, כך ניתנת בידך היבואן, האפשרות להכיר מוצרים חדשים וקבל סוכנויות חדשות וליצואן, הכרת ופיתוח שווקים חדשים והצגת מוצרים בתערוכות בינלאומיות. פריז היא כיום, אחד מיעדי הטיסה הזוכים באירופה וממנה תוכל להגיע בקלות גם ליעדים אחרים ברחבי אירופה במידת הצורך. לרשותך טיסות הנופש המוזלות שך אייר פרנס ואק-עק או טיסות קבוצתיות לפריז

במחיר החל ב-26,416 ל"י (הלוך ושוב).

- 4-9 ספטמבר תערוכה בינלאומית לתכשיטים, דברי זהב וכסף, שעונים ומתנות. BIJORCHA — Jewellery, gold and silver ware, clocks and gifts Exhibition.
- 6-9 ספטמבר השבוע הבינלאומי לדברי עור. SEMAINE INTERNATIONALE DU CUIR — International leather week.
- 17-26 ספטמבר תערוכה בינלאומית לעיבוד ניתונים, קשר וניהול משרדי. SICOB — International Exhibition of Data Processing, Communication and Office Organization.
- 18-22 אוקטובר תערוכה בינלאומית לבגדי קונפציה לנשים. PRET-a-PORTER — International Ladies Ready-to-Wear Clothing Exhibition and "Boutique Section".
- 17-22 נובמבר תערוכה בינלאומית למוצרי מזון. SIAL — International Food Products Exhibition.
- 17-22 תערוכה בינלאומית לאריזה. International Packaging Exhibition.
- 17-22 תערוכה בינלאומית לתעשיית המזון. GIA — Food Manufacturing Processing International Exhibition.
- 17-24 תערוכה בינלאומית למכונות וטכניקות לתעשיית מוצרי הבשר. MATIC — International Exhibition of Machinery and Technics for the Meat Industry and Trade.
- 8-12 דצמבר תערוכה בינלאומית לקבלנות משנה. MIDEST — International Market for the European Diffusion of Sub-Contracting.
- 8-13 דצמבר תערוכה בינלאומית למעבדות. Internatinal Laboratory Exhibition.
- 8-13 דצמבר תערוכה בינלאומית להנדסה כימית, עיבוד וציוד. INTERCHIMIE — International Exhibition for Chemical Engineering, Processes and Equipment.

פרטים נוספים על התערוכות.

נציגות פרומוסלון בישראל — רח' חיסין 14 תל-אביב, טל. 280215.

AIR FRANCE

גזור ושלח

לכבוד נציגות פרומוסלון בישראל רח' חיסין 14, תל-אביב

אבקש לשלוח לי פרטים נוספים על התערוכות בפריז.

שם התערוכה _____

שם המבקש/ת _____ תפקיד _____

חברה _____ כתובת _____

טלפון _____

חופשה באוסטריה

חוויה שתוכל להרשות לעצמך.

גם השנה

**כ־10 דולר ליום
בעד לינה
וארוחת בוקר
בעשרות אתרי קייט
מקסימים.**

באוסטריה, בלבה של אירופה, תוכל השנה
לבלות חופשה נפלאה במחיר נמוך
ממחיריה של חופשה דומה בישראל.

כ־10 דולר ליום בעד
לינה וארוחת בוקר או כ־14 דולר ליום
בעד חצי פנסיון, באתרי הקייט הנודעים של
אוסטריה: Gmunden, Kaprun, Kirchs Schlag,
Mariazell, Melk, Mondsee, Ramsau, Wagrain
ורבים אחרים.

בכל אחד ממוקמות אלה תהנה מנוף
יפהפה, מאויר צח וצלול ומאווירה לכבית
של הכנסת אורחים ושל חופשה אמיתית.

טוס השנה לחופשה באוסטריה. הרחק
מהחמסינים ומן הקייץ הישראלי, והעיקר -
במחיר שאתה יכול להרשות לעצמך.

לקבלת חוברות ופרטים על אתרי הנופש והקייט של אוסטריה
נא לפנות אל סוכן הנסיעות שלכם או אל:

AUSTRIAN AIRLINES

רחוב טרומפלדור 12, טל. 03-652244

נציגות משרד התיירות האוסטרי.

**כתבה רביעית בסידרה על הירידה.
הסטטיסטיקה משקרת גם בנושא זה
ומעטימה מהמיספר האמיתי של היורדים**

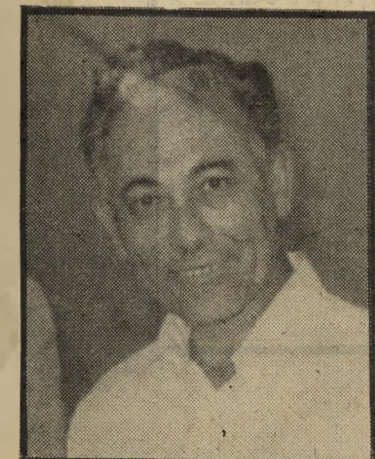
צרה"ל עומד ליורדים

תורמים מאומה למדינה, וכדאי היה שנדע לפחות איפה כל אחד עומד — יורד או ישראלי.
אחרים, ביניהם ראש אכ"א, האלוף משה נתיב, שהוא, זה שקבע את תקופת השנה, טוענים שלקביעת התחום של שנה יש שני יתרונות. מהבחינה הצבאית חייב צה"ל לדעת בדיוק מה מערך הכוחות העומד לרשותו. צה"ל לא יוכל להסכים לכך שבכל פעם שיחידת מילואים תיקרא לשרות, רק אז יתברר שאחוז מסוים מחיילי אותה יחידה לא מתייצב משום שהוא נמצא כבר תקופה ארוכה בחוץ לארץ.

הנימוק השני בעד השיטה של נתיב הוא פחות ענייני. לדברי חסידי השיטה של צה"ל הא ייתכן שמדינה דמוקרטית לא תיתן לאנשים שמשפחותיהם ועסקיהם נמצאים בחוץ לארץ לחזור אליהם, רק משום שהיו פעם אנשי מילואים. לדעתם צעד כזה, של גיוס למילואים כל פעם שרגלו של יורד דורכת בארץ, הוא צעד אנטי-דמוקרטי, המקובל על מישטרים מסויימים באירופה המיזרחית. התומכים בי שיחרור היורדים משרות מילואים מוכיחים רים את המיקרה של הישראלי לור, שנסע לטיול בברית-המועצות ונתפס שם. משום שכשהיה צעיר, לפני השרות בצבא, עלה לישראל, והסובייטים האשימו אותו ב- עריקה.

**הירידה —
מעשה בגידה**

ר עוד הסטטיסטיקאי הממשלתי קור בע שהירידה נמוכה, וכשצה"ל מוריד (המשך בעמוד 74)

סטטיסטיקאי ראשי סיקרון יורדים אחרי 4 שנים

מטית מיחידת המילואים שלו ליחידת מילואים מרכזית, בה נמצא המאגר של כל אלה שאין לקרוא להם למילואים. כאשר בא איש מילואים המוצב באותו מאגר לביקור בארץ, אין הוא נקרא למילואים, והוא חופשי לעזוב את הארץ מבלי שימלא את מיכסת המילואים שלו. כל אשר עליו לעשות הוא לגשת לאותה יחידת-מאגר ולקבל אישור יציאה מהארץ, הניתן לו מייד במקום.

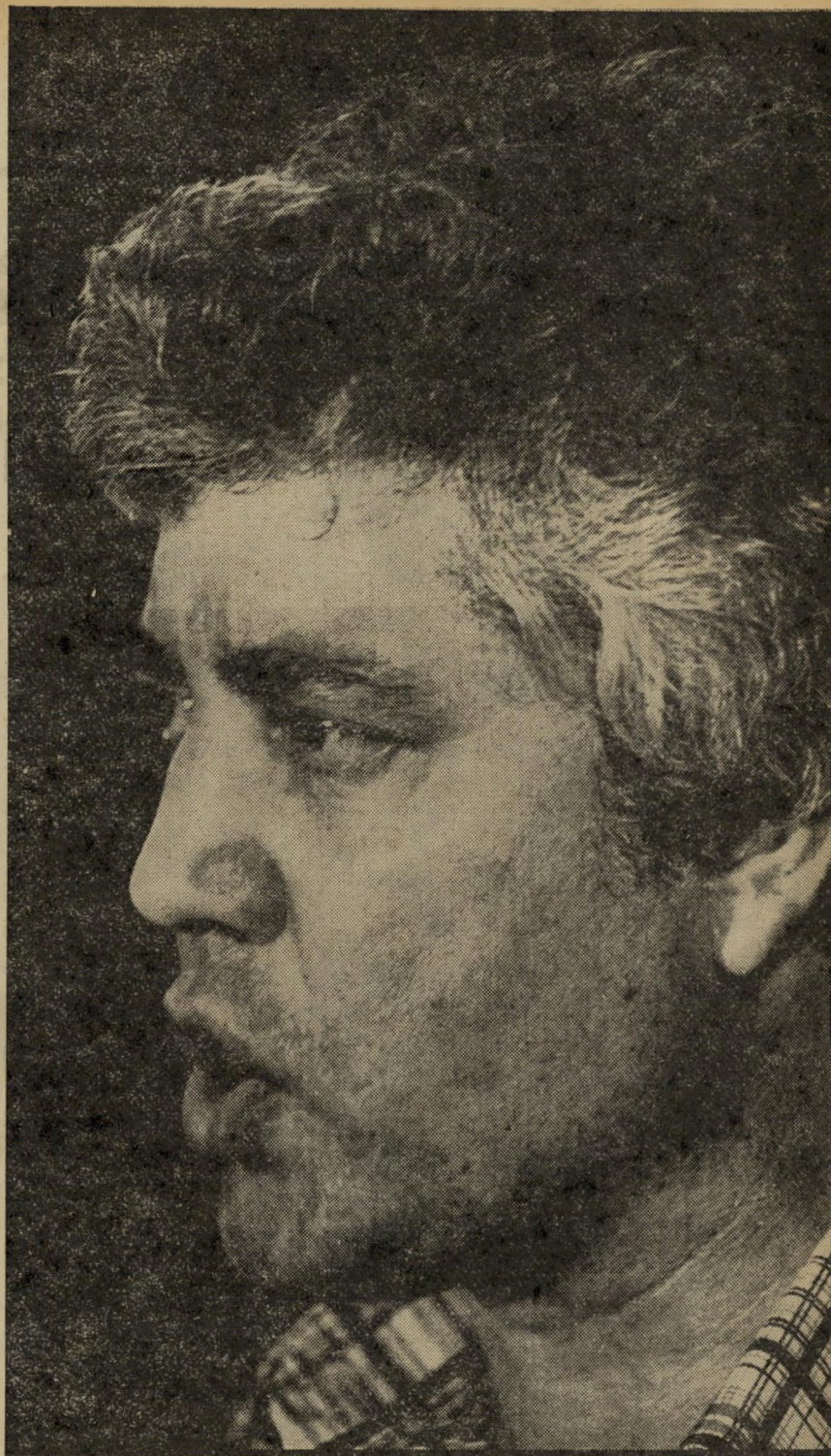
רק אם אותו חייל שוהה בארץ יותר

ראש-אכ"א נתיב יורדים אחרי שנה

מתצי שנה, מעבירים אותו חזרה ליחידת מילואים סדירה, בין אם זו היחידה שבה הוא משרת או יחידה אחרת.

גורמים העוסקים בירידה חלוקים בדעתם. אם נוהג צה"ל כשורה בעניין זה, יש הטוענים שלו היה צה"ל לוקח למילואים את כל מי שמגיע לישראל, אחרי תקופה של יותר משנה שהוא נעדר ממנה, היה המצב טוב יותר. אמנם רבים מהיורדים לא היו באים לביקורי-מולדת, בחשש ש"יחספו" עליידי הצבא. אולם אלה שהיו מגיעים, כך לדעת בעלי דעה זו, והיו משרתים במילואים, ייתכן שחלק מהם היה נשאר בארץ אחרי שהיה נדבק בחיידק הישראלי מחדש. בעלי דעה זו, הטוענים נגד צה"ל שהוא עוזר לירידה בכך שהוא משחרר מחובת מילואים את אלה שאינם נמצאים בארץ משנה ויותר, אומרים גם שאין אסון בכך שרבים מהיורדים לא יבואו אפילו לביקורי מולדת: "הם לא

ש-קגיטה לוי

אין יורדים — יש דירות

משנה. אותו אדם, החוזר למולדתו אחרי שנה ויום, נחשב למהגר לאותה ארץ — Immigrant, גם אם הוא נולד בה, וגם אם הוא חי בה את מרבית שנותיו.
בארץ, בגלל בעיות העליה וזחוקה-השבית אי-אפשר, כמובן, לעשות הבחנה כה מוחלטת בין מהגרים ומהגרים, או בין יורדי דים ועולים. אולם בחוגים העוסקים בבעיות ירידה, לא בלישכה-המרכזית לסטטיסטיקה השייכת למישרד-הראשי-הממשלתי, מקובל לחשוב כי יורד הוא מי שרצהיר על ירידתו, וגם מי שמקיים את מרכו פעילותו האישית, המישפחתית, הכלכלית והחברתית מחוץ לגבולות המדינה. גם הגדרה זו היא מעורפלת למדי, ולא בכל המיקרים אפשר להבחין באמי צעותה מי יורד ומי עומד לשוב מחוץ לארץ.

**שחרור מצה"ל
אחרי שנה**

צ ה"ל קבע קריטריונים משלו ליורדי דים, בעיית הירידה משפיעה במידה רבה על מערך הכוחות של הצבא, גם לגבי חיילי גיוס סדיר, וגם לגבי חיילי מילואים. הצבא אינו מגלה את מיספר החיילים בסדיר ובמילואים, שירדו מהמצבה שלו בשנים האחרונות. אך גורמים צבאיים טוענים שאפשר היה להרכיב מחיילים אלה הרבה יותר מאוגדה אחת.

לגבי צה"ל, מי ששוהה בחוץ לארץ יותר משנה הוא יורד, למרות שהצבא אינו מכנה אותו כשם זה. איש מילואים, שיצא מהארץ ולא חזר תוך שנה, מועבר אוטו

ה סטטיסטיקאי הראשי, הד"ר משה סיקרון, יצא במיתקפה נגד הפירסומים בדבר ממדי העלייה. לדעת סיקרון, אותה הביע בראיונות יומיים על ידו ברדיו ובעיתונים, המיספרים שהופצו לאחרונה אודות זרם היורדים מוגזמים ביותר. סיקרון קובע שאין יותר מ-200 אלף ישראלים יורדים, במשך כל שנות קיום המדינה, וכי בתקופת שילטון הליכוד אף חלה ירידה במיספר היורדים. סיקרון מודה כי אין בארץ הגדרה פורמאלית לגבי השאלה מיהו יורד, כלומר, כמה זמן צריך אדם לשהות בחוץ לארץ כדי שיחשב כיוורד. לנוחיות הסטטיסטיקה שלו קבע סיקרון שמי ששוהה בחוץ לארץ למעלה מ-4 שנים, הוא יורד.
קביעה זו יוצרת את השקר הסטטיסטי הידוע. אדם שירד מהארץ לארצות-הברית, בנה לו שם עסק או קיבל עבודה, רכש או שכר בית, והפך לכימעט אמריקאי, אינו יורד על-פי סיקרון, גם אם הוא יושב בארצות-הברית כבר 12 שנה. מספיק אם הוא יבוא אחת לארבע שנים לבקר את הוריו או את החברים שלו שהשכונה, להשוויץ כמה הוא הצליח בארץ האפשרויות-הבלתי-מוגבלות, וכבר אין הוא ניכר לסטטיסטיקה של סיקרון.

רק מעטים, עשרות בלבד, מצהירים בטופס היציאה מהארץ על כוונתם להגר ממנה, כשהם ממלאים טופס זה בלוד. כל היתר כותבים שהם נוסעים לטיול, ביקור או עסקים. ברבות מארצות-העולם יש הגדרה פשוטה ביותר למי ששוב את ה- מולדת שלו לצמיתות. בארצות אחרות נחשב למהגר — Emigrant, מי שהודיע שהוא מהגר, או ששהה בחוץ לארץ יותר

חדש! חדש! חדש! חדש! חדש!

גומי לעיסה

פנטה א2

ענת

אדיאני

עד שנגיע לניו-יורק.

קח פנטה א2

המורענו הכפול של ענת

"האני מאמין" של

יחיאל (חיליק) אייזנברג, בן 33, מהנדס בנין, תושב תל-אביב, נשוי+3 (דנית, ליאת, יעל). עוסק בפיקוח על עבודות באתר בניה גדול באזור תל-אביב.

"האני מאמין" של

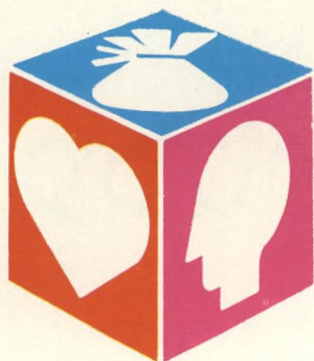
גיליאן הומל, אחות מוסמכת, נולדה בדרום אפריקה. בעלת תואר אקדמי בסייעוד מטעם האוניברסיטה של פרטוריה. עלתה לישראל בשנת 1978. עובדת במחלקת ניתוחי הלב בבית החולים בתל-השומר.

"האני מאמין" של

יצחק סער, יליד הארץ, נשוי ואב לבת (שלי). שירת כטייס קרבי בחיל האויר. בעל ותק של מאות שעות טיסה במבצעים שלא על כולם אפשר עדיין לספר. היום הוא קברניט מטוס בארקיע.

"אנחנו משקיעים בצמודים ענין בטוח"

השקל שלך שווה יותר - הרבה יותר - בצמודים 100%. ניירות הערך של המדינה שלך - ענין בטוח 100%.

בנק ישראל

907

חברת ביטוח ממלכתית חדשה מבצעת עיסקות ביטוח שהן מסוכנות מבחינה ביטחונית וכלכלית, תוך הסתייעות באיש של חברתו היתה פשיטת הרגל הגדולה ביותר במדינה

הרי הביטוח שאל רכס

ביטוחן רכס

קשרים במשרד הביטוחן

How A&A looks at chemicals

From the client's point of view.

From formulation to transportation to use, insurance and possible claims, Alexander & Alexander looks at liquid fertilizers through the eyes of the chemical manufacturer. We determine where the risk lies - and where the claims might arise. We keep an eye on the product long after the containers have left the plant. Long after the fields have been sprayed. Long after the crops have been picked, distributed and sold.

Product liability protection

It's not the usual way to look at chemicals. Unless, of course, you're one of the chemical companies or associations on A&A's roster of clients.

But this insider's vantage point gives A&A the best view of the short- and long-term risks involved in the chemical industry. It's the frame of reference that enables our product liability specialists to represent accurately to the underwriter any client in any industry - keeping the dollar and cents of safety in mind, controlling costs and claims for our clients.

Every industry is unique. Each has different needs for insurance for risk management, for human resources management, for financial services. That's why A&A works from a client's point of view. Only by working as partners, by solving business problems together, can we be sure a company gets the most comprehensive, cost-efficient program possible.

We think one dedication to forming a close alliance with our clients is a big reason why A&A has become one of the best and most trusted insurance brokers worldwide. Each of our 120 offices here and overseas offers the facilities, expertise, and resources to meet the needs of any company, large or small in any industry. Because we work the same way with every client from the client's point of view.

Alexander & Alexander

בשם עינבל, שהתקשרה עם חברת ברוקרים גדולה בלונדון בשם לונדסילמברט.

כך שוכנע המפקח על הביטוח בעצמו כי חברת עינבל הממשלתית מגישה בח"ל הצעות לביטוחים בהיקפי ענק, ובלא ידיעתו, לחברות ביטוח שלא תמיד ידוע לקהילת הביטוח.

פשיטת-רגל

אדירה

כ אשר נבדקו הצעות עינבל, התברר כי הן הוצגו לפני חברת לונדסילמברט תוך הגדלת סכומי הביטוח. עלידי כך מקטינים את אחוזי התביעות שהיא, וכך יכולים לשכנע חברות ביטוח כי הן סיכון קטן, וניתן לבקש פרמיה קטנה.

בתקופה שחלפה מאז אותה ישיבה, הצריחה חברת עינבל למכור שתי הצעות ביטוח גדולות בחו"ל. האחת, שוב ללונדסילמברט, היא לביטוח רכוש קרקעי של חברת אל-על בהיקף של 100 מיליון דולר, והשנייה - ביטוח 3000 דירות של החברה הממשלתית שיכון ופיתוח, בהיקף של 60 מיליון דולר, שגמסרה ללונדסילמברט 0.9 מוסה בלונדון. במסירת עיטות הביטוח הללו היה מעורב ישירות איש ביטוח ישראלי בשם יצחק רכס.

רכס ידוע בעולם הביטוח והעסקים בישראל כמי שהחברתו ביצעה את פשיטת הרגל הגדולה בהיסטוריה של המדינה. הוא היה הבעל והמנהל של חברה בשם ישראל אראם, שהסתבכה ושנמצאת כיום בפירוק בפקודת בית המשפט. היתה זו חברת ביטוח, שפעלה בביקור אצל ערבים.

כאשר החל המפקח, עורך-הדין יצחק מוריץ, בודק את החברה, היה רשום במאונה סעיף של תביעות התלויות נגדה בסך 30 מיליון לירות. כמה חודשים של בדיקה הביאו את המפקחים לגמר של 15% מהתביעות התלויות, והיקף התביעות הריאלי להיום הוא 200 מיליון לירות. עד סוף הבדיקה יגיע היקף בודאות לחצי מיליארד לירות, במחירי היום.

קשרים

ושותפויות

ר פס הוא איש-ביטוח ותיק, שפעל לפני כן בשם סוכנות ביטוח שבבעלותו. הוא היה פעיל ברפ"י ובמיפלגת לע"ם של ייגאל הורביץ, והוא קשור גם עם אנשי ד"ש. בשעתו הקים שותפויות עיסוקיות עם ישראל גרנית, שהוא כיום ראש סיעת ד"ש בהסתדרות, ושהיה אז מנהל בכיר בקונצרן כור, ובעל קשרים במשרד הביטוחן, כקצין-צבא משוחרר. שותפויות אלה סייעו לרכס לקבל תוזים מידי גופים שגרנית השפיע עליהם. כאשר התפוצצה הפרשה, נפרדו השותפויות, אולם רכס המשיך לטפח את קשריו.

כאשר הסתבכה חברת ישראל אראם, חיי דש קשרי-עבר עם שני גופים בעולם הביטוח בלונדון: חברת לונדסילמברט,

ר איש-חברות הביטוח הישראליים ישבו לפני כמה שבועות עם המפקח על הביטוח באוצר, הד"ר בן-עמי צוקרמן. נושא הדיון: פעילותה של חברה חדשה בשם עינבל, שהוקמה על ידי ממשלת ישראל, והשוכנת במשרדי האוצר בירושלים ושעיסוקה בביטוח.

ראשי החברות הצביעו על ניסיון העבר, שכן לפני כעשר שנים הקים האוצר חברה ממשלתית, בשם יובל, שעסקה בביטוח. סופה של החברה: צבירת הפסדים, ומכירתה לחברת כלל. היחידים שהרוויחו ממנה היו היוקמים הפרטיים, שדחפו ללקמתה, ואשר פעלה בשמה.

ראשי חברות הביטוח, ובעיקר אוהדי הליכוד שביניהם, שאלו ליצד מתיישבת הקמתה של חברת ביטוח ממשלתית, היתה מתחרה בחברות הקיימות, עם מדיניות האוצר להקטנת מעורבות הממשלה במשק, ולמכירת חברות ממשלתיות.

שיחה

מלונדון

ב מהדף הישיבה הגיעה שיחה טל-פונית לד"ר צוקרמן. המטלפן היה אחד הברוקרים הגדולים בלונדון, שהוא חבר ברויט (אירגון סוכני הביטוח הגדולים בעולם, שמרכזו בלונדון). הוא שאל את הד"ר צוקרמן אם ידועות לו הצעות ישראליות לביטוח נכסי-ממשלה, שהוצעו לשוק הביטוח הלונדוני. הצעה אחת: ביטוח כל מישלוחי משרד-התעשייה והמיסחר, בהיקף של 2.5 מיליארד דולר. השנייה: הצעה לביטוח ציוד בנמלי ישראל, בהיקף של 2 מיליארד דולר.

הצעות הובאו עלידי חברה ממשלתית

מודעה של "אלכסנדר-אלכסנדר" האם אל-על היא סוד ביטחונית?

לשיפורו ולהולתו. רכס החליט להעביר מאלכסנדר-אלכסנדר את הביטוחים הגדולים שלהם, כמו אל-על, משרד הביטוחן, משרד התעשייה והמיסחר והעבודות האמריקאיות בסניני.

האשמות

שווא

ר כס הכיר את אנשי מחלקת-חקירות הונאה של בנימין זיגל, שחקרו אפי שרות של הונאה בפשיטת-הרגל של ישראל אראם. רכס התחיל למסור להם פרטים פרטים על תשלומי-השוחד שאנשי אלכסנדר-אלכסנדר משלמים, כביכול, את האחריות על הביטוח בגופים הישראליים, תוך פירוט של סכומים.

מיקרה לדוגמה, שמסר רכס גם למישרה וגם לי: האחראי לביטוחים ב-

וסוכנות מוס. זו היתה קשורה עם ישראל אראם בעיסוקי-ביטוח.

לאנשי לונדסילמברט הציע רכס הצעות שעיסקן העברת ביטוחים גדולים מתברתי הברוקרים האמריקאית אלכסנדר-אלכסנדר אליהם. הצעות דומות הציע גם למוס. (עובדות אלה אושרו לי עלידי רכס עצמו, כמו יתר הפרטים המובאים להלן, ובעיקר התלונות והמידע הכוזב שמסר למיטרה ולאיש-כילכלה בכירים בדבר שיחוד אישיים בישראל עלידי חברת אלכסנדר-אלכסנדר).

הוצאת ביטוחים ממבטח אחד לשני היא דבר קשה, וצריך להיות מאוד לא שבע-רצון מן המבטח, או לקבל הצעה וזלה יותר בצורה משמעותית, כדי לעבור ממבטח לאחד. בביטוחים גדולים נוצרים במשך השנים קשרי תיוקח בין המבטח והמבטח, והמשכיות הטיפול היא חיונית

יו"ר שביט
המפקח לא ידע

צורה חדיש-משמעתית כי כל האשמות של רכס הן כוב מוחלט שנועדו לגרום להם לסטות ממטרתם — בדיקת עיסקי החברה של רכס עצמו. מסע השמועות והלהישות עשה בכל זאת את שלו, יחד עם קשרי עבר. לדברי רכס נפגש בומה שביט איתו והורה לא-לעל לקבל הצעות-ביטוח גם מ-לונדסלמברט. הצעתם היתה זולה ב-10% מהצעת המבטחה הוותיקה אלכסנדר-אלכסנדר. ושבית הורה למסור את הביטוח ל-לונדסלמברט. זו ערכה בישראל לרגל המאורע מסיבת-קוקטייל שבה היה רכס השושבין הראשי, ושליחה אליה את מנהל-ההכללי, רוביט שאו. היתה סיבה לרשימה זו, כי באותו זמן הפסידה לונדסלמברט את הביטוח היחיד שהיה לה עד כה בישראל — ביטוח חלק מרכוש ציפס. החלפת חברות-הביטוח עלידי אל-על עברה ללא ידיעתו או אישורו של המפקח על הביטוח. בעוד שכל חברה ישראלית, המנסה לפעול בביטוח, צריכה לעבור בדיקת קומפוט ומוצדקות, אין כל בדיקה לגבי חברות זרות, המבטחות רכוש בארץ. לפחות מבחינה עניינית זהו מצב בלתי-

היו הדברים מתגללים ללא השפעות חיי צוגיות, היה על אל-על לנסות להוריד את המהיר של אלכסנדר-אלכסנדר לרמת ההצעה הנגדית, או לקבל את הגימוק שעבור שירות מסוג מסויים משלמים מחיר מסוג מסויים. אחרי הכל, תמיד ניתן למי צוא בשוק הצעות זולות, אולם ביטוח עושים, כידוע, לשעת-מיבחן, ואז לא כל חברה מוכיחה את עצמה.

סודות ביטחוניים

לונדסלמברט היא חברה מן הדרגה הראשונה, וגם חברות-הביטוח של גייסה לביטוח של אל-על הן מן השורה הראשונה. החברה עצמה היא חברה-בת של בנק היל-סמולר, אחד של חלק מצויין. יש לה רק חיסרון אחד: חלק ניכר מחברות-המישנה שלה, הן בארצות-ערב. והנה, ללא איש-ביטוח יודע כי פוליסת ביטוח כוללת את כל תיאור הרכוש הר מבוסה, ותיאור זה זהה למה שקרוי תצ-לומי-אוויר. אנשי-מודיעין-יודעים כי בי-

מדורג כסודי ביותר, ברור שאם תקבל חברה זו את ביטוחי משרד-הביטוח תצוץ השאלה בחריפות רבה ביותר. אין ספק שאילו היה צורך באישורים ובבדיקות של המפקח על הביטוח לגבי מבטחים מחו"ל, היה גם גורם זה נלקח בחשבון. המיקרה של סוכנות מוסה הוא מוזר בעיקר מן הבחינה של איתנות פיננסית. סוכנות זו פעילה בישראל מזה שנים רבות. כדי לקבל את הביטוח של 3000 הדירות של החברה הממשלתית שיכון ופיתוח, גייסה כמה חברות, המשתתפות בביטוח. מחצית היקף הביטוח לקחה חברה בשם הרפונטה (שאינה קשורה בי זמר הידוע, הרפונטה) וזו היא החברה המסויגת בלונדון בדרגה נמוכה, וכמה מראשי לויס שעמם שוחחתי, ציינו זאת. עוד 25% נלקחו עלידי התי חברות טובות כדרייק ודאי טוקיו, והיתר עלידי חברות ששמן לא נודע בלויס לונדון, כמו אמפרורס אוף נסאו אינשורנס או 1990 אינשורנס. לתת ביטוח של רכוש, בשווי 60 מיליון דולר, השייך לכל אורחי ישראל, לקבוצת-חברות שלגבי חלק ממנה לא ברור אם יוכל לשלם את הנזק —

האם יימסרו סודות ביטחוניים של מדינת ישראל לתיקיה של חברת-ביטוח, אשר יש לה חברות-בת ערביות, כאשר חברה זו תקבל את פוליסות-הביטוח הכוללות את תיאור רכוש המבוטח לפרטי-פרטים?

זהו מעשה הגובל בחוסר-אחריות. אולם מדהים יותר הוא גובה הפרמיה, שמשלמות החברות הללו תמורת הביטוח: 5750 דולר לשנה, או 0.0085% לחודש. זהו תעריף שהוא נמוך במאה אחוזים לפחות מכל תעריף מינימלי, שכל חברה סולידית היתה מבקשת. מי שמבטח סיכון

אמצעות חברות-ביטוח קל להשיג מידע מדויק על כל פרויקט בכל מדינה. ספק אם ניצב שיקול ביטחוני זה לעיני אברהם שביט, כאשר הורה למסור את ביטוח-הרכוש של אל-על לחברה אשר לה עסקים וחברות-בת כה רבות בארצות ערביות. גם אם רכוש אל-על עדיין אינו

נסבל. אחרי הכל, פונים לחברות זרות מכיוון שהיקף הביטוחים גדול מדי לגבי יכולת החברות הישראליות. קל וחומר שחשוב לבדוק מי הן החברות הזרות, הן מבטחות את הרכוש האדיר, במיקרה הנוכחי מוזרה היתה גם התי-לפת המבטח בגלל הצעה זולה יותר, אילו

מישרד-הביטוח, רמי קריצקי, קיבל כבי יכול במזומן חצי מיליון לירות מרכס עצי-מה, באמצעות עורך-דינה, כדי לסגור תיקי תאונת-אוטובוס של ישראל-אראם. איני יודע מה גילתה המישרה, אולם אני גיליתי כי לסיפור אין ידיים ורגליים פרט לעובדה אחת: עורך-הדין של ישראל-אראם הגיע להסדר עם מישרד-הביטוח על תשלום חצי מיליון לירות וסגירת התיקים. ההסדר אושר עלידי בית-המשפט פט, הכסף נמסר למישרד-הביטוח בהמחאה רשמית.

מיקרה אחר הוא שהאחראי לביטוחים של אל-על, רחמים נעים, קיבל כביכול 100 אלף דולר כשחד מגיזבר אלכסנדר-אלכסנדר, תמורת מסירת ביטוחי אל-על לחברתו. סיפור זה סופר גם ליושבר-ראש מעצת-המנהלים של אל-על, אברהם שביט, שהוא עצמו מקורב ל"ש, וכן לחשב הכללי באוצר, איתן רף. רכס אף סיפר כי אחד מסגניו של רף שמע בטעות שיחת-טלפון של גיזבר אלכסנדר-אלכסנדר, שבה הוא מדווח על העברת 100 אלף דולר לחשבון של נעים. ושוב — איני יודע מה גילתה המישרה, אך בדיקותי הוכיחו שוב כי הכל מצוץ מן האצבע.

לשעת מיבחן

כך הרחיב בסיפורים. כאשר הוקם "פול" של חברות ביטוח בראשות חברת הסנה, לביטוחי המשלוחים הימיים לעבודות האמריקאיות בנגב, בשותפות עם אלכסנדר-אלכסנדר, סיפר רכס למישרה ולאחרים כי הסנה משלמת לרמי קוריצקי כספים בחו"ל, ומשלמת את נסיעותיו ל-ח"ל, תמורת כסירת העבודות לה. לדבר רים אין כל בסיס. מילבד הבדיקות שלי, גם ראשי מחלקת-חקירות-ההגנה מסרו בי-

Bahrain	Bahri Insurance Services EC Pearl of Bahrain Building, Government Road, P.O. Box 5333, Manama, State of Bahrain Telephone: 258258 Telex: 8542/3 General Manager D. S. Jarrold
Germany	Agte Gebruder Assekuranzmakler Hamburg 1, Jungfernstieg 1, West Germany Telephone: 33 12 91 Telex: 2/163292 Managing Director C. R. Agte
Hong Kong	Wallem Lambert Brothers Limited 34th Floor, Gammon House, 12 Harcourt Road, Hong Kong Telephone: 5-244036 Telex HX 73603 Managing Director M. A. Raper
Malaysia	Lowndes Lambert Sendirian Berhad 4th Floor, Komplek Kewangan, Jalan Raja Chulan, Kuala Lumpur 05-10 Telephone: 486066 Telex: 30441 Managing Director A. J. Bates
Saudi Arabia	The Independent Insurance Company of Saudi Arabia Limited P.O. Box 1178, Jeddah Towers Building, Sharafia, Jeddah Telephone: 604478 Telex: 401580 General Manager N. J. N. Rowton
United Arab Emirates	Al-Ahlia Insurance Company Limited P.O. Box 6730, Dubai Telephone: 233289 Telex: 99165 Manager: H. C. Ockwell

רשימת חברות-הבת של "אלכסנדר-אלכסנדר" עשויה, בחריין והנסיכויות הערביות

של 60 מיליון דולר תמורת פרמיה של 5750 דולר לשנה מעורר ספקות מוצדקים. פרמיה נמוכה ובלתי-רצינית זו היתה צריכה, כשלעצמה, להדליק אור אדום אצל המפקח על הביטוח — שלא לדבר על חברות כמו בלפונטה. אגב, גם שאו מלונדסלמברט וגם מוסה אישרו כי הם מכירים את רכס, אולם טענו כי אין הם משלמים לו כל תשלום או קומיסיון תמורת השגת ביטוחים אלה. מי משלם לו, כן, תמורת המעשה הגדול שעשה? האם חברת עינבל הי ממשלתית, השואפת לעשות ביטוחים בכל מחיר, תוך סיכון הביטוח עצמו?

COVER/DEBIT/CREDIT NOTE No. 2385

Hevrat Shikun U'Piru'Ach Le'Israel Ltd and/or Inbal Insurance Co. as Managers US\$ 2,000

Hevrat Shikun U'Piru'Ach Le'Israel Ltd and/or Inbal Insurance Co. as Managers. Fire including Special perils and General Third Party.

5 Years from 25th January 1980 (Deposit) US\$ 2,000

Annual Premium: US\$ 5,750

"אני יצרן משקאות קלים..."

מאז שקנתה לי כלתי את "סודה סטרים" לפני שנה, אני יצרן המשקאות הקלים של כל המשפחה. ומה הסוד שלי? אהה! הסירופים המעולים של "סודה סטרים" בטעם קולה, תפוזים, פטל, ג'ינג'ר אייל, מי טוניק, ענבים, תפוחים, לימון, אשכוליות, וביטר למון.

וכולם בריכוז כפול מהמיצים האחרים.

אני עושה את הסודה עם מתקן "סודה סטרים", מכניס טיפ-טיפה סירופ, מערבב קלות ומגיש לנכדים.

ואתם יודעים מה הם אומרים? "סבא, מתי קנית לנו כל כך הרבה משקאות"? ואני—בינתיים חסכתי הרבה כסף.

זהו זה הפטנט. אני מייצר—הנכדים שותים. ובערב, כשאני לבד עם אשתי, אנחנו מערבבים לנו איזה ג'ין—טוניק, ומבלים על המשקה.

אתה מייצר-אתה שותה. סודה סטרים.

וזה הפטנט שלי."

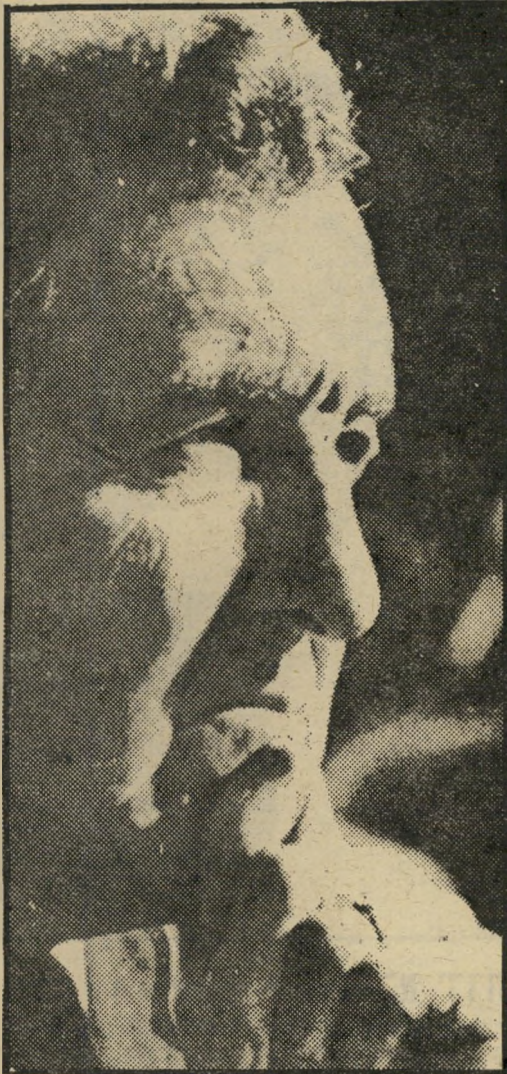
"סודה סטרים"
רחוב גבעת שאול 24, ירושלים.
טל: 02-537724, 02-520375
מרכז שרות והדגמה בכל בו שלום.

בלון גז ניתן להחליף בכל סניפי השופרסל, השק"ם ובתחנות "סודה סטרים". לקבלת כתובת התחנה הקרובה לביתך, פנה אל:

סודה סטרים

סודה סטרים: משקה קל בשלוש לחיצות.

שר-החוזק מאסקו
ירושלים פתחה למשאומתן

במשך שנים רבות: „אתם תמיד מאשימים את הפועלים, אך המיפלה אשמה במצב. אתם שולטים למעלה משלר שים שנה, ומצב הפועלים הוא בכי רע. אפילו אם תפתחו באש לא נמתן את דרישותינו.“

הדגם הצ'כי. רמת-התיים הנמוכה, מחירי המזון הגבוהים ובעיית השיכון הם הגורמים העיקריים לתסיסה בקרב הפועלים. מחקר סוציולוגי שפורסם לאחרונה הצביע על העובדה שאשה פולניה מבלה בממוצע 130 דקות ליום בתור למזון. העלאת מחירי הבשר בתחילת יולי שימשה אות למחאה. ברור שמנהיגי התסיסה עושים הכל לשלט במצב. הם אינם חותרים, ברגע זה, לנפילת המישטר, אלא למליו דרישותיהם הכלכליות והפוליטיות. משקיפים אובייקטיביים יחסית סבורים שגורל פולין תלוי עתה, במידה רבה, במידת התבונה והאחדות שיגלו מנהיגי התסיסה. רוב הפועלים והאינטלקטואלים אינם שואפים לחזרה למישטר קאפיטליסטי, אלא לדמוקרטיזציה של המישטר הקיים. הם סבורים שביטול הצנזורה, החזרת שילטון החוק וההקפדה על זכויות-האדם, ביטול הסמכויות האדירות של המישטר החשאית, ומתן ביטוי לכל הזרמים התרבותיים, יביאו את פולין לחיק הדמוקרטיה.

הם עדיין מטפחים תיקוה, שתהליך זה יוכל להיות התפתחותי והדרגתי, ללא שינויים או זעזועים דראסטיים. הם מנסים לתמרן על פי התהום, לא להכניס לשורותיהם פאשיסטים ויסודות ריאקציונריים אחרים, כפי שעשו ההונגרים ב-1956, לא למשוך לפלישה סובייטית בנוסח צ'כוסלובקיה ב-1968.

הדגם הצ'כי הוא אקטואלי יותר, והתיקוה נעוצת בעיקר בחולשתם של הסובייטים, אחרי ההסתבכות הר אומללה באפגניסטאן. אין להוציא מהכלל, כמובן, אפי שרות של התערבות סובייטית. גיראק יעשה כמיטב יכולתו לספל במצב בעצמו. כדי להצליח, יצטרך להשי תחרר מהרבה דוגמות שילטוניות קפואות, שאין להן דבר עם הסוציאליזם. המשבר בפולין אינו רק תסיסה חולפת על רקע כלכלי, אלא ביטוי למצוקה פוליטית, תרבותית וקיומית של הפרט תחת מישטר קומוניסטי. פיתרון אמיתי ידרוש דמיון, מעוף ושינויים של ממש. ספק אם כך, אמנם, יקרה.

מאסקי על העולם

בראיון מקיף שהעניק אדוארד מאסקי השבוע לעיתון האמריקאי החשוב, 'ראט ניו אנד וורלד ריפורט', באו

שפיזור נלחם בפטרו־דולארים

ה"כ שפיזור
בעיקבות דון-קישוט

ה"כ אליהו שפיזור מהמערך אינו מצטיין במיוחד בפעילותו הפרלמנטרית. עם זאת הוא פובליציסט פורה, המפרסם רשימות בצהרון ידיעות אחרונות בסיגנון רביזיוניסטי מובהק. השבוע הוא פירסם רשימה, בלשונו הנמלצת הרגילה, על השפעת הפטרו־דולרים על המדינות העולמיות. הפיתרון הוא רפ"סטי קלאסי: לא להביא בחשבון את התעצמות הערבים כאלוץ שיש להתחשב בו, אלא „להיאבק“ בפטרו־דולרים בדרך מיסטריות, שלא מפורטת ברשימה, אולי מטעמי-ביטחון.

מאז מילהמתו הקלאסית של דון-קישוט בי טחנות-הרוח, הלפו האבירים הרומנטיים מהעולם. תחתם עלו ביצועיסטים פרו-בינציאליים, השואפים להילחם במציאות באמצעות מלים. הסינתזה בין תורות זאב ז'בוטינסקי ודויד בן-גוריון היא עתה שלמה. טוב שיש לנו בריחה, באמצעות ההליך הדמוקרטי, בין אליהו שפיזור ליגאל הורביץ — תחרות בלתיאפשרית ב„מצא את ההבדלים“.

המהומות והשביתות בפולין חרגו כבר מזמן מהקשרן הכלכלי. שיתוף-הפעולה ההדוק בין הפועלים לבין האינטלקטואלים אנטי-מימסדיים, בחלקם אנטי-קומוניסטיים ואפילו אנטי-סוציאליסטיים, הפך עובדה בעלת משמעות פוליטית מרחיקת-לכת. מנהיגי הוועדה הציבורית להגנה עצמית (קור) הצליחו להפיץ 20 אלף עותקים של עיתונם, רובוטניק („הפועל“), ולהעניק לתביעותיהם של הפועלים עלים מימד פוליטי ברור ורהוט, שיש בו משום אתגר לעצם שליטתה של המיפלה הקומוניסטית בחברה זו במדינה.

הדרישות הן לעיתונות חופשית, לשיחרור אסירים פוליטיים, למתן ביטוי לכנסיה באמצעות-התיקשות ולהקמת הסתדרות פועלים ארצית וחופשית. יש בהן כדי לחסל את הבסיס הפוליטי לשלטונה של המיפלה הקומוניסטית הפולנית. אומר על כך לאסאק קולאקובסקי, גולה מפולין המרצה מאז 1968 בפקולטה לפילוסופיה באוקספורד, והחבר היחיד של קור מחוץ לגבולות ארצו: „שתי ברירות עיקריות פתוחות עתה בפני המנהיגות הקומוניסטית בפולין. הם יכולים לדכא את השביתות בכוח, ובכך להצית אש מרן בכל הארץ, או להיעתר לכל

הדרישות הדמוקרטיות של השובתים, לפגוע בכל הדוגי מות, הרעיונות, המסורות והנהיגים הקומוניסטיים. צעד כזה יהווה איום על עמדותיהם בשילטון ועל זכויות-היתר המגוונות, אותן צברו במשך שנים רבות.“

ככיה לדורות. קולאקובסקי מייצג אופייני של העמדה הרווחת בקרב האינטלקטואלים המרכזיים בקור, סבור שהמיפלות הקומוניסטיות במזרח-אירופה חדלו מהנסיון למכור את התפישה הקומוניסטית כערך אידי-אולוגי. הן הפכו למימסדים שמרניים, קפואים, החרדים מכל שינוי בסטטוס-קו. תחת האמונה בהנחות היסוד המארכסיסטיות, המעוגנות בראייה דינמית ויוצרת של התהליכים החברתיים וההיסטוריים, מטיפים המנהיגים הפולניים לשרידות מתוך חוסר ברירה. הם מבססים את שילטונם על האיום הסמוי בהתערבות צבאית סוב-יטית. המישטר מבוסס על מדיניות גמישה, פרגמטית, כלפי האוכלוסיה, תוך נסיון לחנך את הציבור לזנוח כל תיקוה לדמוקרטיזציה של ממש. האלטרנטיבה לאדוארד גיראק איננה מנהיג צעיר ונלהב מחוגי קור, אלא רודן סמכותי שישלוט בחסות הכידונים הסובייטיים. כך מנסה המישטר לאתר את אש המרד, להגבילה בתחור מים צרים וניתנים לשליטה, כדי שלא יהיה צורך לכבותה כליל באמצעים שיהיו בכיה לדורות.

אדוארד גיראק עצמו נחשב כמנהיג קומוניסטי מתון, ואפילו ליברלי יחסית. בליטת המישטרים בגוש הקומוניסטי חופסת פולין את המקום השני, מבחינת החופש הנהוג בה, אחרי הונגריה (הדירוג המקובל הוא: הונגריה, פולין, מזרח-גרמניה, צ'כוסלובקיה, ברית-המועצות, בול-גריה, רומניה). כמו בהונגריה שורת פולין איבה נישנה, לאומית ביסודה, כלפי הרוסים. רגש זה, שאין למוצאו בגודש כזה בצ'כוסלובקיה ובבולגריה, מוצא את ביטויו, בן השאר, בדביקות נלהבת בכנסיה הקתולית. גיראק עלה לשילטון אחרי המהומות בדאנסק ב-1970. שדוכאו באכזריות רבה על-ידי קודמו, ולדיסלאב גומולקה. כתב סאנדוי טייטס, שהורשה לבקר במספנת לבין בגדאנסק, בעת המו"מ עם ההנהלה, מספר על בדיחה הרווחת בין הפועלים שם: מהו ההבדל בין גומולקה לגיראק? אין שום הבדל, אלא שגיראק אינו יודע זאת עדיין...

עידוד רבין. אחרי שנכשלו הנסיונות הקלאסיים של הפרדי-מושול, נאלצו נציגי ההנהלה המיפלה להיענות לדרישות רבות. פיטוריה של אנה ולאנטינוביץ, גיבורת מרד 1970 ופעילה בקור, בוטלו. דרישות השכר נתמלאו, אפילו שפועלים רבים יודעים שאין בהן ממש והדרך לשיחרור אינפלציוני והדפסת כספים היא בלתי-נמנעת. השילטונות אפילו הסכימו לבנות אנדרטה ל-49 הפועלים, שנרצחו על-ידי המישטר במהומות 1970. שני הצדדים גילו מתינות מופגנת, ועדי-הפועלים ושותפיהם מקור מנעו גילויי אלימות. המגעים עם השיל-טונות בוצעו על-ידי הוועדים, שדורו לפועלים שחיכו בתצר והגיבו בקריאות עידוד או בוז, לפי המקרה. אין ספק שהפועלים מודעים היטב לכוונת הפוליטי, ולעובדה שרק לחץ חברתי מאורגן עשוי להביא לשינוי ממש. בעת המישטרות במספנת לבין העצומה בגדאנסק, ניסה נציג המיפלה להסב את תשומת-הלב של השובתים לעובדה, שכל יום שכיבתה עולה לטססנה כמיליון דולר, התשובה היתה קשוחה, ושיקפה היטב מרירות שהצטברה

לידי ביטוי השקפות הממשלה האמריקאית בכמה תחומים חיוניים:

● **על שותפיו בנאט"ו:** נאט"ו חזקה ומקבלת את מנהיגותה של ארצות-הברית. האירופים הסכימו להגדיל את תקציבם הצבאי בשלושה אחוים בשנה, להעניק לנו יתר גמישות בשימוש בכוחותינו גם מחוץ לתחום נאט"ו. הם נאותו לתהליך של מודרניזציה באמצעי השילוח של טילים גרעיניים על אדמתם, עם זאת ברור, שמדינות מערב-אירופה מעוניינות בעצמאות רבה ככל האפשר, ובחופש לפעול לפי האינטרס שלהן. האירופים רוצים בהמשך הדטאנט, וביחסי כלכלה ומסחר הדוקים עם הגוש הסובייטי. אינו סבור שהם יבחרו בקו ניטראל-ליסטי, בשל חששם מפני כוחה היבשתי והגרעיני של ברית-המועצות. גרמניה, למשל, מסייעת לארצות-הברית לשקם את תורכיה מבחינה כלכלית.

● **על קמפיין-דיוור:** נשקפת סכנה לעצם קיומו של ההסכם, לצד אחד יש נטייה לנקוט בצעדים חד-צדדיים הנוגמים לקשיים פוליטיים ולתגובה של הצד השני. בעיית ההתנחלויות ובעיית ירושלים הן הקשות ביותר. הצעדים שנקטו עתה על-ידי ישראל בניגון ירושלים אינם יכולים להיקבע כסופיים לגבי הסטטוס של העיר. ירושלים עדיין פתוחה למשאומתן, לפי שעה אין כל תחליף להסכמי קמפיין-דיוור. האלטרנטיבה היחידה היא הגברת האלימות, החרפת המתחים והכחדת כל הישגי השלום המצרי-ישראלי.

● **על הסובייטים:** לא נוכל להמשיך ב„עסקים כרגיל“, כל זמן שהסובייטים נמצאים עדיין על אדמת אפגניסטאן. עם זאת תיקח ארצות-הברית חלק בוועידה לביטחון ולשיתוף פעולה במזרח, שהיא המשך לוועידת הלסינקי. הוועידה מקנה לנו הזדמנויות למגעים עם יתר ארצות הגוש הסובייטי, ולדילוג עם ברית-המועצות בעניינים חיוניים לנו. אנו ממשיכים ביחסים עם ברית-המועצות, במאמצים לפרוק נשק בינלאומי. הסינאט גורם לנו קשיים בעניין הסכם סאלט 2 מטעמים פוליטיים, שאין להם הצדקה איסטרטגית.

● **על המורדים האפגניים:** ארצות-הברית לא תיכנס למלחמה באפגניסטאן, אך תקים התייעצויות עם פקיסטאן. לא תהיה, כנראה, פלישה נוספת של הסובייטים באזור. האם נספק נשק למורדים? זה לא עניין לדידן פומבי...

● **על איראן:** תהליכים מסויימים באיראן נותנים מקום לתיקוה בעניין בנייה-ערובה ושיפור היחסים עם ארצות-הברית. בעיקר מעודדת הופעתם ההדרגתית של מוסדות פוליטיים, כמו פרלמנט, באיראן. המימשל מקיים מגעים סדירים עם אישים בכירים באיראן עצמה.

אנשים בעולם

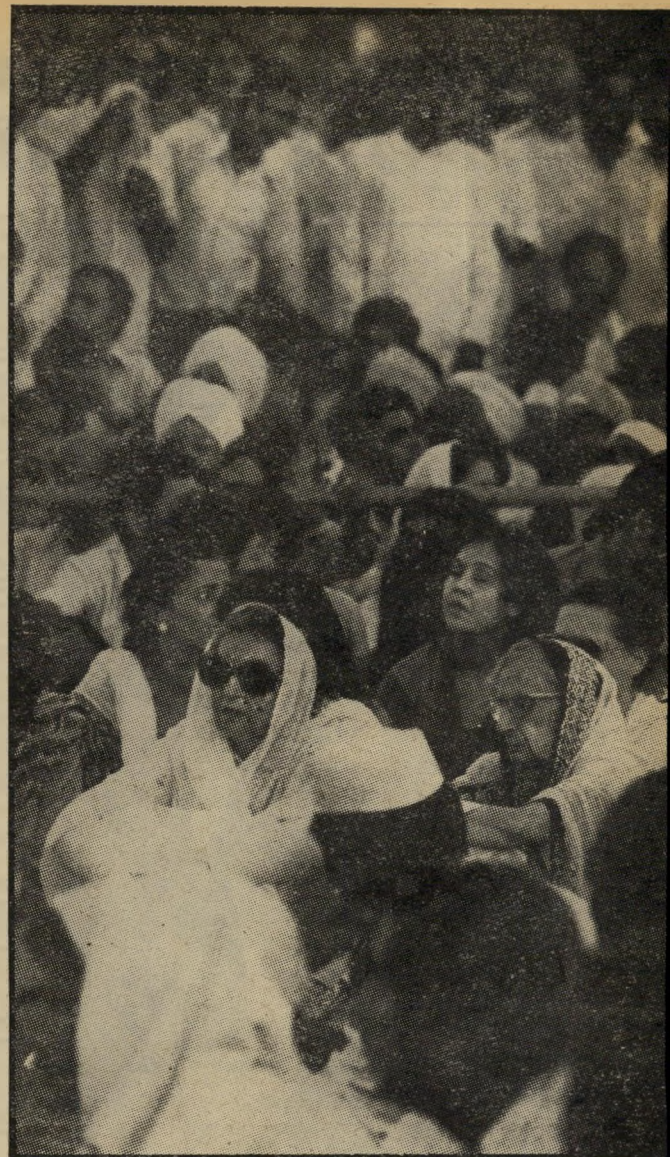
פארה דיבה: הייח' מוכנה לאבד עצמי לדעם

ימים ספורים לפני מות בעלה העניקה הקיסרית לשעבר, פארה דיבה, ראיון יוצא-דופן לסופר הספרדי החי בגרמניה, חוזה דהילה וילונגה, שהוא גם כוכב קולנוע, ועורך העיתון בונטה. היא דיברה בגילוי לב על בדידותה, וכששאל אותה המראיין אם חשבה פעם על איבוד-לדעת ענתה בלי היסוס, "כן". "פעמים רבות ניסיתי להסביר לעצמי ולילדי את הרגשתו של אדם טובע במערבולת של מים. כדי לצוף עליו לדחוף את עצמו ברגל אחת מן הקרקע כלפי מעלה, והוא יכול לעשות זאת רק ברגלו שלו. אמרו עלי שאני מפונקת, ושהחיים קילקלו אותי. איני מוכנה שיירחמו עלי, ואני חושבת שרק אני בעצמי יכולה לעזור לעצמי. והמוות הוא עבורי מוצא קל מדי."

מארח קלר: המחיקות של פאריס והקארירה של אמריקה

למאת קלר, השחקנית השוויי צית, קאריירה משגשגת בינלאומית. אחרי פדורה של בילי וילדר עשתה בארצות-הברית סרט נוסף עם מארלון בראנדו וג'ורג' סי. סקוט. אבל מאחר שיש לה בן בן 8 והיא טוענת שאיננה מתכוונת לגדלו על ספת הפסיכיאטר, החזר ליטה להתישב בפאריס. ברובע ה' שביעי, בדירה רומנטית עמוסה בר הפצייחן, בפרחים ובחיתולים. אמר ריקה בריאה לקאריירה היא אור מרת. אבל פאריס טובה לבריאות.

אינדירה גאנדי: דימעה לא ירדה

כמה מיליוני נאמנים ליוו את גופתו של סאגני גאנדי לשריפה המסורתית על-פי מסורת הודו. באותו מקום שבו נשרפה גם גופת סבו, נהרו חזתה אינדירה גאנדי, האם, בשריפה. איש לא ראה אותה בוכה, וההבעה שעל פניה נשארה חתומה בקשיחות המאפיינת מנהיגה חזקה זו.

זאיזא גאבור: הבעל הארוך ביותר

זאיזא גאבור הפסיקה למנות את ימיההולדת שלה אבל היא גאה מאוד לחגוג את ימיהנישואין שלה. שכן, בעלה השביעי, מייקל אוהלה, הנראה איתה בתמונה זו, נשוי לה ארבע שנים. וזה הזמן הארוך ביותר שהצלחתי להחזיק מעמד בחברת בעל אחד."

האחיות פוליאקוף: כמו במחזהו של צ'יכוב - הן היו ארבע ונותרו רק „שלוש אחיות“

צ'יכוב כתב מחזה לשלוש אחיות בלבד, ואומנם רק שלוש מתוך האחיות פוליאקוף, שכולן הקדישו חייהן לתיאטרון השתתפו בהצגה: מארינה ולאדי, אודיל ורסואה והלן ואליר (מימין לשמאל נראות אודיל, מארינה הלן ואולגה) כשאלגה ישבה בשורה הראשונה, ומחאה כפיים. האחיות פוליאקוף איבדו אחת מצלעותיהן: אודיל ורסואה. במקור היה שמה טניה פוליאקוף אך עבור הקאריירה התיאטרלית, וזו היתה עשירה מאוד, בחרה טניה בשם אודיל ורסואה, וגם שמרה עליו אחרי נישואיה לדוכס פרנסואה פוון די בורגו, מצאצאי מישפחתו של נפוליאון בונפרטה. אודיל ניסתה להרחיק את חייה מן הכותרות, ומעולם לא הרשתה לפרסם צילומים אינטימיים שלה ושל בני-מישפחתה. אף שלכל אחת מן הארבע היו קאריירות נפרדות, הן שמרו על קשר הדוק ביניהן, ולא החמיצו אף הודמנות לשבת יחד במיסעדה, ולשיר יחד שירים רוסיים.

הדוכס דיוויד והנסיך אנדריו: הנדל קטן

למרות שבנה של המלכה אליזבת גדול מבנה של הנסיכה מארגרט רק בתשעה חודשים יש בין השניים הבדל עצום. אנדריו הוא יפהפה, גבה-קומה ומרבה להתיידד עם נערות, ואילו דיוויד מציץ מעבר לכתפו של אנדריו, קיצוני מימין בתמונה, הוא גמור-קומה וביישן. לעומת-זאת הולך דיוויד בעיקבות כישרונותיו של אביו, לורד סנואדון, ומתכוון לעסוק בפיסול ובאמנות.

נסטאסיה קינסקי: רומנטיקה בויה'ונוטו

נסטאסיה קינסקי מגלה מזג-סוער: היא מעדיפה את רומא, כשמדובר בשעות-הפנאי, ואת נער השעשועים, ג'יאקומו פאלאדינו, כבן-זוג. כשנשאל פאלאדינו (הסוער עם נסטאסיה במסעדת פאר בויה'ונוטו) על העתיד, ענה: הילדה עדיין קטנה הניחו לה.

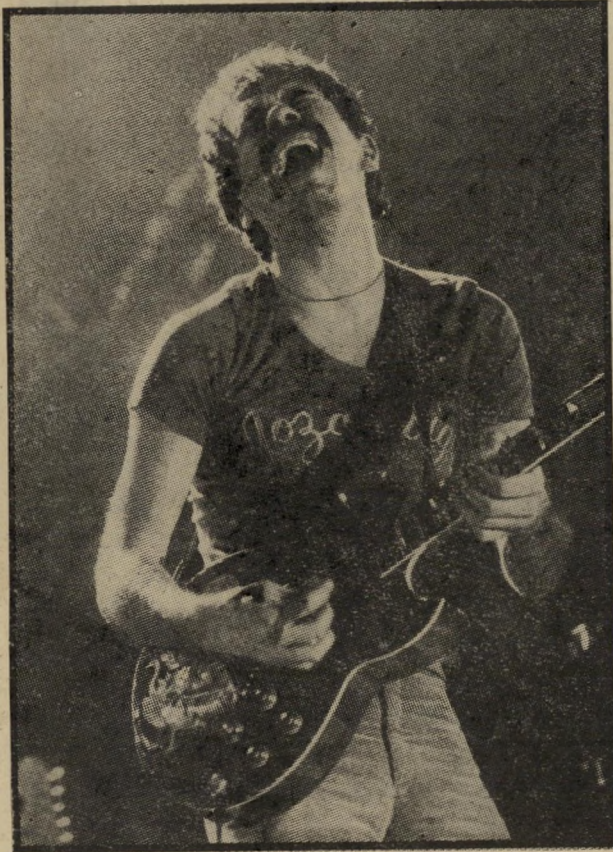
אימי קארטר: יד ביד, צעד צעד עם אבא

יש אומרים כי בנות קשורות לאבותיהן, אם אמת בכך הרי ההוכחה: אימי קארטר, בת השנים עשרה, דבקה באביה, הנשיא ג'ימי קארטר, ומלווה אותו לכל מקום ובכל הודמנות, כשהיא מתאמצת להרחיב צעדיה, ולהתאימם לצעדיו. בתמונה זו היא נראית עם אבא בבלגרד, כשמשמאלן רוזלין.

אנשים בעולם

את שתי התמונות המוצגות בזה אפטר להגדר באירוניה: לפני ואחרי — כפי שנוהגים לעשות מכוניס-להרזייה או הלפני וזהר הרבה יותר מאשר האחרי. שכן, מדובר באשה ש רק אתמול היתה נושא לשער-רויית-מין, אולי השערוריה הגדולה ביותר מסוגה, שזיעזעה את האימפריה הבריטית הגדולה, פרשת פרופיומו. היה זה בשנת 1963 כששר-ההגנה הבריטי, ג'ון פרופיומו, נאלץ להתפטר, לאחר שהתברר כי מאהבתו בסתר, כריסטין קילר, כשמה כן היא (באנגלית "קיי-לר") פירושו רוצה, ובסלנג משי-תמישים במונח גם כדי לכנות טורף-נשים או טורפת גברים). הגברת הנכבדה ערכה חגיגות מין ונשפיות-צמרת לבאי הר מימשל ולאורחיו, ועימם נמנו הנספה הימי הסובייטי מצד אחד, ושרים בריטיים מצד שני. כריסטין קילר פירסמה זיכרונות, הצטלמה בתנוחה מגרה, עירומה על כסא, ופרוי-פיומו עף מכיסאו. אבל היום עצוב מאוד להתבונן בגברת. אחרי 17 שנה (בתמונה השמאלית) היא אמנם יושבת באותה התנוחה על הכיסא, אבל בדי-רתה העלובה בשכונת מגורים מרוססת בלונדון, כשהיא מיס-תרת תחת שם בדוי וזהות מטושטשת, ומתקיימת על קיצ-בת סעד. תוהר מעיניה נעלם, ואין בכוחן של תמונות להסיר ביר את התהום העצומה המפרידה בין כריסטין קילר של 1963 לאותה האשה עצמה ב-1980.

קארלו סאנטנה: „אני רוצה להיח מלאך“

הגיטריסט האגדי קארלו סאנטנה, עורך סיור באירופה עם להקת הרוק הדרום-אמריקאית שבהנהגתו. הלהקה מפורסמת בעולם, וזוכה להצלחה עצומה. סאנטנה, שהוא כבר בן שלושים ושתיים, טוען, שאחרי שהכיר את הגורו הפרטי שלו חלה בו תמורה עצומה: „אני יודע שבתוכי מיסתתר השד אבל אני רוצה להיות מלאך“. כל אדם והאמת שלו.

קארולין מונאקו ופיליפ ז'אנו: הפירכורים האחרונים

קרוב לוודאי שצילום זה הוא אחד האחרונים של הזוג ביחד, למעשה, זהו צילום שלאחר פרידה. שכן הנסיך רנייה והנסיכה גרייס מהונאקו בחרו לפרסם את ההודעה הרשמית על הפרידה בין קארולין לבעלה פיליפ ז'אנו כיממה אחרי שהבעל לא השתתף בחגיגות הרשמיות של מונאקו, הנערכות בתחילת הקיץ, ואחרי שהתמונות באירופה כבר הריצה את החדשות. המצלמה קלטה את פיליפ, כשהוא לא מרוצה בהחלט מקארולין, ומדגיש זאת באצבעו.

אשראי הנוסע לחו"ל

שירות מיוחד: ירוקרד ל-4 חודשים ב-\$10 בלבד.

דרכון יש?

ירוקרד/מסטרצ'רג' - יש?

אתה כמעט מוכן ליציאה לחו"ל!

בשהייתך בחו"ל תוכל להציג את הירוקרד/מסטרצ'רג' שלך בבתי מלון, בחברות להשכרת הרכב, בחנויות ובתי כל בו, בחברות התעופה ובמרכזי בידור.

3 מיליון בתי עסק מכבדים את ירוקרד - מסטרצ'רג'

לבחירתך: כרטיס לשנה או ל-4 חודשים בלבד.

ירוקרד.

אשראי וטוב לי בארץ ובעולם

21-01

באמצעות סניפי: • בנק הפועלים בע"מ • בנק המזרחי המאוחד בע"מ • הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ • בנק קונטיננטל לישראל בע"מ • בנק מסד בע"מ • בנק הבניה לישראל בע"מ • בנק יהב לעובדי המדינה בע"מ • בנק אמריקאי ישראלי בע"מ • בנק אוצר החייל בע"מ • בנק למלאכה בע"מ • בנק פועלי אגודת ישראל בע"מ • בנק צפון אמריקה בע"מ • בנק למימון ולסחר בע"מ • בנק עין חי בע"מ

למה רואים בכבישים יותר צהוב מכל צבע אחר?

לא רק משום שהצהוב הוא צבע רענן ויפה.
אלא בעיקר משום, שבדומה לכל הדברים הטובים,
גם צבען של תחנות "פז" הוא צהוב. ויש ל"פז" יותר תחנות
בכבישי הארץ מאשר לכל חברה אחרת בישראל.
זהו חלק מהשירות הנאמן של "פז".
החברה הגדולה ביותר בישראל לשירותי אנרגיה.
בכל אחת מהתחנות הצהובות של "פז"
לרשותך דלקים ושמונים באיכות מעולה.
בתחנות רבות—מסעדה, שרותי סיכה ורחיצה לנוחותך.
כשאתה בדרכים—שים לב לצהוב, הצבע המתאים לך
ולמכוניתך יותר מכל צבע אחר.
הצהוב של "פז".

שרותי אנרגיה

לדיין עשו ניקוי-בטן. לא ניקוי-ראש.

וציצי איים על פקידיו בחוקה-פלילי

אורח: "אני לא, אצלי מהדר הדים באוונזים 18 דציבלים שבאים מעיר-הנוער. ציצי טילפן מיד למפיקי המופעים שם, ביקש להנמיך את הקור לות.

כתב הארץ, אילון שחורי, נוהג לפרסם בעיתונו סיפורים שאינם מחמיאים תמיד לראש עיריית תל-אביב. לפני שלושה שבועות כתב שחורי על הסכם בין להט לעיתונאי אורי סלע, שלפני כותב סלע את גאומיו, ומקבל על כל גאום סכום של 15 אלף לירות. כאשר להט קונה ממנו שני גאומים בכל חודש. פירסום זה הרגיו את ראש-העירייה, והוא שלח בשבוע שעבר מיכתב לכל חברי מועצת-העירייה

רחבעם (גנדי) זאכי ל- אריק בצבא. אני הייתי בעד גנדי. שרון שאל אותי מדוע אני נגדו. אמרתי לו שאני לא נגד או בעד משהו. אם אתה בעד גנדי, אמרה אשתו, אין לך מה לבוא אלינו. אמרתי לה לא צריך. אחר-כך, כשהקים שרון את המפלגה שלו, שלוחציו, בא אלי. ביקש שאעזור לו ב- שכונות. אמרתי לו שכל החיים שלי אני במפלגת-העבודה. אם הוא הולך במפלגת-העבודה, בבקשה, אחרת אין מה לדבר. שרון הלך למנטש (מרדכי צרפתי). אצל מנטש אין חוכמות. הוא לא יודע מה זה מפלגת-העבודה. הוא יודע רק מפא"י, שימעון פרס, משה דיין. כאשר פרס ודיין עזבו

חרם עלי כעת המישפט שלי נגד העיתון הארץ היה שר-החוק לשעבר, מישה דיין. כאשר היה עדיין שר-החוק, היה עוצר לפעמים את המכונית לפני ביתי וצועק: מיזרחי, צא החוצה."

על יחסיו עם שר-החוק לאות, אריק שרון, סיפר מיורחי: "אם מישהו בא אלי הביתה עם אשתו לקפה ועוגה, ואשתי ואני באים אליו, זה חברים. יום אחד אמרה לי לידי, אשתו של אריק, שהיא רוצה להביא לאשתי אפונה. אפונה, אמרתי לה, אפונה אני מביא לאשתי מן השוק, לא אפונה כזאת, אמרה, והביאה לאשתי פרחים. התחלנו להתרחק כשהיה הוויכוח בין

השחקנית זהרירה חריפאי, שנסעה עם התיאטרון הקאמרי לפסטיבל התיאטרון באדינבורו שבסקוטלנד, נטלה עמה את בעלה, הסופר שרמה שבא, ואת בתם איה. המישפה מתכוננת ל-

ניסים גרמה הזמר התימני, שהיה רווק זמן רב, התחתן בשבוע שעבר עם חברתו, שושנה שרעבי. לחתונה באו, מלבד זמרים רבים ואנשי-בוהמה, גם חברי-הכנסת שימעון פרס. המסיבה הפכה מופע עליו, כאשר זמרים, ידידי החתן, עלו והשמיעו קטעי זימרה ותבעו מפרס לרקוד.

יכול היה לבצע זאת. החברה שצעדו שם היו בעלי כושר בלתי-רגיל."

טייל באנגליה ובסקוטלנד עם תום הפסטיבל, שבו זכתה הצ'י גתם יעקובי וליידנטל באחד הפרסים הראשונים.

במדורו בדבר השבוע ראינו נחום ברנע את הקבלן בצלאק מיורחי על יחסיו עם אלופי צה"ל. אמר מיורחי: "אחד המעטים שיצפצפו על ה-

כתבו הצבאי של מערב, יעקוב ארז, היה ה- עיתונאי היחידי שהצליח לשי- הות באיזורי-הפשיטה בלבנון.

דניאל פאר שדר הטלוויזיה, השתתף בעבר-בראינונות שערך איתו דנציג, ושבו רואיין שר-המישפטים החדש משה ניסים. סיפר דניאל בהזדמנות זו: "הייתי רוצה להיות פופולארי כמו שר, ולא כמו שדר בטלוויזיה. אז לא היו ניגשים אלי אנשים, טופחים לי על הכרס ואומרים לי כמה שאני שמן. מדוע לא טפחו לשר משה ניסים על הכרס?!"

וההנהלה, ולכל הפקידים הר בכירים — כ-200 איש בסך-הכל. וזה לשון המכתב: "ברצוני להסב את תשומת ליבכם לתופעה מדאיגה. ה- מתרחשת בכמה ממישרדי-העירייה. כתב הארץ מר אילון שחורי נכנס לחדרים וללשכות בעירייה, מדסדף ומחטט בהר מר הנמצא על השולחנות, ומ- עיין בו ללא רשות. הנני מפנה את תשומת-ליבכם לכך שלפי סעיף 7 לחוק-העונשין תשל"ז 1977 אסור לכל עובד-ציבור ועובד-עירייה, ונבחר בכלל זה, לגלות למי שאינו מוסמך לכך ידיעה כלשהי, שהגיעה אליו במילוי תפקידו, או להתרשל במשמירת הידיעה. איר-לכך הנני מבקש לדאוג לכך כי לא יונח במישרדים תומר כלשהו ללא השגחה, וכי מבקר מבחוץ לא יורשה להימצא במישרדכם אלא בשעה שנוכח במקום ער- בדה-עירייה, המשגיח על כך שאותו מבקר, ובמיוחד כתב הארץ שחורי, לא יעיין ללא רשות במיסמכים המצויים ב- מישרד. כתבתי לכם זאת, בין היתר, בעיקבות מה שאירע, כאשר נכנס שחורי לאחד החד- רים בעירייה, חיטט בחומר ר- כתב על-לכך בעיתון, וגרם לי פגיעה בתדמית העירייה." ה- מיכתב הודלף אל שחורי מיד עם היכתבו.

את מפא"י, מילה שלהם זה פקודה בשביל מנטש. שאל אר- תו מנטש: אתה מפא"י? לא, אמר שרון, זה משהו אחר. אם שימעון פרס יניד לי לעי- זור לך, אמר מנטש, בבקשה. אם לא, מצטער."

המנכ"ל החדש של מישרד-החוק, דויד (דייב) קימחי, ערך השבוע סיום במישרדי לישכתו ועבר מחדר לחדר, לראות מי יושב בו. העיר על-יכך אחד מן הסמני כ"לים במישרד: "כל זמן ש- המנכ"ל מסתובב והעובדים יושבים בחדריהם — זה בסדר. הבעיה בחדר הוא המנכ"ל יישב בחדרו, העובדים יתחילו להסתובב!"

ח"כ גד יעקובי פגש בח"כ משה דיין ואמר לו: "אתה נראה אחרי הניתוח כמו חדש". השיב דיין: "למה לא? עשו לי ניקוי-בטן ולא ניקוי- ראש!"

ראש עיריית תל-אביב, שרמה (ציצי) להט, ערך בביתו מיפגשי-ידידים לכבודה של הפסלת אילנה גור. ב- אמצע המסיבה טילפן אליו אורה נועם ושאל אותו: "האם אתה יושב בביתך גינוח בשקט ובשלווה?" כאשר השיב ציצי בחיוב על שאלה זו, אמר ה-

ישראל כץ שר-הרווחה (מימין בתמונה), נוכח בבית-אבות, כאשר השחקן-במאי יהודה ברקן (במרכז) בא עם שחקנית סירטו, קרוליין לנגפורד, ותים את הסרט "חיך אכלת אותה" להקרנה בפני הקשישים. "הייתי רוצה לראות יותר אמנים תורמים את חלקם למען קשישים בבתי-אבות. ברקן שימש הפעם דוגמה טובה לרוח ההתנדבות." אמר ישראל כץ. לפני תחילת ההקרנה הסביר יהודה ברקן לצופים איך עשה את הסרט, ומה הם עומדים לראות בו.

חסיבת השבוע

ג'י'די פתח תערוכה וכל החתיכות של השכונה באו

הראש מסתובב
אמרה השחקנית יתונית סולה לצייר לוי. "כאשר אני רואה את כל העבודות שלך, בתוספת היין ששתיתי, הראש שלי מסתובב."

האשה החוקית
של הצייר גידי לוי, היא רותי, דיילת "אל-על" ואחת העובדות היפות של חברת התעופה הלאומית. היא זכתה בנשיקה מצלצלת מפי בעלה.

שמה, והסביר לכל מי שנקרה על דרכו את שרצה להביע בעבודותיו. רותי, אשתו, דאגה מראש שלא ישבצו אותה בטיסה כלשהי ביום הפתיחה. "את הבן שלנו, אדם, שלחתי למישפחה", אמרה. בחצות הלילה נעלה הגלריה. קהל הקרואים נע אל עבר ביתו היפואי של גידי. ושם, לקול מוסיקת קת'רידסקו, פיטפטו, ריכלו, ואכלו. עד השעות הקטנות של הלילה.

הבאים לפתיחות של תערוכות. שהם אינם קונים תמונות. "הת' לונגה הפסלת אילנה גור. היא באה לתערוכה בחברת בעלה האמריקאי ובנה, אשלי. "למי שיש סבלנות, שיחכה עד שתסתיים חגיגת הפתיחה ואחר כך שיבוא לביתי ביפו. שם אני עושה מסיבה לכל החברים." גילה הצייר. הוא הסתובב אנה ואנה, נרגש וי

בקבוק
מחזיק ביזו הצייר עופר לווש, שבא לחזות בתערוכות עמיתו. עופר, שהיה שהוי לגמי רי, השתתף אחריכך במסיבה בניו תו של הצייר. "גם אני צייר טוב", גילה עופר, כטוב ליבו ביין.

הזמנתי התערוכה שלי את כל העיר, סיפר הצייר גידי לוי. "אני הזמנתי את כל ידידי מר אל-על", אמרה אשתו, רותי לוי, הדיילת. "ואני הזמנתי את כל חברי בר בוהמה", גילתה גיטתו של הצייר, אתי ויולטיר. ואכן, "כל העיר" באה לתערוכתו. הרביעית במיספר, של גידי לוי, בגלריה הוראס ריכטר ביפו.

הגיסה
היא אתי ויולטיר, אשתו-בנפרד של המשורר מאיר ויולטיר, ואחותה של רותי אשת הצייר. "הבאתי אתי את בתי מרתה, בת העשר, כדי שתראה מה עושה הדוד שלה למען פרנסתו."

תחרות
זה לא בדיוק מה שאני מרגישה, אמרה מעצבת האופנה ג'ניפר ברילב. חברה-לחיים, האמן דויד ("טרטר") טרטקובר, הוא צייר וגרפיקאי. אני מפרגנת לכל אמן שהוא באמת טוב", אמרה ג'ניפר.

הדיין
אחת משכנותיו של הצייר, מתכנתת האופנה תמרה יובל. "זו ממש מסי-ה שכוניתית", אמרה תמרה לגידי, "לא צריך לנסוע זק מדי". המסיבה נמשכה עד השעות המאוחרות.

המהפכה מתחילה כאשר מקצצים בסטייקים. והרב

הוא חולה כאשר רוצים לדבר איתו על התנחלויות

את מה שאמר החקיקן טוביה צפיר, אחרי ששרי-האוצר,

השביתות המהפכניות בפולין מזכירים ליצחק ליבני

דויד ויהונתן בן-גל
שני בניו של אלוף פיי קוד הצפון, אביגדור ("יאנוש") בן-גל, באו לכפר-הנופש בקיסריה, "קיסריה", ושימשו כקוונים במישחק-כדורגל שנערך שם בין קבוצות של עיתונאים. שופט המישחק, הכדורגלן של בית"ר תל-אביב, שמואל רוזנטל (במרכז) היה מאוד גא בהם. יהונתן (מימין) מתכנן לעצמו קאריירה של ספורטאי והשתלם בסדנת-הכדורגל שנערכה במקום, כאשר הוא מפגין בקיאות רבה בכל הליכי המישחק.

חי. נראה מה יקרה כאשר יתחילו לקצץ בבשר לסטייקים. אז תתחיל באמת מהפכה!

ייגאל הורביץ, הכריז שצריך לקצץ בבשר החי. הרב חכמה היא לא לקצץ בבשר הרב

אליס קריג
מנהלת המכירות של העיתון החדש בשפה האנגלית, "ניוז וויז" ערכה מסיבת יום-הולדת בביתה. היא הזמינה, בין היתר, את מפיץ הסרטים שלמה מוגרבי, סיפרה אליס: "לפני 19 שנים נפגשנו לראשונה, ושנינו היינו רווקים. החלטנו לעשות תחרות ולראות מי מאיתנו יתחתן ראשון. עברו שנים ואנחנו שנינו נשארנו רווקים."

■ העיתונאי חזי כרמל בא לבית-אל ב', השוכנת ליד רמאללה, כדי לשוחח עם הרב אנשים שם. אך איש לא רצה לשוחח איתו, וכולם הפנו אותו לראש-הישיבה, רבי זלמן כרמל. חזי פגש בבנו בן הרב שש של הרב, וביקש ממנו לקחת אותו אל אביו. שאל אותו הקטן: "באיזה עניין אתה רוצה לדבר איתו?" ענה לו חזי: "מה זה משנה, אני פשוט רוצה לדבר איתו." השיב לו הקטן: "אם זה לא עניין חשוב, אז אבא שלי חולה." כאשר הגיע חזי סוף-סוף אל בית הרב, פתחה אשת הרב את הדלת ואמרה לו: "כאיזה עניין אתה רוצה לדבר עם הרב?" אמר לה חזי: "אני רוצה לשוחח איתו." ענתה לו הרבנית: "הוא חולה." וטרקה את הדלת בפניו.

■ לדובר עיריית תל-אביב, עמיקם שפירא, אירעה תאור נתיירים לא סימפטית. בעודו הולך ליד מלון שרתון בתל-אביב, הגיחה משמאלו מכונת דודג'דארט ופגעה בו. הוא הורץ על סמכוני המכונת. ראו פגע בשמשה הקידמית. שהתנפצה. שפירא הובהל אל בית-החולים, ואחרי טיפול ראשוני בא ללישכתו בעירייה. כאשר ראה אותו להט נתן לו מיד ארבעה ימי חופשת מחלה.

שוש וגלי עמרי
נפגשו כאשר ביקרה גלי בלוס-אנג'לס אצל אחותה שוש (מימין בתמונה). שוש, העובדת בתחנת-הרדיו המקומית, "ישראל אקס-פרס", ראינה את גלי בפעם הראשונה. בישראל, כאשר עבדה ב"קול ישראל", לא נתנו לה מעולם רשות לראיין את אחותה. גלי לא ביזבה בהוליווד את זמנה לריק. היא ביקרה בבית ידידה, כוכב הטלוויזיה דיוויד סול, והשמיעה לו את אחד משיריה. בבית היו באותה שעה מוסיקאים מהלהקה, סטילי דאן, שהתלהבו מקולה ונתנו לה להקלטה, שיר שנועד בתחילה לזמרת האמריקאית דבי בון.

מזוג כרמליטה בכוסות עם קוביות קרח, הוסף פלחי לימון ומעט קינמון לפי הטעם. אתה תהנה ואורחך יודו לך.

כרמליטה סנגריה עם קרח, היש טוב ממנה בקיץ?

כרמליטה, מה שאתה צריך בקרח.

כרמל מזרחי

ORIENT CHRONOGRAPH

הדיוק המרבי של טכנולוגיית הקוורץ

שעון-יד מעורר מוסיקלי, הנותן לך "אות זמן" לתזכורת

**מבצע מיוחד
לשנה החדשה**

<p>דגם 74104 שעון עצר מעורר: "אות-זמן" בכל שעה שלמה: כולו פלדת אל-חלד: זכוכית קריסטל; מצג שעות, דקות, שניות, תאריך, חודש, יום; תאורת-לילה; אחריות לשנתיים.</p>	<p>דגם 700104 שעון עצר MULTI-ALARM: מעורר מוסיקלי ומעורר אוטומטי; "אות-זמן" בכל שעה שלמה; טיימר: כולו פלדת אל-חלד: זכוכית קריסטל; מצג שעות, דקות, שניות, תאריך, חודש, יום; תאורת-לילה; אחריות לשנתיים.</p>	<p>דגם 720703 שעון עצר דק, נגד מים (עד 20 מ'); סטופר כפול; כולו פלדת אל-חלד: זכוכית קריסטל; מצג שעות, דקות, שניות, תאריך, חודש, יום; תאורת לילה; אחריות לשנתיים.</p>
<p>4,950.- לי"י ~~6,350.-~~</p>	<p>6,590.- לי"י ~~8,380.-~~</p>	<p>3,850.- לי"י ~~4,980.-~~</p>

להשיג בחנויות המובחרות בארץ
אורינט - בדיוק בזמן הנכון.
מפעל הענק היפני לשעונים

בוא, שיווק והפצה: בני משה קרסו בע"מ, סוכנים בלעדיים של ORIENT WATCH CO. JAPAN

האב לא רצה לדעת את תוצאות הבדיקה של

מיהשפיר, שגילתה אם העובר הוא בן או בת

להכריז גם על אורחים אלה, ולא שכת את הזמר דן מנצ' לין וחברתו, אורלי צרפתי, שגם הם היו במקום. בתום ההופעה שאל פריץ את העי' תונאית: "מי זה פלאטו שרון?"

כמומחית בגלישתירוח התגלתה אמליה שפון, אשתו של התעשיין רוני שפון, ודיילת אל'על לשעבר. אמליה נסעה עם רוני לחופשה באי' לת, ניסתה את ספורט גלי' שתהרוה, והפגינה חי' מהר

פה בין ערבים שיושבים בארץ לבין יהודים היושבים בארצות-ערב. אני לא המצאתי זאת, גם בר' בצנז'סון (האידיאו'ר) לוג של תנועת-העבודה) היה בדעה זו."

פרופסורים באוניבר' סיטה הוא קרא ידענים אנאל' פאבתיים."

על השופטים העליונים אמר פאפו שלא היו לגמרי אובייקטיביים, כאשר פסקו ב' עניין האדמות בגדה.

על היועץ המישפטי

טית דאלאס, שמקורה באר' צות-הברית. לא מכבר חזר מפגישה עסקית לביתה, פתח את מכשיר-הטלוויזיה וגילה לאכזבתו שהסידרה יצאה ל' חופשת חודש הראמאדאן - לואיס ואשתו, סאלי, ששני' הם ילידי מדינת טקסס, מרגי' שים כמו בבית כאשר הם צו' פים בסידרה זו, המספרת על קורותיה של מישפחה טקס' סית.

השגריר האמריקאי ב' ישראל, סמואל (סס) ל' איס, אוהב מאוד לצפות בטל' וויזיה הירדנית בסידרה הדמר

ארץ. הוא סיפר שלפני שנזכו את אלצות-הברית עברה חנה בדיקת מיי-שפיר, הקובעת בין היתר את מין הילוד. כאשר רצו הרופאים לספר לו אם אשתו נושאת ברחמה בן או בת, אמר להם: "אל תגידו לי לפחות שעניין הילד יהיה לי הפתעה." בארץ ילדה חנה לפני שבוע בן.

השגריר האמריקאי ב' ישראל, סמואל (סס) ל' איס, אוהב מאוד לצפות בטל' וויזיה הירדנית בסידרה הדמר

הכינוי החדש למנכ"ל מישרד ראש-הממשלה, מתי ישמאדכיין, הוא "מתי שופס", על מישקל הפירסומת למשקה זה.

ה"כ תמר אשל, הנפ' גשת לאחרונה עם חרדים ב' ירושלים בענייני-עבודה. סיפ' רה: "אני בודקת בכל בוקר את היומן שלי, ואם אני רואה שיש לי פגישה עם הרב מנ" חם פרוש, אני לא לובשת שימלה עם מחשוף."

ואילו ה"כ אסתר הרליץ אמרה, אחרי שההס' תדרות ביקשה מחברי-כנסת שילכו לעבוד קצת במיפעלי-תעשייה: "אני קיוויתי שיש לחו אותי לקריית-הפלדה ב' עכו, אך במקום זאת שלחו אר' תי למיפעל גוטקס."

לשבו-האופנה ביר' שלים באה מרי בן-גוריון, אשתו של מנכ"ל אתא עמוס בן-גוריון, כדי לחוות באחת מתצוגות-האופנה. ידידים נר' כרו באותה הזדמנות בסיפור גישואיו של עמוס, לפני שנים רבות. כאשר בא עמוס אל אביו, דויד בן-גוריון, ואמר לו שהוא עומד להתחתן, בירך אותו הזקן, אך עמוס, שאשתו איננה יהודיה, אמר לאביו: "יש בעיה אחת, מרי היא לא משלנו." אמר לו בן-גוריון: "מה, היא מסיעה ב'?" הוא התכוון, כמובן, לאחדות העבר' דה שפרשה ממפא"י ברעש גדול, ושנקראה לפני הפרישה בכינוי זה.

לצייר התימני בני לוי, המתגורר בארצות-הברית, יש גם בית בכרס-התימנים בתל-אביב. לפני שבועיים בא לכאן עם אשתו ההולנדית, חנה, כדי שתלד את ילדם ב'

נועם קדם

(משמאל), המשחק בסרט "הגדולה האדו' מוח' לצידו של השחקן האמריקאי לי מרווין, הוא בן 11 שנים וכבר להשתתף בכמה סירטי-פירסומת ושני סרטים ארוכים. הילד מגודל-השיער, המשחק בסרט

ברוש'י, מחבר מדריכי ארץ ישראל, סיפר בערב הדסה ב' ירושלים איך נקנית אהבת הארץ בהליכה בשביליה, באי' תור אבנים ובגילוי מקומות חדשים. ברוש'י, שהוא ארכי' אולוג, אמר שאחת הבעיות בהיכל הספר היא השמירה ה' קדנית על המגילות הגנוזות, שהן אסורות למגע. לפני שבו' עיים בא חוקר-תנ"ד עיוור ל' ביקור וביקש למשש את המ' גילות. הנהלת ההיכל איפשרה לו לעשות זאת, אחרי שאיש לא נגע בהן מזה 15 שנים. כאשר אמר העיוור שהוא רר' צה "לראות" גם את הפאפיר' רוטיים, הסבירו לו כי זה בל' תיאפשרי גם לו.

כאשר נשאל עורך' הדין מנשה רום אם יחליט לרוץ לראשות עיריית-תולין מטעם המפלגה הליברלית או לרוץ לכנסת, אמר: "אני חר' שב שארוץ בשני הכיוונים. מה שבטוח, בטוח."

הסופר דן בן-אמוץ, ראה שני אנשים עומדים ב' רחוב ומקטרים על המצב ב' ארץ. אמר להם דן: "מה אתם עושים כזה רעש? המצב היה כל הזמן גרוע!" ענו לו הם: "אבל היום המצב כל-כך חמור שאפילו הערבים יורדים מן הארץ."

בדושיח שנערך בין חבר הוועד-המנהל של רשות' השידור, עו"ד אהרון פאפו, ובין מנכ"ל רשות-השידור ל' שעבר, יצחק ליבני, אמר פאפו, בין היתר: "אני בעד שרהביטחון מרדכי צפורי, וראש עיריית תל-אביב ואשתו, זווה. פריץ מיהר להורות ר'

כניצול השואה, נאלץ להסתפר לשם תפקידו שם, אחרי שלא כלי' כך רצה לקצץ את שערו הארוך. "כאשר עשיתי את הסרט, שילמו לי כסף כדי שאסתפר, אך עכשיו חזרתי מטיול בלונדון ושם הסתפרתי שוב קצר. הפעם נאלצתי לשלם לספר בשביל זה."

שליטה מוחלטת במכשיר. כא' שר חזרה אל החוף בעיקבות הגלישה, אמר רוני: "זה לא קונץ, היא תמיד ידעה לעשות רוח!"

ליום גישואיהם העשי' רי קנה אתלטי-העבר, גר'עון רום, לאשתו רוני, שהיא בתו של עורך-הדין מיכאל פיי' רון, זוג אופניים, שבהם היא רוכבת מדי בוקר לבדיכת' השחייה בצהלה, ולמיגרשי' הטניס שם.

איש-העסקים הבינלאור' מי, ארנן מילצ'ן, החליט לצאת לחופשה עם שלושת יל' דיו ולהקדיש אותה אך ורק להם. לשם כך בחר בחוף שר' מם, דרומית לסאן-פרנציסקו, שאין בו כל אמצעי-תיקשורת. אולם, מכיוון שמילצ'ן הוא "חולה טלפון", ואינו מוגל' להתקיים בלי שהמכשיר יהיה צמוד לו, הוא פתר את ה' בעייה בדרך מקורית. הוא לקח עימו אפרכסת של קלפון, חתך את החוטים, והוא מחזיק אותה לידו בשפת-הים שם.

ערוץ שני, שיראה תמונות ורודות בלבד, יוכיח כי גם טלוויזיה צבעונית יכר' לה להיות אסורה. אמר הד"ר יריב בן-אליעזר, בהרצאה על הנושא "מי מפקד מהטל' וויזיה", טלוויזיה כפי שמתכר' גנים חכמי הליכוד תירשם ב' ספר-השיאים של גינס כטל' וויזיה הבלתי-נצפית ביותר ב' עולם, ותעודר את הצפייה ב' טלוויזיה הירדנית. אמר נכדו של דויד בן-גוריון.

אשתו של העיתונאי דודו אורן, פרצה במחול באחת המסיבות בתל-אביב. בתיה, המנהלת בוטיק, היא רקדנית מעולה. בתמונה היא רוקדת עם הזמר דני גרנות. "לא בכל יום יוצא לי להפגין את כישורי-הרקוד שלי, אך כאשר יש לי הזדמנות כזו, אני עושה זאת בשימחה רבה."

תכשיטים ויהלומים קונים בריינס 6.

הבורסה לתכשיטים ברח' ריינס 6, הפכה תוך זמן קצר לסיפור הצלחה בזכות חיסול פער התיווך בענף התכשיטים * השבוע מציעה חברת "אנדין" ב"בורסה לתכשיטים" עודפי ייצוא * חברת "יהלומי מוניטין" מציעה תכשיטי זהב ויהלומים במחירים החל מ-4,000 ל"י.

מאת צ. סרי

אספה קונים ברחוב דיונון.
פרחת בבנייה...
תכשיטים - ברחוב ריינס.
בלב העיר, מספר צעדים מכיכר דיגן
גוף, שוכן ליבו של ענף התכשיטים
הישראלי - ה"בורסה לתכשיטים".
5 יצרני תכשיטים גדולים ויוצרים מ
שווקים כאן תכשיטי זהב ויהלומים.
ישירות לצרכן, ללא פער תיווך.

פנינה רוזנבלום מציגה
קולקציית טבעות זהב ויהלומים
של "יהלומי מוניטין".
הקולקציה בעיצוב קליל וצעיר
במחירים החל מ-4,000 ל"י.

כמה לדעתך שווה המוניטין שלי?

מ אז נבחרתי למלכת
פיי זופי עלי להקפיד פי
כמה על ההופעה שלי.
האנשים פשוט מצפים
לראות אותי יפה וזהרת
לכן אני אוהבת כל כך
את תכשיטי ה"יהלומי מוניטין".
כשאני עונדת טבעת
יהלום או תליין שלי, אני
יהלומי מוניטין שלי.
בטוחה שההופעה אחי יכולה להרשות
מה שגם נערה בגילי יכולה להרשות.
לעצמה פינוק נפלא שווה.

 רק 3975 ל"י	 רק 3551 ל"י	 רק 5618 ל"י	 רק 5141 ל"י	 רק 3763 ל"י
 רק 3021 ל"י	 רק 3975 ל"י	 רק 4995 ל"י	 רק 4815 ל"י	 רק 3445 ל"י

בגלל תנודות במחירי הזהב והיהלומים המחירים בתוקף לשבוע ימים בלבד.

יהלומי מוניטין

לפתח. החלום בהישג ידך.

תכשיטי ייצוא במחיר הזמין
אחד היצרנים הבולטים הינו, אנדין
יצואן תכשיטים הבינלאומי המפורסם.
הקולקציה העשירה של "אנדין" מצ
טיינת בקו צעיר וקליל בהתאם לדרי
שות האספה האחרונה באירופה ו
ארה"ב.
הלק כיעד הייצוא של "אנדין" מצ
עם ב"בורסה לתכשיטים" במחיר הז
דומות, והלקוח הישראלי יכול לרכוש
אותם בכמחצית ממחירם בחו"ל.

מהדורה מוגבלת בראש קראט
תכשיטי "קנרד" מציעים קולקציה
קלאסית במהדורה מוגבלת. תכשיטים
כולם בזהב 18 קראט ויהלומים נקיים.
המחיר אינו זול, אולם החשבון בפער
התיווך מאפשר לך לקבל ערך טוב
ביותר לכסף.

יהלומים... יהלומים... יהלומים...
בחדר היהלומים שב"בורסה לתכשי
טים" תגלה מבחר עשיר של יהלומים
מכל גודל, צבע ונקיון. היהלומים נמ
כרים ישירות לצרכן בתנאי הבורסה

**מכירה מיוחדת
במוצ"ש**
הבורסה לתכשיטים
ברח' ריינס 6
פתוחה במוצ"ש בין השעות:
7.30 בערב - 11.00 בערב
ובימי חשבוה:
בין 9.00 בבוקר - 7.00 בערב

**בדיקה חנם
לכל תכשיט
יהלום שברשותך**
במכשיר האלקטרוני המיוחד
המציא אך ורק בבורסה לת
כשיטים, שקם, כליבו שלום
והמישביר לצרכן.
**הזהרי
מהלומים מזויפים!**

המשביר
לצרכן

שקם

זוסן

הבורסה
לתכשיטים
רחוב ריינס 6 ת"א

להשיג ב:

שוחררי החופש בעולם כולו מצדיעים לשובתים

העירצה ודאגה

כשאנו שולחים עתה את מבטנו, בחרדה ובדאגה, לעבר השובתים, נאבקים בליבנו רגשות שונים זה בזה. האמתלה לשובתה היא כלכלית. אך מי שמביט בדיוור חי הטלוויזיה, יודע כי זוהי ההתחלה של התקוממות לאומית אמיתית, לפי מיטב המסורת הפולנית. הלאומנות הפולנית נעזרת בסימלי הכנסיה הקתולית, כפי שעשתה מזה מאות בשנים בכל המאבקים נגד התורכים המוסלמיים, הרוסים האורתודוקסיים והגרמנים הפרוטסטנטיים. איך נוכח שלא להתפלל בליבנו לניצחון ההתפרצות החדשה הזאת של רוהיה החופש האנושית?

איליה ארנבורג כתב: "גם אם יכסו את העולם כולו באספלט, גיבעול ירוק אחד יצמח ויבקיע את האספלט". פועלי גאנסק הם גיבעול ירוק כזה.

איך נוכח שלא לאהוד בליבנו את אומץ ליבם של הפולנים, המואסום ככניעת ארצם הגאה למדינת הרוסיה השכנה, אשר לה הם בזים עוד מלפני ימיו של איוואן האיום?

אילו קראנו דרור לרגשותינו, היינו רוצים בהתקוממות גדולה, שתעבור ותכבירה בכל רחבי פולין, שתגרש את הכובש הזר ואת סוכניו המקומיים, שתביא לתקומת פולין עצמאית, חופשית, ריבונית, שתהיה בת זורין לבחור במישטר החברתי הרצוי לה.

קל לתאר התקוממות כזאת, את פלישת הסובייטים, את ההתנגדות הנמרצת של הצבא הפולני אשר יחבוש שוב את כובעי המיצחיה המרובעים המסורתיים, את ההתחברות הגלגהבת של חיילים ופועלים מול פני האוייב החיצוני, את הנהגות כל עמיה החופש עם המאבק, את הניצחון הסופי.

אבל זהו חלום. חלום פולני. חלום מסוג החלומות שהביאו על פולין אפונות מפוארים זה רבים.

שום כוח בעולם אינו יכול לשחרר את פולין משכנתו של הענק הרוסי, שהפך בינתיים מעצמת על עולמית — כשם ששום כוח בעולם אינו יכול לשחרר את ישראל ממיקומה בלב העולם הערבי.

ב-1939 כיבדה בריטניה הגדולה את הערובה שנתנה לממשלת-ורשה, ובניגוד לציפיותיו של היטלר הכריזה מילהמה על גרמניה, מפני שזו פלשה לפולין. הדבר לא הציל את הפולנים. כיום אין מדינה אחת ערבה לפולין, ואין שמץ של סיכוי שמעצמה כלשהי תסתכן ביודעין במלחמה גרעינית למענה.

פולין יכולה לזכות בתמיכה המוסרית של כל העולם — ורק כפול יודע בחשיבותו של קונסנזוס מוסרי עולמי.

אך תמיכה זו לא תוכל להפעיל יותר מאשר לחץ פסיכולוגי על הצארים החדשים בקרמלין. היא לא תוכל לעצור את הצבאות של יורשי איוואן האיום, אם יחליטו, כי האינטרס החיוני שלהם מחייב זאת.

מכאן הצורך שהפולנים ינהגו בצורה שהיתה מקובלת עליהם רק לעיתים רחוקות בהיסטוריה שלהם: בזהירות.

במצב הבינלאומי הנוכחי, יכולים הפולנים להשיג הרבה — לא רק מבחינה כלכלית, אלא גם מבחינה לאומית ומדינית. בתנאי שיציבו מראש גבולות סבירים לתיקונותיהם וזדרישותיהם.

ברגע זה יושבים בקרמלין אנשים מפקחים, חסרי סנטימנטים (מילבד שינאת הפולנים הממוששת, שבוודאי קיימת אישם בתהיכה בצד שינאת היהודים המסורתית), ועורכים חשבון.

יהיה זה טיפוח מצד הסובייטים לדכא את המרד הפולני ככוח, כל עוד הוא נשאר בגבולות סבירים.

הם הסתכנו באפגניסטאן, וזכרונות "האביב של פראג" ודיכוי עוד טריים בתודעת העולם. מכה על פולין תתקם בכל המפלגות הקומוניסטיות ברחבי תבל, תבודד את ברית המועצות באו"ם, תחוק את ארצות-הברית ובעלות-בריתה.

אך ייתכן כי סובייטים יסכימו לשלם מחיר זה ולהסתבך בהרפתקה נוספת, אם יפחדו מפני סיכון ביטחוני בגבול הרגיש ביותר שלהם. אם תצא פולין ממעגדה שנימה שדחה, מה יקרה בגרמניה המזרחית? בציפולנו? בקיחה? בהונגריה? זהו הגבול.

יפרו בשעתו, כי ב-1967 פרץ משבר מדיני מפני שקצינים פולנים הרימו כוסיות לכבוד ניצחונם של צה"ל. מכיוון שמצריים זכתה או בתמיכה סובייטית, נראה להם הניצחון הישראלי כמכה לסובייטים. אנהו יכלו לחזור עתה את המחמאה וזהביע אהדתו לתנועת-השיחרור הפולנית. כל שוחררי החופש בעולם יכולו וחיוב להצדיע בשעה זו לפולנים האמיצים, ולתרום את חלקו להתגייסות דעת-לשובתים, הידרה. הקהל בעולם כולו לעזרתם.

שיחוד אציל קטן אחד ויחיד, מבין המאות שישובו בטיים. המלך סטאניסלאב פוניאטובסקי, שמלך על פולין בימי ביתרלה, ניסה לשווא לחולל את הרפורמות הדרושות. נדמה שזוהו לקח אשר הפולנים זוכרים אותו גם בימינו: שעליהם להיזהר מפני הרוי פים והגרמנים, אך שעליהם להיזהר שיכעתיים מפני עצמם.

יש אינו מפקפק בגבורתם של הפולנים. לפני 41 שנה ראה העולם המשתאה כיצד מסתערים פרישים פולניים, המזוינים בחניתות ובחרבות, בגבורה עילאית על הטנקים של היטלר, שפלשו לארצם. כפי שאמר גנרל צרפתי, בהזדמנות מופרסמת אחרת: "זה נהדר, אבל זה לא מלחמה." הגבורה העילאית לא יכלה לשמש תחליף למישטר נכון, שהיה צריך לדאוג בעוד מועד להקמת גייסות-שיריון בצבא פולין. ההיסטוריה הפולנית כולה רצופה במאורעות עטוריה הילה כאלה. הבולט ביותר הוא, כמדומה, מיבעד פולני שאין לו כימעט אח ורע בתולדות העמים. בשנת 1683,

המלך סטאניסלאב: הווטו המוחלט

כאשר התורכים הגיעו אל שערי וינה ואיימו על כל מרכז אירופה, חשה האומה הפולנית לעזרת הבריה האוסטרית תוך הקרבה עצמית נדירה של עם אחד למען עם אחר. היא לא זכתה בתודה.

גבורה היא תכונה המעוררת הערצה. אך כמו כל תכונה יפה, אפשר להגזים בה. לא פעם נדמה כי הגבורה הפולנית עוברת על גדותיה, ומטביעה תכונות הדרושות מאוד להי שררות לאומית: תכונה, שיקולידעת, זהירות.

אף אחת מן המרידות הפולניות נגד הרוסים לא חסרה גבורה. ב-1791 עמד צבא פולני זעיר בן 46 אלף איש נגד העוצמה הצבאית המקובצת של ארץ-הצארים. במרידה של 1794 קם צבא של 15 אלף איש נגד הרוסים, שיחרר את מרבית פולין, ניצח בקרבות אך הובס על-ידי העל-יונות המיספרית הכבירה של הצבא הרוסי. במרידה של 1830 פתחו פרחיקצונה בורשה, והצבא הפולני גדל בקטנות בין הסיעות הפולניות האנארכיה בחוצות ורשה, הספקיה לדיכוי המרד. המרידה של 1863 התחלה בהפגנות לאומיות, באיצטלה של טכסים דתיים, ונמשכה במילי-אשר לחמו כשבידם נשק דל, לא זכו לעזרה מן החוץ, חרף כל ההבטחות.

בימי הנאצים התקוממה ורשה נגד הוורמאכט האדיר, כדי להשתחרר בכוחות עצמה לפני שיוצא הסובייטי הגיע אליה. אך סטאלין עצר את צבאו והניח להיטלר לדכא את המרידה.

גבורה היתה מצוייה תמיד בשפע, התכונה היתה מצוייה לרוב בצימזום. (ירק דרך אגב: אלהים ירחם על מדינה שבראשה עומד אדם שחונך גם במסורת זו של גבורה פולנית חסרת-תוחלת וגם במסורת יוחנן איש-גוש-הלב, שימעון ברגיורא ושימעון בר-כוכבא!)

השבה מפורפת: האם ייתכן כי מלחמת-עולם פרושה מלחמת-העולם השניה? פתח אדולף היטלר במלחמה בטענה, שהוא רוצה לחסל את "הפרוזודור הפולני", שהפריד בין שני חלקי גרמניה. במישר-הדואר של דאנציג (היא גאנסק העתיקה) פתחו הפקידים הפולנים בקרבה-גנה עטור-ההילה וחסר-תוחלת. (הוא הונצח, בין השאר, בספר ובסרט תוף הפוח).

עכשיו שוב מתמדק המשבר בגאנסק. שוב מתלכדים הפולנים במאבק לאומי. שוב מאיים עליהם הצבא החזק ביותר בעולם. שוב ייתכן כי התלקחות מקומית זו עלולה לגרום לתבועה עולמית. ושוב נשואות עיניהם של כל שוחררי-החרות. כעודם אל העם המזרח הזה — בהערצה, בחשש, בדאגה.

ה קדוש-ברוך-הוא, שהביא את אברהם אבינו ואת משה רבנו לארץ בעייתית מאוד, על אם הדרך בין מצריים וארם-נהריים, בין אירופה לאסיה, בין מיוזח ומערב, לא היטיב גם עם העם הפולני בכל הנוגע למיקום מולדתו. שום עם אינו יכול להיות מאושר כשיש לו שכן אדיר, העולה עליו פי כמה וכמה בממדיו ובעוצמתו. על אחת כמה וכמה אין עם יכול לבוא אל הנחלה ואל המנוחה כשיש לו שני שכנים כאלה. זהו מצבה של פולין מזה כמה מאות בשנים. היא לחוצה בין הענק הגרמני ממערב והענק הרוסי במזרח.

בתקופת-הזהרה של פולין הצליחו שליטים נבונים (היו כמה וכמה כאלה) לנהוג כפי שנהגו שליטים ישראליים נבונים (היו מעטים כאלה) בימי הבית הראשון: לתמרן בין השכנים האדירים, להתחבר פעם עם זה ופעם עם זה, להיזהר מפני הרפתקה, אך כאשר היו לפולין שליטים שחצנים או טיפשים (ופולין קוללה ברבים כאלה) היא סבלה תלאות ויטורים, שאך עמים מעטים ידעו מותם.

הסכנה הנוראה ביותר שאיימה על פולין היתה תמיד התחברות שתי שכנותיה, הזאב הגרמני והרוב הרוסי. שגוש פעמים חולקה פולין בין רוסיה, פרוסיה ואוסטריה. בפעם הרביעית היא חולקה בין ברית-המועצות וגרי מניה הנאצית.

אחרי 1945 נשארה פולין מופקרת לחיבוק הדוב בילבה, שדחף אותה כולה מערבה, כשהוא קורע ממנה את מחוותיה המיזרחיים, ומצרף אליה מחוזות גרמי ניים. שהיו שייכים לפולין בעבר הרחוק.

א קה לנהוג בתבונה במצב כזה. זה קשה עוד יותר לעם המבוזר והמקולל בהיסטוריה בת 1017 שנים (אם מתחילים, כמקובל, בשנת 963, כאשר הפולנים נחקלו בגרמנים), שאין דומה לה בתולדות עמים אחרים. מאות שנים של תעמולה אנטי-פולנית, שנכתבה בידי גרמנים ורוסים, סילפו במידה רבה את יחס העולם לעם הפולני ולתרבותו. יש לו היסטוריה מפוראת, מדינית ותרבותית, היו לו מדינאים ומצביאים גדולים. לא פעם הגיע אל סף כינונה של אימפריה. מבהינת הציורה התרבותית והחינוכית הוא קדם בהרבה לרוסים. וכאשר אירופה כולה התנכרה ליהודים, גרשה ורצחה אותם, הם מצאו כפולין גייעדן של סובלנות ושיגשוג.

מי שמעיין בהיסטוריה של עם זה מתרשם משתי עובי דותייעוד, הסותרות איכותו זו את זו. אך הקשורות בנשמה הפולנית כתאומות-סיאם: מצד אחד — הפטריוטיזם הפולני, שנשאף חי ותוסם אחרי מאות שנים של שילטון זר, כיבוש ודיכוי.

ומצד שני — יצר ההרסי-העצמו, שהפך את העם הפולני לאוייב המסוכן ביותר של עצמו. הכובשים הורים מיוזח וממערב נקראו אל תוך פולין לא פעם על-ידי מיוזח פולני, שרצו בדרך זו לגבור על מתחריהן. הנסינות פולניות לקיים את שלמותה ועצמאותה של פולין, בין שני הענקים. על-ידי קיים מימשל מאוחד וצבא סדיר גדול חובלו תמיד על-ידי הפולנים עצמם. לשם כך המציאה הצלאכטה הפולנית — מעמד האצילים — המצאה פולנית מיוחדת במינה: ה-Liberum Veto, וכות-הווטו שהעניקה לכל חבר בי טיים (הפרלמנט) הפולני את הזכות לבטל כל החלטה, ואל לפור את הטיים כולה. על-ידי השמעת שתי המילים, "איננו מסכים", במשך מאות שנים שמה שיטה זו לאל כל נסיון לפעול לטובת המדינה. כל שגריר זר היה מסוגל לסכל כל החלטה של הפרלמנט הפולני על-ידי

דארווין? מי זזה?

הגענו לפירנצה. ירדתי מן הקרון בלב קל — ולפתע הרגשתי שאני שהייתי לחלוטין. שיכור בצורה נעימה, שמחה. נכנסתי למונית כדי לנסוע למלון שהוזמן עבורי, וכך בעין שהביטה דרך ערפל קליל של אלכוהול, ראיתי את הדאמו המרהיב, את הנהר ארנו.

ציצי, רחם עלינו!

כבר סיפרתי על גן-עדן ששמו קוס. היה בו הכל: חופים נפלאים, גלשנים, חתיכות שוודיות, אופנימים, סירות-מנוע, מיפרשות, סירות-חתיכה.

אך משהו היה חסר לי. עברו כמה ימים עד שאיי-חרתי מה הדבר: חסקה. בעיני, חוקים בלי חסקה הוא כהר בלי עצים, כארוחה בלי יין. משהו חסר.

החסקה, כך נדמה לי, היא המצאה של ארצנו. לא ראיתייה בשום מקום אחר בעולם. כשהייתי ילד על שפתי ימה של תל-אביב, דיך כבר קיליה המצאה ישנה. נדמה לי שעבריי פלסטין השתמשו בה מזה זמן רב.

לחתור על חסקה הוא, לדעתי, אחד התענוגות הטהורים. הסירה היא קלה, אך יציבה, אין היא יכולה לט-בוע, וכמעט אינה יכולה להתהפך, אלא בגלים הנשי-ברים על החוף, אהה יכול לעמוד עליה, לשבת, לכי-רוע, לשכב, לקפוץ ממנה, לעלות עליה שוב.

אברמליה המציל סיפר לי כי פעם בא גלסון רוקי-פלר לארץ, ראה את החסקות והתרשם עד כדי כך שביקש לארוץ לו אחת ולשלחה לאחוזתו.

בקוס עלה על דעתי שזה יכול להיות מוצר-ייצוא מצויין. גם באי קטן כזה יש בוודאי כעשרים חופי-רחצה מאורגנים, ולכל אחד מהם אפשר למכור שניים-שלושה. השוק העולמי יכול להיות כביר, אם כל השוודים, הבריטים, הגרמנים וכו' ייתפסו לכלי זה, אפשר להפי-צו ברחבי תבל, ממש כמו תת-מיקלע עוזי, והרי זה, בסך הכל, סמל סימפטי יותר למדינת-ישראל.

היו לי כמה וכמה הרפתקות על חסקה. פעם נפלתי ממנה בסערה, והייתי טובע לולא הצילה אותי נערה צעירה שהיתה, במיקרה, אלופת-שחייה. פעם אחרת יצאתי עם שמואל תמיר (זה היה לפני הרבה זמן, כשהיה יונה ולוחם-בשחיתות) על חסקה, ולפתע מצאנו את עצמנו, מול מלון שרתון הישן, בים של צואה.

פעם יצאתי עם אשתי והתרחקנו מן החוף, מפני שרחל רצתה להשתוף בלי חזיה. השתופנו לנו עירומים על גבי הסירה, בודדים בים חמסיני שטוח כראי, כשלתפתע הבחנתי באדמה מוחרה.

הסתכלתי וראיתי עוד אדווה ועוד אדווה, ובאותו רגע ראיתי גם מראה שק-פיא את דמי: סנפיר גדול חצה את פני-הים.

לי לא היה מזל ביומי הראשון בקאהיר. הגעתי בלי-לה, נרגש ונפעם, כמה ימים אחרי יוזמת אנוור אלי-סאדאת. בידי היה דרכון ישראלי בלי אשרת-כניסה, ולא ידעתי אם יתירו לי לרדת, או שיחזירו אותי בי-מטוס הראשון.

נמל-התעופה לקח אותי נספח אוסטרי סימפטי, שקיבל הוראה מברונו קרייסקי לעזור לי. הוא לקח אותי במכוניתו למלון היחיד שבו מצא חדר בלי הר-מנה מוקדמת: מינה האוס, שהפך לאחר מכן לאגדה.

נמל-התעופה שוכן בקצה המזרחי-הצפוני של העיר, ומינה האוס בקצה המערבי-הדרומי. בדרך עברנו את קאהיר-רבתי כולה, שהיתה באותה שעת-ערב מאוחרת קסומה. עברנו על פני המצודה, נכנסנו לרגע לשוק האך-אל-חילי, חצינו את הנהר על פני הגשר הנהדר בעל האריות המפורסמים, נסענו לאורך שרת-אל-אהראם הארוך-כה, הישרה כסרגל, המוארת בשלל האורות של מועדור-נייהלילה הקרים.

לפתע שאל האוסטרי: "אתה רואה משהו משמאל?" הסתכלתי ולא ראיתי דבר. ואז, פתאום, ראיתי: צורה כהה יותר בחושך. הפיראמידה!

האיש טטה מן הכביש, אל עבר הפיראמידות, שגראו עצומות ומלכותיות בחשיכה. משם, מרחק כמה מאות מטרים, הגענו למלון. הייתי שיכור מן החוויה.

היה לי מזל כזה בכמה ערים, כשהגעתי אליהן לראשונה. גם ללונדון הגעתי בפעם הראשונה בלילה. משהו

החיים מלאים בהפתעות. פתחתי ביום השישי את הרדיו, לגמרי במיקרה. כך נודעה לי חדשה מרעישה: צ'ארלס דארווין לא היה ולא נברא.

לומר, יתכן שהיה איש כזה. ואולי חשבו פעם שהוא שווה משהו. אבל עכשיו כבר יודעים הכל כי תורת דארווין כובת. מגוחכת. מצחיקה.

ולראייה: כך כתב המרען הגרמני המהולל, הפרופסור היינץ פרדשוואנץ, וגם החוקר הבריטי הנודע, הדוקטור הנרי הורטסטייל, שניהם צוטטו בספר החשוב ה' צבאות דפק את דארווין, פרי עיטו של ר' דויד אייזק הלוי. (זה לא היה שם הספר, אבל הייתי כה נדהם עד כי לא עלה על דעתי לרשום את הדברים, ואני מצטט מן הדמיון.)

למדתי מן התוכנית שיש בעייה: תורת דארווין אינה מתיישבת עם ספר בראשית. שהוא ערך מקרי דש לעם ישראל, בסיס קיומנו וקוריהסוד של הן קואליציה. מכיוון שהחינוך מתנהל עליידי הקואליציה כלל, ומר זבולון המר בפרט, היה צורך להסיק מסקנות. המסקנה היתה שדארווין אינו קיים בתוכי-ניתהלימודים של בית-הספר היסודי הישראלי.

אדם בשם אפריים רוקח, הנשוא בתורא, הממונה על ההינוך היסודי (כינתיים החלמתי מן ההלם, ורשמתי את השם) הסביר ברצי-נות רבה איך למנוע הסי-תונות כלשהי של תורת דארווין לבית-הספר הישראלי.

כדי להגן על הדור הצעיר מפני כל פגע יש, "השתלמו-יות שבהן מפנים את המורים לעבר המסורת". המסורת אומרת שאלוהים ברא את כל החי והצומח בשבוע אחד, ולכן לא יכלו להתפתח זה מזה. ומכיוון שאלוהים ברא את האדם בנפרד, ביום מיוחד שכולו שלו, מובן מאליו שאין מוצא האדם מן הקוף, ואם דארווין סבר אחרת, זה רק מוכיח עד כמה היה האיש טיפש. ראש של גוי.

אילו זה קרה במקום אחר, זה יכול היה להיות מצ-חיק, ולראייה: כלנו צחקנו כאשר ראינו בקולנוע את מישפטי-הקופים ההיסטורי — המישפט שבו נאשם מורה במדינת טנסי בארצות-הברית בלימוד תורת דארווין. בסרט שר הקהל הנועם, "תן לי את הדת הישנה... היא היתה טובה לאבותינו, היא טובה גם לנו".

אבל כשזה קורה אצלנו, ברבע האחרון של המאה ה-20, אין זה מצחיק כלל. אני מניח שילדים רבים, הגדלים בבתיים בעלי רמה והשכלה, לא ייזנקו, הם ישמעו את שמו של דארווין ואת עיקרי תורתו מפי אבא-אמא ליד שולחן-האוכל, או יקראו על כך בספר שיקנו להם ליום-ההולדת. הם יכלו ללמוד על דארווין משתי סדרות-טלוויזיה. אבל מה יהיה על מאות אלפי הילדים הבאים מבתיים שבהם אין הספרים מצויים כלל, ושגושא-השיחה הבלילעדי ליד שול-חן-האוכל שלהם הוא קבוצת-הכדורגל המקומית?

העמדת פנים, בליברליות מווייפת, כאילו תורת דאר-וין היא אחת מני רבות, וכי יש דיעות בעדה ובגדה — הרי זו אינולת. אין ספק שבעלי-החיים התפתחו כדרכים-שחוראוו-עליידי דארווין וחבריו (ולא אכנס לשאלה מי קדם למי, ואם דארווין הקפיע לעצמו הישגים של אחרים). אין ספק שהאנושות היא אחת ממשפחות הקופים. יכולה להיות מחלוקת נוקבת על המסקנות הנובעות מתורה דארווין, בייחוד כשנעשה נסיון פסול להעתיקה לאידי-אולוגיה מדינית, כדרכם של הפאשיסטים. אך אשר לתורה המדעית עצמה — מי שמתחשש לה יכול להת-כחש גם לסיבוב כדור-הארץ מסביב לשמש. הוא כסיל, או גרוע מזה: יצאן אינטלקטואלי המחלל את הישגי המדע האנושי תמורת אתנו מידי המיפלגות הדתיות.

הכנסייה הקאתולית, שהיא הרבה יותר חכמה מאשר המימסד הדתי השולט בישראל, השכלילה זה מכבר למ-צוא שיטות ל"עיוול" תורת דארווין, כפי שעכלה ברבות הימים את כל הישגי המדע שאי-אפשר היה עוד להילחם בהם. הישועים השלימו זה מכבר עם תורת גלי-ליאו גליליי ("ואף על פי כן, נוע תנועו") ומשתמשים עכשיו גם בתורת דארווין להוכחת צידקתה הניצחית של תורת יגע.

מבלי לפגוע באיש: מי שמתחשש לתורת דארווין, דווקא מאשר אותה. הוא מוכיח כי מוצא האדם מן הקוף — ושלא כל בני-אדם כבר עברו את כל הדרך.

אורי אבנרי

יונה אישי

נתן לי כתובת של מלון-ענק בסטראנד. הפקדתי את חפצי, ויצאתי לשוטט ברגל ברחוב.

בחוף שר, ערפל לונדוני דליל, זה שנקרא "מיסט" (הוא נעלם מאז, לצערי, תודות לשימור איכות-הסביבה, אך אז היה סימן-היכר של העיר), פסעתי לבדי בערפל, ולפתע, בלי אזהרה מוקדמת, הופיע מתוכו עמוד-הענק של טראפאלגאר, שראיתי קודם לכן פעמים אין-ספור בתמונות.

גם את פאריס גיליתי בפעם הראשונה בדרך זו — טיול בערב, לאורך שאנז-אליה וכיכר-קונקורד, לאור הפנסים הלבנים, אור מיוחד המשכר אותי גם כיום. אך הכניסה הדרמטית ביותר הוענקה לי בהונציה. הפלגתי באוניה ישראלית. הצפנו בים האדריאטי, לאור היום, כאשר לפתע ירד עלינו ערפל סזר. מחרטום האוניה אי-אפשר היה לראות את ירכתי. עצרנו, כע-בור זמן זנון קדימה. אט-אט, סביבנו נשמעו הלילות העצובות של צופרי-הערפל של אוניות אחרות.

עצרנו והתקדמנו, עצרנו והתקדמנו. פתאום באה רוח, ופיוזה בן-רגע את הערפל. עמדתי המום, לא האמנתי למראה עיני — פשוטו כמשמעו. האוניה עמדה בלב ונציה.

לפנינו, במרחק של כמה מטרים, הודקר ארמון-הדוכסים, ולמרגלותיו הרציף, שאליו עמדה האוניה להתי-קשר. מאחורינו — הבניין הנהדר של כנסיית ג'ורג' מאג'ורה, משמאלנו התעלה הגדולה.

ציצי

ציצי, "ראיתי את הסנפירים!" התעקשתי. "המון". "איך הם שחן? בצורה שטוחה או בקפיצות?" חקר. "קצת בקפיצות, אישרתי.

ציצי, "זה דולפינים", הרגיע טופסי. "בימים המים הם מת-קריבים, לפעמים, לחוף".

ציצי, "אני נזכר בכל החוויות האלה מפני ששמעתי כי ציצי-הכריז מילחמה על החסקה. מניו וגמור עימו לאסור על המצילים להחזיק בהן לצורך השכרה. ווהי, במחילה מכ-בודל, שנות.

חוף תל-אביב בלי חסקות — הרי זה כראשו של ציצי בלי שערותיו החברמניות, ורק המצילים יכולים להחזיק בחסקות, בגלל סיבות שכל המצוי בשפת-הים יודע אותן. רק הם יכולים לשמור עליהן ולפקח על השימוש בהן.

יתכן כי הצמרת המדינית והחברתית של המדינה, כבר אינה הולכת לשפת-הים, ומעדיפה את בריכות-היוקרה של מלונות-היוקרה, שם מבלים אדוני-היוקרה ובתולות-היוקרה, אך מי שאוהב את הים, למרות הכל, אוהב את החסקות.

יש לציצי — כך נדמה לי — מילחמה ממושכת במצילים, שכבר הפכה מילחמת-היוקרה. חבל אם הקורבן של מילחמה זו תהיה החסקה.

ציצי, רחם עלינו! בלי החסקה, ימנו לא יהיה ים וחיינו לא יהיו חיים!

דארווין

העם

המשוגע החורני

כריית תעלת-הימים

פי הצעת יובל נאמן

היא "התנחלות רטובה"

"חסר משוגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי? שאל הכישרון מלך גת את עבדיו, כאשר הביאו אליו את דויד בן-ישי, שברח מן שאול המלך, ושהתחזה כמשוגע.

את אותה השאלה יכול היה עמ"י ישראל לשאול השבוע את מנחם בגין וחברי ממשלתו.

מעשה הבואש. המדינה כור לה עקבה עדיין אחרי המפלות שבאה בעיקבות מעשה-השיגעון האחרון: חקיקת חוק-יטוד: ירושלים הבריה.

בוזה אחר זה נטשו אחרוני הר שגורים את ירושלים. ממשלה אחרי ממשלה נענתה לקריאת מר-עצת-הביטחון, שהחליטה פה אחד, בהימנעותה (ולמעשה בתמיכתה) של ארצות-הברית, שאסור ל-הברות-האז"ם לקיים בעיר נציג-גיות דיפלומטיות.

כך, במכה אחת, הצליח חוק-ירושלים, שנתקבל תוך שיתוף-פעולה הדוק בין הליכוד והמערך, לסובב אחורה את הגלגל שהביא במשך שלושים שנה להכרה גור-ברת במעמדה של ירושלים הי-מערבית כבירת-ישראל. על-ידי שימת הדגש על סיפוח העיר הי-מזרחית, איבדה ישראל גם את ההכרה בירושלים המערבית כבית-רתה.

שום פיטופטים על "כניעה לפט-רוידולאריים" או "סחטנות הנפט" לא יכלו לתשטש עובדה זו: הי-היענות לתעלוליה של גאולה כהן הביאה לישראל נזק ששום גורם זר לא יכול להביאו עליה. בצדק הישוו צילה וידי מנוסי, בקארי-קטורה מוצלחת, את החוק החדש לבואש. המברית את כל החיות בסירחונן.

פיטר סלרס. השבוע נפתח פרק חשד, שאפשר לכנותו בשם "חוק ירושלים ב'".

יו"ר ועדה נאמן חוק ירושלים ב'

על שני המיכשולים הראשונים ניתן היה להתגבר - אילו רצתה בכך הממשלה - על-ידי העתקת תואר-התעלה על מצפון לרצועת-עזה, ועקיפתה. הדבר היה מייקר את המיפעל ב-6% בלבד - כש-המחיר המתוכנן עולה מ-680 מיל-יוני דולארים ל-720 מיליונים.

אך על המיכשול השלישי אי-אפשר להתגבר. בלי הסכמתה הי-מפורשת והרישמית של ממשלת-ירדן, המיפעל כולו יישא על מצי-חו מלכתחילה את כתם אי-החרי-קיות הבינלאומית.

מכות חדשות. כל הסכנות האלה לא באו לידי ביטוי הי-שבוע. העולם עדיין רתוק למעשה-השיגעון הקודם של הי-מימסד הישראלי - חוק-ירושלים, ולא שם כימעט לב לפרובוקציה החדשה שהתבשלה במיטבחו של מנחם בגין.

כאשר תקום הסערה הבינלאו-מית, זה עלול להיות מאוחר מדי. ממשלת-ישראל כבר תהיה קשורה, מבחינה נפשית ופוליטית, במיפעל החדש - והתנגשות נוספת בין ישראל והעולם כולו תנחיל על ישראל מכות חדשות.

ירדן לשתף פעולה עם ישראל. עצם העובדה שאיש כמו נאמן הוזמן לשיבת-הממשלה מעידה כאלף עדים על התליך-ההשתגעות של המדינה.

ההחלטה, שנתקבלה בקלות-דעת כה רבה, טומג בחובה סיכוכים בינלאומיים, שאין לדעת כיום את גודל הנזק שיהיה כרוך בהם. בין השאר:

זוהי התגרות נוספת בעם הפלסטיני ובקהילה הבינלאומית, התומכת בזכותו להגדרה עצמית. מכיון שלפי כל הדעות שייכת לרצועת-עזה לשטח שבו צריכים הי-פלסטינים להפעיל את זכותם זו, מהווה ההחלטה על כריית-התעלה מעשה-סיפוח.

זוהי סטירת-לחי נוספת ל-נשיא אנוור אל-סאדאת. רצועת-עזה כפופה להסכמי קמפ-דייוויד. הנשיא המצרי תבע להפעיל את כל המימשל העצמי הפלסטיני קודם כל ברצועה זו, שכלפיה יש לו מחויבות מיוחדת, מפני שהיתה כפופה בעבר למינהל מצרי. יצירת עובדה מוגמרת ברצועת-עזה משר-לה ליצירת העובדה המוגמרת בי-ירושלים - היא מרוקנת מראש

יובל נאמן הוא מדען בעל-רמה. אך בראש וראשונה הוא קנאי פו-ליטי, שבהשוואה אליו נראית גאור-לה כהן כהתגלמות המתנינות, הי-תבונה ושפיות-הדעת.

אין עניין בעולם שאינו קשור, בענינו של יובל נאמן, במטרותיו הגשגבת: כינון ארץ-ישראל הי-שלמה, תוך סיפוח כל השטחים הכבושים.

משום-כך היה זה מעשה מוזר כאשר מונה דווקא מדען זה כי-ראש ועדה (שנקראה, תוך סירוס השפה העברית ותירגום כוזב של מושג אנגלי, "ועדת-הגיוני"), שי-עליה הוטל לגבש הצעה סופית לכריית תעלה בין הי-היטיכון ו-י-המלח.

בשביל נאמן היתה זאת הזדמ-נות פו להשתמש במעמדו המדעי לצורך מטרתיו הפוליטיות. הוא הציע העלה שתתחיל בדרום רצו-עתי-עזה. כך יביא אישור של פרו-ייקט מדעי-כלכלי, ככיכול, לעשיית מעשה פוליטי ראשון-במעלה: סי-פוח רצועת-עזה למדינת-ישראל, יצירת עובדה מוגמרת. נוסח גוש-אמונים, שלא יהיה ניתן לבטלה גם אם ממשלה ישראלית תחליט

בורג ושרי-הדתות אהרון אבו-חציי-רא.

קשור בוזה גם שר דתי שלי-שי - איש הליברלים, שריהמי-ש-פטים משה ניסים.

אזהרה מראש? הדבר קשור במעשה חסר-תקדים: פריצת הי-מישטרה למישרד-הדתות, החרמת אלפי מיסמכים והשמעת חשדות מפי קציני-מישטרה אלמוניים, כי פקידים בכירים של המישרד, והשר עצמו, עסקו במעשי-הונאה בממדים גדולים, בהעבירם מיל-יונים רבים מתקציב מישרד לידי מוסדות דתיים שאינם קיימים.

המישטרה כפופה לשר-הפנים, ואברהצירא מרוגז על בורג, שלא הזהיר אותו מראש על מהו מת-בשל נגדו. אך קרוב לוודאי שזוהי חשד-סתם. קשה להניח כי השוט-רים הודיעו מראש לשר המפד"לי שלהם על כוונתם להקור את מע-שיו של שר מפד"לי שני. אילו עשו כן, היה זה מעשה מחפיר של מעילה בתפקיד.

גם הטענות נגד שרי-המישפטים אינם מבוססות. היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, אינו נוהג לספר לשר שלו על חשדות הכרעות מישפטיות עדינות, הנוג-עות לחקירות במימסד הפוליטי.

בכל זאת נהג היועץ לפניו משרת-הדין, כפי שפורסם, הר-דיע לאברהצירא מראש על החרי-פוש העומד להיערך במישרדו. אם אכן נהג כן, זהו מעשה המעורר תמיהה. אין היועץ או המישטרה נוהגים להודיע לאזרחים אחרים, שאצלם עומדים לערוך חיפוש בגלל חשד של מעשי-הונאה בי-ממדים גדולים, על כוונה זו.

בכל זאת הדליפו קציני-מישטרה אלמוניים לעיתונות כי החשודים הצליחו להעלים מיסמכים חשוב-בים, לפני שנערך החיפוש.

האגף החשופ. אם תביא חקירת המישטרה להאשמות פלי-ליות, עשוי הדבר לגרום לתוצאה מרהיקות-לכת.

יצחק רבין הדיח את עצמו מ-כהונת ראש-הממשלה אחרי שהיו-עץ המישפטי הקודם, הפרופסור אהרון רסקי, האשים את אשתו בי-עבירה כלכלית. הסיבה העיקרית לנפילת ממשלת רבין היתה, בעקיי-פיו, פעולת היועץ המישפטי נגד אשר ידליו ואברהם עופר, מראש-מיסלגת-העבודה.

הקאריקטורה של מנוסי ד"ר סטרנג'לאב

גיבוש אישום פלילי נגד ש-הדתות ומקורביו עשוי להביא תוצאות דומות. סיעתו של אג-חצירא חשובה במפד"ל. סיכס-בין ראשי המפד"ל יכול להב-ליציאתם מן הקואליציה. הסכנה הממשית היחידה המא-מת על ממשלת-בגין באה מ-המפד"ל. זהו האגף החשופ שי-פגיעה פתאומית מצד זה י-להביא לנפילתה.

מפילגות חקירה במישרד החקירה במישרד-הדתות עשויה להביא בסופו שי-דבר דהפלת הממשלה חתול שחור עבר בין שני שרים של המפד"ל - שריהפנים יוסף

את המשא-ומתן על האוטונומיה מתוכנו. זוהי התנגשות ברורה בזכר-יותיה של ממשלת-ירדן. יסימלח שיין במחציתו לירדן, והגבול הי-בינלאומי עובר במרכזו. מיפעל ישראלי, המשנה באופן יסודי את התנונים של הי-ם, פוגע פגיעה חמורה ביותר בזכויותיה של מדי-נה ריבונית, שכלל אינן מוטלות בספק.

באחד הימים שאינטרס המדינה מחייב החזרת רצועת-עזה לפלס-טינים, לירדנים או למצרים. סטירת-לחי משולשת. חברי רת העסקנים חסרי-האחריות, הי-מכהנת עתה בתפקיד ממשלת-ישראל, קיבלה את התוכנית אחרי דיון קצרצר. שריהאנרגיה, יצחק אימץ אותה לעצמו. נילוו להחלטה כמה מילים חסודות על הזמנת

גיבורו הוא מנהיג מיפלגתה של גאולה כהן, הפרופסור יובל נאמן, מי שתיד להיות המועמד מס' 1 של תנועת-התחייה לכנסת. מזה שנים משויים רבים את נאמן לד"ר סטרנג'לאב, המדען הי-משוגע בסרט המפורסם של פיטר סלרס. ואכן, אלמלא נפטר סלרס לפני ימים אחדים, יכול היה לגלם בהצלחה את דמותו של נאמן הי-ממשקף.

תשקיף

ההיערכות בנגב -

חמש שנים

עדיפי פרמי בקשת-הסיוע של ישראל מארצות-הברית, עולה, שתוכנית ההיערכות-הצבאית המחודשת בנגב, מלכד בנית שדות-התעופה, תימשך חמש שנים, ולא שגוש שנים כפי שהוחלט בהסכמי קמפ-דייוויד.

נראה כי חברי סיעות האופוזיציה ינצלו את נאומיהם בכינוס הפגרה של הכנסת בשבוע הבא כדי לדרוש מהממשלה הסברים לדחייה בת השנתיים.

גאולה

הבטיחה לשחוק

כפגישה סודית, שנערכה בין ח"כ גאולה כהן לבין חברי ועד-יישובי-הגולן, הצליחו אנשי-הוועד לשכנע את כהן שלא להעלות את הצעת-החוק הפרטית שלה לסיפוח הגולן, ולא לדבר כלל על נושא זה כמשך כמה חודשים.

הפגישה התנהלה ברוח-טובה. חברי-הוועד טענו בפני גאולה שלטובת הנושא, עדיף שההצעה תועלה על-ידי מיספר גדול של חברי-כנסת מהקואליציה והאופוזיציה, ולכן כל פעילות שלה בעניין זה רק תפריע.

גלם יזמן

לחקירה

האישיות הפוליטית הראשונה שאותה עומד תתיניצב כנימין זינגל זמן קצרות במישטרה, הוא ח"כ המפד"ל, דויד גלם. גלם היה מנכ"ל משרד-הדתות לפני המנכ"ל שפוטר לאחרונה, ישראל דיפל.

חוקרים במחלקה של זינגל הסבירו כי אין פירושה של הזמנת גלם שהח"כ חשוד במעשים פליליים. לדבריהם הוא יתבקש להסביר מיסמכים וגילויים שונים מהתקופה שבה היה הוא מנכ"ל המישרד.

אבו-חצירא

ישיב מילחמה

שר-הדתות, אהרון אבו-חצירא, עומד להשיב מילחמה שעה, ולדרוש חקירה מקיפה ביותר נגד תתיניצב בנימין זינגל.

אנשיו של אבו-חצירא אופפים חומר נגד שיטות החקירה של זינגל. לדבריהם, מרבית זינגל לעיתונות ודעות מגמתיות כדי להפעיל לחץ בתי-החוק על הנחקרים.

אנשיו של אבו-חצירא עדיין לא החליטו מתי להגיש את החומר שאספו נגד שיטות-החקירה של זינגל. ליועץ-המישפטי-לממשלה, השר עצמו נוטה להמתין בהגשת התלונה עד אחרי סיום החקירה במישרד-הדתות. כדי שלא יואשם בניסיון להטות את החקירה, אולם אחרים במישרדו דורשים להתלונן נגד זינגל כבר עכשיו.

כמה כספים

קיבל "הצופה"

גילויי הקירת המישרטה במישרד-הדתות עוררו חשד לגבי העברת כספים ליומון המפד"ל, הצופה.

עדיפי החשד התחייבו הישיבות והאישים, שקיבלו כספים שלא כדין מתקציב הישיבות של המישרד, להעביר 10 אחוז מכל סכום שקיבלו ליומון "הצופה".

נראה שהמישרטה תחקור גם בבניין הצופה, וכן אישים שונים העובדים או שעבדו בעבר בעיתון זה.

המערך יתקור

את ברמן

סיעת המערך בכנסת מכינה מיתקפה כדלית על יושבי-ראש הכנסת, יצחק ברמן. לדעת ראשי סיעה זו, מתנהג ברמן כאיש מיפלגת-השילטון, ולא בצורה אובייקטיבית כפי שמתחייב מתפקידו.

לדברי ראשי סיעת המערך, ההוכחה הטובה ביותר לכך היא התנהגותו של ברמן לגבי כינוס הכנסת למושב פגרה מיוחד השבוע. סיעת המערך דרשה כינוס מיוחד של הכנסת כדי לדון בבעיות הסייעוד. כשנודעה הדרישה לממשלה, היא הודיעה שהיא עצמה עומדת להגיש הצעת חוק בנושא זה. כדי שהממשלה תוכל להגיש את הצעתה לפני או יחד עם האופוזיציה, דחה ברמן את המושב מהשבוע לשבוע הבא.

שחל יקבל

ירושה מיליונים

ח"כ משה שחל עומד לצאת בימים הקרובים ללונדון כדי לטפל, בשמו ובשם עולי עיראק אחרים בישראל, בקבלת ירושת המיליארדים. הידועה בלונדון כ"ירושת הכתר-הבריטי". המדובר בסכום כסף ענק אותו הוריש לפני כמאה שנה יהודי, יוצא עיראק בשם לוי, לקרובי מישפחתו הפזורים ברחבי-העולם. הכסף שהיה אז בסדר גודל של 100 מיליון לירות שטרלינג גדל, והגיע לסכום של מיליארד, אלף מיליון לירות שטרלינג. הכסף הופקד בבנק אוף אינגלנד, והמלכה ויקטוריה חתמה על שטר בשם ממשלת אנגליה, לשחרר את הכסף כאשר ימצאו כל היורשים.

עד כה התגלו כ-300 יורשים, בני מישפחת לוי, רובם נמצאים בארץ. שחל עצמו הוא אחד היורשים. לאחרונה פנו כמה מהיורשים אל שחל, שהוא עורך-דין, וייפו את כוחו לטפל בהעברת הכסף. שחל התקשר כבר עם עורך-הדין הלונדוני המפורסם, המטפל בירושה זו, הלורד ג'אנר, ועם שירותנות ה"בנק אוף אינגלנד" לשם ניסיון לקבל את הירושה. אם אמנם תתקבל הירושה, יקבל כל אחד מהיורשים סכום של כ-3 מיליון לירות שטרלינג, שהם כ-400 מיליון לירות ישראליות.

קול ישראל

רוצה טלוויזיה

על-פי הצעתו של סגנכ"ל רשות-השידור, שלמה עבאדי, עומד קול-ישראל להכין תוכנית מסורסת לשיחוף פעולה עם הטלוויזיה-הלימודית בעניין הכנת התוכנית בוקר טוב ישראל.

מנחה "קול-ישראל", גירעון דביארי, טוען שבישורי התכנה שבראשה הוא עומד עולים על אדה של "גליציה-ל". ראשי "קול-ישראל" עוסקים עתה בהכנת תוכנית שלד ליומון-הרשות שיימשך חצי שעה במסגרת התוכנית "בוקר טוב ישראל", והם יגישו אותה לטלוויזיה הלימודית, ויציעו עצמם במקום "גליציה-ל".

כבר הוחלט

על פרסומת בגל"צ

בניגוד לפירסומים מתחילת השבוע, כאילו עדיין לא החליט ראש-הממשלה, מנחם בגין אם לקבל את הצעתו של הפירסומאי דויד אדמון בעניין שידורי פרסומת בגל"צ-ל, הודיע כבר בגין למקורביו על החלטתו החיובית והורה לערוך תוכנית אופרטיבית לביצוע מהיר של ההחלטה. נראה כי תוך שלושה חודשים כבר ישמעו פרסומות בגל"צ-ל.

המישרטה תחקור

במינהל הרכב

מחלקת-ההונאות כמטה הארצי של המישרטה מכינה מיבצע רחבי-ממדים שמטרתו לחקור במינהל-הרכב-הממשלתי. לידי תתיניצב בנימין זינגל הגיע חומר רב המעיד, לדבריה, על מעשי שחיתויות בהיקף של מיליוני לירות במנהל-הרכב. המיבצע צריך היה להתחיל כבר בשבוע שעבר, אך נדחה בגלל החקירה במישרד-הדתות.

פרסמן לומד

נגרות

קברניט "אדיע", עקיבא פרסמן, לומד עתה נגרות. פרסמן, הממתין לפסק-דינו בפרשת הברחה-הזהב, לומד מיקצוע זה כדי לקבל את תפקיד מנהל נגריית בית-הסוהר, למיקרה שבית-המישפט ימצא אותו אשם, ויטיל עליו עונש מאסר.

אסירים ישתלמו

באופנת עור

הסכם על הקמת מיתפרה גדולה לאופנת-עור עומד להיחתם בין נציבות שרות-בתי-הסוהר לבין אחד המפעלים הגדולים בארץ לאופנת-עור, מיפעל חקט בעכו. המיתפרה תוקם בכלא שאטה, ויעבדו בה כמה מאות אסירים. "מקט" יקבל תמיכה כספית גדולה לפרויקט זה מאגף ההכשרה-המיקצועית במישרד-הריוחה.

סמוכ"ל הקליטה

נוסע

המישנה למנכ"ל משרד-הקליטה, שמואל שנהר, עומד לעזוב את תפקידו ולצאת ללונדון. בניגוד לדעתו של שגריר-ישראל בלונדון, שלמה ארגוב, יתמנה שנהר כיועץ-מיוחד בשגרירות לענייני יהדות ברית-המועצות. בין תפקידיו של שנהר יהיה גם לעקוב אחרי ההפגנות נגד שידטונות ברית-המועצות שיערכו בלונדון.

אירגוני העלייה

נגד לוי

מרבית אירגוני העולים בישראל עומדים לפנות בקריאה משותפת אל ראש-הממשלה מנחם בגין, בדרישה להדיח את השר דויד לוי מתפקידו כשר-הקליטה. בפנייתם יציינו אירגוני-העולים שלדעתם עדיף שלא יהיה כלל שר-קליטה, מאחר שלוי רק מפריע בקליטת העולים בישראל. חוגים הקרובים לדויד לוי טוענים שאנשי הסוכנות עומדים מאחורי ההתארגנות נגד השר.

פלאטו־שרון רצה
לגייס את צביקה
פיק לשרותיו. הזמד
רצה מקום בכנסת
ו-11 מיליון לירות.
פלאטו קיבל את
הפירסום וצביקה
נשאר בלי כלום

איך נכשלה הטריקה שכל צביקה פיק

מלדון ברשימת המועמדים שלו לכנסת. אלא שפיק לא ויתר. הוא שב וחזר לנו-שא מקומו הריאלי ברשימה לכנסת.

פסיכולוגיה

וקו-תדמית

אתה לא גיין פונדה. אתה זמר שכולם אוהבים אותו. אבל אין לך דעות בנושא פוליטיקה וחברה. אמר לו פלאטו, "אם תלך לציבור במשך חצי שנה, ותדבר איתו על בעיות של זר גות צעירים ווקנים מיסכנים, אני אהיה מוכן לדון איתך על כך. תבוא אלי בעוד חצי שנה ותוכיח שהציבור מתייחס אליך לא כאל זמר, אלא כאל אישיות פוליטית. תוכיח לי ששינית את התדמית שלך, ואז נדבר על עניין הכנסת."

להפתעת פלאטו־שרון הסכים צביקה פיק לדבריו בו במקום. "אני אהפוך אישיות פוליטית ואתה תכניס אותי לכנסת", אמר. פלאטו נבהל במיקצת והשיב: "תחשוב על זה עוד פעם. אתה נערץ על כל הצעירים מכיוון שאתה זמר. אם תהפוך לפתע פוליטיקאי, זה יפגע בך כומר ותפ-סיד הרבה כסף."

פיק הסכים, וכיוזמתו עברו השניים לשוחח על נושא אחר — הכסף. פלאטו לא אוהב לדבר על כסף, ועוד במסלבות. לכן אמר לפיק: "תן לי הצעה בכתב ותציין בה כמה כסף אתה רוצה, ואני אחשוב על זה." היום מודה פיק שאיש לא דיבר על סכום מסויים. ופלאטו

למאז פלאטו־שרון אוהב את המסיבות הנערכות בויליה שלו, בי-סביון. במסיבות אלה "משחק אותה" פלאטו טו עד הסוף. הוא חגיגי, מחייך לכל עבר — מארח מושלם. המלצרים מקבלים הוראות ישירות מפיו, וכל אורח מרגיש במסיבה כאילו הוא אורחו הפרטי של המיליונר מצרפת. אך את המסיבה שנערכה ביום הראשון לפני שבועיים (אפשר גם בלי קוויאר, העולם הזה 2241), אהב פלאטו במיוחד. הוא היה גאה בשני אמני-החצר שלו, אליליה-זמר שימי תבורי והבדרן-לתיירים, יואל שר. אולם עיקר גאוותו של פלאטו היתה על הרכישה הצפויה: אליליה-נוער, ומי שנחשב לזמר הפופ מס' 1 בישראל — צביקה פיק.

פיק הופיע למסיבה של פלאטו כששיער ראשו גזוז ומביהק מאודם החנה. ולמי רות ששימי תבורי דאג כל העת להימצא ליד הח"כ המצוחצח, וחרף העובדה שאורי חייהכבוד היו חברי להקת הבלט הצרי-פתי, דאג המארח במיוחד להנעים את זמנו של פיק. "הוא ממש מחזר אחרינו", אמרה אחת האורחות.

השניים מצאו להם גם זמן לעסקים. פיק שמע כבר קודם לכן על מסע הרכש שעורך פלאטו בשוק כוכבי הפופ הישראליים, והבין מדוע הזומן למסיבה. "אני רוצה להיות ברשימה שלך לכנסת", אמר הזמר לבעל המסיבה. "אני מתאים לאופי שלך, מאמין במה שאתה עושה, ומסוגל לעזור לך הרבה" פלאטו הסכים — ולא הסכים. הוא דיבר על העזרה שפיק יכול להעניק לו במערכת הבחירות, אבל גמנע

לא ציק
 אין זה הצ'ק על 11 מיליון לירות לו יחל הזמר ואף אין זה שטרי-הבטחה לכנסת הבאה.

מבוא

להלן דגם שילדי לשיתוף פעולה בין ח"כ פלאטו-שרון (להלן הפוליטיקאי) לבין צביקה פיק (להלן האומן) הקשר המוצע מושתת על שיתוף פעולה במישור הפוליטי - חברתי. לשם גיבושו והצגתו באופן נאות בפני הציבור, דרושה עבודת הכנה ופעולות תיאום מדוקדקות.

צירי הפעולה (צד האומן)

- א. יצירת קו תדמית מונוליטי אשר ידגים בבירור את הקשר, בבסיסו יוטבע "סלוגן" מקשר.
- ב. הפצה אינטנסיבית ונרחבת של אביזרי פופ, נושאי דיוקן ותכתובת משותפים בין המוצרים יכללו: גלויות, מדבקות, פוסטרים, כפתורים, פריטי לבוש, מחזיקי מפתחות, עטים וכל פריט אשר ייבחר, הכל על פי שיקול דעתו של הפוליטיקאי.
- ג. מעורבות אישית של האומן ברשימת הפוליטיקאי לכנסת, אגב הכללתו במקום ריאלי התואם את צורכי הרשימה ומתחייב ממעמדו הציבורי המיוחד של האומן.
- ד. האומן יטול על שכמו את הטיפול בבעיזיהם של מקטעי אוכלוסיה, אשר אטרקטיביותו האישית וכישוריו נאותים ומושבים, לגביהם חותמו האישי יסייע להענקת מימד קידום לקמפיין. מגזר טיפול זה, אשר ביחס לתיחומו, אסטרטגיית הטיפול בו והאמצעים למימוש תעשנה פעולות הכנה מדוקדקות יוגדר ויגובש על דעת שני הצדדים.
- ה. פעילות הגובלת ב"הכנת תשתית פסיכולוגית" אשר במוקדה ניצול סיבוכי הופעות של האומן. במסגרת זו ידגיש האומן בפני הקהל את הקשר והמעורבות האישית בינו לבין הפוליטיקאי. בפורמים אלו ייקרא הציבור לתת את ידו למהלך הנ"ל, באפיקים של תמיכה ומעורבות.
- ו. 'תשרי הפקות' שהיא הזרוע הביצועית של האומן, ואשר מיומנותה בנושא הפקות מוכר ומבוקש, תיטול על עצמה את מלאכת ההפקה הכרוכה במערכת הבחירות ובמערכה המקדימה, כגון תשדירים, סרטונים, אביזרים לחל וכדומה, הכל תוך הקפדה על קו תדמית אחיד, וסנכרוניזציה אופטימלית בין המרכיבים.

מתווה פעולות אפשרי מצד האומן

הערה - יש להבחין בין פעולות מיום חתימת ההסכם ועד 100 יום מיום הבחירות, לבין תקופת מערכת הבחירות הרשמית - 100 יום מיום הבחירות.

- פרק זה מציג אלמנטים מודולארים אשר ביחס לאינטנסיביות ביצועם, השתכצותם במכלול הפעולות ומידת החזרה עליהם, יתכנו ווריאנטים אחדים, הכל על פי שיקול דעת משותף.
- א. הכנה יסודית אינטנסיבית משך שבועיים, בה ישולב האומן, בהיבטים הרעיוניים-אורגניים של הצוות המוביל ברשימת הפוליטיקאי.
- ב. ארגון מסיבת עיתונאים בה יטלו חלק כל אמצעי הקומוניקציה. במסיבה זו יודיע האומן על הצטרפותו לרשימת הפוליטיקאי.
- במעמד זה יוצגו הנושאים אשר לגביהם ישמש האומן כתובת לציבור הפוטנציאלי אליו מיועד מקטע הטיפול הנ"ל.
- ציר ההשתלבות והצגת המוטיבציה לצעדה של האומן, רצונו להטביע חותם אישי על הנעשה במדינת ישראל, ותיעולו האפשרי האמצעות רשימת שרון, אשר עקרונותיה ודרכה מתאימים לרוח תפיסות האומן, ומאפשרות לו להוציא את כוונותיו נא הכח אל הפועל.
- במסגרת מסיבה זו, יופץ חומר מתועד אשר יתמצת את עקרי הפרוגרמה סביבה ייקרא הציבור הצעיר להתלכד.
- ג. השתתפות הפוליטיקאי בהופעות נבחרות של האומן. במקרים אלו יוצג הפוליטיקאי כאורחו האישי / אורח הכבוד של האומן ויזכה לקרדיט מקסימלי מצד הנוגעים בדבר.
- ד. במסגרת ההופעות שתתקיימנה בתקופה הראשונה, ייעשה האומן כמיטב יכולתו להבליט את השותפות הרעיונית וחלקו האישי בה. האומן יציג משפטי מפתח אשר יכליטו את ההיבט הרעיוני-פטריוטי ויסיף למאזינים ליטול חלק במסכת זו.
- ה. האומן יטול חלק באירועים בעלי גוון של צדקה ווולנטריות כגון סיוע לאיל"ן, הוועד למען החייל, אגודה למלחמה בסרטן וכדומה. במסגרת הרחבת זרוע, אפשרי מגוון פעולות נרחב, למן הופעות ללא תמורה (כפי שהדבר נעשה בעבר ובהווה) וכלה בצירוף שמו לרשימת החסיות השמית של מבצעי התרמה של ארגונים אלו.
- ו. האומן ייעשה כמיטב יכולתו באמצעי התקשורת, להביא לידיעת הקהל את דבר הקשר, ולהציג את עיקרי הנושאים לגביהם הוא משמש כתובת.
- ז. בכל האירועים החברתיים בהם יטול האומן חלק, יעשה זאת בצוותא עם הפוליטיקאי.
- ח. מפורמים חברתיים בהם יוחרם הפוליטיקאי ו/או יובהר כי אינו רצוי, ייעדר האומן במופגן.
- ט. באירועים חברתיים בהם יטול חלק הפוליטיקאי, ואשר לגביהם ייעשה תיאום מראש עם האומן באופן שלא יפגע בפעילותו האמנותית כגון הקלטות והופעות, יטול האומן חלק פעיל לצד הפוליטיקאי.
- י. האומן ישתתף בהפקת איגרת מיוחדת לצעירים, לרגל פרוס השנה החדשה, איגרת זו תשא בצידה האחד תמונה משותפת, ובצידה השני פניה אישית של האומן.
- יא. האומן יטול חלק בסיוורים מאורגנים של הפוליטיקאי בקרב מוקדי אוכלוסיה כגון שווקים. בסיוורים אלו יופץ חומר הסברה, ייערכו שיחות אישיות ויחולקו אביזרים מקשרים. הסיוורים ייעשו בתיאום זמנים תוך התחשבות בפעילותו האמנותית של האומן.

(המשך מעמוד 37)
אומר: "אולי דיברנו על 200 אלף ליר רות, בשביל הוצאות, אבל לא דיברנו על 200 אלף דולר."
כעבור יומיים הגיע לביתו של ח"כ פלאטו-שרון מיסמך המשטרע על פני 13 עמודים. שלחה אותו חברת תשרי הפקות.

..מעורבות אישית של האומן ברשימת הפוליטיקאי לכנסת, אגב הכללתו במקום ריאלי

שהיא חברה של פיק, והוא היה חתום עליידי מנהל החברה. עמוס וייס. תחת הכותרת "ח"כ שמואל פלאטו-שרון - צביקה פיק - שיתוף פעולה" הגיש אלילי-הנוער את הצעותיו (ראו

פלאטו עם פיק סטירה וחזיר יקר

גלויות). בהצעה שובצו מילים כמו קמפיין, אסטרטגיה, תשתית פסיכולוגית, קו תדמית אחיד, פיק הציג עצמו לרשימתו של פלאטו-שרון לכנסת, בעוד שהמיסמך כולו נקרא כפליטון. פלאטו מעיד על עצמו, שצחק כשהוקרא באוזני המיסמך, אך כנראה שפסק לצחוק כששמע את שתי הדרישות היסודיות של הזמר.

כותב צביקה פיק במיסמך החתום עלי ידי מנהל-עסקי, בפרק הקרוי צירי הפעור לה - צד האומן: "מעורבות אישית של האומן (פיק) ברשימת הפוליטיקאי (פלאטו) לכנסת, אגב הכללתו במקום ריאלי, התור אם את צרכי הרשימה ומתחייב ממעמדו הציבורי המיוחד של האומן".

"אמרתי לו שלא יכתוב כלל על העניין של הכנסת, ושזו בדיחה, אבל הוא התרעקש להכניס את זה", סיפר השבוע פלאטו.

"פריסת התשלום"

פ סוק אחר שהכניס את חבריה לכנסת הופיע בפרק היבטים כספיים: "בגין התמורות שגוללו במיסמך יקבל האמן סך של 200 אלף דולר של ארצות-הברית, בחוספת מע"מ. באם התמורה התקבלה בלירות ישראליות, היא תועבר עלייפי ה- שער היציג ביום התשלום." בהמשך מפרט פיק את "פריסת התשלום", דורש 60 אחוז מן הסכום, שהם כ-11 מיליון לירות, במעמד חתימת החוזה ואת יתרת הסכום בארבעה תשלומים שווים. פיק שמע, ככל הנראה, על מעלליו הכספיים של פלאטו ומסיים כך: "ביחס לתשלומים אשר מו"

ידם נדחה מעבר ליום חתימת ההסכם, יינתנו ביטחונות אשר ישיבועו את רצון האמן.

פלאטו טוען כי התייחס לכל העניין כאל בדיחה. "צביקה פיק הוא בחור נחמד, אבל לא שווה 11 מיליון לירות". אמר לעיתונאים. ולפיק עצמו אמר: "אתה אמנם זמר, אבל הכנסת זה לא היכר התרבות, למרות שיש בה כמה וכמה ארטיסטים".

הסיפור הגיע במהרה לעיתונים. עוזר ריו של פלאטו מודים, שהם סיפרו אותו לעיתונאים. אחד מהם, צבי וילדר גילה: "האמרגן של פיק טילפן אלינו ושאל מה עם התשובה למיסמך. רצינו להיות עדיינים, ולא לומר לו שהמיסמך הוא שטות. לכן אמרנו לו שזה עתה קיבלנו אותה, ונחון זמן כדי לבדוק אותה. ואז איים עלינו האמרגן, עמוס וייס, שאם אנחנו לא חותמים על חוזה עם פיק עד למחרת היום, הוא יעשה מסיבת עיתונאים ויבשר לציבור שאין שום קשר בינו לבין פלאטו. אנחנו פשוט הקדמנו אותו ב-מסיבת העיתונאים ופירסמנו את הסיפור על המקום בכנסת ועל 11 מיליוני הלירות שצביקה פיק דרש".

פלאטו עם שימוי תבורי היבוק ומחיר זול

מיהו אותו צביקה פיק, המתייחס אל עצמו ברצינות כה רבה? צביקה פיק נבחר בשנים האחרונות כמה פעמים כזמר-השנה. בביתו שבשיכון בבלי, חדר אחד שכל קירותיו מכוסים בתמונות שער של צביקה פיק ובפלאי-קאטים שלו. את הפרוודורים בדירתם של צביקה פיק ואשתו, העיתונאית מירית שפיאור, מכסים עשרות תקליטי זהב וכסף

בגין התמורות שגוללו יקבל האומן סך של 200 אלף דולר של ארה"ב

שבהם זכה הזמר הפופולארי על אלפי התקליטים שמכר ועל שיריו.

עד לנישואיו עם מירית שפיאור לא קשר איש את הזמר ארוך-השער בפוליטיקה. גם כשהופיע במחזמר פוליטי מובהק כמו שיעור, לא חשד איש בצביקה פיק כי הוא מבין את מה שהוא אומר בשמו של אחד מגיבורי המחזמר, קלוד הופר בוקובסקי. היו שטענו נגד פיק כי אילו הבין את דמותו של בוקובסקי, ילדה-פרץ חים האמריקאי השורף את צוהגיוס שלו כדי לא להישלח לווייטנאם, לא היה מסכים להשתתף בהצגה.

אלא שאותם שחשבו כי פיק לא הבין (החשך בעמוד 48)

- יא. האומן יתן חסות לפעילות וולנטרית אשר יארגן הפוליטיקאי בכל הקשור לתחומי התרבות, בידור וספורט, כגון תערוכות, משחקי כדורגל וכדומה.
- יב. האומן ישתתף באסיפות הבחירות של הפוליטיקאי על פי האופן המתחייב מאווירת המקום, נוהגי המערכת וסייגי החוק. לצורך הארגון היעיל תשותף במלאכה האופרטיבית "תשרי הפקות".
- יג. האומן ישתתף בחוגי בית אשר יתקיימו על ידי הפוליטיקאי או למענו. בפורום זה יציג את המגזר עליו הוא מופקד.
- יד. האומן ישתתף בתדירי הרשימה ובסרטוניה, באופן שיקבע על דעת שני הצדדים תוך הקפדה על כללי אסטיקה ואי גלישה וולגריה. הפקות אילו ייעשו ע"י "תשרי הפקות" במחירים המקובלים בשוק זה.
- טו. האומן יעשה כמיטב יכולתו לארגן תאים של אזהדים ופעילים לרשימת הפוליטיקאי מקרב חוגים בו קיימת השפעתו, כגון חוג צעירים, זוגות צעירים ונוער.
- טז. במבצעי פרסים אשר ירוכזו ע"י הפוליטיקאי ישולבו אבזורים הקשורים באומן כגון תקליטים, חולצות וכדומה, ותתאפשר השתלבות האומן, הכל בתיאום אירועים וזמנים.

משך ההסכם וסייגי הזמן

א. הסכם זה על היבטיו הכספיים והפעולות המותחניות מצד האומן, בעשה לתקופה שתייחסה ותוקפה מיום חתימת ההסכם ועד יום הבחירות הקרובות, אך לא פחות משנה אחת.

אופציות המשך הן כדלקמן:

1. האם ייבחר האומן כנסת - תבצע פעילות פרלמנטרית מצידו ותבצענה פעולות קדמויות, אשר ביחס לזוהתמו האמשי וצביון פעילותיו החוץ פרלמנטריות ייעשה ע"פ שיקול דעתו של האומן.
2. באם לא יבחר האומן כחבר כנסת - ישקלו שני הצדדים את צורת שיתוף הפעולה על הזיבטיט האופרטיביים והכספיים.
- ב. האומן יעמיד את עניו לרשות הפוליטיקאי על פי הצו כים ומצבת אפשרויות הצדדים. מבלי לגרוע בכלליותו פטקו, זר, ותחייב האומן על סררי זמני ו פעילות כדלקמן:
  1. תקופה א': מיום חתימת ההסכם ועד 100 ימים לפני יום הבחירות
  2. תקופה ב': במסגרת 100 הימים שלפני יום הבחירות האומן ירתם לפעילות של לא פחות מ-100 שעות בהודש בתקופה זו לא ייעדר האומן מן הארץ לכי יקי זמן אשר סכומם יגלוש מ-10 ימים.

היבטים כספיים

- א. בגין התמורות שגוללו, במסמך יקבל האומן סך שך 200,000 דולאר של ארה"ב, בתוספת מ.ע.מ. באם התמורה תתקבל בלירות ישראליות, היא תועבר נ"פ השער היציג בינם התשלום.
- ב. פריסת התשלומים תהיה כדלקמן:

60%	במעמד חתימת ההסכם
10%	30 יום מוחתימת ההסכם
10%	60 יום מוחתימת ההסכם
10%	90 יום מוחתימת ההסכם
10%	120 יום מוחתימת ההסכם.

- ג. ביחס לתשלומים אשר מועדם נדחה מעבר ליום חתימת ההסכם, תנתנה בטחונות אשר שביעו את רצון האומן

גין במסמך זה כדי ליצור יחסים חוזיים ו/או משפטיים כלשהם בין הצדדים

מראש הגג (מימין)

האם הרוסים במרכז

לים שנמצאים כאן, אמר הרמן מדרר, החבר בוועד המארגן. "הוא לא הצליח למצוא עבודה במיקצוע שלו, וגם לדי רה לא הצליח להגיע. כבר שנתיים שהוא גר כאן, מבלי שיוכל להסתדר בחיים ולצאת מכאן. הוא לא הצליח לשאת את המצב המשפיל הזה, ולכן התאבד. אבל יש פה במרכז הרבה עולים-חדשים, שסובי לים בדיק מאותן הבעיות ולא מת-אבדים".

הכיסים

הריקים

מישפחתו של מדרר (50), המונה שישה נפשות, עלתה לארץ מקייסניב בכרית-המועצות לפני כשנתיים. מאז מת גורת-המישפחה במרכז-הקליטה. הרמן, שכנאי גז במיקצועו, לא הצליח למצוא עבודה מתאימה והוא מועסק עתה כאינ-סטטור. לבני המישפחה אין עדיין דירה משלהם.

"עד היום אנחנו גרים באותו החור, קבל הרמן מדרר. יש לנו פה, במרכז-קליטה, שני חדרים. כל הרכוש שהבאנו מרוסיה נמצא במחסן. כאן אנחנו חיים בתת-תנאים. הפקידים של הסוכנות ומישרד-הקליטה שולחים אותנו מהאחד לשני, ואיש אינו מנסה לפתור את הבעיות שלנו.

"מה שכואב לנו יותר מכל, זה שמתייחסים אלינו כמו אל טפילים. אחת הנשים הזקנות כאן ביקשה מילדי השכנים שלא יעשו רעש. הם אמרו לה, זאת המדינה שלנו, ההורים שלנו משלמים את הלחם שאת אוכלת, תסתלקי מפה! למרות שלא כולם מתנהגים ככה, אני יודע שיש גם הרבה שחושבים כך. מתייחסים אלינו כמו אל בני חורגים.

"יש עולים שבאו מאמריקה ושהביאו איתם הרבה כסף. להם קל להסתדר. מי שבא מארץ קומוניסטית מגיע לארץ בכי-סים ריקים. לכן הוא מבקש עזרה. אין לנו ברירה. אנשים לא מבינים את זה. הם לועגים לנו ואומרים שאנחנו מגיעים ודורשים מייד וילה וולוו. כן, שמעתי הרבה פעמים שאומרים לי את זה, גם מאחורי הגב וגם בפנים. אני אומר: לא צריך וילה, לא צריך וולוו. תנו לנו

וינלה וולוו

"מפונקים!"

סנדי ארון, עולה מארץ צות-הברית שכמעט טולקה עם בני מישר פחתה על-ידי השובתים, סבורה כי העולים החדשים השובתים, הם מפונקים.

רק עבודה מתאימה, דירה סמוכה למקום העבודה וקצת יחס אנושי. יותר אנחנו לא צריכים".

מרבית הדיירים במרכז-הקליטה בי חיפה באו מברית-המועצות. במקום מתגוררת גם קבוצה גדולה של עולים מדרום-אמריקה ועוד כמה עולים מתורי-כיה, רומניה וארצות אחרות. הקבוצה ה-

להם שאין לנו לאן ללכת, אבל הם לא רצו לשמוע. אני נעשיתי ממש היס-טרית. זה היה משהו נורא. "למזלנו, התערבה בחורה אחת לטור בתנו, היא שיכנעה את השובתים שאי אפשר לזרוק אותנו. ככה סתם. לרחוב בוכותה נתנו לנו לבסוף להיכנס. הבחור רה הזאת לקחה אותנו תחת חסותה. היא דאגה שנקבל שני חדרים במרכז. בלי עדיה לא היינו מסתדרים. אנחנו מודים לה מאוד".

מרד העולים החל כמה שעות אחרי שארקדי זיצרמן, מהנדס-נפט במיקי צועו, התאבד בקפיצה מקומה העליונה של מרכז-הקליטה. בראש המרד עומדת ועדה של שיבעה מדיירי המקום. "לזי-צרמן היו אותן הבעיות כמו להרבה עור

ניהול המקום לידי ועד שבחרו בעצמם. בפתח הבניין, המאכלס כ-220 מישפחות עולים, הוצבו מישמרות, שמנעו את כני-סת העובדים ונציגי המוסדות המטפלים. לתוך קלחת הזו נקלעה מישפחת ארון מארצות-הברית. אייוק ארון ואשתו סנדי עלו לישראל מניו-יורק לפני חודש, יחד עם שני ילדיהם. הם נשלחו תחילה לאול-פן בקיבוץ, ומשם נתבקשו לעבור למרכז הקליטה בחיפה. ביום הראשון שעבר הגיעו בני-המישפחה למרכז, שבו נערי-כה להם קבלת-פנים מבישה מצד דיירי המקום.

"לא הבנתי מה קורה", סיפרה סנדי המומה. "פתאום התנפלו עלי אנשים מכל הצדדים וגירשו אותנו מהמקום. ממש לא ידענו מה לעשות. ניסינו להסביר

"ה חיצה! היום לא מקבלים עור לים-חדשים!" בקריאה זו טולקה השבוע מישפחת עולים מארצות-הברית. שהגיעה למרכז-הקליטה בחיפה. בני ה-מישפחה לא האמינו למשמע אוזניהם. אולם תדהמתם גברה עוד יותר, כאשר הסתבר להם כי האנשים העומדים בפתח המרכז ומגרשים אותם, אינם כלל פקידי מישרד-הקליטה והסוכנות. היו אלה דיירי המקום, עולים-חדשים אף הם, שהשתל-טו על הבניין.

פרשת התאבדותו של העולה החדש מברית-המועצות, ארקדי זיצרמן (57), היס-עירה את חבריו במרכז הקליטה על-ישם אבא חושי, בקרית-אליעזר בחיפה. הם הכריזו על שביתה, סילקו את עובדי הסוכנות ומישרד-הקליטה והעבירו את

קפיץ ארקדי זיצרמן - וחבריו השתלמו על הבניין.

הקליטה בחיפה הם מקופחים או בעלי דרישות מנופחות?

וקליטה בסוכנות היהודית. בתגובה ל- תלונות טען ראש-המחלקה, רפאל קוטי לביץ, כי התנהגותו של אפט היתה ללא דופי. עם זאת סיפר, שהציע לשר-הקליטה, דויד לוי, להקים ועדה משותפת לבדיקת הבעיה. לדעתו מנוצלת הפרשה לעשיית הון פוליטי.

עובדה בולטת היא, שרבים מן העולים השובתים. המתלוננים על כך שעדיין אין להם דירות, רכשו כבר מכוניות חדשות ויקרות. עולים המתנגדים לשביתה סיפרו, כי ישנם כאלה המסוגלים להסיר תדר בכוחות עצמם, אך מעדיפים תחת זאת לקבל את מלוא ההטבות. באסיפה שקיימו השובתים ביום הראשון שעבר, ניסו מתנגדי השביתה להביע את דעתם. אך הושתקו על-ידי המארגנים.

לשביתה בקריית-אליעזר הצטרפו גם עולים ממרכזי-עולים נוספים. העולים מר- המרכז שבקריית-ים הודיעו, כי הם תובי- עים, אחת ולתמיד, פיתרון לבעיותיהם. גם במרכזים אחרים הושמעו דברים דומים.

"פיטרונני!"
גליה בוטורט
קיה, עולה מר-
ברית-המועצות, קבלה שפוטרה מעבודתה.

..אנחנו בנים חורגים!"

הרמן מדרר, חבר הוועד המארגן את השביתה, טען באסיפה שקיימו העולים החדשים אל עולי ברית-המועצות, שהצטרף לשובתים. שמואלו יושב יוסף תקוע, נשיא התאחדות

בבנייה בקריות, והתהיינה מוכנות רק בשנה הבאה. אולם רבים מהם עומדים על כך, שיקבלו דירות רק בחיפה עצמה. ושם, לצערי, אין לנו דירות וגם לא יהיו. כפתרון הוצע להם לרכוש דירות בשוק הפרטי בחיפה. ולצורך זה נותן משרד-הקליטה משכנתה בתנאים נוחים, בגובה של עד מיליון ו-200 אלף לירות. לכל העולים במרכז-הקליטה בחיפה נמצאו מקומות עבודה. הבעיה היא עם מיקצועות מיוחדים. ישנם מיקצועות שאין להם דרישה בארץ. לעולים כאלה אנחנו מסדרים עבודות חילופיות, קרובות למיקי צועם. כך גם לגבי מהנדס הנפט שהת-אבד. הצענו לו תריסר מקימות עבודה שונים, הוא לא ניגש אף לא לאחד מהם. משרד-הקליטה מממן גם קורסים מיקצועיים לעולים שרוצים לרכוש מיקי- צוע אחר. רוב המשתתפים בקורסים משלבים אחר-כך בעבודה במיקצועם החדש.

"הבעיות שהעלו העולים בחיפה נובי- עות בעיקר מסיבות חברתיות. יש לכך קשר גם עם תנאי חייהם הקודמים. ההסי- תגלות היא קשה, אך פתרונות מוכובדים קיימים. צריך רק להתאמץ."

משכנתא

ומכונית קטנה

ה קבוצה הדומיננטית בקרב העו- לים השובתים הם יוצאי ברית-המו- ריות. אצלם מתרכזות מירב הבעיות. עור- לים אחרים מדרום-אמריקה ומאמצות הרווחה הצטרפו אמנם לשביתה, אך הבי- עו הסתייגות מצעדיהם הקיצוניים של הרוסים. אחת המסתייגות היא רחל לידווק, שעזרה למישפחת ארון להיכנס למרכז. חרף התנגדותם של העולים הי- שובתים.

"אני חושבת שהם מגזימים מאוד," אמר רחל לידווק, שעלתה בגפה לפני כעש- רים חודשים מסנטיאגו בצ'ילה. "נכון שיש בעיות, אבל זה לא נכון שלא עור- רים לנו. הנה, גם אני הגעתי כמו העור- לים מרוסיה — בלי כסף. קיבלתי משי- כתא וקניתי דירה בנות-שאנן. אני גרה עדיין במרכז. עד שאמור לסדר את הדירה."

"אני עובדת בריפוי בעיסוק. זה מיקי- צועי. קיבלתי עבודה בבית-החולים הפסי- כיאטרי בסירת-הכרמל. מהכסף שאני מרי- וויחה אני מחזירה את המשכנתא וגם חוסכת. קניתי גם מכונית קטנה."
העולים השובתים העלו טענות גם נגד התנאים השוררים במרכז-הקליטה עצמו וגם נגד העובדים במקום. במיוחד התי- לוננו על יחס בלתי-אנושי מצד המנהל, יהושע אפט, שאותו תקף ארקדי זיצרמן לפני שהתאבד. מרכז-הקליטה נתון לפי- קוח וניהול בילעדיים של המחלקה לעלייה

..אגזימים!"

רחל לידווק, עולה מצ'י- לה, מסתייגת מן השביתה, וטוענת כי הדרישות שהעלו השובתים מוגזמות ברובן.

בעייתית ביותר כוללת 35 מישפחות ו-7 רווקים, שעלו ב-1978 מברית-המועצות. מאז הגיעם, הם שוהים במרכז-הקליטה.

דירות

רק בחיפה!

ר תגובה לתלונות עולים אלה, אמר רה דוברת משרד-הקליטה, אריאלה רבדל: "קיימים פתרונות דיוור לכל העור- לים שנמצאים במרכז-הקליטה בחיפה. יש נן דירות של עומדור ועמיקור, שעומדות לרשותם בשכר-דירה חודשי בעכו, נהריה, שפולה וכרמיאל. משרד-הקליטה גם מע- ניק סובסידיה לתשלום שכר-דירה לעור- לים-חדשים, בגובה של 3200 לירות לחור- דש לזוג, עם תוספת של 500 לירות לכל ילד.

"כל העולים שנמצאים במרכז-הקליטה תקופה ארוכה היו יכולים לעבור כבר מזמן לדירות שכורות. הנקודה הכאובה היא, שהם בחלו להישאר במרכז מצונום החופשי. הם העדיפו להכות עד שיקבלו דיוור של קבע. אחרים, שהסכימו לכך, קיבלו הירות בשכר-חדשי.

"בפגישה שקיים מנהל משרד-הקליטה בחיפה, שלמה מנצור, עם העולים האלה, הוא הסביר כי דירות הקבע נמצאות

האשה והבת בהלוויה

ארקדי זיצרמן, העולה שהתאבד במרכז-הקליטה, היה גרוש ואב לבת בגיל 19, המתגוררת יחד עם אמה בחדרה. בתמונה האשה אינה והבת.

בשבוע האופנה הציגה ישראל שתי

אופנת קומנדו מנומרת ואופנת בא

הקרב על ה

או נשיות? זו השאלה שמתלבטים בה יצרני בגדי הים, שניצבו בגדיים שלם בעל פתח אותה כך היו משול

תסביר לאנשים שהמדובר באופנה חדשה, שקרצת לקניינים הרבים שהגיעו מחו"ל. אני בטוחה שאם הרמטכ"ל שלנו היה נתקל באחת מהן היה שואל: חיילת, כמה תרמילים ריקים הן לא אספו, אבל קניינים של חנויות-אופנה גדולות גדלקו על הרעיון הזה. היו כאלה שדרשו לעדן במקצת את המראה הצבאי, ומעניין שהיו אלה דווקא הגרמנים. הם רכשו בגדים כאלה בתוספת ביטנה בצבע נוגד, כמו למשל אדום. יש כאלה שהוסיפו מתחת לז'קט הצבאי חזייה מבד מגבת בצבע אדום.

געועים

למדים

לי לייפנים אופנת ביגדי ההסוואה היא ללא-ספק גקודה מעניינת בתהליך עיצובי-האופנה. מי יודע, אולי גם זה אחד מסימני השלום. כאילו כבר אין צבא, לא רואים יותר את המדים ברחובות, ויש כבר געועים לאותם ימים שהמדים נתנו את הטון בלבוש. בגדים מנומרים אלה, שהיו מקובלים בעבר ביחידות הקורמנדו של צה"ל, הוצאו כבר מן התקן הרצה"ל. כיום הם מוכרים כמדי אש"ף. אז אל תשאלו אותי מה מגיע את מתכנני הרופה שלנו ליצור בגדים כאלה, או מה מגיע קניינים מחו"ל לרכוש דווקא בגדים כאלה. מספרים לי שהפולטינים באירופה נוהגים להתהדר בבגדים כאלה, האם כל אירופה רוצה להיראות כאש"ף? או אולי

אופנת אש"ף - מה שהיה בעבר לבוש מקובל ביחידות הקורמנדו של צה"ל, הוצא מן התקן, אומץ על-ידי אש"ף, ועכשיו הפך לאופנה ישראלית, שיודעי דבר מנבאים לה הצלחה גדולה באירופה.

סייחה, האם הצבא השתלט על הילטון? שאלה תיירת מופתעת את פקיד הקבלה במלון הירושלמי.

מי שנקלע לשבועי-האופנה האחרון יכול היה לחשוב שכוחות צבא כבשו את היעד. נערות חינוכיות בבגדי הסוואה מנומרים סובבו במיסדרונות המלון ובחדריה, ולך

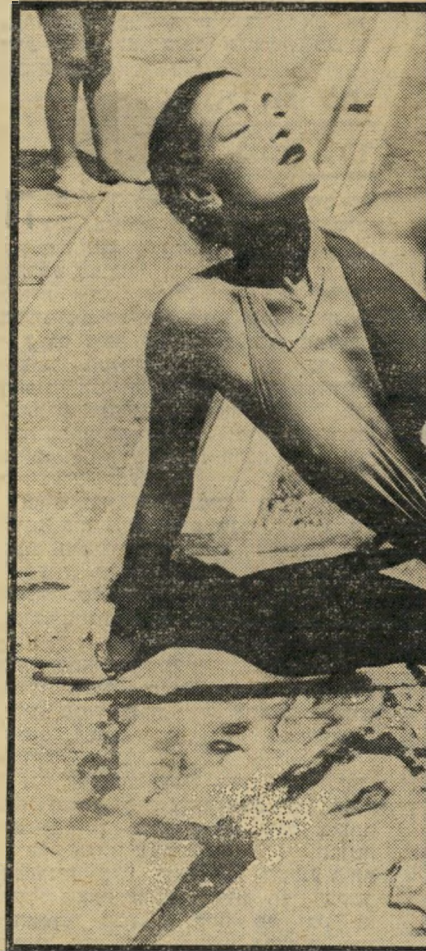

מאבק הקרב על הנשיות בעיצומה. מי נשית יותר? פינצ'י מור בבגדיים או ליליאן במדים?

אופנות מנוגדות:

הים הסכסיים

נשיות

מרכלות? אולי על בגדי החוף שנעשו בהשראת הדפסים מצריים, ובקיץ '81 יהיו להיט בחופי הרחצה באירופה. וההצדעה מה כוונתה? אולי הצדעת כבוד למתכנני האופנה הישראליים.

פינצ'י מור וניבה פון ויזל בבגדי רגליים ומירי זמיר ואורה אטיאס במראה הצבאי. על מה בדיוק הן

לדנל או להצדיע?

בפאריס וטלי גולדנברג, אכן נבחרת בעלת מישקל, שעשתה את החיים קשים לקניינים שצריכים להחליט מה נשי יותר. ואל תשכחו, הוויכוח הזה אמור לא רק לגב בגדייהם, האם נערה בבגדים מנומרים בתוספת הכובע המתאים הוא המראה הייחודי? האם בגדיים שלם מדגיש את הנשיות? ביקיני הוא הביטוי ההולמ את הנשיות? הרבה שאלות לקיץ '81, תשובה אחת ניתנה. הקרב על הנשיות נמשך.

למצוא בגדיים בעל פתח חזה עמוק שיאשר עובדה זו.

חיים קשים

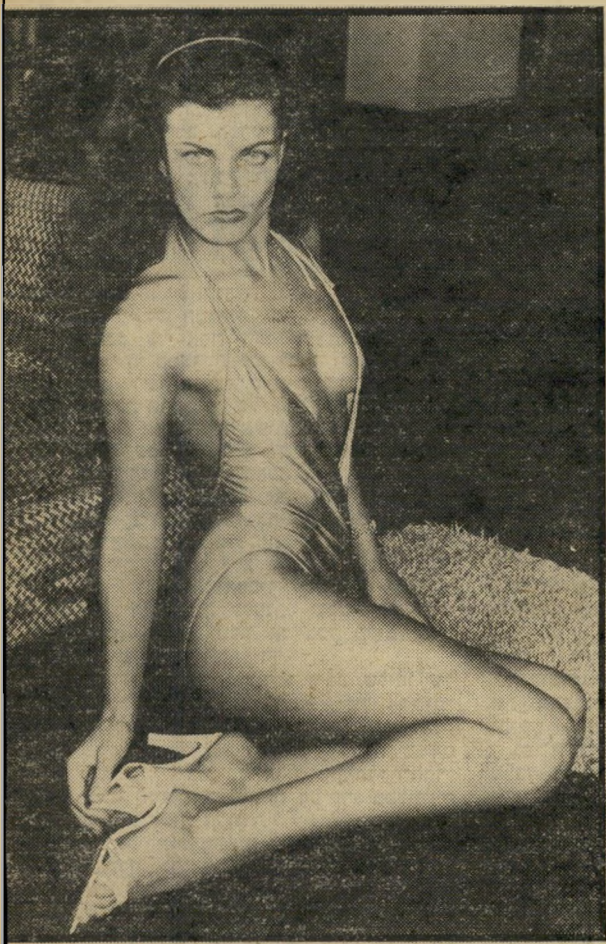
לקניינים

הדוגמניות שעסקו בהדגמת מגדיריהם עשו את מלאכתן נאמנה. ציונה, תמי בן עמי, שרונה מארש, פינצ'י, ניבה פון ויזל, מלכת-היופי של ישראל אילנה שושן, שלומית אמיר, שהגיעה ממקום מושבה

רגים, גם לקניינים וגם ללקוחות. על מנת שכולם יהיו מרוצים וכולם יוכלו למצוא את מה שהם מהפשים מתכננים יצרי האופנה גם בגדיים משני חלקים וגם שלמים. מי שמעדיפה את הביקיני תכול למצוא אותו עשוי מחומר פלסטי מבריק, כשמעליו עליונית מאותו החומר. יש בגדיי ים שלמים שבכל זאת חושפים טפח הגוף מהירכיים, ויכולים לסייע לכל ועדת-הקירה שתמצה לבדוק מאיפה יוצאות הרגליים. מי שתמצה להדגיש את העובדה שהחזה שלה מורכב משני עופרים תוכל

חניתה צננר

ית. הדוגמנית שלומית אמיר לא נראית טרודה מתמכרת לשמש בהנאה, ואותם קניינים שראו יים שהמראה בהולט נשי, למטה: מירי זמיר.

כולם רוצים להיראות כלוחמים הנועזים של צה"ל? להבדיל אלף הבדלות.

הדוגמניות שלנו מירי זמיר, רוגנית כספית, סיסי וליילאן נראו יופי בבגדים הללו, וקצין צה"ל, שהזדמן לטרקלין מלון היי-טון בירושלים, התעניין באפשרות להתחתם את הבנות לשרות קבע.

מעניין איך תיראה אותה חנות אופנתית באירופה שעל קולביה בגדים אופנתיים, צבעוניים, ולפתע קבוצה של ביגדי הסר וואה, ואותה קונה שטולת את הבגד בידיה, ומסתכלת בתווית המזוהה, ומגלה שהבגד הגיע מישראל, בוודאי תפנה אל המוכרת בשאלה: סליחה, האם פירקו את הצבא בישראל? מה תענה המוכרת אפשר רק לנחש, אבל אין-ספק שרודפי השלום יהיו מרוצים.

אופנה

או תפקיד?

כך או כה, בקיץ '81 כשנודמן לאירור פה, ונתקל בנערה במדים שכאלה נצי-טרך להיות מאוד זהירים לגבי השאלה: האם הגברת בתפקיד, או סתם אופנתית? קיץ '81 יעורר שוב את השאלה הנשאלת תמיד: מה מסעיר יותר כיסוי טפח או גילוי? מה עדיף? בגדיים שלם או זה המורכב משני חלקים? איך תיראי נשית יותר? האם את בכלל רוצה להיראות נשית יותר? אולי את מעדיפה את המראה הי נוקשה, זה המביע עוצמה ושליטה? כנר-אה שהוויכוח הזה טוב לכולם, גם ליצי-

מוגבהות וחשופות, וכך שואלות עיניה של סיסי הלוי בשת מכנסי חאקי, חולצה בצבע אדום מבד מגבת כשעליה דקס צבאי מנומר, ואתם שיפסו בעצמכם מה מסעיר יותר.

כד אומר החובט בעיניה של שרונה מארש בבגדיים שלם בעל פתח עמוק בחזה וירכיים

לתקוף או לפתוח?

לסתום את הפה

לו עוד סיכוי להסיר את רוע הגזירה. הוא דרש מראשי רשות השידור לא להמ" תין עד לאוקטובר, אלא להחליט מייד על גורל התפקיד. „אי אפשר להמשיך לעבוד באווירה של ספק“, הוא הסביר ללפיד, וליושב-ראש הוועדה-מנהל של רשות השידור, הפרופסור ראובן ירון. „אתם צריכים להחליט עכשיו אם אני ממשיך או לא. חוסר ההחלטה מערער את המערכת.“

סטירות לחי

מכל עבר

הוא ערך כמה שיחות עם אישים שונים, ביניהם ראש-האופוזיציה, שימי עזון פרס, מהן יצא מעודד, נדמה היה ליבין שהרעש הציבורי, שיקום בעקבות הניסיון להדיח אותו, יפחיד את ראשי הליכוד המעוניינים בסילוקו, ויגיד אותם מכוונתם. יבין גם ציפה לתמיכה מעובדי מחלקתו, ומעובדי הטלוויזיה כולה. הוא זכר את ההפגנה הגדולה שערכו עובדי הטלוויזיה כשסולק מנהל-מחלקה אחר, מנהל מחלקת-התוכניות, מרדכי („מוטי“) קירשנר באום, וקיווה שהפגנות הרבה יותר גדולות יערכו למענו.

אולם יבין היה תמים. בראש ובראשונה הוא היה תמים לגבי עמדתו של הבוס הישיר שלו, מנהל הטלוויזיה צחי שימעוני. שימעוני נבחר על-ידי הוועדה-מנהל של רשות השידור לתפקידו לא בגלל כישוריו, כל מי שמצוי בעבודת טלוויזיה יודע שקשה היה למצוא מישו פחות מתאים משימעוני לתפקיד זה. אולם הוועדה-מנהל וטומי לפיד רצו באיש חלש, מנהל בובה, שלא יתערב בעבודה שלהם, ושישאיר את לפיד כמנהל-הטלוויזיה.

יבין ושימעוני עבדו שנים רבות ביחד, והיו חברים. בתמימותו חשב יבין שצחי לא יתן יד לסלק אותו. אולם באותה שיחה, אחרי שצחי התגבר על הבושה הפחדנית שלו, הוא ניסה לשכנע את יבין: „אתה בעצמך היית חצוי בקשר להמשך.“ מבט התדהמה של יבין לא הותיר ספק שצחי ממציא המצאות. יבין מעולם לא טען שאין הוא רוצה להמשיך בתפקיד, וגם לא הצטנע בעניין זה. „אני טוב כמנהל-המחלקה, ואני רוצה להמשיך לנהל אותה.“ הוא אמר לכל אחד.

אחרי-כך באה סטירת הלחי מצד עובדי מחלקתו של יבין, אלה לא יצאו להפגין בעדו, לא שלחו מיכתבי מחאה, אלא שמרו על שתיקה. רק ועדה-עובדי דים טען בהודעת-פרווה, שאותה שיגר לעיתונים: „הדהת יבין לא באה משיקר

מהלוקה (?) אחימאיר חצוי, אבל מוכן

מוחלוקה יבין בריחה לנביעות

כימעט חצות עברה כמה משברים, בעיקר משבר עזיבתו של יצחק רועה. יבין נתקל באופוזיציה פנימית בנוסחתו לשקם את המהדורה. סגנו, אחימאיר, משמש גם כעורך מבט, והוא ניסה להכשיל את כימעט חצות, ולהסית את רוב המשי-אבים, ואת מרבית הכתבות החשובות לחבט. בחבט שני הוא נחלתו הביצעדית של האיש הפרובלמטי של מחלקת-החדשות, שימעוני ססלר. יבין לא היה חזק מספיק כדי להתערב בעבודתו של ססלר, וויתר מראש על כל פיקוח על חבט שני עד לשבוע שעבר שחשב יבין שיש

גלויים עם פאפו, ובאחת הישיבות הוא צעק עליו: „בגלל הציבור מואס בנו. אתה הפכת את הוועדה-מנהל לבדיחה.“ ב-1 באוקטובר עומדת להסתיים הקדנציה הראשונה של חיים יבין כמנהל מחלקת-החדשות. כשנבחר יבין, לפני כשלוש שנים לתפקיד, הוא קיבל לידו מחלקה הרוסה, בלתי-מיקצועית, שלא הצליחה להתמודד עם הדרישות החדשות תיזת של מיבנה האירועים בארץ.

נער שעשועים ושונאי ישראל

אז טענו הכל נגד המינוי. יבין נראה כנער שעשועים, קריין מלוקק ואליר לן של בנות עשרה, אך בשום פנים ואופן לא מנהל-מחלקת-החדשות. יבין לא התחיל בהפיקות. הוא קיבל לידו את המחלקה, והחליט לערוך בה שינויים סודיים, אך עשה זאת באופן הדרגתי, תוך כדי ניסיון לא לפגוע באף אחד מעובדיו. כשהחלה האופנה לתקוף את מחלקת-החדשות, להציג את יבין, אחימאיר, יעל חן ורפיק חלבי כשונאי ישראל, מצא תמיד יבין את שביל-ההובל. הוא הגן על עובדיו בפני ההנהלה, אך הביא גם את תרומת מנהליו לידועת העובדים, וביקש מהם לנהוג בריסון ובהתאפקות. גם יריבו הגדול ביותר של יבין, מלבד כמובן הצמד פאפו-ינון, אינם יכולים להכחיש את העובדה שמהדורות מבט והשבוע יומן ארועים הן תוכניות חדשות טלוויזיוניות מעולות. למרות מינגלות-התקציב, כוח-אדם ולהצעים פוליטיים אדירים, מחלקת-החדשות של הטלוויזיה היא מערכת דינמית. המצליחה לסקר ארועים, ואף להביא סקופים רבים. מתנגדיו של יבין נתלו בשני כיש-לונות של המחלקה, המהדורה המסכמת כימעט חצות, המכונה בלעג „כימעט חדשות“, והתוכנית השבועית במבט שני.

כשנכנס חיים יבין, באחד מימי השבוע שעבר, לחדרו של מנכ"ל רשות השידור, יוסף („טומי“) לפיד, הוא הבין שהקרב הפרטי שלו אבוד. מלבד לפיד היה בחדר גם מנהל-הטלוויזיה, יצחק („צחי“) שימעוני. יבין העיף מבט אחד בצחי, והבין הכל. עיניו של שימעוני היו מושפלות. רק בשלב מתקדם ביותר של השיחה הוא העז להתבונן בעיניו של יבין.

השיחה שהתנהלה בחדר היתה סיומו של מאבק, המנהל כבר כשנה בטלוויזיה. מאבק על אחת העמדות האחרונות ששפיות במערכת זו. לפיד ושימעוני הוריעו ליבין על אי-יחידוש כהונתו כמנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה.

את הירייה הראשונה נגד חיים יבין ירה, כמובן, הליצן של הוועדה-מנהל, עורך-הדין אהרון פאפו. פאפו האשים בירייה החדשה האחרונה את יבין, את סגנו של יבין, יעקוב אחימאיר וכמובן את רפיק חלבי בהאשמות שעברו את גבול הוצאת-הדיבה. איש מהם לא הגיש תביעה נגד פאפו. הסביר פעם יבין: „פאפו הוא דמות כה נלענת, שכל התמודדות איתו, בבית-מישפט או בכל מקום אחר, מביישת את המתמודד.“

אולם פאפו, שלעזרתו ניצב שליחו של זבולון המר בוועדה-מנהל של רשות השידור, איש המפד"ל מיכה ינון, המי שיך לטפס רעל נגד יבין. לדעת שניהם הוא סימל את כל הרע שבמחלקת-החדשות, והוא היה המסית העיקרי בטלוויזיה נגד שילטון הליכוד.

בתחילת הקדנציה שלו כמנכ"ל הרשות הצטרף גם טומי לפיד למשיצו של יבין. אולם ככל שחלפו החודשים, וככל שלפיד הבין שסיכויי המערך לחזור לשילטון גדלים, כך גם שינה לפיד את עורו. הוא נפגש לשיחות עם שימעוני פרס, הפך להיות חברים של חברי-כנסת מהמערך, ומימן את ביקורתו על מחלקת-החדשות. לפיד גם הגיע לכמה עימותים

מנכ"ל לפיד ומנהל שימעוני אופוזיציה לאומנית-דתית

לים מיקצועיים, אלא משיקולים פוליטיים. אחרי תקופה של שלוש שנים יכול היה כל אחד מעובדי מחלקת-החדר שות, שבבתי הקפה הירושלמים טעמון וקמין מפגין מדי יום אומץ, גבריות ואנטי-מימסדיות, למצוא לעצמו תירוץ מדוע הוא נותן יד להדחתו של הבוס שלו. זה נזכר שיבין לא קידם אותו מס-פיק, אחר נזכר בריב שהיה לו פעם עם המנהל.

החברים

בגדו

יבין מועדום לא חשב שהפרופסור ירון ויתר חברי הליכוד בוועדה-המנהל יגלו לפתע דאגה עניינית למוסד עליו הם מופקדים, ולא יתנו ידם להדחה. אולם משני אנשי האופוזיציה בוועדה-המנהל, העיתונאי דניאל ("דני") בלוך, והעסקן המיפלגתי ניסים אלמוג, הוא ציפה לתמיכה. כה שניים אלה אמנם התנגדו להדחתו של יבין, אך עשו זאת בקול ענות חלושה. אמר עליהם הפרופסור ראובן ירון: "ההתנגדות שלהם להדחת יבין היתה יותר מהסכמה מלאה. הם היו צריכים לשלם מס-שפתיים לעובדה שהם באופוזיציה, אבל הם רצו את יבין פחות ממני". במיקר רב זה צדק ירון. דני בלוך וניסים אל-מוג עברו על הדחת יבין לסדר היום. לדבריהם הם מרכיבים עתה את כל הכוחות למען הבטחת מינויו של יעקוב אחימאיר לתפקיד, ולא רצו לבנון תח-מושת על מאבקי-עקר להצלת יבין.

אך גם יבין עצמו לא נלחם. מלבד הלובי שהוא ניסה ליצור למענו, ולא בהצלחה גדולה, לא עשה יבין דבר. מייד אחרי שהודיעו לו על הדחתו, הוא ביקש, וקיבל, חופשה בת שבוע. הוא יצא עם אשתו, יוספה, וארבעת ילדיהם לנביעות: "בלי כל הליכוד של הוועדה-המנהל, בלי טלוויזיה ובלי עיתונים".

אנשי המימסד ידעו איך להשתיק כל סערה צפויה מצידו של יבין. הם נתנו לו מייד שתי סוכריות שהמתיקו את הגלולה המרה, וגרמו לכך שיבין ית-נהג כמו ילד טוב. מייד אחרי חזרתו של יבין מחופשתו הוא יישלח על-ידי הרשות לכנס מנהל-מחלקת-חדשות של איגוד השידור הא-

יו"ר ירון

כניעה לצרכי השעה?

מועמדותו. בצורה זו רוצה סער לחזק על אחימאיר ועל צחי שימעוני למנות אותו כסגן-המנהל וכעורך חבט, ועל-ידי-כך להבטיח את בחירתו כמנהל המחלקה בעוד שלוש שנים.

נראה שלשני המועמדים האחרים אין כל סיכוי. אלי ניסן מנודה במחלקת-החדר שות. הוא היה סגן מנהל המחלקה בת-קופה בה היה צבי גיל מנהלה. תקופה זו נחשבת לגרועה ביותר בכל תולדות

מועמד סער

שומר של חדשות?

ואומץ-הלב, הוא יריב גדול של השילטון הנוכחי, ומסוכן לממשלה הרבה יותר מ-חיים יבין. הטיב להביע את רגשות ה-שילטון חבר-הוועד המנהל פאפו, שאינו משתייך למישפחה הלוחמת, ולכן מביע את התנגדותו לאחימאיר: "אני מעדיף כבר את חיים יבין על פני הצדיק הידוע יעקוב אחימאיר. הוא מסמל ההתחסדות, צדקות וגילגול עיניים לשמיים". אך נראה שפאפו לא יהיה חבר בוועדת-

לשבו. יבין החליט להתנהג יפה, ולקבל את התוכנית.

עתה החל הקרב הגדול על הירי-שה, שאותה משאיר יבין אחריה. את היורש תקבע ועדת מיכרוים, שבה ישבו שני חברי הוועדה-המנהל של הרשות, אחד מהקואליציה ואחד מהאופוזיציה, מנכ"ל הרשות, לפיד, מנהל הטלוויזיה, שימער-ני ונציג אגודת-העיתונאים. למיכרו יגשו, אם לא יהיו שינויים

עד הרגע האחרון קיווה חיים יבין להינצל אך לא רק אנשי הליכוד רצו

בהדחתו - גם חבריו בגדו בו. מי יהיה מנהל החדשות הבא של הטלוויזיה?

מחלקת-החדשות. גיל היה איש חלש, וני-סן היה עצל. במחלקת-החדשות היה ידוע שבכל מיקרה, אפילו אם פורצת מילחמה, אין להעיר את ניסן משנתו לפני השעה 11 בבוקר. מנהל כזה, אפילו אנשי הליכוד יודעים, אסור שיהיה למחלקת-החדשות. אך גם ניסן פעל למען יצירת לובי לבתי-רתו, כשהוא מנסה לנגן על המימד העדתי. ניסן הוא הספרדי היחיד מכל הארבעה שהציגו עצמם לתפקיד.

סיכויו של מיכה לימור קלושים עוד יותר מאשר אלה של ניסן. לימור לא הצליח להשתלב בעבודת המחלקה מאז חזר מלונדון. יש הטוענים שיבין בלם את התקדמותו, אך אחרים אומרים, שלו היה לימור מוכשר וחרוץ, היה מצליח להתבלט, ולעבוד חרף התנגדותו של יבין. ההסבר להיענות הוועדה-המנהל לדרושי-תו של חיים יבין להחליט כבר עכשיו לגבי עתידו, במקום בחודש אוקטובר, טמון בשמו של מי שהיה צריך להיות המועמד החמישי לתפקיד, אברהם ("כר") קושניר. קושניר היה ראש הדסק הכלכלי בטלוויזיה, וקשר, אחרי המהפך, קשרים מצויינים עם ראשי הליכוד. כתש-לום עבור יחסו אליהם קיבל כושי את תפקיד הציר הכלכלי בשגרירות ישראל בלונדון.

כשחיפשו ראשי-הליכוד מועמד אחר במקומו של יבין, הועלה שמו של קושניר הנאמן. הם היו איתו במשא-ומתן ארוך, והבטיחו לו את התפקיד, אם רק יסכים. בשלב מסוים נדמה היה שחבר-הסגן בן יור-שלים ללונדון, נדמה היה שקושניר מסכים לחזור לארץ, ולקבל את ניהול המחלקה. או הודיעו ליבין שהפור נפל. רק אחר-כך התחרט, ככ הניראה, קושניר, והחליט להישאר בלונדון במקום להיכנס למה שהוא כינה פעם: "קן הצרעות הגדול ביותר בארץ", בהתייחסו למחלקת-החד-שות של הטלוויזיה.

המיכרוים. ככל הנראה, יהיו מיכה ינן או צבי ("הזי") זינדר חברים בוועדה זו מטעם הקואליציה. גם אם הם יתנגדו לאחימאיר, מובטחת לו תמיכה של איש האופוזיציה, ושל נציג אגודת-העיתונאים. גם לפיד יתמוך, ככל הנראה, באחימאיר. לפיד עדיין טווה את מערכת הקשרים והיחסים שלו עם המערך, ולדעתו מינויו של אחימאיר יירצה את שימעון פרס, ויב-טיח אולי את המשך עבודתו של לפיד ברשות, גם אחרי שהמערך יעלה לשיל-טון. לגבי הצבעתו של שימעוני עדיין חלוקות הדעות. יש הטוענים ששימעוני יחשוב שבמקרה זה הבוס שלו הוא לפיד, ולכן יצביע עבור אחימאיר, ויש הטוע-נים ששימעוני יחליט שהבוס שלו במקרה זה הוא הפרופסור ירון, ואז הוא יצביע נגד אחימאיר.

קו

הצרעות

המועמד האחר הוא טוביה סער. סער הוא איש רדיו וטלוויזיה ותוק, ששהה תקופה ארוכה בחוץ-לארץ, שלא במיסגרת הרשות, ושם רק לפני כמה שנים לישראל. את סער אין אהבים בר-מחלקת-החדשות, ואין לו כמעט ידיד אחד שם. יריביו של סער טוענים שהוא ישתמש בסמכויותיו כמנהל-החדשות, אם ייבחר, כדי למצוא-אחן בעיני הממונים עליו, וכי יהפוך לשומר של מחלקת-החדשות במקום למנהל שלה.

בשבעות האחרונות עבד סער קשה כדי להקים לעצמו לובי של אישי-ציבור וחב-רייכנסת. למרות שאחימאיר לא ערך אפילו שיחה אחת במגמה להשיג לעצמו תמיכה, עדיין חושבים שבמיקרה זה ינצח השכל הישר, ואחימאיר ייבחר. אולם גם כשהיה ברור לסער שאין לו כל סיכוי נגד אחימאיר, הוא יגיש את

של הרגע האחרון, ארבעה מועמדים: סגן של יבין יעקוב אחימאיר, עורך מוקד טוביה סער, מי שהיה בעבר הרחוק סגן מנהל מחלקת החדשות ועורך התוכנית הכושלת דלת פתוחה, אלי ניסן, ומי ש היה כתב הטלוויזיה בלונדון מיכה לימור. אין ספק שהטוב ביותר לתפקיד, ובעל הסיכויים הרבים ביותר הוא יעקוב אחי-מאיר. אנשי הליכוד אינם יכולים להתנגד לו בריש גלי משום שאחימאיר בא מה-מישפחה הלוחמת, אולם גם הם יודעים שאחימאיר, בעל המצפון, הכבוד-העצמי

רופי, שיערך בסרדיניה, כוונתם של כני-סים כאלה היא לערוך השתלמויות למנהלי מחלקת-חדשות. מהבחינה העניינית, לא היה צריך יבין לנסוע, ונסיעתו היא בני-בזו כספי ציבור. כשהוא יחזור, הוא כבר לא יהיה יותר מנהל-מחלקת-חדשות, וכל מה שהוא יכול ללמוד בכנס לא יוכל לשרת אותו או את הטלוויזיה.

הסוכריה השנייה היא סוכריה-עליתנאי. ליבין הוסבר שאם הוא יתנהג יפה, הוא לא יהיה סתם כתב במחלקה, אלא יקבל תוכנית ראינות אישית, שתשודר את

חבריו עזבו

אופוזיציה לאומית-דתית

הרוכב שחר קול נשא את האחות ירדנה (משמאל)

ידידים בהמון

החוגג חיפשה דפנה וודיכנר, אשתו היפה של קריין הרצף בטלוויזיה דן כנר, העומד לצידה. "נמצאים פה כל כך הרבה אנשים שאני מכירה, אך מרוב אנשים אני לא מצליחה למצוא אותם", אמרה.

קול ששון

רצינו להימנע מחתונה עם רבע עוף כפי שנוהגים אחרים, לכן החלטנו לערוך אותה כאן באולפנים. הסביר מנכ"ל ה"אולפנים המאוחדים איציק קול.

את החופה ערך הרב שמואל אבידור-הכהן, שבעבר הקליט את תוכנית ליל השבת שלו, פרשת השבוע, באולפנים אלה. הוא הנחה את הקהל באיזה שיר יש לקבל את החתן, ובאיזה שיר יש לקבל את הכלה. בחצות הלילה, כמו סינדרלה, בא לפתע אורי זוהר, החוזר בתשובה המפורסם ב"ר תר בארץ.

"הבטחתי לאביך שאבוא לחתונה", אמר לאיציק, אורי הביא מתנה לזוג הצעיר, חמישה תומשי תורה. הוא שהה במקום בדיוק חמש דקות, ונעלם אל תוך הלילה. כאשר נכנס לאולפן, עורר התרגשות גדולה אצל האמנים שעבדו עימו בעבר. כולם רצו ללחוץ את ידו.

"זו היתה ההפקה המוצלחת ביותר של איציק קול, חבל שהיא לא תשודר על ה"מסך הקטן", סיכם את הערב אחד מעובדיו של קול, המפיק שלמה פו. תהיה אדר' ■

תוק, סיפרו חוויות מירחי-הדבש שלהם בדרום אפריקה. "זה היה ירח דבש כפול, היינו שם חודשיים" אמרה ענת. השחקנית-זמרת יונה עטרי שאלה: "מתי זה ישודר בטלוויזיה?"

האולפן המה מהמון חוגגים. "אני יודעת ששייקה נמצא בסביבה, באתי איתו, אך קשה למצוא אותו בתוך הצפיפות הוה", אמרה לידיה אופיר, אשת הברדן.

לפי התכונה והרעש במקום נראה שעוד תוכנית טלוויזיה נמצאת בעיצומם של צילומים, אך במוצאי השבת האחרונה היתה זו הפקה פרטית של קול. הוא חיתן את בנו שחר בן ה-23, לצעירה יפהפיה בשם ירדנה סלומון.

שחר, שסיים השנה את לימודי הרפואה שלו, הכיר את ירדנה כשהיה סטודנט. היא היתה כבר אז אחות מוסמכת. שלוש שנים מתגורר הווג בצוותא, וחתונתם לא באה כהפתעה לאיש.

ירדנה, בת למישפתח תימנית המונה אחת-עשרה ילדים, עסוקה, בנוסף לעבודתה, בלימוד מקצוע הסיעוד. שחר עומד להתגייס לצה"ל.

סלט פירות

זוללים מפיק התוכנית כליבוטק רפי גינת ואשתו דורית, שחבשה מיטפתח. "אני דווקא לא מחפש את אנשי הטל' וויזיה", אמר רפי. בתמונה למטה, הזמרת-שחקנית יונה עטרי משתובבת לפני המצלמה.

מפיק הטלוויזיה איציק קול התרוצץ בין אלף האנשים באולפן המרכזי ה"שוכן בהרצליה. מדי פעם הכריז ברמקול: "חבר'ה, בבקשה לרקוד."

הבמאי יגאל שילון עבר בין הניצבים עם מצלמת בידו, וצילם ללא הרף. איש התאורה הלך אחריה, והאיר את פני ה"מצולמים.

הבמאי שמואל בונים לא חדל לרקוד. הוא לקח ברצינות את פקודת המפיק, וכדי שיהיה מעניין החליף בנות-זוג כל הזמן.

הרב שמואל אבידור-הכהן הירצה בי פינת האולפן, כאשר אשתו, אריאנה הרן, עומדת לצידו, ומסכימה עם כל מילה ה"יוצאת מפיו.

סגן שר-הביטחון, מרדכי ציפורי, היה עסוק בשיחה אסטרטגית עם כמה ממכריו. הברדן דודו טופז היה עליו במיוחד, "טוב שהערב אני לא המנחה."

מפיק כליבוטק, רפי גינת, בדק במשך שעה ארוכה את ערימות המזון. השחקנית גילה אלמגור דנה על סיום שביתת האמנים עם צלם הסרטים דויד גורפינקל.

חברי להקת הכל עובר חביבי התעניינו: "זה מצולם בצבע היום?" המלחין אלדד שרים ואשתו, ענת שרי

הבמאי והדובר

הם למעלה. הבמאי שמואל בונים רוקד עם הכלה, ירדנה, ריקוד הורה, לצילי מוסיקת הדיס'קו, בעוד למטה בתמונה רוקד עוזרו של שימעון פרס, בועז אפלבוים דיסקו.

וקול שימחה

הר'בנים זוהר והכהן

ידידיו של איציק קול נכחו בחתונה. אורי זוהר בא בחצות כדי לברך את החוגגים, ולהגיש להם את מתנתו, בעוד הרב שמואל אבידור הכהן ערך את טקס הנישואים מתחת לחופה. לצידו של הרב, אשתו, המשררת אריאנה הרן.

(המשך מעמוד 39)

את דמותו של בוקובסקי טעו טעות גמור רה, צביקה פיק איננו בחור טיפש. דמותו של בוקובסקי לא הטרדה אותו, מכיוון שאו, בתקופת שיעור, לא היו לו דיעות פוליטיות לכאן או לכאן. היכרותו עם מירית שם-אור שינתה את דעותיו. מירית גדלה בבית ימניקציוני. אמה, העיתונאית אורה שם-אור, ואביה האדריכל ארי שם-אור, הם מיוזמי קבוצת המעגל הראשון. אורה שם-אור הושעתה עד לפני כשנתיים מעבודתה בעיתון ידיעות אחרונות, מכיוון שסירבה להישמע להוראות העורכים ולא לכתוב על פוליטיקה. מאמריתה הפוליטיים לא היו אלא מאמריתה לאומניים.

בביתם של השם-אורים התקיימה כל השנים פעילות פוליטית ענפה. צביקה, שהוא בן להורים יוצאי פולין, נכנס אל הקלחת הפוליטית הזאת, שלא היתה מורכבת לו מהבית. אלא שאורה שם-אור, כמו רבים אחרים, לא ידעה את הדבר שצביקה לא ניסה להסתיר, עד להיכרותו עם בתה מירית: את העובדה כי לא שירת בצבא.

שרות

בסן-ז'רמן

א זרה, ששני בניה, יובל ויונתן, שירתו כקצינים בצבא, לא יכלה

לקבל את העובדה כי חתנה לא שירת. חודשים ארוכים סירבה לדבר איתו. גם לאחר שהתחתן עם בתה, היו יחסיה עם חתנה מעורערים. ורק אחרי שמירית הביאה לה נכד, ובעיקבות השתתפותו של צביקה בהפגנות פוליטיות, השלימה איתו. גם העובדה כי מירית שם-אור עצמה, מפעילות הליכוד, והידועה כבעלת דעות פוליטיות זהות לאלה של אמה, לא שירת תה בצבא, לא ריככה את יחסה של האם העיתונאית לצביקה פיק. מירית טוענת כי נמנתה על מחזור שלם של בנות ששחרר מצה"ל. מכל מקום, בזמן ש"בנות-גילה" השתפשפו בטירונות, שיפ"שפה היא את ספסלי האוניברסיטה העברית בירושלים ואת מרתפי הבוהמה. בזמן שבנות-גילה עשו את שירותן הצבאי ופעילותן התרבותית האקדמית, נדתה לי שנה ושמונה חודשים, בילתה מירית בבת-יהודה של סן ז'רמן דה-פרה בפאריס, לשם נסעה כדי ללמוד צרפתית.

בעלה המיועד, צביקה פיק, היה אז חבר בלהקת-קצב. לדבריו למד בבית הספר הטכני של חיל-האוויר, עשה טירונות במיסגרת בית-הספר ומייד לאחר הטרונות שוחרר מהצבא. כשהתבקש להסיר ביר מדוע שוחרר, סיפר כי בתקופת הטירונות נפטר אביו, ואמו נשאה עם אחר תו צילה, הצעירה ממנו בשנתיים. האם אושפזה בבית-חולים, והוא היה המפרנס היחידי במשפחה. לכן התחשב בו צה"ל, לדבריו, ושיחרר אותו.

הכל היה טוב ויפה אלמלא החל צביקה פיק להביע דיעות פוליטיות בשיחות פרי טיות ובריש גלי. הוא החל עוסק בפעילות פוליטית של ממש, השתתף באורח פעיל במסע-הבחירות של הליכוד, הצטלם עם מנחם בגין, הופיע חיים בעצרות המונגות וצעק בקול-יקולות כי אסור לחזור לגבורות 1967 וכי ארץ-ישראל חייבת להישאר שלמה.

במיכתב למערכת שהגיע לתעלום הזה, (2078), ביולי 1977 כתב הקורא ישעיהו תדמור, בעיקבות ידיעה שסיפרה על פעילותו הפוליטית של פיק:

"הכוכב בעל הקול הכמו לקוח מפירקי חזנות הוא בעל חוצפה לא קטנה, שכן ידוע לכל שפיק לא התגייס לצה"ל יחד עם כל בני גילו. מן הסתם הוא העדיף שמישהו אחר יבצע את דעותיו הלאומיות ביות בשדה-הקרב, בעוד שהוא גורף אלפי לירות בהופעותיו ועושה חיים משוגעים בדרתו המפוארת בשיכון בכלי.

מסתבר שמלבד חוצפה היה לו גם כוח-שיכנוע, אחרת קשה להבין מדוע צה"ל לא הצליח למצוא לפרופילניק הר אומלל שלנו אף ג'וב אחד. אלא שלכל דבר יש סוף, וכשצה"ל כבר החליט, בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים, שגם האדון פיק יכול לתרום למאמץ הלאומי, הוא הצליח לשכנע את שילטונות-הגיוס שיאפשרו לו שירות בתנאים מיוחדים, דהיינו, עם רעי-מתישעיר פרועה, בגדים אורחיים וכו'. למעשה נכון יותר לומר שמר פיק הסכים

לתרום שנה הופעות חנם לחיילי צה"ל, אף שלא שירת מעולם." הגיב פיק במיכתב משלו בגיליון הבא: "אתה כותב כי העדפתי שמישהו אחר יבצע את דיעותי הלאומיות בשדה-הקרב, בעוד אני מבלה ומופיע. ובכן, במילי-חמת שתי-הימים הייתי רק בן 17, וכידוע לא מתגייסים לצבא בישראל בגיל כזה. במילחמת יום-הכיפורים השתתפתי בכל המילחמה. כאות להשתתפותי במילחמה זו הוענק לי אות מילחמת יום-הכיפורים. בקשר לדירה המפוארת, היא בכלל לא שלי. היא מושכרת. בקשר לסידור המיוחד שאתה כותב שיש לי עם צה"ל, כמו בקשר להופעות, זה קישקוש גם כן. כמו כל אמני מדינת-ישראל, אני איש-מילון-אים של צה"ל לכל דבר, וכל הופעותי הן במיסגרת שירות-מילואים רגיל. בנוסף לשירות מילואים זה הופעתי במאות הופעות בצבא ללא תשלום, מאז היותי בן 14, ואם אתה כבר כל כך מתעניין בקאר-יירה שלי, כדאי שתדע שהגשתי בקשה, יחד עם המלצתו של ראש-הוויביוודר בצה"ל, לגשת לקורס קצינים."

שירות

בזימרה

פ יק לא הודה במיכתבו כי מעולם לא שירת בצה"ל, מלבד התקופה בה (המשך בעמוד 50)

קחו לכם שבוע על כוכב אחר

7 ימים ולילות של חופשה שלא מן העולם הזה \$333 החל מ-\$450 ועד

לאור הביקוש הרב הוספנו עוד מיסה כל שבוע

קוס-גן העדן של איי יוון

לעצום את העיניים ולהלום על חופשה שלא מן העולם הזה. לראות את החולות הלבנים ואת ים הברזל הנושק להם... לעבור בין מקדשים עתיקים והרי געש מלאי מסתורין. לטייל בין טברנות ירוקות, לסעוד ארוחות נפלאות... לצאת לציד עופות בנופים פראיים...

פקחו את העיניים. אתם באי קוס מיסת אקספרס שבוע "נטור" של הגנה הברת דיזנהויז ארגנה עבורכם טיסות ישירות לגן העדן של קוס. כך תוכלו להנות משבוע ימים נטור של בילוי מרתק, בבתי מלון מעולים עם בריכות שחיה, מגרשי טניס ובדור ערב ערב (בהתאם לסוג המלון שתבחרו). חופי רחצה מקסימים.

הרשמו מיד דיזנהויז בע"מ
משרד ראשי: רח' בן-יהודה 21, טל' - 652140
סניפים: רח' בן-יהודה 33, טל' - 652676
רמת-גן, בנין בורסת היהלומים, טל' - 266222

קוי תעופה בישראל בעת Israel Inland Airlines Ltd.

ובכל משרדי הנסיעות.

קוס - גן העדן של איי יוון - KOS

2 טיסות ישירות בכל שבוע בכל יום ג' טיסה בבקר וטיסה אחר-צ

לכל המאוכזבים שלא השיגו מקומות בשורה משמחת: דיזנהויז וארקיע הכפילו את מספר הטיסות. מעכשיו 2 טיסות לאי קוס בכל שבוע

רחל מרחלת על כל העולם

חתונת הכוכבת והזמר

אידי ורותי גורדיצקי פרשה על חוף ים-טוף

סטירה או לא סטירה

נכבדי הכפר של רפי גלסון באילת מחפשים להם תמיד נושא הראוי לעלות על שולחן הדיונים. פעם הם דנו במשך עשרים דקות תמימות בחוזה-השלום עם מצריים, ופעם דנו בנוסטופ, במשך שלוש ימים, בתעלוליו של גנרל-והר חיפאי המרבה לבוא לכפר, ובצרות שהוא עושה לדעתם לאשתו. אבל דיון כה חשוב ומשמעותי, כמו זה שנערך עתה במשך שבוע תמים בכפר של גלסון, לא התנהל מאז שרפי התנחל בטבה, דרומית לאילת. ומעשה שהיה, כך היה. באחד מימי ה' שבוע שעבר נראתה רותי גורדיצקי, רקדנית-הבלט הבלונדית בחוף של רפי יחד עם קבוצה של ירדנים. רותי, יפה

אני משוכנעת שלא שכחתם אותה. אי אפשר לשכוח אותה. חלי חיים היתה הקריינית הכי יפה שהופיעה אי-פעם על מירקע הטלוויזיה. היא לא כל-כך הצליחה, הובס הישיר שלה, אלכס גילעדי, החליט שהיא צריכה להיפרד מהמירקע. אבל את הזיכרונות הנעימים אפילו אלכס גילעדי לא יכול לקחת מאיתנו. זיכרונות, מילא, אבל אם היו לכם חלומות לגביה, אז לא אלכס גילעדי לקח אותם מכם. אלא מי שהיה עד סוף-השבוע שעבר החבר של חלי, בני גלר. הוא

חלי חיים שינוי בלי שינוי

מכאן ואילך חלוקות הדעות. יש הטוענים שראו את איילי סוטר לרותי על פניה. יש הטוענים שהוא רק הרים את היד. בעלת הדבר עצמה, רותי, אומרת: "הוא אמנם השתולל מכעס, אבל לא היכה אותי". זה יקח בוודאי עוד כמה ימים, עד שוועד דת-החקירה, שמינה הכפר של גלסון, תגיע למסקנות סופיות. אני מבטיחה לדווח לכם מיידי.

מתמיד, משכה אליה עיניים מעריצות, אבל טרחה להודיע לכולם שהיא ממתינה לבעלה. השחקן אידי גורדיצקי.

מסתבר שבדיוק באותה השעה המתין איילי לרעייתו היקרה ליד בית ידידים באילת. איילי הגיע מתל-אביב, כשהמכונית שלו עמוסה מיצרכי-מוזון. הוא קבע עם רותי להיפגש בדירה, אבל כשהגיע מצא שהיא היתה נעולה ורותי איננה.

במשך כמה שעות המתין איילי ליד הדירה. תוך כדי כך התחיל להרהר בשאלה היכן עשויה רותי להימצא. חשב וחשב, עד שזכר בכפר של רפי גלסון. איילי מיהר לנסוע לכפר, שילם 50 לירות בכ"י ניסה ומצא שם את אשתו מבלה עם ירדנים.

כל יושבי הכפר ראו את השחקן, המוכר להם מהטלוויזיה, כשהוא משתולל מועם. הוא צעק על אשתו, תיאר בקול את הסבל שעבר עליו ליד הדירה הנעולה.

השבוע נושא אביגדור לאשה את מוזה, כהן, ונשבת בתים, צעירה בת 19, שנכתה בשנה שעברה בפירסום רב. היא נקראה "מזל היוקת", אחרי שהרטיבה את פניו של שר-הביטחון דאז, עזר וייצמן, כשזה ניסה להרגיע את הרוחות בנאות-סיני, ואם לא די בכך, הרי כאשר ביקר, כמה חודשים לאחר מכן, באילון מורה, התנדבה מזל להכין לו את הקפה. היא שפכה לתוכו מלח.

גם לאביגדור לא חסרים מעללים. ה' בלונדי כחול-העיניים בן ה-20 נולד במוס"ק וקוה לאב יהודי ואם גויה. כשגילה את חצייהדותו — התגייר, ערך לעצמו ברית מילה ועלה בגפו לישראל. באופן טבעי הוא הגיע אל הרב מאיר כהנא, ולא רק שהשתתף בהפגנות שלו, אלא גם תירגם את סיפורו של הרב, לעולם לא עוד מאגרי לית לרוסית.

אביגדור לא הסתפק בתירגומים. הוא נתפס והודה בהשתתפותו בפרעות בערביי חברון, עת פרץ לבתים שלהם, היכה והשחית רכוש. כאשר נתפס טען שערבים אלה יושבים בבתי של יהודים. טענה זו עוררה לו, בית-המישפט הטיל עליו רק שלושה חודשי מאסר, ושילטונות בתי הסוהר טיפלו בו בכפפות של משי.

בין המבקרים אותו שם היתה גם מזל היוקת. היא אמנם לא הכירה את אביגדור, אבל סיפוריה-הגזורה שלו בבתי הערבים בחברון ריתקו אותה. היא באה לבקרו, ושם, בין הסורגים, ניצתה האהבה.

בני-הזוג מתכוננים לגור בקריית-ארבע. אביגדור ילמד פסנתר בקונסרבטוריום למוסיקה בירושלים, ואילו מזל תהיה מורה — אני לא יודעת בדיוק למה — במיכ"ל לצעירות דתיות בירושלים.

יריקות

מלח וחתונה

אני לא יודעת אם אביגדור אסקין יודע על העבר המפואר של אשתו. אני מנחשת שכן. כי אביגדור, תושב קריית-

מזל כהן

אהבה בין סורגים

ארבע, שעלה לפני כשנה וחצי מברית-המועצות, אינו נופל בסקרנותו מסוכן של הקג"ב.

לעזוב אותנו. הדוגמנית הצעירה, שה"פיקה לעבור הרבה אכזבות בחיים בתחום שבינה לביןנו, החליטה, ככל הנראה, ש"אין לה עתיד לאהוב ולהיות נאהבת על-באמת בארץ.

מכאן ועד לקניית כרטיס-טיסה, הדרך קצרה. חלי החליטה לעזוב אותנו לטובת ארצות-הברית ולשהות ביבשת הרחוקה במשך תקופה ארוכה. הסיבה הרשמית היא, כמובן, לימוד מישחק.

שלקח אותם! פשוט, בני וחלי התחננו. אתם שואלים: מי זה בני? אל תשאלו. לפחות לא כשהוא שומע. כי בני הוא זמר, וכמו כל זמר הוא חושב שכל העולם מכיר אותו. אפילו אני לא יכולה לספר לכם איפה הוא מזמר.

בפעם האחרונה כשנפגשתי עם חלי היא נשבעה לי, שהחבר שלה — קרי: הבעל שלה — הוא זמר. חוץ מזה שהיא זמר, יש לאבא שלו תחנת-דלק בנתניה, ובכל פעם שחלי היתה עוברת על כביש חיפה-תל-אביב, היתה נכנסת לבקר את האבא, והוא היה כל-כך מתרגש עד שהיה גותן לה כמה מאות לירות. כדי שהיא והבן שלו יבזבוזו אותם, סתם ככה.

חלי, המישפחה שלה מתגוררת ב"אילת, לא תחזור לעיר הדרומית. היא לא רוצה למנוע בקאריירה של בעלה וידע עת שבאילת אין עתיד לזמרים. חוץ מזה עוסקה חלי בהכנות להקמתה של להקה חדשה, שאותה מכין עתה האמרגן רודי אדלרר, בסיגנון הלהקות הצבאיות של טרום תקופת-רפול, כך שגם לה אין כבר מה לעשות באילת.

חוצל'ארץ

כפיתרון

אתם זוכרים שסיפרתי לכם על הרומן בין הדוגמנית חלי גלרדנברג והמלחין זמר 'שרהם חנוך' אז יש לי בשורות לא כל-כך טובות בשבילכם: הרומן הזה צולע. אה, יותר נכון, צלע וצלע עד שנפל והסתיים. יש לי חשד שזו הסיבה הדוחפת את חלי

לא יכול

להיות לבד

עוד לא יבשה הדיו על הדיווחים שלי עליהם, וכבר יש לי חדשות. אני מתכוור נת לפרייה העצובה של השחקן-פנטומי מאי עזרא דגן ורעייתו-לשעבר, הזמרת צילה דגן. זה נכון שהם נשאו ירדנים, אבל מי שקיוות שהירידות הזו תצמיח רומן חדש, ואולי גם חתונה — טעה.

צילה מתנחמת בזרועותיו של צייר ירדני. אני פשוט הבטחתי שלא לגלות בינתים שמו. מפני שיש לו בעיות במי שור המישפחה. אבל את שמה של זו שבזרועותיה מתנחם עזרא דגן אי-אפשר לשמור בסוד.

עזרא הקים להקה מיוחדת לצילום קיט-עיהקישור לאיר וויניון, שנערך בי שנה שעברה ב"ש-ראל. הלהקה זכתה בהצלחה בינלאומי. מית, ויש הטוענים שקיט-עיהקישור היו החלק היותר-מוציא לח של המופע. אבל רק עתה הסתבר לי שההצלחה האמנותית הור ליה גם הצלחה בשטח אחר לגמרי. רי, אחת מחברות הלהקה עזרה רא היתה השחקנית עירית לביא. היא גם מוכשרת וגם יפה, ועכשיו היא גם של עזרא. אני לא רוצה לסבך את עזרא עם צילה, ולכן אני לא מציינת מתי בדיוק התחיל הרומן, אבל מה שברור הוא, שהיכרות התלה באירוויזיון.

כבוד שהרומן בין צילה דגן לבין הצייר הוא עדיין חשאי ובעייתי. הרי שהרומן בין עזרא לעירית עומד להוביל, כך טוענים החברים-הכירטובים שלהם, לחתונה, במזל טוב.

צילה דגן צייר אנונימי

אתה וילך איתך

מאת יגאל לביב

חברות הביטוח

נכונות ללחץ המבוטחים

בעיבות כמה כתבות במדור זה על קיפוח המבוטחים הוותיקים בתוכניות היסכון וביטוח-חיים, החלה חב"רת "מגדל-בנין" בפירסום מודעות שבה היא מודיעה על מתן אפשרות ללקוחות לתקן את תנאי הפוליסות הישנות. כפי שכתב כאן, הפוליסות הישנות איפשרו לחברת-הביטוח לשלם למבוטח את המגיע לו 60 יום מיום קבלת דרישתו, וזאת לפי מדד ינואר או יוני, לפי הקריבה למועד הדרישה. הפוליסות החדשות קבעו תשלום מיידי, לפי המדד החדשי האחרון. מבוטח שקיבל את כס"פו לפי פוליסה ישנה, הפסיד במיקרה הגרוע הפרשי-מדד של שיבעה חודשים (60 יום המתנת-תשלום, ועוד חמישה חודשים אחורה, למדד האחרון של דצמבר או יוני).

בתנאי האינפלציה של היום, ההפרש הוא עשרות אחוזים. מבוטחים רבים פנו לחברות בעיקבות הפרסום, ודרשו תיקון הפוליסות או הפסקת התוכנית מיד, כדי להקטין את ההפסדים. ההצעה של "מגדל-בנין" היא לשלם בכל חודש תוספת של שליש המדד, ו"לקבל הצמדה מלאה של החסכונות ביום הפירעון.

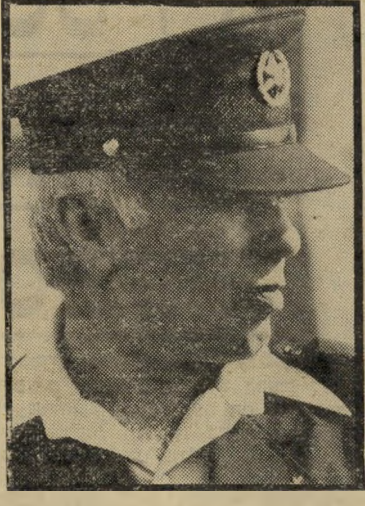
הצלחה לטייפ און

המוצר החדש של "סוני" באמריקה, הקרוי "סאונד אבאוס", רדיו-טייפ סקטה אישי, שמחירו 200 דולר, נחטף מהשוק כלחמניות טריות. את הטייפ הזעיר ניתן לחבר לאוזן באמצעות אוזניה ולהקשיב תוך כדי הלילה, או ריצה, או נהיגה על אופנוע או אופניים. השבועון הכלכלי "ביונס וויק" מוסר, כי כל תפוקת המיפ"על אוזלת מיידי עם הגיעה לחנויות. ישראל הזמינה 40 אלף יחידות, והיתה צריכה לקבלן ביוני, אולם לא נראה שתקבלן לפני דצמבר.

"אגד" שוקל בג"ץ נגד העלאת התעריפים

המחלקה המיטפתית של "אגד" בודקת עתה אפשרויות לפניה לבית-הדין פט הגבוה לצדק, כדי שיחייב את משרד התחבורה לאפשר ל"אגד" להויל את התעריפים בקווים הבינעירוניים, ולייקר את המחירים בקווים הקצרים. "אגד" ביקשה כל העת ממשרד התחבורה שלא להעלות את התעריפים בצורה אחידה, אלא בצורה סלקטיבית ומותאמת לכדאיות של כל קו. משרד התחבורה קיבל את עמדת "אגד", אולם משרד-האוצר כפה העלאת-תעריפים אחידה. הדבר גרם לייקור גדול בקו לירושלים ובקו חיפה - תל-אביב, ועתה כדאי יו-

מועדון שהוא מלכודת

מפקד טיומקין - לאסון צפוי

מרכז של מכבי תל-אביב, המקורב לאישים חשובים בעיר. גורמים במיטרה ובעירייה הצביעו לפני על הסכנה שבהמשך הפעלתו של המועדון. לתשנמת ליבם של ראש העיר ריזה, שלמה להל, ומפקד מיטרת ה"מחוז, משה טיומקין.

"כור" רכשה עוד

5% במשקיעי ישראל

קבוצת "כור" הודיעה לבורסה האמ"ריתקאית כי היא רכשה עוד 5% ממניות חברת "משקיעי ישראל", והיא מחזיקה עתה ב-18% ממניות החברה. המניות ש"כור" רכשה כוללות את המניות שרכשו בשעתו עלידי "בנק ה"מזרחי" מויקטור קארטר - 3%. עתה מהווה "כור" את בעל-המניות הגדול ב"משקיעי ישראל", כאשר לחברת ההשקעות "אמפ"ל של "בנק הפועלים" עוד כמה אחוזים. קבוצת "ירדן" (לו ברנט - דויד סופר) רוכשת אף היא כל העת מניות של "משקיעי ישראל", ומתקרבת ל-10% מהמניות. "משקיעי ישראל" שולטת בישראל ב"חלק ממניות "בנק טפחות", מיפעלי המלט, "נשר", מחצית הבעלות על הע"תון "ז'רוזלם פוסט" והשקעות בבנקים ובחברות שונות, כמו "משכית".

המכס מחקו

חוק מסי-קנייה וזע"מ

בכירים בהנהלת המכס ובניהם סמכ"ל המכס משה לנדאו, יזמו תיקון החוק הקיים לעניין תשלומי מסי-קנייה על מוצרים ברייקיימא. התיקון בא אחרי שהתברר כי כמה חברות פיתחו טכניקה חוקית להתחמק קות מתשלום מלוא המס. החברות חותמות הסכם עם הלקוח, המשלם להם את מחיר המוצר תוך שנה, בתשלומים קבועים. הוא מקבל את המוצר בתום הש"תשלומים במחיר שביים החתימה. החברות משלמות מסי-קנייה ומס-ערך-מוסף ביום הספקת הסחורה, אבל לפי המחיר שחתמו עליו שנה קודם. בתנאי האינפלציה, פירוש הדבר תשלום מיסים על כמחצית השווי הריאלי של המוצר ביום מכירתו. הדבר הוא חוקי, מכיוון ש"סעיף-החוק אינם ברורים בנקודה זו, למרות שלכאורה המס משולם לפי מחיר המוצר בשוק במועד הספקתו. הנהלת המכס החליטה לסגור פירצה זו, ולתקן את החוק.

הטריק של צביקה פיק

(המשך מעמוד 48)

עשה טירונות. הוא כתב כי שירת במילי-חמת יוסיכפורים אך שכח לציין כי שירת כומר. אך צביקה בהחלט לא שכח לציין כי תלה את אות מילחמת יוסיכפורים על הקיר, בין עשרות הפלאקאטים ותמונות השער. נכון אמנם שהדירה בי בבלי שכורה, אך הזמר שכח לציין את העובדה כי יש לו דירה משלו בגיבעתיים, שאותה הוא משכיר לזרים. הוא שוב לא שכח לציין כי הגיש בקשה לעבור קורס-קצינים, בהמלצתו של ראש-הווייבדור בצה"ל. נכון אמנם שצביקה פיק הגיש בקשה כזו, וכי מפקדו במילואים, רבי-סרן עוזר פלדמן, ראש ענף תרבות בצה"ל, המליץ לאשרה. אך פיק, כמו פלדמן, ידע מראש כי הבקשה לא תאושר, מכיוון ש"צה"ל אינו מקבל לקורס-קצינים מי שלא שירת בצבא, ומי ששוחרר מיד לאחר שירותו, כש"הבקשה לעבור קורס קצינים לא היתה אלא טריק פירסומי.

פעולות

ותעלולים

פלאטו טען השבוע, שלא ידע על כך שצביקה פיק השתמט משרות ב"צה"ל, אולם גם מבלי שידע זאת, הצליח לדחוק את הזמר לפינה. פלאטו-שרון החליט להגיע את מכונת הבחירות שלו בפעם הבאה ללא עזרה של יעקוב חלפון, ובלי השיטות שרכש עסקן-הבחירות במפא"י הוותיקה. תחת זאת העדיף מסע-בחירות אמריקאי: פסיטיבל בחירות גדול, כפי שערכה המיפ"לגה הדמוקרטית בארצות-הברית. "הייתי עם הזמר שימי תבורי בהר"פעה גדולה בגן סאקן בירושלים". סיפר השבוע פלאטו-שרון. "ישבתי בשורה הראשונה, והיו שם 30 אלף איש. שימי תבורי הציג אותי בפני הקהל וצעק, שלוש פעמים כיפק בשביל פלאטו-שרון, וכל הקהל הגדול הזה צעק כיפק, לכבודי! צביקה פיק הוא גדול יותר משימי תבורי. זהו הזמר הכי טוב בארץ, והייתי שמה אם הוא היה תומך בי בבחירות, כמו אמן. הוא לא פוליטיקאי ואני גם לא מוכן לשלם לו לירה אחת." שימי תבורי מספר, שקיבל מפלאטו יותר מחצי מיליון לירות תמורת חוזה

פלאטו עם דון מקזין וזידרתו מסיבות של קוויאר

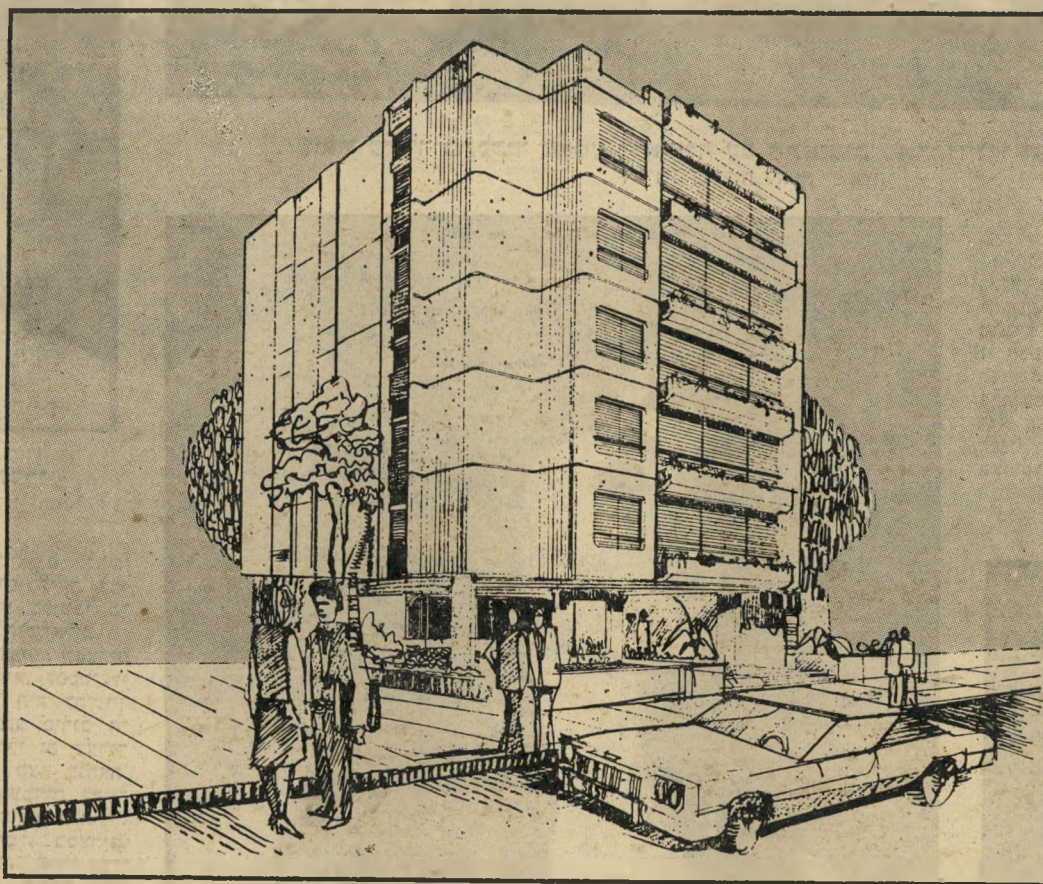
בילעדי עימו לבחירות. פלאטו מכחיש זאת: "שימי רוצה לקנות דירה ויש לו רק מיליון לירות. אני הסכמתי לסדר לו אצל חברים קבלנים, שאת יתרת הסכום הוא ישלם בתשלומים, ואני אהיה ערב לו אישית." פלאטו מחפש זמרים נוספים. הוא רכש כבר את יואל שר, ועומד להתום על חוזה עם יעקוב בודו, "בשביל הבחורים הרו"מנים", ועם תמי גל, חברה בלהקת האחים והאחיות. "כולם יקבלו תשלום עבור ה"מאמץ שלהם, אבל לא סכומים כפי שדרש צביקה פיק." הפרשה מהווה פרק נוסף במסכת התעלולים של פלאטו-שרון ובמסכת הפעולות של פיק.

שגריר מצריים (במרכז, במישקפיישמש) עם הנהלת "אגד" מה ללמוד?

בלטודי לאברהם גינדי: דירת-קומה בתל-אביב החל מ-5,200,000 ל"י!

זו הזדמנות שרק אברהם גינדי יכול להציע: דירת קומה שלמה בבנין מפואר זה, ובו 5 דירות יוקרה מרווחות ומפוארות ביותר. הבנין נמצא בלב איזור היוקרה של תל-אביב, ברחוב ברנשטיין כהן 3. תכנון ארכיטקטוני מרשים ע"י האדריכלים רשקס-גולדמן, תל-אביב. עיצוב פנים וחזית - אבי רסקין, הרי המלי, תל-אביב.

- ארונות מטבח מפוארים ומשוכללים
- חדר ארונות מרווח
- לובי כניסה מפואר

מספר הדירות מצומצם ביותר - פנה עוד היום למשרד המכירות של אברהם גינדי לקבלת פרטים על בנין מיוחד זה.

*המחיר לא כולל מע"מ.

- בנין בן 5 דירות בלבד, דירה בכל קומה
- תכנון פנים לפי דרישת הקונה
- שני מפלסים בכל דירה
- חימום עם שליטה לכל דירה
- שני חדרי רחצה מפוארים
- רצוף מיוחד בסלון ובפינת האוכל
- רצוף קרמיקה בחדרי הרחצה ובשירותים

משרד מכירות זמני לת"א: רח' סוטיץ 13 ת"א (כניסה מבלור).

אברהם גינדי

פתח תקוה
רח' חיים עוזר 28, טל. 03-905593

ראשון-לציון
רח' הרצל 62

רמת-השרון
רח' סוקולוב 84, טל. 03-475131

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

קולנוע

פסטיבלים

גבול הגורמאליזציה

כאשר החליט מועדון היס-התיכון לארגן בחודש יוני השנה מיפגש קולנועי ים-תיכוני, בעירת הקייס הצרפתית ויטל, ר' להביא לשם סרטים מכל מדינות האיזור, היתה כוונתו ליצור יותר הבנה בין שכינים, שלא תמיד מדברים זה עם זה, ולהשתמש בקולנוע כשפה בינלאומית שי היא מחוץ לתחום לפוליטיקאים. משום כך צריכים היו להיות המיפגשים בין הקולנוענים חשובים לאיפחות מן הסרטים ה'מוצגים'.

הצלחת האירוע היתה חלקית בלבד, אם לסמוך על דברי במאים כמו אבי כהן, או סרג' אנקרי, שהיו בין המוזמנים הישראליים. ראשית, נראה שלא דווקא הסרטים הטובים והמוצלחים ביותר של הארצות השונות נבחרו לצורך זה. באשר לישיחות ולהבנה ההדדית, היא היתה בי החלט קיימת, כל עוד לא הופנו זרקורים של אמצעי-התיקשורת אל הנוכחים. ברנע שצריך היה להכריז קבל עם ועדה, שיש

במאי סרג' אנקרי
לויטל - כן, לקאהיר - לא

אכן הבנה, למשל בין ישראלים לנציגי ארצות-ערב, ביקשו האחרונים סליחה, הס' בירו שאינם יכולים להופיע בפומבי כי בוגדים, ושפרו מרחק מן הישראלים. מויטל, קפיצה קטנה למצרים, המצרים התקשו השנה למצוא פיתרון לפסטיבל הסרטים שלהם. זה שצריך היה להיערך באלכסנדריה, נפל למים עקב סירוב ה'מימשל לאשר תקציבים, ואילו זה שצריך היה להתקיים בקאהיר, לא מצא כנראה, בסופו של דבר, מספיק מועמדים להשתתפות. ואז נפל מישוהו על הרעיון הגאוני: הכה נחזור על סירטי ויטל, במצרים. הנושא אקטואלי באותה מידה, שהרי מדוי בר בקולנוע הים התיכוני, שחלק גדול ממנו הוא ערבי, הסרטים כבר נבחרו מראש, והמתכונת קיימת. וכך תהיה מהדור רת ויטל חוזרת באלכסנדריה, החל מ-15 בספטמבר, ובקאהיר. החל מן ה-22 בספטמבר.

אלא שאליה וקוץ בה. איך מארגנים פסטיבל כזה במצרים, ומזמינים ישראלים? מה יגידו על-כך האורחים מארצות כמו אלג'יר וסוריה למשל? הפיתרון שנמצא, פשוט מאוד, הוחלט שכדאי לש' כוח שישאל שייכת לאגן היס-התיכון, ושפסטיבל ויטל אורגן על-ידי ישראלי מושבעים (מועדון היס-התיכון הוא עסק המנווט על-ידי מישפחת רוטשילד, ומנ' הליה-מייסדיה הם מישפחת טריגאנו היהודי) ושכונתו המקורית לא היתה לשיך במקלה, כשכל אחד מן המשתתפים מה' לל, משבח ומסכים לאחרים, אלא ליצור קרקע פורייה למיפגש, שיחה וויכוח.

במאים

א אידישע מאגע דראקטע

מה יכול לעשות בחיינו בחור יהודי צעיר, שנולד בבלגיה להורים מהגרים מרוסיה? כמוכן, לעסוק בקולנוע. מה כל-כך מובן כמאליו? "כי לא רציתי ללכת לשמעטס!" מסביר בוריס שולצינגר, מפיק-במאי כי שנות השלושים לחייו, הכסיים בעיצומם

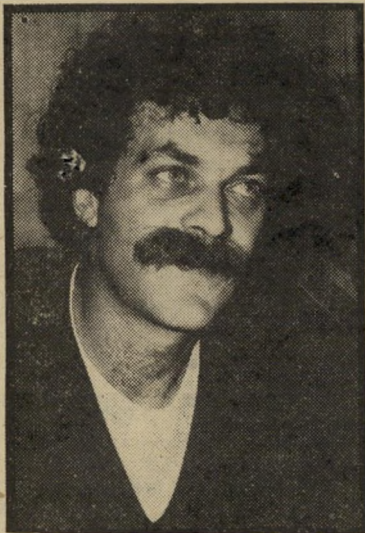

זואני פד'צ'ר בתפקיד מאמע דראקודה עם התאומים מארק-הנרי ואלכסנדר ויינברג
דם של בתולות לאמא יפהפיה

של ימים אלה את סירטו השלישי מאמא דראקולה באולפני הקולנוע בבריסל. שולצינגר, שאחותו האחת חיה בישראל, ואחותו השנייה חיה בזעיר, גר, עובד ר' מרגיש טוב מאוד בבלגיה, שכן במולדת זו הספיק לעשות שלושה סרטים בתפקידי מפתח: טרזון, שהיה שותף ליצירתו החל בכתיבה יחד עם הבמאי הבלגי פישו, ש' הוא קאריקאטוריסט ימנפיש, ששמו הולך לפניו (על סרט זה היו מועמדים לפרס האוסקר בקטגוריית הסרט הזר); סירטו השני של שולצינגר היה הרוצחים הבוד' דים, והשלישי, שאותו הוא עורך עתה,

מרייה שניידר בתפקיד ננסי, השוטרת המקסימה בתחפושת
כלה קרבן או יורשת?

במאי בורים שולצינגר
במקום לעסוק בשמאטעס

ולמעשה זה סירטו השני עם שחקנים, טרזון היה סרט אנימציה, מאמא דראקולה. קל יותר לומר "בחרתי בקולנוע במקום ללכת לשמאטעס" מאשר להפוך זאת - לעובדה: שולצינגר הודה בפני העולם הזה בעיצומו של פסטיבל-קאן, אליו בא כדי למצוא מפיצים מתאימים לסירטו שנמצא עדיין בין מספריים לדבק, כי "טרזון גזל חמש שנים מחיי, רוצחים בודדים - שנתיים וחצי. מאמא דראקולה תיקח לה שלושה".

הקושי האמיתי, לדעתו, ביצירה קולנועית הוא הרעיון, ולא המימון כפי שחושבים מתחילים רבים. "אם יש לך רעיון טוב תוכל למצוא עבורו את הכסף". אשר למאמא דראקולה, הרי הרעיון הראשוני לעשות משהו חוזי, בדמותו המשומשת

סטימסון ומתאו: המודה מאוד

מוצלח שבעיסקה. ראשית, משום שכותב התסריט, הוסיף כאן נימה רומנטית מצוה מן האצבע, בדמות ג'ולי אני דריוס, כבת החברה הגבוהה, שמתאהבת במהמר המרופט, וזה נראה כמו רומן בין מרי פופינס למפקח קולומבו. שלא לדבר על הגנסטרים של ברנשטיין, שנראים כליכך מצחיקים, ולא מוזיקים, עד שמתחשק לדגוג אותם מתחת לסנטר, כמו שעושים לכלבים הביבים. ואשר לסיגנון הסי-פור של ראניון, נדמה כאילו מהלו אותו בריבה.

כורי

פופינס

הפיקדון הקטן (אלנבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — דיימון ראניון הוא סופר שקשה מאוד לעבד לקולנוע. הצורה שבה הוא סיפר את סיפוריו, והמלים שבהן בחר לשם כך, חשובות בדרך-כלל לא פחות מן הסיפור עצמו, ולעיתים אף יותר ממנו. ואילו הרקע העיתונאי שלו, דהף אותו לסוג מסויים של ריאליזם עצוב, שחדר מבעד למסיכה הליצנית של סיגונו בדרך שלא נעמה לתע-שיית-החלומות של הוליווד.

בכל זאת, אוצר הטיפוסים הססגוניים שלו, שנעו במע-לה ובמורד ברודווי בשנות העשרים והשלשים, היה מפתח כליכך, שהקולנוע ניסה שוב ושוב להתמודד עימם. ואם הצלחות של ממש היו נדירות למדי (למשל „גברת ליום אחד“ של פראנק קאפרה), הצלחות מיסחריות היו שכיחות הרבה יותר. לדוגמא, הסיפור על הילדה הקטנה שחושארה עלידי אביה כערבון בידי מהמר: זאת הפעם הרביעית שסיפור זה מגיע למסך, מאז גילמו לראשונה אדולף מניץ את ג'ונס המהמר, שליבו קופה רושמת, ושיר-לי טמפל את הילדה שמצליחה לבלבל את הרישומים. בגילגול הנוכחי, ואלתר מתאו הוא „ג'ונס העצוב“, וואלטר ברנשטיין, תסריטאי ותיק, ואחד מקורבות עידן מק'ארתי (אודותיו כתב את „שם בהשאלה“), הוא הבמאי. ואם מתאו הוא החלק המוצלח ביותר בכל הסרט, משום שהוא שחקן המסוגל לטשטש בנוכחותו את כל הפיסי-פוסים שבתסריט, ולהפוך גם את הרגעים הפחות מתקב-לים על הדעת לסבירים, ברנשטיין הוא החלק הפחות

למדי של דראקולה בקולנוע בעת האחרונה. שיעשע את שולצינגר במשך כמה שנים. תוך כדי כישקיימחשבה הגיע ל-מסקנה טבעית בהחלט: אם היה רוזן דראקולה, הרי שבוודאי היתה לו אמא. ואילו אמא יכולה להיות השראה לקומדיה מטורפת — נניח לה להיות יפהפיה. בת ארבעים בערך, כבר ארבע מאות שנה, שהתברכה בצמא אין סופי לדמן של בתור לות תמימות. היא אינה שותה את הדם, כמו דראקולה המסורתי, כי אם רוחצת בתיכו כדי לשמר את נעוריה. קצת אכזרי ומאוד מהפנט.

בתולדות לפיתוי. בניה רוצים מאוד להיות דראקולה ולא כליכך. מצליחים. ר' אומנם שמותיהם של שני תאומים לא יוצלחים אלה מזכיר את המקור, לאחד קוראים ולאדימיר. ולאחרי התאום קורר אם לאדיסלס (שמו המקורי של הרוזן דראקולה היה ולאד צפש) שני אלה צריי-כים לספק לה את הבתולות לפיתוי, אלא שבימינו קשה במיקצת למצוא בתולות. משום כך נאלצים לגייס לעזרה מדען, ש-תפקידו לייצר דם מלאכותי, ולשם כך הוא מובא אל הטיירה המסורתית.

לתוך האגדה המודרנית נוספים גם מפקיימישטרה. בתחפושת ובגילגולים שונים, פסיכיאטר, ובלשית יפהפיה. שתי הגיבורות הנשיות טומנות בתוכן את ה-לפפל שבקדירה: לואיז פלצ'ר (קן הקר-קיה) מעצבת את מאמא דראקולה, ומרייה שניידר (טנגו אחרון בפארס) את הבל-שית היפהפיה. ההופכת למרכו הפיתוי, ועתידה לרשת את דמותה של האם. ש-אינה מודקנת לעולם.

הקושי הגדול בסרט זה היה בליהוק מתודה הבמאי. „למובן שהיו בדימויני שחקניות שונות, אך אין זה קל להלביש את הדימוי על המציאות. אחת השחקניות האהובות עלי ביותר היא שארלוט ראנר פלינג. אני סבור שהיא יפהפיה ומהפנטת על הבד. אבל שארלוט צעירה מדי כדי

להיות ננסי (שם דמותה וחוקה מדי כדי להיות ננסי) — היתה לי בעייה להציע לשחקנית, שאינה רוצה לעביר

משאיר את מלאכת ההפצה כולה לאחרים, כי אם נותן עליה את דעתו. בלי קהל אין טעם לעשות סרט. ושני מורי הדרך שלו, וודי אלן ואלפרד היצ'קוק הם דוגמה טובה ליוצרים שאינם שוכחים לרגע כי יצירותיהם נועדו לקהל. „את היצ'קוק אני מעריץ מפני שידע איך להפעיל את ה-דימוי של הקהל שלו. יש אצלו כליכך הרבה דם, כליכך הרבה אלימות — אבל

קשיים אבל זה יכול להיות כמו סיפור אהבה. גם המפיק הוא תפקיד יוצר, ה-מטביע הותמו על כל שלב חשוב בעבור דה. זו הרגשתי, ואם יש צורך בפשרה כדי לשמור על הצלחתו של סיפור אהבה זה, הרי כל עשייה היא תהליך של פשרה. ויש להתמודד עם עובדה זו.“ שולצינגר אינו מתכוונן להמתין עם סיר-טו עד לפסטיבל כדי להשיקו לראשונה,

מישהי ישראל כאחת המשרתות של מאמא דראקולה קשה למצוא היום בתולות

כבר לתפקידי אמהות. תפקיד המבטא את גילה, ולכן עשיית זאת בהיסוסים, וב-עדינות רבה. אך משקראה את התסריט התלהבה, ומצאנו שפה משותפת לאחר כמה פגישות ושיחות על הדמות. קשה לתאר עבודה עם שתי שחקניות שונות זו מזו במידה קיצונית כליכך כלואיז פלצ'ר ומרייה שניידר. איך מתגבר על בעייה זו במאי צעיר שאינו בקיא די הצורך בעבודה עם שחקניות? „בהר-בה סבלנות“ טוען שולצינגר. „אצל לואיז יכולת לראות כיצד היא מפתחת את דמותה מדי יום ביומו. לעומת מרייה, שהיתה כובשת הכל בתוך עצמה, ושומרת הכל לעצמה בשקט, ונותנת הכל בבת אחת בטייק ראשון ואינסטינקטיבי.“

סיפור אהבה. לגבי במאי, שהפיק את סירטו הקודם בחמישים אלף דולר, (בלבד!) ואת הנוכחי בשניים וחצי מיל-יון דולרים, הרפתקה קולנועית זאת היא אתגר קשה. מה עוד שהמפיק שבו נאלץ להילחם בבמאי שבו: „הבמאי רצה עוד שבוע צילומים — המפיק אמר: אי אפי-שר, אין כסף.“ מסביר שולצינגר, שאינו סבור כרבים אחרים שיחסי מפיקיבמאי חייבים להיות מליחמה בין הדיקטטור הפיננסי ליוצר המתוסכל, „לפעמים ישנם

שחקנית לואיז פלצ'ר בת 40 כבר 400 שנה

התאומים ויינברג בתפקיד ולאדימיר ולאדיסלס שניהם רוצים להיות דראקולה

לעולם אינו מראה אותם. קל מאוד לשפוך גלונים של דם על הבד, אבל להפעיל את הדימוי של הצופה כדי ליצור בו הזעזוע כשהוא מדמיין לעצמו את האלימות — זוהי גאונות.“

מה ביחס לישראל? זו בעייה, את טרזון לא הפיצו כהלכה כי לא טיפלו בו נכון. גם זו שאלה של יחס נכון, והתאמה לתנאים ולקהל, טוען שולצינגר, שאינו

במדינה

מישפט

הרצח שלא פוענח

למרות שעדיין המדינה פירט את צורת כיצוע הרצח והצביע על שותפיו, לא הורשע איש

סולימאן רושה, צעיר בן 19, בנו של סוחר ממיזרח ירושלים, נרצח בביתו מירדות עוזי לפני כשנה. המישטרה חקרה וגילתה, כי הרצח נגרם תוך כדי נסיון שוד. שני שודדים מזויינים פרצו לבית הנרצח, בעזרת לום וג'ק, שברו סורג של חלון ונכנסו לבית בשעה שכל יושביו ישנו. משום מה התעורר סולימאן ובידיים רייקות התנפל על השודדים. אומץ לבו הנואש הביא למותו, אך הבריח את השודדים.

המישטרה ניסתה בכל כוחה לפענח את הרצח, חיפשה עקבות ורמזים ולא מצאה. הישועה כאה לה ממקור בלתי צפוי בהחלט. כמו בכל מקום אחר בעולם הפשע, גם בירושלים המזרחית קיים בית-דין של העולם התחתון. סיכסוך בין שני פורצים הובא לבית-הדין הזה. אחד מהשניים, יעקב רג'בי, נתפס על-ידי המישטרה באשמת פריצה למלון אמבסדור בירושלים. שם נפרצה חנות התכשיטים. כאשר נתפס, חשד רג'בי מייד שלא הרוי צוות המישטרה גרמה למעצרו, אלא הלשנה של אחד מחבריו, נגיב נביל.

רג'בי פנה לבית-המישפט של העולם התחתון, ביקש לחייב את נביל בתשלום של 100 אלף לירות על הנזק שנגרם לו בגלל מעצרו עקב ההלשנה.

נערכה ישיבת בית-דין, כיאות, אולם באמצעה ביקש הנתבע, נביל, את אב בית-הדין לצאת אתו החורז, ושם אמר לו כי הוא חף מפרישע. הוא מעולם לא הלשין על חברו, ואם היה רוצה להלשין היתה לו עילה טובה הרבה יותר, כיוון שיכול היה לספר את סיפור רצח בן הסוחר.

כסף כמזומן. כך עמד הנאשם וסיפר לשופט של העולם התחתון, כי יום אחד, כאשר היה רג'בי בחנותו של אבי הנרצח, שמע אותו עושה עיסקה על רבע מיליון לירות עם שני ערבים מהגד. הסוחר מחר להם מקרר גדול וקיבל את הכסף כמזומן. רג'בי ידע שהסוחר אינו נעזר בשירותי בנק, ולכן יהיה בביתו באותו הלילה סכום כסף גדול — כמזומן. לדברי נביל תיכנן רג'בי את הרצח שוד בעזרת שני חבריו עומר אבר עטה ויוסף עזאם, ובמהלך השוד נרצח סולימאן.

הסיפור שסופר לבית-המישפט של העולם התחתון מצא את דרכו למישטרת-ישראל. נביל ורג'בי הפכו שניהם עדיי מדינה, ושני תושבי הכפר טייבה, אבו-עטה ועזאם, נאשמו בכיצוע הרצח בירושלים.

נביל סיפר, כי בליל הרצח בא לביתו של רג'בי, כדי למכור לו סחורה גנובה, אך לא מצאו בי ביתו. לכן ישב וחיכה לו שם משעה 10 עד שלוש אחר-הצות. ואז חזר רג'בי ובהתרגשות סיפר לו את קורות הלילה.

אדומה וירוקה. בבית-המישפט בירושלים התגלה סיפור בלשי מרתק. רג'בי, שנחשב כמתכנן הרצח, סיפר כיצד צץ בראשו הרעיון לשדוד את הסוחר, אחרי הרעיון עיסקה הגדולה שעשה. לדבריו בא עם שני הנאשמים, הנחשבים על-ידי המישטרה כרוצחים שכירים ובריגים מועדים, לביתו של הסוחר. כדי להקל על מנוסתם לאחר השוד, גנבו שתי מכוניות. טאונוס אדומה אותה החנו ליד מלון וינה בעיר, וטובארו ירוקה שאיתה נסעו לביתו של הסוחר. הם ניתקו את

חוטי הטלפון לפני הפריצה לוילה, והתכוונו לבצע את השוד ולברוח בטובארו הירוקה אל הטאונוס ה-אדומה. להחליף מכונית, כדי ש-אפילו ראה אותם משהו בעת ברצועה השוד, לא יזהה את המכונית. סולימאן המנות, ובבריתה בלתי-מתוכננת לא השתמשו כלל במכונית האדומה, אלא נסעו ב-טובארו הירוקה עד ביתו של רג'בי. שם פגשו את נביל, שחיסה לו.

אפשר היה לחשוב כי בידי התביעה היה תיק מוכן היטב, העורך יות היו משכנעות ולא היה ספק, כי שני הנאשמים יורשעו ברצח. אך למם כאשר נבדק סיפור המכוניות התברר שחל מישגה כלשהו. המכונית שבה נמצאו מכסוי

פרקליט מקרין

שופטי העולם התחתון

של הסוחר, כסף מזומן שהיה ב-כיס, מפתחות בית-הסוחר ותרמיל עוזי, לא היתה מכונית הטובארו הירוקה, כפי שטען רג'בי, אלא מכונית הטאונוס האדומה, אשר לדברי רג'בי לא הספיקו כלל להגיע אליה ולהשתמש בה בגלל הרצח הבלתי מתוכנן. גם השעות שבהן אמורים היו הנאשמים לבצע את השוד והרצח לא תאמו את העדויות.

עורך-הדין דרור מקרין, סניגורו של עומר אבר-עטה, ועורך-הדין אבנר בנימין, שייצג את יוסף עזאם, הצליחו לעורר כל כך הרבה ספקות בלבו של בית-המישפט ה-מחוזי בירושלים, עד שזה לא האמין לאף אחד מעדי-התביעה. שני עדי-המדינה, שקופה של שני צימ תלויה מאחוריהם, לא הצליחו לשכנע את בית-המישפט כי סיפור המכוניות המזורז אמנם אמת. השניים יצאו זכאים, והרצח של סולימאן רושה התווסף אל רשימת מקרי-הרצח הבלתי מפוענחים של המישטרה.

סדום ועמורה

האב נאשם כי

עשה מעשה סדום בכניו

כאשר שמעו השוטרים בתחנת-המישטרה את סיפורו של הילד בן ה-15 לא האמינו למשמע אוזני-ניהם. מעשים גוראים כאלה ש-סיפר הבן על אביו לא נשמעו מאן ימי סדום ועמורה. גם כתבה-אי-שום, שהוגש בעקבות סיפורו של הנער, מסמך שיער.

הנער, שהיה מזועזע, סיפר, כי באותו ערב השקהו אביו יין בכוח, וניסה לבצע בו מעשה-סדום, הוא (המשך בעמוד 62)

נשים של

יום רביעי

נהנות מ-15% על חשבון הבית.

כל יום רביעי באפרופו. (כי לאפרופו יש יומהולדת.) גברתי זיכרי ארוחת בוקר או ארוחת צהרים תעלה לך פחות... כל יום רביעי באפרופו, מ-9.00 בבקר עד 3.00 אחה"צ.

גברים יהנו מהנ"ל בפרט ובכלל, כל יום ראשון.

גן-קפה אפרופו

ב"גן-יעקב", בין "היכל התרבות" ל"הבימה", פתוח כל יום מ-9.00 בבקר עד 2.00 בלילה.

טלפון: 03-280143

נפגש באפרופו

העולם הזה

תעריפון המנויים של החל מ-15.8.80

לחצי שנה	לשנה בלירות			דמי המנוי בארץ
	מחיר חצי-שנתי	מחיר חצי-שנתי	מחיר חצי-שנתי	
1370	2657	285 + 350	2022	● דמי המנוי בארץ
1800	3329	357 + 950	2022	● לכל ארצות תבל בדואר רגיל
2400	4550	488 + 2040	2022	● דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
4120	7842	840 + 4980	2022	● אירופה
6550	12880	1380 + 9478	2022	● ארה"ב, קנדה ומקסיקו
4500	8750	938 + 5790	2022	● ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה, אוסטרליה, ניו זילנד, פרו
5500	10614	1137 + 7455	2022	● גאנה, חוף השנהב, ניגריה, זרום אפריקה, טוגו, חבש, קניה
4650	8985	963 + 6000	2022	● פנמה, טאיוון
				● תאילנד, הונג-קונג, נפל, סינגפור, קוריאה

כל שינוי בדמי המשלוח יחול על המנוי.

ת' טרמפ לחייל

הנעדרה שהפתיעה את המדינה כאשר כתבה
מיכתב לצבי גור, הנאשם ברצח אורון ירדן,
נבהלה מתגובת הציבור ומבקשת להודיע:

„לא אינפת לי

שיתלו אותי!

את חברתה בת-שבע הכירה ריבך קה לפני ארבע שנים, בחוף הים. ומאז הן מבלות תמיד יחד. הן עובדות שבת-שבע בת ה-21 באה ממשפחה דתית בבני ברק לא הפריעה להתפתחותה של הידידות בין השתיים. „אנחנו חברות טובות“, סיפרה בת-שבע. „ריבך היא ליצנית ויש לה הרבה מרץ.

שחתם מקללים ויש כאלה שמאיימים. הם חושבים שאני הברה של צבי גור, או משהו כזה. גם הרבה ידידים וחברים שלי הפסיקו לדבר איתי. בהדרגה מדרגות השכנים אפילו לא אומרים לי שלום. מת-ייחסים אלי כמו אל מצורעת. „אני רוצה להסביר לכולם שאין לי שום דבר עם צבי גור. הוא לא

שכן השוטר בבית-המישפט מנע את העברתו לידי הנאשם. אך הפירסום שבו זכה הבהיל את ריבך קה. „לא תיארתי לעצמי שאנשים יגיבו כך על מיכתב כל כך פשוט. מהרגע שזה פורסם סעיתון, הטל-פון אצלי בבית לא מפסיק לצלצל. כל מיני אנשים שאני בכלל לא מכירה מתקשרים אלי. יש כאלה

כותב וג
נפש הרפתקנית

נאשם גור (משמאל) בבית-המישפט שקט נפשי

כתבנו אותו ביחד, אבל רק אני חתמתי עליו. להלן נוסח המיכתב, כי כתבו וזכשונו:

לכבוד מר צבי גור. א.נ.

הנדון: אורון ירדן ז"ל. ברצוני לדעת מדוע הרגת את הילד הרך אורון ירדן. שהרי הנך אדם משכיל, נשוי, בעל מישפחה ואב לילדים קטנים, בגילו של אורון ירדן ז"ל. מה הם מניעיך לרצח? האם תמורת בצע'קספ מותר לעשות הכל, גם להרוג? שהרי היית אדם עם מעל ומעבר לכל.

המשותף לשנינו הוא — שנינו בני-אדם, ויש לנו נשמה, נפשי שלי אינה יכולה להבין דבר ש' כזה, למרות שאני אוהבת חוויות, הרפתקאות ומתיחות (לא גניבות). אשמח לקבל את תשובתך ה' מהירה, למרות ששאלתיך כנראה רבות על מעשיך, וכנראה עוד יש אלוך רבות. בצורה כזו תוכל גם להנעים את שהותך בבית-הסוהר. תוכל גם לחלק את חוויותך הכור אבות ביחד איתי, על-ידי כך ש' תענה לשאלותי, ובכך יהיה זה אחד השלבים לשקט הנפשי שבי ליבך. בכבוד רב, ריבך וג. עד כאן נוסח המיכתב. המיכתב עדיין לא הגיע ליעדו.

ש' זמר הוליוודי-הזיווי בי-בית-המישפט נדהם. נגנז עניו ניסתה צעירה אלמונית להע' ביר מיכתב לידיו של צבי גור. השוטר תפס את המיכתב. „אסור להעביר מיכתבים לנאשם!“ אמר לצעירה, בעודו שולח מבט רב-סקרנות במיכתב שהחזיק בידיו. לרגע התפתה לפתוח אותו, ולק' רוא את תוכנו. אולם לבסוף התי גבר על סקרנותו והחזיר את ה' מיכתב לצעירה.

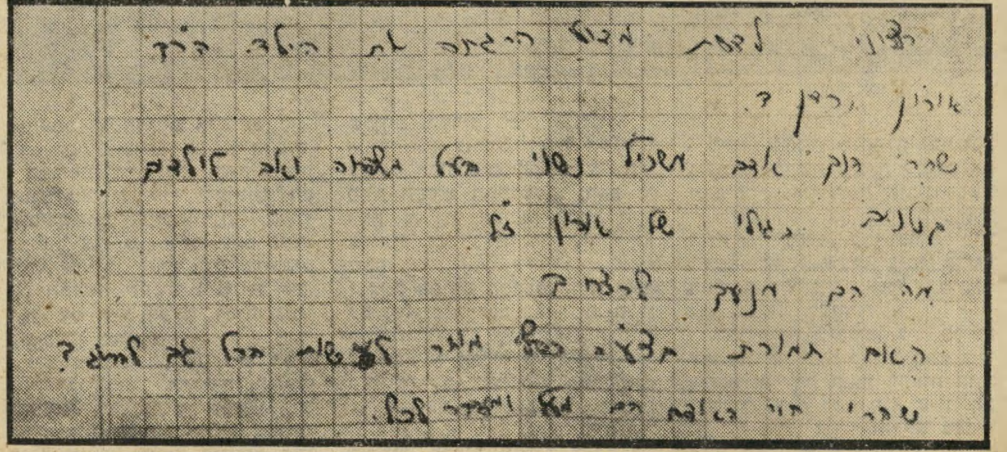
זה אירע בשבוע שעבר, כשנפ' תח מישפטו של הנאשם בחטיפת אורון ירדן וברציחתו. אולם תד' המה גדולה מזו שאחזה בשוטר הליווי אחזה בצעירה עצמה, כאשר פורסמה בעיתונים הידיעה על ה' מיקרה. היא לא שעה כלל אינו תגובה עוררה בצבור הידיעה על נסיונה ליצור קשר-מיכתבים עם האיש שעמד במרכז הפרשה המוע' זעת של החטיפה והרצח.

ריבך וג בת ה-21 באה לבית-המישפט במיוחד, כדי למסור את המיכתב לצבי גור. יחד עמה באה חברתה, בת-שבע יצחקי, שעזרה בניסוח המיכתב. „בסך הכל היינו סקרניות לדעת למה הוא עשה את זה.“ סיפרה ריבך. „הרעיון לכ' תוב את המיכתב היה שלי, אחרי שדיברתי על זה עם בת-שבע.

אני יותר שקטה. ככה אנחנו משי-לימות האחת את השנייה. אני לבדי מעולם לא הייתי מעוזה לכתוב מיכתב לצבי גור. אבל מפני ש' ריבך רצתה, כתבתי אותו בש' בילה.“

מוצא חן בעיני ואני לא רוצה בשום קשרים איתו, לא רומנטיים ולא אחרים. אני הרפתקנית מטב' עי ולכן התעניינתי במה שהוא עשה. אבל כל מה שרציתי זה רק להבין, זה הכל. לכן שלחתי את המיכתב. עכשיו אני כבר מצטע' רת. אם הייתי יודעת שאנשים יגיי בו בצורה כזאת, הייתי מוותרת על כל הרעיון.“

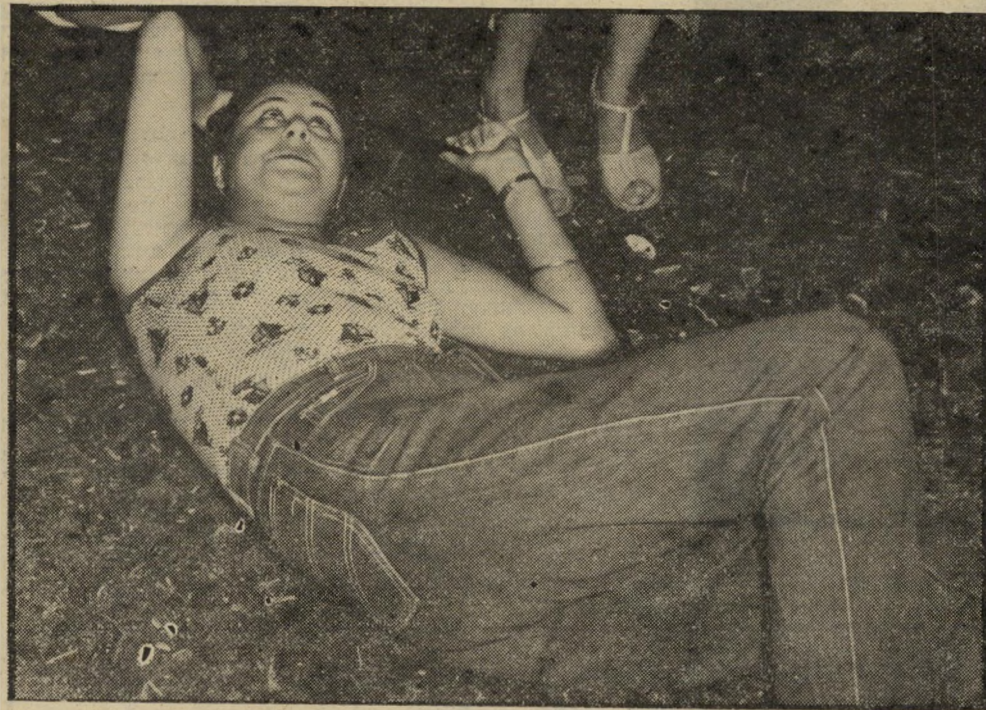
בילוי בנמל- התעופה
ריבך היא בת יחידה. יחד עם הוריה עלתה לארץ מ' ארגנטינה לפני שבע שנים. היא מתגוררת עמם בדירה בבתי-ים. לצה"ל לא התגייסה, תחת זאת בחרה למוצא ל' „הרפתקות“ בי תחומים אחרים.

קטע ממיכתבה של וג אסור להעביר

הרפתקניות יצחקי (דמעה) זוג כבית-הנתיבות כבוד חוצפה והטרדות

את פשר מעשיו. כיום, אחרי שנתקלה בתגובה נזעמת, מבקשת ריבקה לשנות את תדמיתה: «אני רוצה שיבינו שאין לי שום דבר עם צבי גור. אני הזדעזעתי מאוד, כמו כולם. מה מעשה שהוא עשה. בזמן פרשת החטיפה התקשרתי אפילו למישט רה והצעתי לעזור. «אני רוצה שיסדירו לי פגישה עם גור. זה יכול להיות בתא שלו בכלא. אני רק רוצה לראות אותו ולשאול אותו למה הוא עשה את זה. זה הכל. אחרי זה לא מעניין אותי מה יקרה לו. לא איכפת לי אפילו שיתלו אותו»

שלווים וישרים רבים התקשרו ורצו להציעו את עזרתם. רבים התגייסו בפועל לחיפושים אחר הילד. עם סיום חקירת המישטרה, נראה כי רצון זה של הציבור לקחת חלק באירוע רבי-הגשות זה עדיין לא שכח. בעת פתיחת המישפט היה האור לם מלא מפה לפה בסקרנים. הללו מילאו, יחד עם העיתונאים הרבים, את שורות הספסלים וביקשו לצי פות מקרוב במערכה האחרונה של הפרשה. המכתב של ריבקה וג מאפיין אף הוא את הנטייה הזו בציבור, לצפות מקרוב באיש שר מואשם ברצח אורון ירון ולהבין

(המשך מעמוד 55)
 לם לבסוף הודתה שהיא רק מקוה להתקבל לקורס דיילות. בינתיים כלל אינה עובדת. כבילוי לשעות הערב והלילה נוסעות ריבקה ובת-שבע לנמל התעופה בן-גוריון. שם הן מסתובבות באולם בית-הנתיבות ומשתעשעות. העיסוק האהוב על ריבקה הוא הטרדת הנוסעים. בת-שבע נסחבת אחריה. כך פוגה ריבקה בחיצפה אל תיירים, משחקת ב' עגלות-המיטען בשעה שהן נחוצות לנוסעים ולסבלים, ומושכת אליה תשומת-לב. והי אחת מן ההרפתקות, שהיא נמשכת אליהן. «אני אוהבת לשחק», הסבירה. «זה הכיף שלי בחיים. אולי אני חוצפנית, אבל כזאת אני. אנשים צריכים לקבל אותי כמו שאני. אני אוהבת לטייל בכל מיני מקומות ולעשות קטעים עם אנשים. זה הכל הרפתקות בשבילי» מיכתבה של ריבקה וג הוא ה' נסיון הראשון של אדם. שאינו קשור בחקירה או במישפט, ליצור קשר אישי עם צבי גור. עד עתה הוא היה שרוי בכידוד גמור. אשתו וילדיו נפגשו עמו, אמנם. פעם אחת אחרי מעצרו, אולם מאז יצאו לחו"ל אין להם קשר עמו. בעת הדיון שנפתח בשבוע ש' עבר בבית-המישפט בלטה העובדה שאיש ממשפחתו של גור לא נכח באולם. לפי התנהגותו של צבי גור, נראה כי הוא דווקא זקוק לקשר עם אנשים, הוא עירני מאוד ומגיב בעניין לפניות אליו מצד הסובבים אותו. מיכתבה של ריבקה מאפיין, מבי חיות רבות, את איהבה ה' כללית לפשר מעשיו של גור. למרות שעת היום פורסמו כמה חוות דעת של פסיכולוגים, שהצביעו על כך שצבי גור הוא פסיכופט, נשארו עדיין סימני שאלה רבים. הניגודים הקיצוניים בדמותו של גור, שמחד גיסא הוא מצטייר כ' אדם לישרוני וחביב, ומאידך גיסא

דרושה

פקידה / מזכירה

עם ידע

בהנהלת חשבונות

להתקשר לטל. 03-232262 לחנה

הזמן כבר עכשיו

נקום לגליון

ראש השנה

הנוגדל והחגיגי של

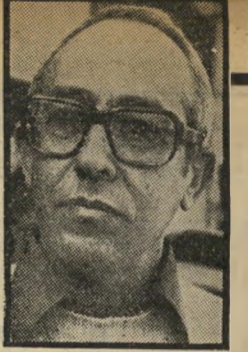
העולם הזה

שופיע ב-8.9.80

הזמנה שנדאי לנצל:

- ריהוט עתיק: ארונות, שידות, ויטרינות, שעונים, כלי נחושת ועוד...
- ציורים וליטוגרפיות: רובין, ברגר, מאנה-כץ, פראנקל, גולדמן, אבל פן ועוד...
- פסלי ברונזה: עבודות ברגל אמנותיות לבית ולגן, צילומים תחריטים...
- פתוח גם בימי שישי, שבת. הכתובת: זיריעם, רח' אורנים 37 טבעון, טל. 04-931751.

תן טרמפ לחייל

יעקב שרת / איש ממאדים גירק, אכלת אותה!

בנפס שלנו, אשר ברוב חסדנו ונדיבותנו ויתרנו עליו, ולא ברכושיהם, אשר החזרנוהו לבעליו החוקיים). אפשר בהחלט להתנגד לשלום, במודע ולא במודע. אבל צריך שהתנגדות זאת תהיה מלווה בכנות גמורה לגבי המשמעות הברורה של שיעבוד עתידה של ישראל לאלוהי המילחמות.

ואם פנינו למילחמה, ולא לשלום, כי אז מדאיגה אותי כתובת היטלראית בירושלים העברית פיא-אלף מקאריקטורה היטלראית בקאהיר הערבית.

מילחמת

מאה שנה

עפר ואפר אני לרגלי לוחמי צה"ל. אבל צבא, ולו גם הצבא המופלא ביותר, הוא צבא, ומדיניות זו מדינית יות, ושני אלה אינם אותו דבר ובחוד על רקע מצב ניצחי של עימות בין מעוט ובין רוב עצום — מצב המכתיב העדר שמץ-סיכוי להשלטת מדיניות המיעוט על הרוב באמצעים צבאיים.

לרמטכ"ל יש תורה או אמונה במילחמת-מאה-שנה בין ישראל וערב, שבסופה הערבים ישלמו עימנו. לי יש תורה או אמונה, שספירת מאה שנות מילחמה אלה מתחילה מחדש כל אימת שאנו או האויב יורים. הקדמתי את „אנו“ ל„אויב“ מפני שאני סבור, כי לנו ראוי להיות זמירים יותר בחשבון ספירת-מאה-השנים, ולוא רק ביגלל שיקולי כוח-אדם.

אני משער, שבאיוה חדר נסתר יושב לו איזה ערבי ומחשב כמה יהודים צריכים להיהרג (במילחמה, לא בתאונות-דרכים) כדי שישראל לא תוכל להמשיך להתקיים. נניח שהמיספר הזה הוא X, ואם כך, אותו ערבי מכפיל את ה-X הזה בשיעור האבידות הישראליות ערבי היחסי, ומקבל מיספר מהדים של אבידות ערביות, שהם תנאי לניצחון ערבי על ישראל.

אם ניחא לדוגמה את הפשיטה האחרונה של צה"ל מעבר לליטאני, יהיה על הערבי שחנדר הנסתר להכפיל את ה-X ב-20 (שהרי לעומת שלושה הרוגים שלנו נהרגו כמאות, שישים ערבים).

אינני יודע אם זה השיעור הממוצע של האבידות. אולי הוא נמוך יותר, ואולי הוא גבוה יותר, אך בסופו של חשבון השאלה היא האם יגיע רגע, שהערבים יהיו מוכנים להקריב על מיובה השמדת ישראל מיספר מסוים מאוד של קורבנות, שברגע זה נראה שהוא גדול מכפי יכולתם הפיסית או הנפשית או שתיים גם יחד.

השאלה שאני שואל היא האם מיבצעים מוצלחים לכאורה של צה"ל, כגון זה שבוצע באחרונה מעבר ל-ליטאני, מקרבים את היצרים ואת החכונות של הערבים להגיע ביום מן הימים לכלל ששון לחקריב את 20X הקורבנות נכרש להם להבסת ישראל, או להיפך, מדרבנים אותם. אין בפי תשובה, ואני גם יודע שלא אחיה מאה שנה, אמילו נתחיל את הספירה ב-1920. אבל יש לי איזו הרגשה, שכל ששקטלנו בפלסטטינים 60 קטילות, בוודאי שיבשנו עליהם את חייהם ואת תוכניותיהם המיידיות נגדנו, וככל שאגבי-כך טבלו בחורינו באש ולימדו ידיהם קשת בקרב בניס-אל-פניס, גם התחלנו לספור מאה מהתחלה.

והנה, בעוד שלנו אולי זה לא איכפת, נראה שגם לערבים לא. על הפשיטה המוצלחת, שמשום-מה נתלוצץ תה בהפעלת מטוסים, נענינו במטחתם לא-צלחים של קטיושות, „קטיושות“? הצהיר ראש-משלתנו נחרצות, אבל לא במשכנע — יותר מדי הצהרות נחרצות שלו הובדו באחרונה, לרבות איש יוקי-הביטחון — „דעו לכם, קטיושות, כי על כל קטיושה נגיב!“ ובכן, הגבנו (ואני מתאר לעצמי איזו תגובה היינו מגיבים, אילו הפילה איזו קטיושה שרה אחת מראשו של יהודי בגליל העליון), ויש להניח כי הפעם, שלא כבפשיטה, הפצות מן האוויר לא הבחינו בין לוחמים ובין נשים המטוסים, וחוזר חלילה, לפי המירקס הידוע, אשר, אם איני טועה, הופסק בעבר באולטימטום אמריקאי, בוודאי יופסק שוב. ושוב. ושוב.

אבל לא זה עיקר. עיקר בכך שמתבע ברייתם, המחזורים האינ-סופיים הללו של ירי משיכיים ממה שקרוי „דעת-הקהל הבינלאומית“ את שאלת, „מי התחיל?“ במיקרה הטוב ביותר, שני הצדדים נראים כבירוי נים מופרעים, מתוסבכים, המתישים זה את זה במהלך-מות ונפלים אי-ראויים ארצה עלי-מינת להתאושש כלשהו ולקום ולחבול הדדית מחדש. זה מצב טראגי, אבל גם מצב בגמון, מפני שאין לו תכלית, והעיקר — הוא משיכה ומשטשש נחרצות הזמן כל הנמקה מוסרית למאבק, ואו נותרים רק מישקעים ענייניים. והסברים ציניים לתופעה המסלדה. הייטל, כי באופן זה גובר שיקול-הנפש על כל שיקול אתר?

חסידי תורת-מאה-שנות-מילחמה נוסח רפאל איתן! התבטחו, כי בעוד מאה שנה שכאלה השיקול המוסרי יתחזק, או ייולד מחדש!

אוי, אבל זוכרים גם את קרונושטאט! ועכשיו גדאנסק! גירק, ברזניב, אתם אכלתם אותה — מי יתן וכל פולני נימרוד אשל ולפחות יהושע פרץ בגרונוכם.

אף אחד לא קם

מה כבר לא נאמר על מה יותר טוב: „חוקי-ירושלם — לים — יוק שגירוינות“ או „יוק ירושלים — חוק שגירוינות“? נדמה לי שלא נאמר, כי ההתייצבות המרשימה של הכנסת בעדו — בגין, פרס וכלי-השאר — מעידה על הצורך הנפשי העמוק שלנו להתגרות בתידלון. זוהי כנראה דרך הישראלית להוכיח לעצמו שהוא חי — דרך משונה מאוד, אבל גם אופיינית. דרך חולנית מאוד, אבל גם מוכרת בעולם הפסיכיאטרית.

שר חוצנו השמיע קבל עולם ומלואו דברים כמת-להמים במסיבת-עיתונאים שחברה לו יחדיו בירושלים בירת מחזורי חורבן ותקומה: „מי חוץ מאיתנו יקבע לנו את בירתנו?“ זקק מנהמת לבו. שרחוף נכבד! אתה יכול לזעוק כאוות-נפשך, אבל האם עולם הצביעות והזנות של הנפש יאזין לך? לא! הוזה אומר, שעולם הצביעות והזנות הזה הוא ממשות, לא דמיון, ובממשות הזאת, במציאות הזאת צריך להתחשב, צריך להתמודד כדבר נתון. ולהתמודד, יקירי, זה לא לקלל, ובוודאי לא לעשות מעשים שכל-כולם לרועץ. דויד הכהן, שגריי-בתולים בבורמה, פורץ-דרך מתוס-כל לסין, יו"ר ועדת החוץ-הביטחון, התבטא בימים אלה בצורה מהרירה באחת ממועצות „העבודה“. הוא איזכר שמות של מדינות, פשוט נעלמו לעינינו מן המפה. משה שרת, שרחוף, ראש-משלה, הביא ביומנו את הסיפור הערבי על הקוף שליקק ולקק פצירה, וחשב שהדם היגרו מלשונו הוא עסיסה הטעים — „עד אשר כלה ומת“.

ואני שואל פה בגלוי: איך זה יכול להיות, שלפחות במישר-החוף, על מלטהו שבירושלים שבויית-„התחייה“, ועל רוב שלוחותיו ברחבי תבל, לא קם איש אחד ואמר: „את האיוולת הזאת, את הפשע ההיסטורי המחריד הזה אני לא מסוגל, להסביר. בגין, שמי, שמאלבין, הורביץ ושות' — אתם, תסבירו.“ אני מתפטר!

מישרד חוץ מאופי.

המושיע רוכב שוב

אליהו שפייר, המושיע הלאומי הדרוש, שעוד לא הגיע קרוב אבל בוודאי יגיע רחוק, קיים את מאמרו „דרושה: מילחמה בפטרודולרים“, (ידיעות אחרונות“ 19.8.80) במלים המפוצצות והמבטיחות הבאות: „כך, או כך, עלינו להבהיר בלשון חד-משמעות מדיניות המערב, כי לא יהיה זה מן התבונה לדחוק את ישראל למבול ללא מוצא, וכי בשום מיקרה לא נהיה אנו שה לעולות כדי שלהן יהיה דלק זול לחימום בחורף ולמיזוג-אוויר בקיץ.“

להתראות בפניה, עלייד המחלבה, בשעה שש אחרי המילחמה במדינות המערב.

כל העולם שונאינו

קאריקטורה היטלראית בעיתון מיצרי החרידה אותם מריבצם. „אהא! אמרנו לכם? הם שונאים אותנו, אחת דתם להשמידנו!“

נניח, שכל זה אמת לאמיתה. כלומר יש במצריים שונאי-ישראל, שואפי מחייתה מעל פני הארץ. מה המסקנה? אם בכלל דרושה קאריקטורה היטלראית בעיתון מיצרי כדי להוכיח לנו שלא הכל מתמוגגים במצריים מרוב אהבת-ישראל, הייתי מעלה בדעתי אפשרות, כי מבצב צהר ראו לנו להשתדל בכל כוחנו לחזק במצריים אזהרות כוחות המעוניינים, לפחות בשלב זה, לעשות עימנו שלום. הייתי קורא לגישה כזאת מדינאית, שהיפוכה הוא היסטורית, שהלך קים בה רואים שדים אימיתיים בכל פינה.

מרוב רדידות מחשבה וקוצר זיכרון מתעלמים רבים מאיתנו מן העובדה הלא נחמדה, שהערבים — לרבות מצריים — זקוקים לשלום פחות מאיתנו (איך אני יודע זאת? פשוט מאוד! לפי פהם לא זוחלים לקראתנו על גחון, וגם לפי הקאריקטורות). באופן זה מצטיירת בראשו של הארצי-ישראלי המצוי סימטריה שיקרית של הזדקקות לשלום המעוותת את הערכת-המצב הלאומית (לרבות, „נתנו להם את הנפש“, כאילו מדובר

איש אינו יודע איך כל זה יסתיים, אך קודם כל מנקרות השאלות איך כל זה התהווה ומה משמעותו. אפשר לשער, כי בדו"ח מס' 1 של שירות-הביטחון נאמר, כי יד סוכן זו היתה בדבר, אבל השליט החכם בוודאי שאל את עצמו למיקרא הדו"ח הזה: „כפתור ופרח, אבל מדוע הסוכן הזה הצליח כל-כך בעייתי ובמיקום פעולתו? אין זאת, כי הקרקע היתה בשלה מאוד להתרחשות שכזאת!“ ועובדה היא עובדה — בוקר אחד קמים אנשים והנה הם מתקוממים נגד שילטון שונא, מגשימים את הירחוריהם, את יחסם כלפי בידיעה ברורה, שהדבר עלול לעלות להם נחלתי-דס חרף הביטחון הטיבעי, אך אולי גם המדומה, שמעניי-קה להם תחושת-יחידיו ההמונית.

העדר הממושע, הצייתני, העושה יסיונם דרכו אל האפר בדייקנות כדי ללחץ קצת עשב על מנת לחזור ולהחלב, הופך בבת-אחת למרדני ומשתולל, מפתיע בוודאי קודם כל את עצמו, אבל לא פחות מזה את הרועים מאבדי-השליטה ואת הבעלים-המעסיקים. כן, זה תמיד בא בהפתעה, אף כי באיוה תיק נשכח, שנתחב בתחתית הערימה, חזקה שמונה גם דו"ח שהזהיר מפני הבאות, שהגדיר במונחים בוטים את הפער המתרחב והולך בין „אנחנו“, „הם“ ומאיים ב„התפוצצות“.

הסיט הזה של השליט! לדעת יסיונם, שעה-שעה, שאתה הנישב לך בוטח בארמון או במצודה או בלישכה מוגד פיתאום — שמוס-מה זה תמיד בא פיתאום, כמו היירות האלה, שתמיד נפתחות פיתאום, „ללא אזהרה מוקדמת“ — להתפוצצות של מרי-המונים, שהשד יודע איזה אופי תלבש, התפוצצות ששום צעדי-מנע מוקדמים של צנזורה ושטיפת-מוח והפרידו-משול ושיחוד ומעקב והפחדה והשתלה ועמלם ומישפטי-ראווה — כל מיני הגזר והמקל — לא יוכלו לה!

כן, זה כבר קרה לא אחת בהיסטוריה, במקומות שונים, בצורות שונות, בעוצמות שונות והשפיע נחרצות על המלכה. ובזמן הזה — אמש בטהראן, היום בגדאנסק, מחר ב... — ראו הוזהרתם!

איך אומרת העגה הקומוניסטית? „חברים, הבה נהיה יותר קונקרטיים!“ אז קודם כל, נציין את העובדה המעניינת של קיום היד הנעלמה של האירוניה ההיסטורית, או של הצדק הטיבעי, או מה שזה לא יהיה, כלומר כן יהיה, המשתקפת בכך שכאשר אתה יושב בקרמלין, שם לאורך הצלע הארוכה של מלבן הכיכר האדומה, ובוטע „בעיטה אפגניסית-אנית“, אתה מקבל, ככה מאחור, „בעיטה פולנית“.

להיות בעל-בית על כל-כך הרבה אנשים זה לא כל-כך פשוט. להיות המעצמה הקולוניאלית האחרונה עלי-אדמות — אחרונה משום היותה אימפריה יבש-תית ולא ימית; האל שחסיים סופחו לו חרקה מעבר לימים, בכוח הצני, אלא נכבשו שעל-שעל עלי-ידי פרשים קוואקים בימי הצארים, וטנקים בימי יורשיהם הקומו-ניסטים — זה עסק מורכב ומסובך: אתה שובר את המתקוממים בכוח הזרוע — השפת את עצמך כשליט אכזרי דחוי, וזורע נגדך ורעי-שונאה חזרים, אשר בוא תבוא שעת נביטתם; אתה מוותר למתקוממים — איבדת את חישובי שליטתך בהם, ובכל דומיהם המת-פללים לשעתם. לא, זה לגמרי לא פשוט לשלוט באנשים.

הפולני האלמוני הזה, מה איכפת לו היסטוריה, מה איכפת לו גיאוגרפיה, מה איכפת לו אידיאולוגיה? הוא רוצה להיות כמו בן-אדם. רוצה ללכול ולהתלבש ולנסוע ולבלות. נכון, גם לעבוד, לעבוד קשה, אבל לא להחלב — ולא להיות חיץ אנושי בין מוזרח ומערב. לשווא תטען לו בגזירה היסטורית, גיאוגרפית, פולי-טית, לשווא תצויר לפניו את המפה — מזה רוסיה הענקית ופלישותה המוכחת מן המערב, ומזה המערב, אשר עבס קיומם, ובוודאי תעמולתו השירה והעקיפה, מהווים איום על מיישריה העריץ, ועל כן גם המבולה ומתגונן ומשתרין בחגורות-ביטחון ועויות מדינות-חסות מוכנעות. יום אחד הוא קם.

כן, פולני שלי, אתה נתקעת לך שם בתווך בין מוזרח ומערב, על דרך המלך למוסקבה, ויש לך חוצפה לרצות להיות חופשי, אדון לחיך? לשלול את מצב בן-הערוכה-הגיאוגרפי שבו נלכדת, לשרות עם שר העולם, שחזר ועשה מארצך למעמך קניצות סלטריות? כל הכבוד לך! אתה סלאווי (SLAVE) אבל לא עבד. אתה קאתולי, אבל לא ביוטני, כאחיד הרוסי. תרבותך, הי-מנטליות שלך תמיד ינקו ממעינות המערב, לא כאחיד הרוסי שלמד שיטות שליטה מן הטטרים. אתה טעמת טעם חופש וטעם ריבונות לאומית, ותודעתך מושבצת התקוממויות והתמרדויות מדור דור.

הצרה היא שהרוסים, אחיך, עדיין מפגרים בחשכת ימי-הביניים שלהם, ופשוט אינם מסוגלים להבין אותך, והמערב לא יעז לעזור לך ממש, ולאפיוור אין אגודות. אתה לבדך. — והלב הומה לך.

מדוע דווקא הימאים? האם מפני שאיתני הים מחשלים אותם כל-כך? האם מפני שיש להם אשנב הצצה אל העולם? בעולם הקומוניסטי, בכל אופן, שמור לימאים כן גבוה מאוד בנן פסלי-המהפכנים. זוכרים את „אורורה“?

פרוטקציה בקרני הרנטגן

לכתב לענייני-בריאות של הטלוויזיה, בני לים, אשר למרות דתיותו לא חשש להביא בכתבתו בהשבעת יומן אירועים על שביבת הרנטגנים את אחד הרנטגנר אים השובתים, שסיפר מול המצלמה על פרוטקציות המתאפשרות במהלך שביבתם, כמו הפרוטקציה לבנו של ח"כ המפד"ל

כתב לים בנו של ברמאר

יהודה ברמאר, שקיבל את שרותי הרנטגן שלהם נזקק. בדיווח זה הוכיחה שוב מחלקת-החדשות, ובעיקר עורכת השבוע יומן אירועים יעל חן, כי הטלוויזיה הישראלית היא מכשיר דיווח ממלכתי, ולא ממשלתי ו/או קואליציוני.

מאחרי הקלעים

המועמדים

עם הודעתו של מנהל-הטלוויזיה, יצחק שמעוני, לחיים יבין שהוא עומד לסיים בחודש נובמבר את תפקידו כמנהל מחלקת החדשות בטלוויזיה (ראה כתבה), החל מידוך המועמדים לאיוש משרה זו. הבולטים שבמועמדים:

יעקב אחימאיר, כיום סגן מנהל מחלקת-החדשות ועורך מבט, מותיקי עור-כיהיחדשות ברדיו, ואחרי-כך בטלוויזיה. אחימאיר שימש בהצלחה רבה כשליח רשות-השידור בווינגטון. אחימאיר הוא בנו של המנהיג הרוויניוניסטי הנודע, אבא אחימאיר, מראשי ברית הבידונים. לידותו, בכנף הקיצונית של הימין, לא השפיעה על דיעותיו הליברליות על חופש העיתונות והדיווח.

שימועון ססר, מכהן כיום כעורך מבט שני, המגזין המעולה של ימי א', המביא סרטים תעשייתיים, דיווחים מן הארץ ומן העולם, כדי להעמיק את מודעותו של קהלי-הצופים לנושאים המצויים ברומו של עולם.

טוביה סער, בעבר קריין-חדשות רדיו וכתב-הרדיו בחיפה. שנים רבות היה מש כמגישי חדשות טלוויזיה. לפני כמה שנים, במיש השני של חיים הרצוג, יצא לארצות-הברית בשליחות, כדובר מישלחת ישראל באו"ם, כשהוא בחופשה ללא תשלום מרשות-השידור. מאז שובו ארצה מתפקד סער כעורך מוקד.

מיכה לימור, משמש כיום ככתב לעניינים מיוחדים. היה ימאי בחיל-הים ומפקד היאכטה הפרטית של קוואמה אנקי רומה. נשיא-אגודה לשעבר, בימי פריחת היחסים בין ישראל ואפריקה. לימור החל בקאריירה העיתונאית שלו במערב. עבר לדיעות אחרונות, המשיך משם לטלוויזיה והישראלית. בשנים האחרונות שימש ככתב במערב-גרמניה וכשליח רשות-השידור בלונדון.

אברהם (בושי) קושניר, היה כתב כלכלי בבר, נלקח משם למלא את תפקיד ראש הדסק הכלכלי בטלוויזיה. קושניר, חסר לו נסיון כעורך, הוא נמצא כיום בחופשה-ללא-תשלום בלונדון, שם הוא מכהן כנספח לענייני-מיסור.

פורום המפכ"ל

קשיי התיקשורת שהתהוו בין אנשי ה-תיקשורת האלקטרונית ובין מישורת ישראלי, במהלך פרשת הילד אורון ירדן, היו צריכים להגיע לסיכום.

השר, החוק

וידיעת החוק

בערב ראיונות, שנערך במוצאי-שבת בראשון-לציון, אמר שר-המישפטים החדש, משה ניסים: "החוק קובע במפורש שעל הרדיו והטלוויזיה לעודד את רוח העם, להעלות את המוראל ולהבליט את מעשייה-יצירה. אולם את כל אלה זנחו, ותחת זאת עוסקים בדליית חומר על פלוגי שאמר מילה לאלמוני. זוהי שיטה שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק". השר החדש הוסיף והאשים את כלי-התיקשורת האלקטרוניים בכך שהם מבצעים עבירה נוספת, מאחר "ומוטלת עליהם חובה למסור את כל הודעות הממשלה, וזה לא מתקיים...". דברים אלה של השר החדש העלו את המתם של שני חברי הוועד-המנהל של רשות-השידור, העיתונאי דניאל בלוך וסמנכ"ל הרשות, אריאל זיני שפירן (אף הוא עיתונאי בעבר). בדיון שנערך ברשות הם תבעו מהיו"ר והמנכ"ל לשלוח לשר מיכתב-תגובה, שבו יובהר כי אין סעיפים שכאלה בחוק רשות-השידור. תגובתו של יוסף לפיד היתה עניינית. והוא ציין, "כי אין זה תפקיד הוועד המנהל להגיב על דברי שרים...". לכן נכשלה הצעתם של בלוך וזינישפירן.

אילו בדק השר את חוק רשות-השידור (ראה גלופה), היה נוכח לדעת שניסוחו כאילו "החוק קובע במפורש שעל הרדיו והטלוויזיה לעודד את רוח העם, להעלות את המוראל ולהבליט את מעשייה-יצירה..." לוקה באי-הבנה של מה שמכונה, בעגה המישפטית, "כוונת המחוקק". כל בר-דעת שיעיין בלשון

- 3. הרשות תקיים את השידורים לטעם מילוי תפקידים אלה:
(1) לשר הכניות חינוך, בידור ואינפורמציה בשטחי המדיניות, התברה, הכלכלה והמשק, התרבות, המדע והאמנות, במגמה:
(א) לשקף את חילי המדינה, מאבקה, יצירתה והשיגיה;
(ב) לטפח אדריכות טובה;
(ג) לחזק את הקשר עם המורשת היהודית וערכיה ולהעמיק את ידיעתה;
(ד) לשקף את חיייהם ונכסי תרבותם של כל שבטי העם המאוצרות השונות;
(ה) להרחיב השכלה ולהפיץ דעה;
(ו) לשקף את חיי היהודים בתפוצות הגולה;
(ז) לקדם את מטרות החינוך הממלכתי כמתואר בחוק החינוך הממלכתי, תשי"ג-1953.
(2) לקדם את היצירה העברית והישראלית;
(3) לקיים שידורים בשפה הערבית לצרכיה של האוכלוסיה הדוברת ערבית ושידורים למידום ההבנה והשלום עם המדינות השכנות בהתאם למגמות היסוד של המדינה;
(4) לקיים שידורים ליהודי התפוצות;
(5) לקיים שידורים לתוך-לארץ.
4. הרשות תבטיח כי בשידורים יינתן מקום בלתי מתייחס של השקפות ודעות שונות ורווחות בצורה ומועד אינפורמציה מהימנה.

נוסח "חוק רשות השידור, 1965"
ההבנה והשלום עם המדינות השכנות...

החוק, יבחין מייד בקידומות הלשוניות "לשקף..." "לטפח..." "לחזק" ו"לקדם..." בין מה שנאמר בסעיף ובין דיבורי השר, המרחק הוא רב. פרט מעניין: שר-המישפטים לא צייט, באותה אסיפה, פסיק אחר מחוקק רשות-השידור: "לקיים שידורים בשפה הערבית לצרכיה של האוכלוסיה הדוברת ערבית, ושידורים לקידום ההבנה והשלום עם המדינות השכנות, בהתאם למגמות היסוד של המדינה..."

אורח "פורום החדשות" בשבוע שעבר (20.8) היה המפקח-הכללי של המישטרה, רבניצב הרצל שפיר. במהלך הדיון הומטרו עליו מסחים של שאלות, שנבעו ליחסה של המישטרה לעיתונאים, ומיכלול השיבושים שבינה לבין העיתונות. בדברי תשובתו ציין שפיר, בין השאר, כי הוד"ע הניצב משה טיימקין לעיתונאים, שהמישטרה היא ששילמה את שני מיליון הלירות כדמי-כופר — היתה בבחינת מישגה.

כאשר ציין המפכ"ל כי קיבל לידיו מישטרה שמעולם לא היתה בה תוכנית-יאב לחמש שנים, מהסוג שהמפכ"ל סובל אלה (תוכנית תירוש), וכי כ-95 אחוז מתקציב המישטרה נועדו לתשלום משכר רות ולתפעול שוטף, שאל מנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד: "האם הדבר בדוק?" שפיר השיב שהוא מוכן לבדוק זאת גם ברשות-השידור.

אחרי שהמפכ"ל יצא מהמקום, החליטו כמה מכתבי-המישטרה שהמפכ"ל סובל מנתקים של מידע, וכי צמרת המישטרה מתייחסת אליו בתור-יאמון ורועה להכי שילו בתפקידו.

אורח-היון אחר, שישתתף באחת מי ישובות "פורום החדשות" בקרוב: יו"ר הכנסת, יצחק ברמן.

שפיגלמן

והכלכלה הקושנירית

השמועות בדבר מועמדותו של נספח המיסור בלונדון, אברהם (בושי) קני

חוסלה עצמאות איגוד-הבמאים עם החזרתו של דיין לאיגוד, ולמעשה כל מה ש נותר לבמאים הוא לדאוג אישי-אישי ל-עצמו, כפי שעשה דיין.

אגב, לקראת הקרנה קרובה של סרט שדיין היה שותף בעשייתו, עומדים לי החליפו בתפקיד מנחה תוכנית הרדיו מסך גדול, מסך קטן.

מרד התסריטאים

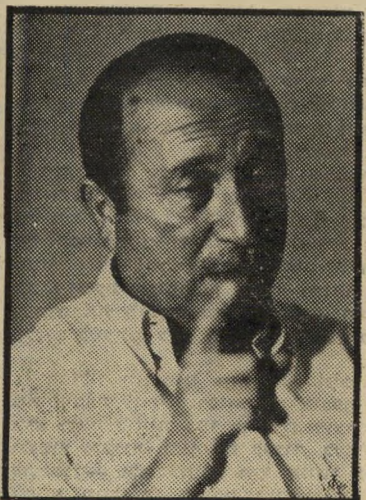
בשלב הנמוך ביותר והפחות-חשוב ש-בסולם מקבלי-השכר ברשות-השידור וב-טלוויזיה הלימודית ניצבים התסריטאים.

מפכ"ל שפיר נתק של מידע

משום-מה הוזנחו בעבר בידי חברי איגוד-הבמאים ושאר האיגודים המיקצועיים של עובדי-החוק בטלוויזיה.

בשבוע שעבר הקימו כמה תסריטאים — ביניהם מי שהיה בעבר מספק גלי צה"ל, מרדכי נאור, ורעייתו, לאה נאור, ישראל (פוזי) זיסלר ואחרים — את איגוד התסריטאים בישראל. בין תביעות-היסוד של התסריטאים: מחירון מינימום שיקבע שר-המישפטים בסך 20 אלף ל"י על תסריט של 20 דקות או פחות; אלף ל"י על כל דקה נוספת; ושכר-השתתפות בישיבות בסך אלף ל"י לשעה. בעתיד הקרוב תיערך שביטה של תס-

מוזמן נחמיאס מכורים לאש"ף

ריטאים, אם לא תמולאנה דרישותיהם. היא תביא שוב לסידרת שיבושים בהפ-קוט הטלוויזיה הישראלית הלימודית, לא פחות מהשיבושים שנוצרו בשביתות הי אחרונות.

"הפרלמנט" של ראשון

נגד הטלוויזיה של אש"ף

מפיק תוכנית-הבידור הפופולרית שעה טובה, אהרון גולדפרינגר, הציע לאנשי הפרלמנט של ראשון-לציון להשתתף בי תוכנית שבהנחיית מני פאר, שנועדה לערב ראשי-השנה. ההצעה נתקלה בי סירוב.

הסיבה לסירוב, היתה, בין השאר, קבי-עתם של חברי הפרלמנט, שעליו נמנים יגאל בקר, אמנון נחמיאס, ויו"ר מאירוביץ ואחרים, כי "הטלוויזיה הי ישראלית מכורה לאש"ף".

הקץ למטרדים - אקו הופך את כל השנה לחג

הרגשה טובה בבית
קוטלי מקקים, נמלים יתושים וזבובים.

המפיץ למכולות, כלבו ניקיון ורשתות שיווק - יצהר. המפיץ לחנויות צבעים וחומרי בנין - טמבור.

טוב ש אקו בסביבה

הרגשה טובה בגינה
תכשירים נגד מזיקים ומחלות בגינה ובעציצים.

המפיץ למשתלות, חנויות פרחים, הובי, צרכי חקלאות - הגרעין.

הרגשה טובה לחיות הבית
קוטלי פרעושים, כינים וקרציות. לבחירתך: שמפו, אבקה, תרסיס.

להשגה בחנויות הובי, בעלי חיים ובתי מרקחת.

* המוצרים המוצגים הנם רק חלק מסדרה של 30 תכשירים שונים של אקו ואקוגן, המיוצרים במכתשים בייש - המפעל הכימי הגדול בארץ לייצור חומרי הדברה.

זה וניל!
זה נוגט!
זה שקדים!
זה שוקולד!

רוני קה
שאלונונים קה

ליפטן סוויט

זה השלקון הבינלאומי החדש של
עכשיו במחיר הכרות מיוחד!

יום רביעי

27. 8

נשים קטנות (5.30).
הפרק האחרון בסדרה. בו מרנסה מליסה המריחה לאמת את אשמת המיטתה נגדה, והיא מתחילה לגנוב. מליסה מארגנת התרמה עבור ביתיהומים בילי-תיקיים. אבל סוף טוב הכל טוב.

הידושים והמצאות (6.45). על בנייה טרומית מיסוג חדש שפותחה בבריטניה. תקווה לחולי כליות בעזרת הורמון סינתטי שפותח על-ידי מדעני מכון-רויצימן, והדפסה בי-שלוש שפות בעזרת מחשב.

ניקולס ניקלבי (8.03). פרק רביעי בסדרה, ובו מסופר על סקורס העולה על עיקבותיהם של ניקולס ניקלבי וסמייק. בינתיים חל שיר-כור מה במצבה הכלכלי של מיטפת ניקלבי. המעתיקה את ניקולס-מגוריה.

התונות (10.05). סרט טלוויזיה, בו מועלה סיפורן של כמה תונות. העומדות להיערך באולם התונות של בית-מלון מפואר. הסרט מתאר את כולה-מם של עורכי התונות, כולה-מהנישאים והמארגנים. בתפקידים ראשיים, ג'ון פורסייט ו-טום בוטלי.

יום חמישי

28. 8

ארץ הפלאות שיעור לארון (5.30) — שידור בצבע. גרסה מי-צולמת לטלוויזיה על-פי סיפור של הסוכר ק. ס. לואיס אחיינו של הקוסם, שראה אור בעברית. סרט זה הופק על-ידי סדנת הטלוויזיה לילדים, שהפיקה בי-שעתו את רחוב ההפתעות.

הסרט מציג את סיפורם של שני אחים ושתי אחיות, העוברים ארון-בגדים לעולמה של מופלא של נרניה, ארץ בה מי-שוחחתי החיות ושאר יצורים אגדיים. הילדים מגלים שהא-רץ נשלטת על-ידי כוחות הר-שע. ארץ הפלאות שמעבר לא-רון נחשב לאחד מסיפורי הקל-סיקה של סיפורת-הילדים.

הרפתקאותיו של רביפעלז (6.20). סדרה של ארבעה סרטונים, המתארת את השימוש בפעולות, בי-עולמו של וולט דיסני.

חיים עלי אדמות (9.30) — שידור בצבע. פרק שני בסדרת סרטי-התעו-דה, אותם מגיש דיוויד אטנ-בורן.

מדוע לא ביקשו את אוונס? (10.25) — שידור בצבע. פרק שלישי בסדרה, שהיא עיבוד לספרה של אג-א

טה כריסטי. מוטב לא לתאר את עלילת הפרק.

הנדל (11.15). שני קונצ'רטים לעוגב ולתיזמורת מאת הנדל, קונצ'רטו אופוס 4 מיספר 5 בפה מז'ור, וקונצ'רטו מיספר 7 מיספר 3 בסי במול מז'ור. המבצעת: התיזמורת הי-סימפוניית מבאדן באדן של שיר-רות השידור הגרמני. מנצח ו-סולן: דניאל כורומפה.

יום שישי

29. 8

נערת ההקפה (6.02). סרט מצרי, שהוא סרט בידור משובח עם הרבה שירים וריקודים, ובו שורה עלילה המתא-

כץ: הטוב הרע והנערה
יום שישי, שעה 9.20

רת עשיר פתח, המבלה את זמנו בחברת בנות-המין-היפה. הוא מתאהב במהלך חיוורין בי-נערת להקת-בידור, ומפעיל מי-ערכת של תכנים ותכסוסים בי-מטרה לשבות את ליבה, תוך שהוא נקלע לסידרת הרפתקות בין חברי הלהקה. שאליה שני-כת אהובתו. השחקנים: סטאד-ווסני וחסן יוסוף.

הטוב הרע והנערה (9.29). שידור חוזר של מישר-דר הבידור המעולה. האמנים: ג'וני קג, ישראל גוריון ובני-אמדורסקי. מגישים את תוכני-תם הטופולאדיה. ברצף של פימונים ומערכונים בסיגנון סירטי הוליווד של שנות הי-30 וה-40. מפיק ובמאי התוכי-נית: דיוויד גרינברג.

שבת

30. 8

להפר את הדממה (9.09). תוכנית במיסגרת מדור-הדת של הטלוויזיה. סיי-

אטנבורו: חיים עלי אדמות
יום חמישי, שעה 9.30

פורם של עולים מבריית-המוע-צות, במשך עשור שנים. הסרט נועד להיות פתיה לסידרת פעור-לות ציבוריות להידוש מסע הי-הסברה בעולם, להפוש הגירה עבור יהודי בריית-המועצות. בי-תוכנית משתתפים מי שהיה שגריר ישראל בארצות-הברית, יוסף תקוע, העולים: הלל בוטי-ן, פרופ' איליאה גלזר ואחרים. שעלו בשנים האחרונות מברית-המועצות.

כשר ודם (10.05). הלך ראשון של סרט בשני חלי-קים. סיפורם של בובי פלון (טום ברגנר), בריון צעיר שה-פך למתאגרף, ואמו היפה וה-בודדה קייט (סוזן פלשט).

יום ראשון

31. 8

בית פתוח (8.03). תוכנית מיוחדת שתוקדש לגור-שא ההפרייה-המלאכותית, בי-הנחייית דודו דותן. בין המשי-תתפים הגינקולוגים ד"ר ב-לנצט ופרופסור ש. עשהאל.

החכבות מארחות את דיאן קארול (8.30). דיאן קארול, מי שנתגלתה לי-צופי הקולנוע בסרט בוב וקאי-רול וטד אליס, והשתתפה בי-הצלחה רבה בסרטים אחרים כמו נשים רופאות, סלגי אני-דרטון, חברים טובים שכאלה וסרטים נוספים, נולדה ליד-ווינגטון, נקראה בילדתה קאי-מילה דיאנה פרייזי. היא למדה אנתרופולוגיה באוניברסיטה, עד שהגיעה בדרך מקרה ללוסיאני-ג'לס. לאחר תפקידי ניצב בי-סרטים שונים, היא עברה לל-מוד מיסחק, ואחרי כמה סירי-טוני טלוויזיה, עברה לברודוויי,

שם שיחקה על הבמה ביחד עם ג'ין פונדה וברדפורד דיילינג, ובמשך 18 חדשים עברה את ארצות-הברית בהצגות של הי-מחזה כיצד להצליח בעסקים מבלי להתאמץ. היא נשואה לשחקן קארי גראנט.

הקאמפוס בצד הי-מזרחי (10.00). חלק שני בסדרה החדשה, המתארת את עולמם של ילדי מלחמת הי-עולם השנייה.

שיחה בשניים (19.59). המוסיקולוג ד"ר חנוך רון משוחח עם המנצח הי-ישראלי דויד שלון, אשר זינק מתפקיד של עוזר למנצח הי-הלל ליאונרד ברנשטיין הישר-אל פיטת הניצוח בעולם.

יום שני

1. 9

הגופיה מספר 6 (9.59). סירטו של איש מחל-קתי-הספורט, ואש אלרואי, הי-מתאר את חייו, ואת הישגיו של בכיר ספורטאי ישראל, של ברודי. פרט זה נעשה כמחווה לכדורסלן, לרגל מיסחק הפריי-דה בכדורסל, שיערך למענו בין מכבי תל-אביב לניבחרתי-אירופה.

הארט ואשתו (10.49). סרט נוסף בסדרת המותחנים הנוצצת, תחת הכור-תרת במידרון אל המוות.

יום שלישי

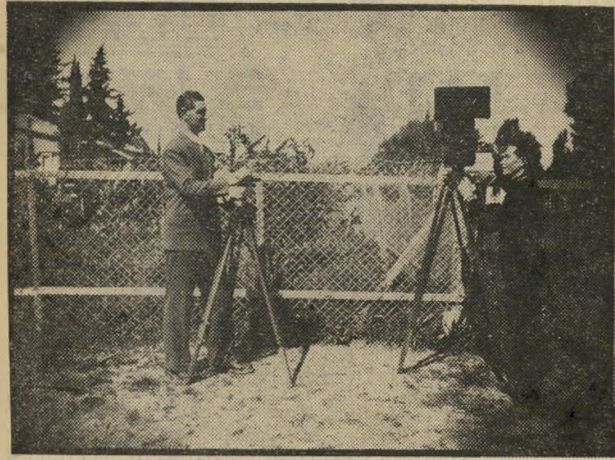
2. 9

הפשיעה במקטור הערבי (6.45). דיון על הי-פשיעה בסקטור-הערבי, בו משי-תתפים האב נתנאל שחאדה, ראש העדה היוונית-קאתולית בנצרת, טלווה סאלס, עובדתי-

על-מנת לפנות את דרכו של סיאנוס אל כסי-הקיסרות. אג-ריפניה ובנה, נרון, מואשמים בבגידה בקיסר, ומוגלים מרוי-מא. על-מנת שיוכל להינשא לי-ליבלה, נזקק סיאנוס, בעל הי-מוצא הנחות, לאישור מיוחד

סוציאליזם, וואליד פאהום, סגן-ראש-עיריית-נצרת. המנחה: רון-זה תבור.

איש עם מצלמה (9.50). שידור חוזר של הסרט התיעודי המוקדש לחייו ועבוד-תו של ראשון במאי וצלמי הי-

אגדתי: איש עם מצלמה
יום שלישי, שעה 9.30

מטיבריוס. הלה מסרב, אך מי-צילע לו להינשא להלן, בתה של ליבילה. סיאנוס מקבל זאת. הוא מסביר לליבילה הכועסת שגם כך יוכלו שניהם להישאר יחד, ולהמשיך בהגשמת תוכי-ניותיהם, והם אומנם ממשיכים במלוא המרץ. דרוסוס, בנה הי-שני של אגריפיניה, מואשם בי-בגידה ונעצר. דבר דומה קורה לגאולוס, יודד קרוב לאגריפינה. ליבילה מאיצה בסיאנוס לרצוח את טיבריוס, ובינתיים היא מר-עילה בהדרגתיות את בתה הלן.

קולנוע בארץ-ישראל-הקטנה, ברון אגדתי. הסרט מתאר את תולדותיו, בלוויית פרטים פיקני-טיים מעבודותיו בעולם הקול-נוע, והיומן הקולנועי של ארץ-ישראל.

מצעד הכוכבים עם ג'יימס לאסט (10.00). תוכנית בידור בכיכובו של ג'יימס לאסט ותזמוורתו.

אני קלאודיוס (11.05) — שידור בצבע. סיאנוס וליבליה ממשיכים בסילוקים הי-שיתיי של כל קרובי טיבריוס,

לקראת שידור: הדיבוק ג'יסת הבי.בי.סי.

מחזהו רבי-ההילה של ש. אנסקי, שנכתב בשנת 1914, והפך לקלסיקה בתיאטרון העולמי, מתאר את הדיבוק שנכנס לנפשה ונשמתה של לאה, הנערה הצעירה. מאוחר יותר מתברר כי מדובר ברוחו של איש צעיר שזה עתה מת. סיפור זה, אשר רוגש במשך

בנט: הדיבוק
ערב ראש-השנה

עשרות שנים את קהל צופי התיאטרון, מועלה בנוסח מדהים על-ידי צוות הבי.בי.סי., בכיכובם של גיזלה וולף (לאה), גארי יאן בראון (חנוך), דיוויד סוויפט (סנדר), רבי עזריאל מגולם בידי הארולד גולדבלט ואת השליח משחק השחקן ג'והן בנט. הדיבוק יקרו בטלוויזיה בערב ראש-השנה תשמ"א.

★ השיטה האמריקאית-עתה בישראל! ★

לכל השולח סרט צבעוני לפיתוח והדפסה במעבדות רוצ'סטר סופר קולור (ישראל)

חובב הצילום הישראלי יהנה מקבלת סרט צבעוני הינם (זהה לסרט שנשלח), בשיטה בה מפתחים מיליוני אמריקאים את תמונותיהם הצבעוניות.

היתרונות הבולטים של השיטה:

- אין צורך לשלוח את הסרט לארה"ב לפיתוח.
- סרט צבעוני-הינם! ישלח בדואר חוזר (על חשבוננו) יחד עם התמונות המודפסות.
- תוכל להחזיר כל תמונה שאינך רוצה בה ולקבל עבורה זיכוי, (ללא כל הסברים!).
- זיכוי אוטומטי ינתן לכל תמונה שאינה ראויה להדפסה.
- התמונות מודפסות על נייר משי מט חדיש, בגודל גלויה.
- המחירים זולים בעשרות אחוזים מהמקובל בחנויות הצילום בארץ.
- שלח את התלוש ואנו נשלח אליך את "מעטפות-השרות" בצרוף הסברים מפורטים.
- לכבוד רוצ'סטר סופר קולור (ישראל) T.D. 842, חיפה. מיקוד: 31000

נרצוני לקבל מעטפות-שרות למשלוח סרטים צבעוניים בצרוף הסברים (ללא כל התחייבות מצידך)

שם _____ טלפון _____

כתובת _____ מיקוד _____

לעורכי-דין ורואי-חשבון

מודעות לכל העיתונים והלוחות מתקבלות באמצעות הטלפון 245368 במחירי המערכת

פירסום גובי-שיאון בע"מ

מצדה 7, תל-אביב

הרוסקופ

(המשך מעמוד 6)

דק בפרטים שאליהם שם לב גם העקרב. הבתולה מוכן להכניע, ור העקרב חיבל לשלוט, על פיו ישק דבר. מי יותר מהבתולה מוכן לווייתורים. הצלחת הקשר ביניהם חשוב שתהיה להם מטרה משותפת, על-פירוב העקרב הוא השאפתן מבין השניים, ובני-זוגו עוזר לו להגשים את שאיפותיו. בענייני מין תתכן חוסר-התאמה, העקרב יצירי מאוד, ואילו בן מזל בתולה מעדיף עיסוקים רוחניים.

קשת עם בתולה

שני מזלות שונים מאוד בי-אופיים, וקשה למצוא התאמה ביניהם. אך אם בכל זאת ית-חברו האחד לשני, יוכלו למצוא הבנה משותפת בעיקר בענייני מו-סר וצדק. על-פירוב הצלחה בתולה השקפתי-עולם, ההתפסות לקטנות, בני המזל אינם יכולים להתעלם מכל דבר גדול או קטן המתרחש בסביבתם. הקשת רגיל להתייחס אל דבר רק כאשר הוא מספיק גדול כדי לעניין גם אותו. הקשת הרבה יותר סלחן וסובלני, בני-גוד לבן זוגו אינו סובל שום צורה של מיסגרת, ומתאים עצמו בקושי רב למסגרת-הנישואין. את ההתחייבויות לבני-זוגו הוא רואה כזכות ולא כחובה. לבתולה גי-שה שונה, לכל התחייבות הוא מתייחס כאל אחת מעשרת-הידיב-רות.

גדי עם בתולה

שניהם שייכים למזלות האדמה, ושואפים לעמוד על קרקע מוצקה. העבודה חשובה להם באותה מידה, אם כי הגדי שאפתן יותר, ושואף להגיע לעמדה רמה, בעוד שהבתולה צנוע, ומתבלט בזכות כשרונותיו ולא בזכות שאפתנותו. שניהם סגורים ומופנמים בענייני-גיש, ובוזיזו של שניים אלה קורה לפעמים, שאף אחד לא מעז להיות משוחרר וגלוי. לזוג בתולה-גדי ידידים רבים.

דלי עם בתולה

למרות השוני באישיותם ניתן למצוא זוגות רבים המורכבים מ-שני מזלות אלה. שני מזלות אינ-טלקטואלים, ויחדיו יוכלו לה-גיע להישגים רוחניים ומעשיים. הקשר יהיה מבוסס על ידיות והערכה-הדדית. יתכנו משברים מדי פעם, בתקופות שהדלי ינהג באימפולסיביות, ומצבי-רוחו ה-משתנים ישפיעו על בני-זוגו הער לכל שינוי, ומוכן לשרת בכל עת. הבתולה ייעזר בן זוגו, ויקבל עידוד בעיקר בעניינים הקשורים ללימודים, מחקר, מדע ותרבות. הבתולה תסכים לארח בביתה את חבריו הרבים של בן זוגה, אך דבר זה לא יהיה אהוב עליה במיוחד. היא תעדיף בית שקט ומסודר, ואילו הדלי לא יחוש "בית" אלא אם תקיף אותו כנר-פייה של ידידים שונים ומשונים.

דגים עם בתולה

הם מנוגדים ודומים בעת ובי-עונה אחת, למעשה יוצרים יחדיו ניגוד ושיתוף. מכיוון שהם ניצ-בים האחד מול השני בגלגל ה-מזלות. דגים רך, חולמני, חסר-מעשיות ונוטה לעצלות. לבתולה כל התכונות ההפוכות, רוחץ, מעשי חסר-אשליות ובעל ביקורת חריפה. כאשר הם חיים יחדיו, הבתולה עוזר לדגים לראות את המציאות כפי שהיא, ודואג לכך שהלה לא ישקע בחלומות בה-קץ. הדגים עשוי לרכך את הבתולה, ולהוסיף לו עניין רב בחיים, בדמיונותיו ושיגעונותיו ה-מרובים. משברים עלולים לפרוץ כאשר הדגים, שרגיל לשמור דב-רים בסוד, יסתיר מבני-זוגו דברים שחשובים לשניהם.

במדינה

(המשך מעמוד 54)

אור אימץ, וברח מבית אביו אל דודו. שם סיפר הכל, והלך לתח-נת-המישטרה. זו לא הייתה הפעם הראשונה שהאב התעלל בצורה זו בבנו. האב, אשר שמו נאסר (לפירסום) גבר בן 41, התגלש מאשתו לפני שנים אחדות, ושלו-שת בניו ובתו נשארו ברשותו. "כדי שיוכר לישון", לילה אחד, לפני שלוש שנים בערך, השתכר האב, והכה את שני בניו הגדולים, שהיו אז בני 10 ו-12, עד זוב דם. הילדים ברחו מהבית. כאשר שבו אחרי שעות אחדות של שוטטות ברחובות, חיכה להם האב. הוא הכה אותם שוב, ומנע בעדם ללכת לישון. באחת אחרי הצות, ציוה הגבר על שני הילדים להיכנס למיטתו, עשה בהם מעשה סדום, וגם דרש מהם קיום יחסים מין אוראליים, עד שהגיע לסיפוקו. האב איים על בניו שיזרוק אר-תם מהבית אם יספרו על כך. חודשיים אחר כך חזר על מעש-הו עם בנו, בן ה-12, ואחר-כך שבר צלחת על ראשו, ואיים עליו לבל ידבר על כך.

כאשר מלאו לבן הגדול 15 שנה התחיל מתנגד לאביו בכוח. בפעם האחרונה, כשציוה עליו האב להי-כנס למיטתו, עמד בסירובו, עד שהאב נכנע, והפסיק לדרוש ממנו לעשות זאת.

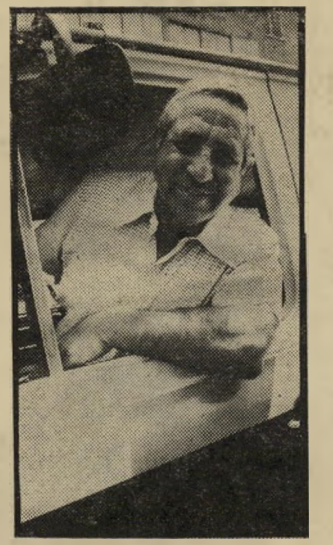
בחודש אפריל השנה ניסה האב להתגבר על התנגדות בנו בעזרת יין. אבל הבן עמד בסירובו, והפעם נאלץ לברוח מהבית. אז גם החליט לגמור את העניין אחת ולתמיד, ולהתלונן במישטרה. וכך עשה. האב נעצר מייד עד תום ההלי-כים, ובבית-המישפט העיד אחד מבניו, שטען, כי כל מה שעשה האב היה במטרה לחנך את הילדים. התובעת, דבורה ברלינה, העל-תה על דוכן-העדים גם את בתו של האב, נערה בת 16, אשר בה משום מה לא נגע האב, והיה בכנס למיטתה רק "כדי שיוכל לישון".

מיסים

קבלה לכל נוסע

נהגי המוניות יחויבו בהתקנת קופה-רושמת שתוציא קבלות, ומוענים: "אנחנו לא מעדימי מס"

הנוסע שעמד לרדת מהמונית הופתע. נהג המונית לחץ על כפי-תור במכשיר הצמוד למונה. ב-מכשיר עצמו נדלקו נוריות, וש-ציינו את הסכום שעליו לשלם, והמכשיר פלט קבלה. "כמו בסר-פרמרקט", הגיב הנוסע המופתע. החל מה-1 באוקטובר תותקן

יו"ר אלי-בובר בביטוח או העלמות?

בכל מונית קופה-רושמת מיוחדת למוניות, אשר תבטיח, לדברי הר-ממונה על הכנסות המדינה, אי-ריאל לין, שהעלמות המס של נה-גי המוניות יפסקו, כמעט לחלוטין. נהג לא יוכל להפעיל את המונה שלו, אלא אם כן רשם את הסכום בקופה-הרושמת הצמודה למונה. נהגי המוניות מתנגדים למעמסה החדשה שתוטל עליהם. יש להם כמובן נימוקים מניקומים שונים. מסביר חיים אל בוכר, יושב-ראש אירגון נהגי המיניבוסים האדומים בקו השרות המקביל לקו 4 של דן בתל-אביב: "לגבינו זו תהיה בר-עיה בטיחותית ממדרגה ראשונה. התחלופה של הנוסעים אצלנו גדולה, ואם נצטרך להתעסק עם קבלות ומונים יכולה לקרות תאונה. אנחנו לא ניקח זאת על עצמנו".

נהג מונית בתל-אביב, דויד בן-ישי, אוחז את השור בקרניו: "מס-הכנסה חושב שאנחנו גנבים ומ-עלימי מס. לכן הוא שם לנו עוד טקסומטר. אבל מס-הכנסה לא מתי-חשב בעובדה שאנחנו עובדים בלי צוסיסידריות. וללא כל הבטחה. החר-צאות הכספיות שלנו גדולות. צריך לקנות סולר, צריך לעשות תיקו-נים, צריך לשלם טסט, וכל זאת בלי לחשוב אפילו על האשה וה-ילדים".

שביבת נהגי מוניות

המוניות מתלוננים על כך שהמכ-שיר החדש יעלה לכל אחד מהם 90 אלף לירות. נציגי-הכנסות-המ-דינה מכחישים זאת: "המכשיר אמ-ר גם עולה 90 אלף לירות. אך אנח-נו ביטלנו את המיסים עליו, כך שהוא יעלה הרבה פחות. אנחנו גם הקמנו קרן מיוחדת להלוואות לנהגי המוניות לשם רכישת הקר-פה הרושמת החדשה".

תל-אביב

יחוס שכזה

מנהל מחלקת החינוך בעיריית תל-אביב מוען

שהוא יתום, ואילו ועד ההורים בשכונת רמת-אביב ג' עומד להשיבת את הלימודים

"אז מה? גם אני יתום!" בקשרי-חות ענה שימשון שושני, מנהל מחלקת-החינוך בעיריית תל-אביב, לאלמנת מילחמה, שבאה לתוהו-ו-וה, כי בנה, יתום מאב, נמצא בסכנה. מלכה כהן, שבנה בן השש הוא השריד האחרון למישפחה, באה לשושני כדי לבקשו שיסדיר עבור בנה לימודים בקירבת הבית. שכן בית-הספר שאליו נשלח הוא מרוחק, ובדרך צריך הילד לחצות כבישים סואנים ומסוכנים. שושני לא הכחיש כי אמר את הדברים, אך טען שהשיחה עם מלכה כהן נערכה בארבע עיניים, וכי הוא אינו מוכן להתייחס לפרטיה. בעייתה של מלכה כהן, המת-גוררת בשכונת רמת-אביב ג' ב-תל-אביב, היא גם בעייתם של הר-רים רבים נוספים בשכונה. ברמת-אביב ג' שוררת התמרמרות רבה, ועדי-ההורים של בית-הספר היסו-די במקום איים לאחרונה בהשבת הלימודים. עם סיום החופש הגדול.

צחצחק עם טילאק

טילאק

שומרת על בריאות השיניים ומגינה על אמיל השן

טילאק

מסירה כתמי ניקוטין, תה וקפה, מסירה אבן שן ומונעת עששת

טילאק

לנשימה רעננה

טילאק

משחת השיניים לכל המשפחה

להשיג בכל בתי מרקחת, פרפומריות ורשתות שיווק

דיסקו בע"מ

קוראי העו"ז בארה"ב

הרוצים להשתתף בפעולה להצלת מדינת ישראל מחורבן הליכוד —

יתקשרו אל:

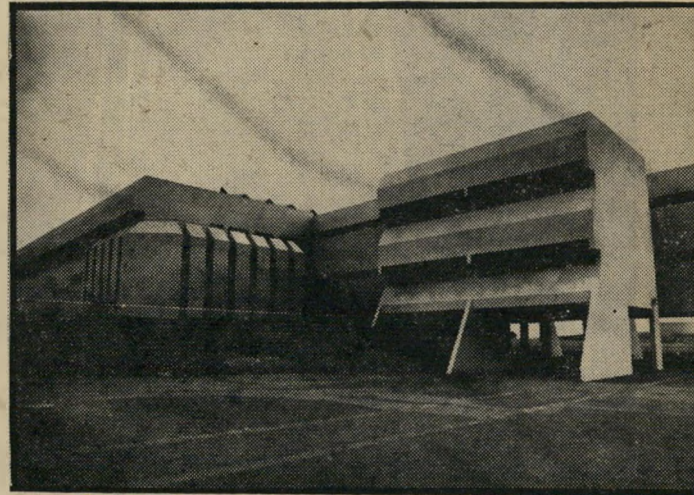
AMERICAN-ISRAEL
MIDDLE-EAST PEACE FOUNDATION
AP. 19 D
360 E. 65th St., N.Y. 10021
Tel: (212) 570-9190

תו טרמפ לחייל

ולהקים בה כיתות לימודים נוספות. ההורים מתלוננים על כך שב- ארזים יאלצו ללדיהם ללמוד ב- כיתות מאולתרות, הממוקמות ב- תוך מיבני-אסבסט בלתי-נרחים, הי- חשופים לפיגעי מוגי-האוויר. שימשון שושני אינו מקבל את טענות ההורים. "אין שום כיתה ריקה", אמר. "זה פשוט לא נכון. בדקתי את המצב ואני מכיר אותו היטב. יש שם סיפריה ועוד חדר נספח, שנחוץ למהלך התקין של הלימודים. ההורים רוצים להפוך את אחד החדרים האלה לכיתה. גם הטענה שאפשר לסגור את העמור דים איננה עניינית. זה כרוך בהר- צאה של כמיליון לירות. אין לנו תקציב לזה."

"לדעתי אין שום סכנה בהעברת התלמידים לארזים. בכביש הסואן שעליו מדובר, שדרות קרן-קיימת לישראל, יש מעבר חציה מרומזר. התחייבתי גם להתקין במקום שלטי- אזהרה מתאימים ולצבוע את המ- עברים מחדש. לרשות תושבי הי-

הסיבה לאיום בשביתה היא כוון- נות מהלקת-החינוך בעיריה. לש- לוח כ-25 ילדים מהשכונה, הנכר- סים השנה לכיתה א', לבית-הספר ארזים בשכונת רמת-אביב הסמוך- כה. כאשר נודע להורים על הכוון- נה, הם פתחו במאבק נגדה. לטע- נת ההורים יש בבית-הספר שבש- כונתם כיתה ריקה, ואין צורך לה- עביר תלמידים למקום אחר. ועדה-הורים התריע על הסכנות הטמונות בהעברת ילדי כיתה א', לצורך זה גייסו ההורים לעזרתם את המפקח על החינוך באזור מטעם משרד-החינוך, עמנואל שח- ראי. "הנני נענה ברצון לבקשת- כם, לחוות את דעתי בעניין", כתב שחראי להורים. "אני רואה בחומ- רה רבה צעד זה. בית-הספר ארזים מרוחק מאוד ממקום מגוריהם, בי- עור שבית-הספר ברמת-אביב ג' נמצא בקירבת מקום. "ההלי- כה לבית-הספר ארזים מסוכנת ליל- דים, כי הם חייבים לחצות כבי-

בית-ספר רמת-אביב ג' סוריה לבחירות

איזור עומדים שני קווי אוטובוס של זן המגיעים לבית הספר ארזים. להורים הובטחה גם הסעה הלוך- וחזור עבור הילדים. אבל כל זה לא מספק אותם.

"לפני שהוקם בית-הספר ברמת- אביב ג' למדו כל התלמידים בשי- כונה בבית-הספר ארזים. מעולם לא נשמעו טענות. לדעתי מפריזים ההורים מאוד בדרישות שלהם. הי- עיריה סובלת היום מבעיות תקציב אדירות. נאלצנו לסגור את מיפעל ההזנה, להפסיק את יום החינוך הארוך ולקצץ בנושאים רבים אחר- רים. במצב כזה איננו יכולים לי- היכנס להוצאות מיותרות רק כדי לספק את הדרישות של ועדה-הור- רים. בארזים ישנן כיתות פנויות, שעומדות על רמה נאותה בית- הספר ברמת-אביב ג'. הוא, לעומת זה, דחוס למדי. לכן החלטנו לה- עביר את התלמידים."

מחנך שושני גם אני יתום!

פוכריות בחירות. בתגובה על דברי שושני הדגישו ההורים, כי המיסגרת החינוכית אינה מצר- טמצמת רק לשעות הלימודים הי- סדירות. התלמידים באים לבית-הי- ספר גם בשעות אחר-הצהריים, ומשתתפים בחוגים ובאירועים שור- נים. בשעות אלה אין הסעה הי- ילדים יאלצו לעבור את המרחק הרב ולחצות את הכביש הסואן ברגל.

ועדה-ההורים הביע את דעתו, כי השיקול להעביר את התלמידים, איננו דווקא חינוכי טהור. "יש לנו יסוד סביר להניח, שזה קשור במערכת הבחירות לעיריה, שתת- קיים בשנת הבאה", אמרו ההורים. "לדעתנו רוצה העיריה לשמור לי- עצמה כיתות פנויות בבית-הספר בשכונה, כדי להכניס אליהן תל- מידים דווקא בשנת הבחירות. זאת מין סוכריה שהם רוצים לתת לק- ראת הבחירות. לכן לא איכפת לי- עיריה שהילדים שלנו יסבלו ביני- תיים."

שים סואנים, שאין בהם מישמרות- בטיחות, כי המיטרה, בצדק, אי- נה מרשה להציבן שם, וכל השולח ילדים למרחקים אלה ברחובות אלה, מקבל על עצמו אחריות לחי- אדם שאינם ברשותו."

שחראי גם התריע על כך שהי- העברה תפגע בבית-הספר המקומי, המשמש מרכז קהילתי לכל השכר- נה. "קשרי הילדים הלומדים בבית- הספר אינם מסתיימים בתחום כותי- לי המוסד שבו הם לומדים", כתב שחראי, "הם קיימים גם בשכר- נה ובחברה. הילדים הנשלחים לי- ארזים ינותקו מחבריהם ללא סי- בה הגיונית כלשהי."

לטענת ועדה-ההורים, נוסף על הי- כיתה העומדת ריקה בבית-הספר בשכונתם, ניתן גם לסגור, בהוצאה סגנה, קומת עומדים בבית-הספר

תפירה

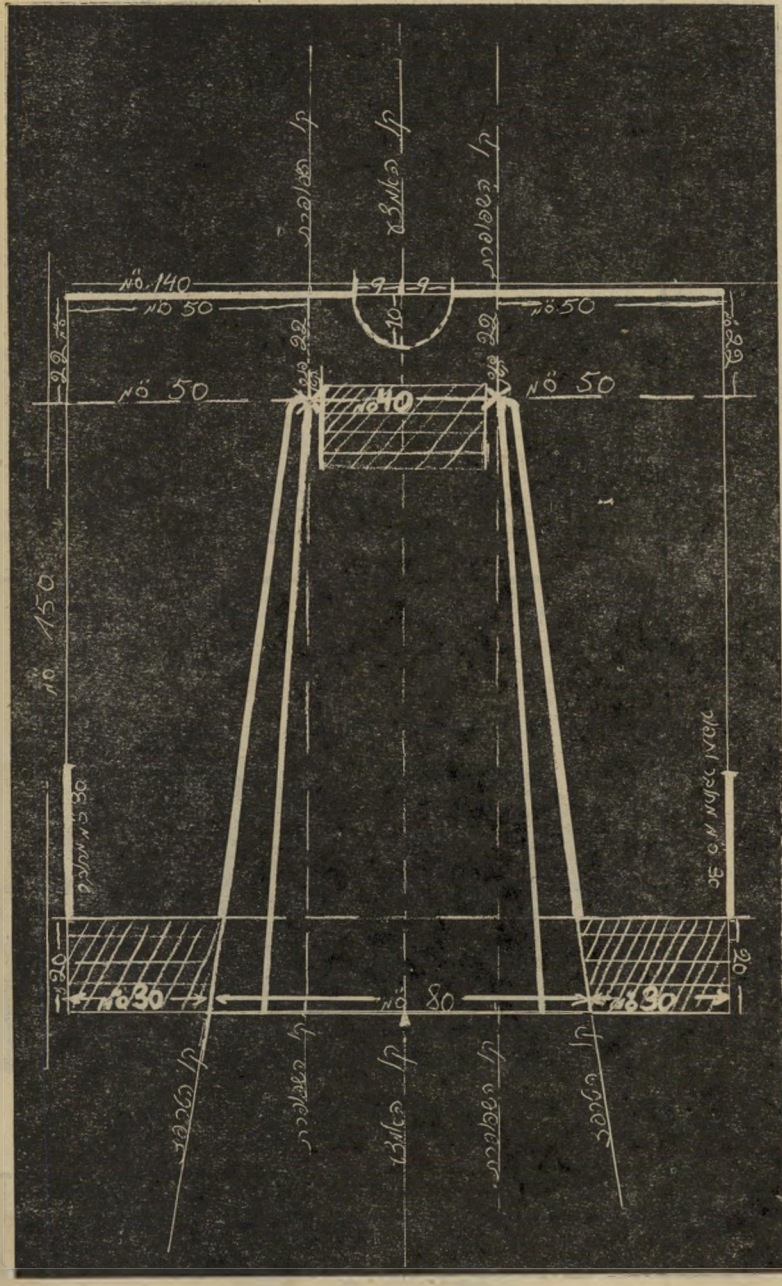
בגדי-חוף - מארחת משגע,

מיריעה גזורה אחת. מירשם סופר

ספיישל לידיים שמאליות

בתור יצור אלגנטי ואגני, אני אפילו לא אמורה לדעת שקיימים דברים כאלה, אבל מה לעשות, ואני יודעת. אז ככה. לכל מישפחה הגונה יש דוד ינקל אחד, המגיע לביקור מאמריקה, וכל הקרובים משתחוים מעולפים מהערצה סביב מיוזלתו, ממנה הוא מוציא, כמו מפיטו הקוסם, בדים שצועקים ומיטפ"חות זולות, הולצות מפלאסטיק ועניבות זוהרות, טון קוסמטיקה בגרוש ומפות"שולחן מניילון, שתי תמונות גדולות ציב"עוניות, טוקסידו-פראק, דאנטל-פאייטיס"עדלמטה, סמל אצולה. זה איש חכם הינקל. כל לוקש שלו קורנים. ידע להצטייד בשוקהכרמל של אמ"

קומפקטי כמו בפאזל, את כל פיטות הבד, החומרים הדרושים: בד ארגל וול או יקר, נוזלי משהו, ובעל "גוף", ברוחב הזרועות הפרושות לצדדים, ובשני אורי כים מהצוואר עד הריצפה. מה זה "שני אורכים"? זה האורך מהצוואר לריצפה, פעם אחת בשביל הקדימה, ופעם בשביל המאחור. רואים איך זה פשוט? זה כבר בדרך לגנוב לאוברזון את הקאריירה. גוזרים לפי התרשים, ללא מחשוף. פתח הצוואר כמו בתצלום, טיפה רחב יותר מהצוואר, והיות והבד אלסטי משהו, לא צריך שום רכיסה. לובשים מעל הראש, פשוט. את השרוולים הארוכים מקצרים בכ"15

תרשים מדוייק של גזורה לעבוד שלב, שלב

בגדי-מארחת הוויל איך עושים אותו בשנט אחד

על קו האמצע החוצה את הבגד עד למי טה, ומציירים בגיר רבע מעגל מכל צד כך שיפגוש את הנקודות סימניו. גוזרים רק קדימה את החצי עיגול הזה שנוצר והופה, יש פתח צוואר.

(ה) נקודת האמצע העליונה, שעדיין לא מחקנו, למרות שגזרנו פתח צוואר, מודדים 20 ס"מ מצד ימין, ו-20 מצד שמאל. מסמנים. עושים כנ"ל לגבי נקודת האמצע של המכפלה. 20 מצד ימין, ו-20 מצד שמאל. בעזרת סרגל ארוך או סרט סני טימטר, מחברים בגיר, בקו דק, את ה-20 ס"מ העליונים, הימניים, עם ה-20 ס"מ הימניים התחתונים, וכנ"ל בצד שני. זה יהיה קו הסימון של "שופרת" השימלה, ויאפשר בקרה מאוחר יותר, בכמה נרצה, אם נרצה, להצר את ההתרחבות של הטרי פו.

מחובר ביחד, אלא יש גימור עדין, תפירה ביד.

מתחת לבית-השהי נוצר עודף בד לא הגיוני, קטן, אבל מפריע כזה. אז תופ"סים אותו בשני אצבעות, ויוצרים שם "פנס" באורך 5 ס"מ, כמו שמצוייר בתר"ש. שני "פנסים" מקדימה, ושניים באור"תו מקום, רק מאחור.

כעת, נא לעקוב אחרי שלבי ההוראות, כמו מירשם-עוגה. הציצו בתרשים לעת הצורך, ועבדו שלב שלב. אין שום אפי"שרות לפקשש. עבדו שלב שלב, והאמינו לי, גם אם לא מבינים כלום באמצע, בסוף יוצא בגד, מידה 38-40.

(ו) כעת, בשפה החיצונית-היצונית של העסק, מלמעלה לכיוון מטה, בצד ימין, מודדים 22 ס"מ, ומסמנים. עושים אותו דבר בצד השני. מחברים נקודת סימול ימנית, עם נקודת סימול שמאלית. על הנקודות שקו זה פוגש מימין ומשמאל, אלה נקודות סימול "שופרת" הבגד, שי סימנו בשלב קודם, עושים איקסים. זהו, כזה הרגע יצרתם בדיוק את נקודות בית"השחי.

(ז) יורדים למטה, לקו המכפלה התח"תונה, ומתחילים לספור מהשוליים החיצו"ניים הימניים ככה: 30 ס"מ, ומסמנים. מנקודה זו, מודדים עוד 80 ס"מ, ושוב מסמנים. מנקודה זו, אם הבד ברוחב מטר ו-40 ס"מ, נותרים עוד 30 ס"מ. מה יצרנו? יפה מאוד! שתי נקודות על קו המכפלה.

(א) פורשים על הריצפה מדוייק בד נזול עם "גוף" מעט אלסטי, ברוחב 140 ס"מ, ובאורך של 150 ס"מ, החצי הקידמי. זאת אומרת, שקונים שלושה מטר, כדי שיהיה מה לקפל.

(ב) מקום הקיפול הוא מקום קו הזורי עות הפרושות לצדדים. עם סרגל, ס"מ, וגיר חייטים אפרורי לסימון, מסמנים את קו האמצע של העסק, יעני, אחרי 70 ס"מ, מאיזה צד שרוצים.

(ג) מסמנים גם למטה, בקו המכפלת התחתונה את אותו אמצע. זה יעזור לחי"שובים, כיוון שזה בגד משורטט ומהונדס על הריצפה. מחברים את הנקודות בגיר, עם סרגל גדול או משהו.

(ד) פתח צוואר: מנקודת האמצע הי"עליונה מודדים 9 ס"מ שמאלה, ומסמנים. עוד פעם 9 ס"מ, הפעם ימינה, ומסמנים. נעצר סימול סימטרי של 18 ס"מ, באמצע הבגד. מודדים עוד פעם 10 ס"מ, בדיוק

ס"מ מקו הריצפה, שהוא קו הבגד הזה, ולא זורקים את התתיכות הגזורות. תופ"רים אותן למעלה, כמו אפליקציה, בתפי"רת"יד נסתרת ועדינה על החזה. אחת מקדימה, וזו מהשרוול השני - מאחור. מתקבל מן אפקט של הגורה יפאנית כזו, ובכל מיקרה זה חותך את הבגד בפרופור"ציות יפות ומעניינות יותר. החלק העליון של האפליקציה הזו בא תפור בגובה קו בית-השחי. זה סימן התמצאות לא רע בשטח. השרוול תפור רק לאורך הקווים העבים שבתרשים. לשים לב! במקום שאינו מצויין עם קו עבה, הבד לא תפור, לא

ריקה, וכאן הוא מחלק, צודק ולא מפלה. איש ומתנתו, איש וחלקו. כמובן, אחרי שהמארחים הפיסיים נברו היטב היטב, והפרישו לעצמם עוד בלילה הראשון את המיטב. להם, מכורח הנסיבות, ישנה זכות הבחירה.

ובכן, מה עושים כאשר נופלת בחלקם יריעת ארגל מלבנית גדולה, ואף אחד, אף אחד לא רוצה לעשות החלפות? תופ"רים בגדי-חוף - מארחת, תקראו לזה איך שתירצו. בגד משגע, בלי שום שאריות. אם הינקל לא מגיע, לכו לקנות לבד. זה בגד בעד כל הכסף, כיוון שמבצלים

ביצים, ביצים, ביצים

"איך אתה אוהב את הביצים שלך בבוקר?" ערכה החתיכה הבשלנית שיחה גישוש לאלכס גילעד. הוא לא התעכב לחשוב. "ריקות, חמודתי" הוא ענה. "ריקות."

עיצוב פנים

אמנות מרהיבה

במקום טפטים

בעיר הזו, חי, גר ויוצר אמן מוכשר כמורשד, שמעולם לא טרח לעשות תערוכה. אין לו צ'אנס, לבחור. תמונות שהן מן היפהפיות שלו נחטפות למרות מחיר ריהן הגבוהים, בידי אספנים ששומעים עליו מפה לאוזן. "אף פעם אין לי מספיק חומר", הוא צוחק, ומתכוון לתמונות. לאחרונה החל המוכשר היפה הזה — ליביו שוורץ שמו — ליצור על קירות. תחילה, החל עושה זאת בתור טובה לידיו דים — מעטר קירות חדרי שינה בצעירי קיר ענקיים של שחור-לבן. אחר-כך התחיל להחץ. כל מי שרואה זאת, נטרף מהרעיון, ומסתדר ישר בתור. אנשים חישבו ומצאו, שציוור של עשרת אלפים לירות, מצוייר מרהיב בידי צייר מבוקש, זה דבר יותר זול מטפטים, שלא לומר כמה שזה יותר יפה. יום אחד הקיר יכול להיות שווה יותר מכל הבית.

ראיתי את הסיפור הזה אצל חברה, בחדר-השינה, והשתגעתי. מהר הבאתי את הצלם שינציה, וביקשתי את הטלפון. אם האיש נאיבי מספיק לצייר על קיר בעשר רת אלפים בלבד, או בשביל בודאי ובוור דאי שמשתלם לכתוב. ובכן, רבותי, הטי לפרון הכי לוהט היום בשטח עיצוב-הפנים זה 429502, תלי-אביב. זהו. אמרתי, גמרתי.

רישום על קיר של רבין שוורץ יותר זול מטפטים

אחת אחרי 30 ס"מ מצד ימין, ואחת אחרי 30 ס"מ, כיוון ספירה משמאל. מחברים שתי נקודות אלה עם האיקסים שסימנו בהם את בית-השחי מכל צד, והופה, יצאו שרולים מפוארים, וקו טרפז של שימלה. היות ויש לנו גם קו סימול של ה"שפופרת" האמצעית, ניתן כעת להצר את קו הטרפז, שהוא מעט רחב מדי לטעמי, בכל קו, שיהיה בין "שפופרת" ישרה לגמרי, עם שטעים גבוהים, שנוצרים פשוט על-ידי אייחבור שני חלקי הבד, הקימדי והאחורי, מאיזו נקודה שרוצים, תלוי בנועות, וכלה בטרפז הרחב מאוד, שאותו מוכרחים לחבר ולתפור. גזורים במיספריים עד כשני ס"מ מתחת לצלבים של בית-השחי, ונוהרים מאוד לא להזיז את הבד הפרוש. עוד לא גמרנו למדוד.

(ח) יורדים למטה, שוב לקו המכפלת, ומודדים מהשוליים החיצוניים הימניים, 20 ס"מ לכיוון מעלה, ומסמנים. עושים כנ"ל בצד השני, מתברים בגיר את שתי הנקודות האלה, וגוזרים רק עד קו הטרפז, או ה"שפופרת", תלוי מה בחרתם, מכל צד. כרגע יוצרתם את השרולים היפאניים הר אלה, ויצרתם שתי חתיכות בד, שאותן, כאמור, תחברו מקדימה, ומאחורה, בתפי רתייד נסתרת ועדינה, בתור אפליקציה על החזה, מחובר החל מקו בית-השחי, כמו בתצלום.

(ט) מחברים כעת במכונת-תפירה, או ביד, למי שאין ומאוד רוצה, בכל המקומות שמצויירים בתרשים עם קו עבה, במקומות של קו דק, הבד לא מחובר, ושני חלקיו, הקימדי והאחורי, מעובדים בתפר גימור יפה.

(י) אחרי שהבגד תפור ומחובר, מוד" דים אותו, ואת עודף הבד הקטן המפריע וה"עומד", במקום בו מתחברת היד לגוף, את הקפלים הקטנים הלא נוחים, תופסים ומצמצמים ב"פנס" של 5 ס"מ. שניים מקדימה בכל יד, ושניים מאחורה.

עצות

פצצה

לא נתתי מידות לתפרי השוליים, כי אין לזה חשיבות. הבגד רחב מספיק, ויש בכל מקום מאין לקחת שוליים מבלי לקלקל את צורת הבגד, ומידתו.

לנוחיות מרחב היד, רצוי לא להסתפק בגזירה ישרה מתחת לבית-השחי, זו המפי ריחה את השרול מ"שפופרת" השימלה או הטרפז. רצוי להיכנס מעט עם המיספריים, ולגלף מעט מרחק אמיתי, כפי שמצוייר בתרשים.

כדי שיהיה נוח אמיתי לתפור את הר סיפור, רצוי ישר בהתחלה לעבוד עם צידו השמאלי של הבד כלפי מעלה, זה יחסוך הפיכה מסורבלת לצד השני, עם העברת הסיכות שמיד תוקעים בכל מקום שגוזרים, כדי לתפור מדוייק. איך? בהתחלה, כאשר מקפלים את יריעת האריג לשניים, ופורי שים אותה על הריצפה, מקפלים אותה כך שהדוגמה, הצד האמיתי, היפה, זה שיהיה בסוף הצד של הבחור. תהיה מקופלת פניי מה, ובעיניים, למעלה, יראה צד שמאל הדחי המכוער.

עוד הערה: השרולים היפאניים האלה לא תפורים ולא מחוברים בשוליים התח תונים שלהם, אלה המקבילים לריצפה, אלא יוצרים פתח מעוגל, שאם מותחים אותו, הוא נראה כמו פתח צינור כזה. כן מחברים אותם, רק בצד הפנימי, הקרוב לגוף, 30 ס"מ בצד החיצוני, מכיוון מטה כלפי מעלה. רק שלוש ס"מ! הפנטה הזה מאפשר לשרול ליפול הכי יפה. את השאר מעבדים בתפר גימור יפה. עכשיו תגידו, רק תגידו, שלא יצא לכם העסק המטריף הזה.

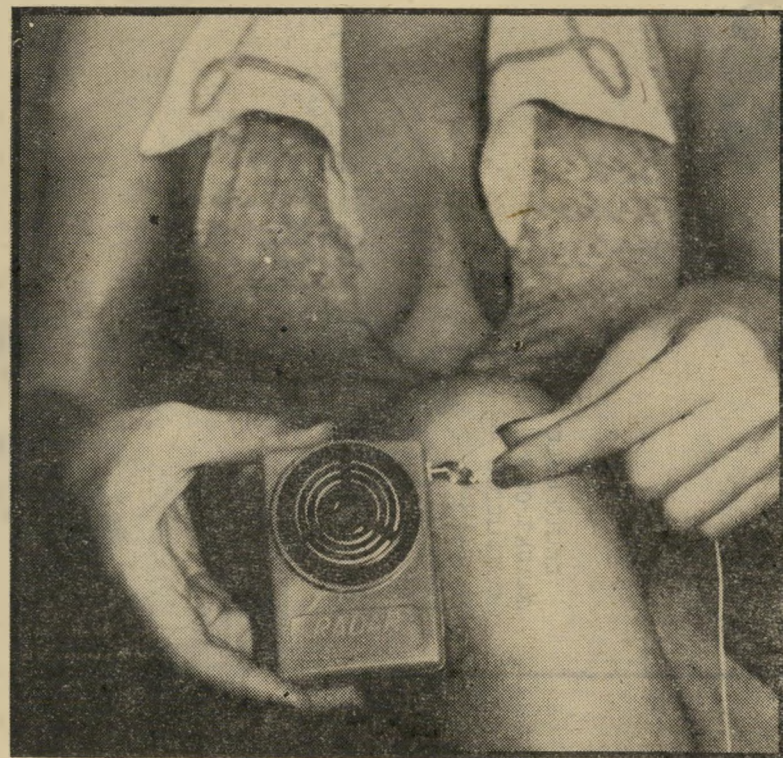
צעצוע חדש נגד אונס וגניבות

מה זה! לעורר מתים. זה מרתיע מאוד כל הסיפור. איך שצשמעת הסינה האיוו מה, רואים ברור את העיניים מתגלגלות בתוך ארובותיהן מעלה, ופוף! הזקנה השדודה צונחת כמו קרש על המידרכה מרוב הבהלה. אבל על המוטוציקלט של הגנב ימשיך הארנק לצפצף על-בטוח.

נגד אונס אני לא בדיוק יודעת איך העסק פועל, אבל אני חושבת שהתסריט הולך בערך כך: חושך, סימטה אפלה. פתאום מגיח מניאק מתוך החשיכה. "כיפה אדומה — הא'! הוא מתחיל לשר בשירי זה בגלל הוויטמינים שקמו לתחייה. תיתי

כונניתי! מניאקושקוש הולך עכשיו לא נוס אורתי!"

כיפה אדומה נושאת אליו עיניים תמות, עגולות כצלחת, ואומרת בקול רועד: "או מניאקושקילה, איזו הפתעה נעימה! רק רגע ביטה-שיין!" מיד היא מפשפשת ב קרקעית הארנק, איפה לעזאזל המכשיר? הנה, הנה הוא — משיכה אחת עונה, הי צ'ופציק יוצא מתוך החור שלו, וסירנה אדירה מפלחת את הליל, מניאקושקוש לא מאמין למראה עיניו. בבעתה אילמת הוא מביט איך הטיל-בלון שלו מתרוקן אט אט מהאוויר בקול שריקה רפה, והלום ערפל הוא שומע את כיפה אדומה המת רחוקת קוראת אליו את השורה האלמורי תית: "הא לך אויב אכזר!" קלואוו על הבלון הנופח נישמתו אט אט, רקויאם של מוצארט, קאט.

סירנה אדירה נגד אונס וגניבות עם הוראות שימוש

חוץ מזה, לעסק הזה יש עוד שימור שים, יותר פרקטיים. אפשר למלכד איתו דלת או חלון, שפתיחתם תשמיע אזעקה גדולה. היות וזה עולה רק כחמש מאות לירות, אפשר למלכד כך כל פתח עיקרי בדירה, ועדיין לצאת בנוח.

לתשומת-לב הבלגניסטים, שנת הליי מודים מתחילה עוד מעט, וגם הצרות שיע שיה המורה אפריים. זה חומר אכסטרה לנקמות, רשימת הרעיונות הנצילים כאן, כימעט לא מוגבלת. בעסק, למשל, ישנו עובד גנב, שכל הזמן תושדים בו, רק אין שום הוכחות. ממלכדים מגירה נב חרת, שאותה הוא אוהב לפתוח, ומשם לגנוב כסף. אין לו רשות לגעת בכלל באיזור ההוא. לכן עצם פתיחתה בידי, תהווה הוכחה מרשיעה. וכך קורה, שפת אום, באמצע היום, אזעקה גדולה מנסרת באוויר, ובעל העסק שמח, רק לחפוט מי הגנב. מרים יד ימין כבדה, ומנחית אותה על יד שמאל של רק עצמו — רק עצמו, שאלו באלאטה שחם מכל העסק, והרי הוא נחשף, דביל משלם, מול כל הפועי לים, שבשימה-לאיר מתפקעת, תפסו אוי תו, איך שם להם מוקש.

אבל הכי נהדר כל הסיפור הזה, זה לכבוד המילואים. אתה לא שקט ידידי? אתה לא יושן בלילות? ציפורניך אכולות עד חיבור האצבעות ליד? שערותיך מל בינות מדאגה? אל דאגה. ממלכדים רגל ימין של האישה, על רגל שמאל, ואין יותר צרות. אבי געזונט קינדאלאך. אני סיימתי.

המשטרה וחברות הביטוח ממליצות על מנעול הבטחון בהשגחת מכון התקנים.

ביתר וכוח של הכוונת!

מוגש בשרות לציבור ע"י איגוד חברות הביטוח בישראל ומשטרת ישראל. מופץ באדיבות ודיעות אחרונות

צילום שער של עלון המשטרה ואגוד חברות הביטוח שהופץ ב-9.7.80 בעתוני הערב.

רב-בריח - מנעול הבטחון היחיד בהשגחת מכון התקנים.

מתוך העלון:

שים לב! למעלה מ-50% של פריצות מבוצעות דרך דלת הכניסה. 53,000 דירות ובתי עסק נפרצו בשנה האחרונה. כל 10 דקות מתרחשת בארץ פריצה. נכון, הפורץ אשם וכשייתפס יבוא על עונשו, אבל האם אינך מסייע לו? דלת חלשה, תריסים לא מוגפים, מנעול בלתי תקין... זה קרה כבר לעשרות אלפים, זה עלול לקרות גם לך.

עם רב-בריח האמיתי אתה מוגן יותר.

- אל תמתין עד שיהיה מאוחר מדי פנה היום אל:
- תל-אביב — טל: 03-844145 (5 קוים). ר"ג גבעתיים — טל: 03-733284 • חיפה — טל: 04-725111 (4 קוים) •
  - טבריה — טל: 067-92969, 20024 • השרון — נתניה. 053-34688 • פתח-תקוה — טל: 03-919383 •
  - ירושלים — טל: 02-422767, 423769 • אשקלון — טל: 051-24515 • באר שבע — טל: 057-76840 • אילת — טל: 059-72750 • או למפיץ המורשה הקרוב לביתך.

החוק מגביל את האזרח הרוצה לתפוס פושעים להנכות ולצאת זכאי

אבטיחים המשובחים ביותר והגדולים במיוחד — אלה שנגנבו בזמן האחרון.

בין פרוצות לאבטיחים

חיים לא המתין עוד. במהירות ובקרייזיות קרב התנפל על הצעיר ותפס אותו בגרונו. הבחור ניסה לצעוק ולהתנגד אך חיים היה חזק יותר. בעוד הם נאבקים נמלטו הרכב ונהגו. חיים אחז בגרונו של הצעיר וציווה עליו להתלות אליו לתחנת המיטרה. "אני אראה לך מה זה לגנוב אבטיחים מחיים הגדול". הצעיר לא הצליח להתחמק מידינו הר גדולות של חיים. הוא הביט בייאוש לעבר הרכב המתרחק במהירות וההחלטה גמלה בליבו. כאשר השתכנע שלא יוכל להימלט, ואחרי שכל תחנוניו — "עוזב אותי, אני רק רוצה לקנות אבטיח" — נתקלו בצחוק הרועם של חיים, בעט לפתע במהירות ובכוח רב בקרסולו של בעל הסככה.

עם עליית השחר ראה חיים רכב פרטי המתקרב אל ערימת האבטיחים באורות כבויים. "זהו זה!" חשב חיים, "עכשיו

אני אתפוס אותו!" הרכב עצר במרחק כזה מהערימה, ובהורג מגדול שיער ירד ממנו והתקרב חרש אל הערימה. הצעיר הלך ישר לצד שבו החזיק חיים את ה-

הכתבת לענייני מישפט של "העולם הזה", אידנה אלון, פותחת סדרת כתבות על זכויותיו של האזרח בישראל. שלא כפי שנדמה לרבים, לא תמיד מנוסח החוק כבהירות, ובעניינים של יוביום עלול אזרח להיכשד ולמצוא עצמו בתיסבוכת פלילית או מישפטית שדה לא ציפה כדל. המודור אינו מתיימר לענות על מקרים מסויימים, אלא לצייר תמונה כללית, על פי החוק והתקדימים המישפטיים בישראל. כל הדמויות כסיפור העליזה הן דמיוניות. בעיקבות העליזה בא הניתוח המישפטי, המבוסס על תקדימים מישפטיים ועל מיקרים אמיתיים שאירעו בארץ.

שכמה מהאבטיחים המשובחים, המונחים בקצה הערימה, נעלמים בליחה. למרות שנתו הקלה לא שמע חיים מאומה, ור האבטיחים נעלמו שוב ושוב. "מחיים לא יצחקו" חשב הרוכל, "מה אני, פרייר, שיגנבו ממני אבטיחים ואני אשתוק?" הוא חשב, והחליט על מארב. כאשר שקעה השמש והתנועה בכביש התדלדלה, ערס חיים תחת שמיכתו ערימת סמרטוטים, הנמיק את אור הלוכס. הוא עצמו התחבא בין השיחים, בצד הדרך. השעות עברו לאט, חיים כמעט נדרם, והחל להתייאש. "דווקא הלילה לא יבוא הממור", חשב לעצמו בועם. אבל

חיים הגרול החליט להציב מארב. בכל קיץ מקים לו חיים התנחלות פרטית על כביש צדדי, המוליך לכביש חיפה תל-אביב. הוא עורם לו ערימת אבטיחים ענקית, מקים סוכה קטנה ומרהט אותה. מיטה, מזרון, שולחן צולע וכיסא שבור. זה הציווד הדרוש לחיים להתחיל עוד קיץ של אבטיחים. גם השנה הלך הכל למישרין. המחירים היו יפים, האנשים היו עוצרים את מכור ניותיהם ליד הדוכן, ובדרכם הביתה היו קונים אבטיח לאשה ולילדים. אבל בימים האחרונים קרה משהו שהרתח את חיים. מזה זמן, לעת בוקר, היה מבחין בכך

1 שיחזור של הסיפור הדימוני על הגניבתהיקופה בסככת האבטיחי חיים. הצעיר אורי כץ יורד מהמכונית, ומתקרב אליה. חיים, בעל הסככה, נמצא במארב, מחכה לגנב שיתקרב אל האבטיחים.

2

3 חיים נאבק עם אורי כץ. אחרי מאבק ממושך בין השניים הבין אורי שהוא לא יוכל להיב, וזוהר על המאבק. בינתיים הסתלי קה המכונית שבה ישבו חברים, או רק חבר, של אורי מהמקום.

4

4 כשראה אורי שלא יצליח להתגבר על מוכר האבטיחים במאבק הונן, הוא בעט בחזוקה בקרסולו. חיים נפל על הארץ ואורי החל להימלט מהמקום. צעקותיו של חיים הזעיקו שוטרים.

3

(המשך ממדור 67)

מעצמת המכה וההפתעה נפל חיים לארץ. הצעיר התרחק מהמקום בריצה. אולם צעקותיו של חיים השוכב על הארץ משכו למקום נידת מישטרה, ש-היתה עסוקה בציד פרוצות בחוף תל-בורך הסמוך. השיטרים העבירו את חיים הפצוע לניידת. שמעו את סיפורו ורדפו אחרי הצעיר הנמלט. הם תפסוהו במרחק כמה מאות מטרים, כשהוא רץ לכיוון תל-אביב והעלוהו לניידת. אחרי תום החקירה התברר כי הצעיר,

לאיש לעצרו ללא צירי-שופט, או הוראה מתאימה בחוק. לאזרח הפרטי, כמו חיים, יש רק שלושה מקרים בהם מסמך אותו החוק לעצור אורח אחר. אם שופט מורה לו לעצור, וזה לא נוגע לעניינו כאשר הוא תופס אדם הנמלט ממישומרת חוקית, וגם זה לא נוגע לעניינו. והמקרה השלישי: כאשר אדם מבצע בפניו פשע אלימים. אפילו ניסה אורי לגנוב אבטיח, דבר שהוא מכחיש בכל תוקף, גם אז לא ביצע כל עבירה בפני חיים. ואפילו היה גונב את האבטיח בפני חיים ממש, לא

על הצעיר עונש של 1500 לירות קנס. "יותר בזול לקנות אבטיח!" סיים השופט. מעבירת התקיפה יצא אורי כץ זכאי.

ניחוח מ'ישכטי'

פ סק-הדין שעליו מבוסס המקרה לעיל הוא פרנקל נגד היועץ המיש-פטי, משנת 1951. עירעור פלילי 136/51, פסקי-דין ה' בעמוד 1602. במקרה זה נגנבו חלקי-רדיו ממיגרש חלפים בתל-אביב. בעל-המיגרש ארב ליד

לו להשתמש בכוח סביר כדי להיחלץ מיידו, וכך עשה. כיוון שבית-המישפט לא מצא שפרנקל השתמש בעודף כוח, זיכה אותו גם מהאשמה של תקיפה הגורמת חבלה.

שודדי-בנק

עם שקים

ה מישפטן דויד ליבאי, בסיפורו דיני מעצר ושיחרור, עמד בעמודים

לאזרח אין הזכות לעצור אחר אלא אם זה ביצע פשע בפניו. אם לא - רשאי האיש להתנגד למעצר בלתי-חוקי זה. מותר לו להשתמש בכוח סביר כדי להיחלץ מידי האיש המנסה לעצור אותו

108-85 על סמכות המעצר של יורח פרטי. אדם המגלה גנב בביתו אינו זכאי לעצרו, אולם הוא זכאי לעצור פורץ, כיוון שעבירת פריצה הינה פשע*. אדם שרואה אונס מבוצע לנגד עיניו, יכול לעצור את האנס. אולם אם רק שמע את צעקות הנאנסת, וראה את האנס בורח, כיוון שהפשע לא בוצע בפניו, אין לו זכות לעצור את הבורח. אותו דין חל לגבי מי ששומע קריאה "שודדים שודדים" ורואה אנשים נמלטים מבנק ושקים בידיהם. הוא אינו רשאי לעצור,

הפריצה דרכה חדרו הגנבים ותפס שני נערים שעברו במקום. כאשר תפס אחד מהם, ודרש ממנו לבוא לתחנת המיש-טרה, התנגד הצעיר וסירב ללכת. במהלך התיגרה משך הנער את האצבע שהיתה מהודקת על צווארו ושבד אותה. הוא נאשם בשוטטות ובתקיפה הגורמת חבלה גופנית. פרנקל הורשע בשתי הערכאות הראשונות. שופטי בית-המישפט העליון, הנשיא יצחק אולשן יחד עם שימעון ארגנט ובנציון שרשבסקי, קבעו בתקדים עקרוני כי לאזרח במדינת-ישראל חופש

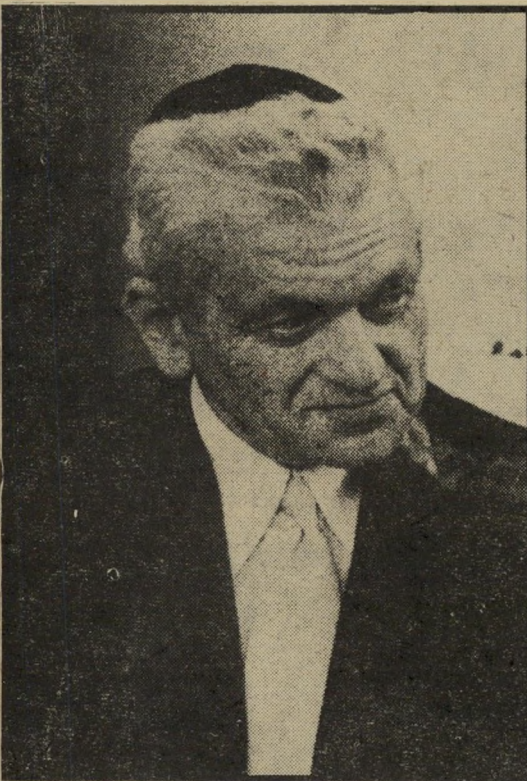
היה העבר מקנה לו זכות לעצרו. שכן גניבה אינה עבירה מסוג פשע, אלא עבירת-עוון. שעונשה פחות משלוש שנות מאסר. לכן אין החוק מקנה לחיים סמכות לעצור את הצעיר. כיוון שלחיים לא היתה סמכות לעצור את אורי, הגתה לו זכות להתגונן בפני מעצרה-השווא שכפה עליו מוכר האבטיחים. וכל מה שעשה, היה כדי להשיג תוצאה זו. כאשר ראה שלא יוכל להשתחרר בלי כוח, הפעיל כוח סביר וכך השתחרר ממעצר שנכפה עליו ללא סמכות.

אורי כץ, טוען שנשלח על-ידי חבריו לקנות להם אבטיח אצל חיים. וזה מה שהתכוון לעשות. אצל חיים אובחן שבר בקרסול, והוא נזקק לטיפול רפואי ממושך.

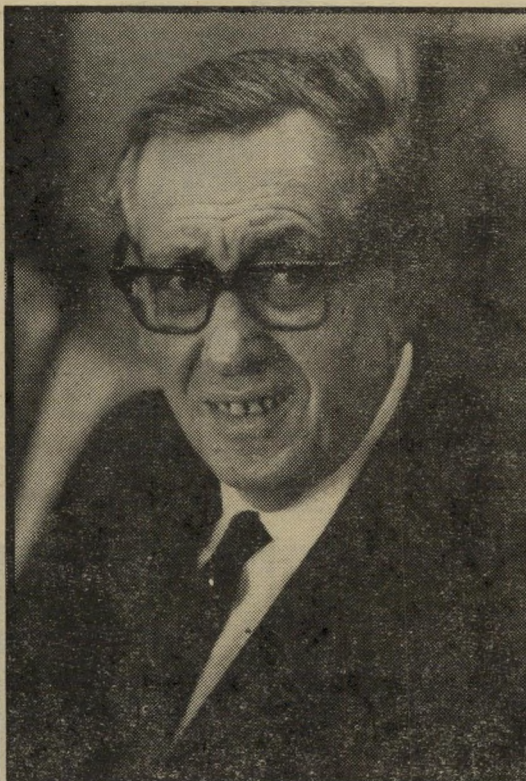
גנב אך

לא תוקפן

ה וגש כתב-אישום נגד אורי, על הניסיון לגנוב אבטיחים, ועל תקיפה הגורמת לחבלה של ממש.

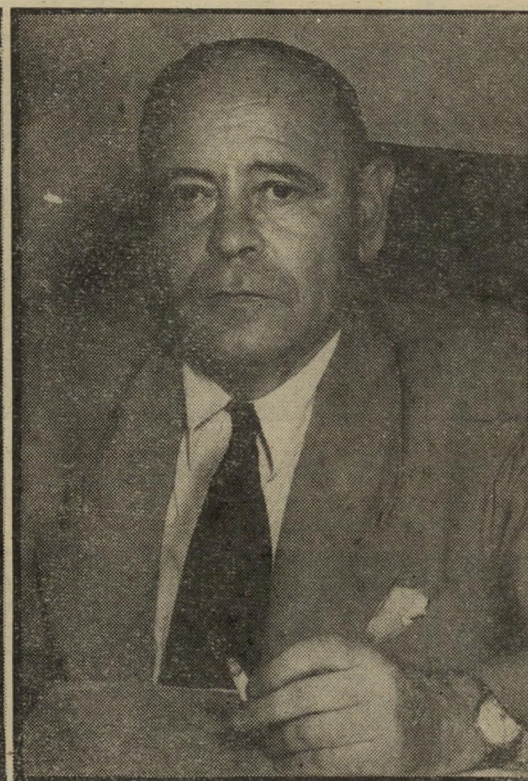

שופט-עיון שרשרבסקי

שופט-עיון אגרנט

יודעים שהנאשם בא לגנוב, יודעים שהנאשם תקף וחנק את מוכר האבטיחים - ומזכים אותו

נשיא אולשין

כיוון שפשע שוד הבנק לא בוצע בפניו. ברורה כוונת המחוקק, לצמצם ביותר את סמכויות המעצר הנתונות לאזרח פרטי, כדי שלא כל אזרח יקח את החוק לידי ויבצע מעצרים כאוות נפשו. אולם הצימצום הוא כה רב, עד שלעיתים נדי-רות אפשר להפעיל סמכות זו. בעיקר כאשר האזרחים אינם בקיאים באבחנה שבין עבירות-פשע לעבירות-עוון. שעליהן אין כלל סמכות מעצר לאזרח פרטי.

תנועה מוחלט, ואין לעצרו בניגוד לחוק. בית-המישפט בדק היטב את סמכויות המעצר שניתנו לאזרח בסעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש נוסח חדש) תשכ"ט-1969. בית-המישפט העליון קבע שפרנקל לא שוטט במטרה בלתי-חוקית או פרועה. כן זיכה אותו מאשמת שוטטות. אפילו היה לבעל המקום חשד סביר, שפרנקל אמנם מתכוון לגנוב ממנו, עדיין אין לו סמכות מעצר, כיוון שלא בוצע פשע בפניו. ולכן היתה לפרנקל זכות להתנגד למעצר בלתי-חוקי זה. כאשר התהדקו אצבעות העוצר על צווארו, מותר היה

איילכך ביקש הסניגור מביית-המישפט לזכות את מרשו משתי העבירות שבהן נאשם. בית-המישפט לא האמין לגירסתו של אורי, כי בא לקנות אבטיח, וזאת כיוון שלא נמצא בידו כסף, ואיש מחבריו לא בא לאשר את גירסתו. אולם בית-המישפט קיבל את גירסתו של הסניגור, כי בעבירת גניבה, שהיא עוון, אין לאזרח סמכות מעצר, ולכן לא היה חיים מוסמך לעצור את הצעיר. כיוון שאורי התנגד למעצרו שווא, ולא הפעיל לשם כך כוח רב מדי, הרי שהוא זכאי מעבירה זו. על נסיון גניבת האבטיח הטיל השופט

חיים עלה על דוכן העדים וסיפר את סיפורו. אמר התובע באוזני השופט: "האם אין לאזרח כל תרופה להגן על רכושו מפני גנבים? מה היה על חיים לעשות - לתת לצעיר לברוח מהמקום? הרי הוא ראה אותו כמו עינוי מתקרב לערימה. באותו צד ממנו נגנבים תמיד האבטיחים המשובחים. אם חיים לא היה מתנפל עליו, היה בוודאי מצליח גם הפעם לגנוב אבטיח חים ולברוח ברכב הממתין. לאזרח יש זכות לעצור אדם במקרים מסויימים, וכאן הוא אמנם ניצל את זכותו". הסניגור ענה בפאתוס: "כל אדם חופשי בתנועתו, בתוך גבולות המדינה. אסור

* פשע הוא עבירה שעונשה למעלה משלוש שנות מאסר. עוון הוא עבירה ש-עונשה עד שלוש שנות מאסר.

בתיאבון! פרד פרדסוד פרדסמן

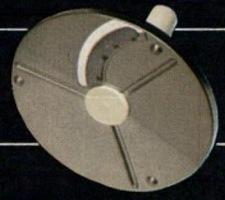
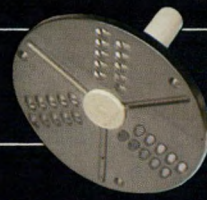
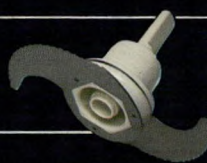
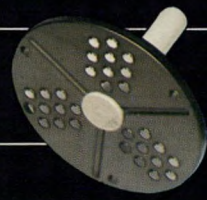
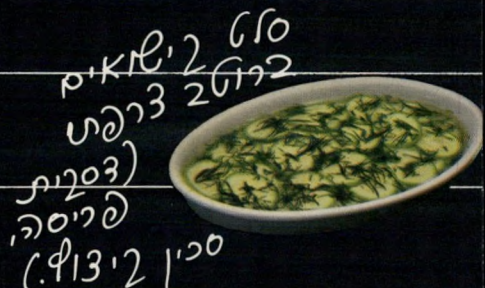
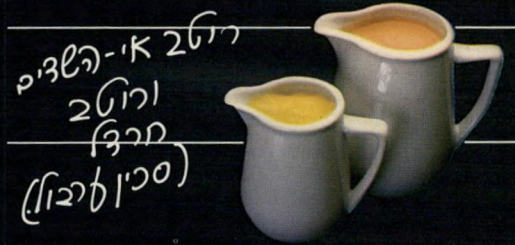
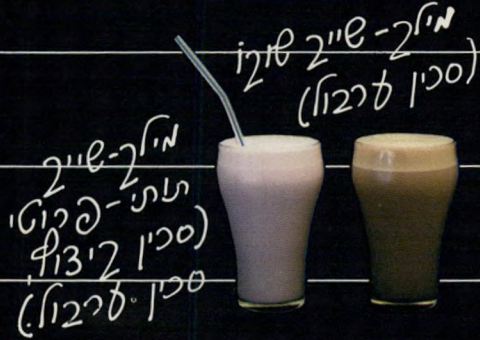
עושה הכל!

הוא קוצץ וטוחן, ופורס ומערבל ועוזר לך להכין עשרות מתכונים נפלאים במהירות ובקלות.

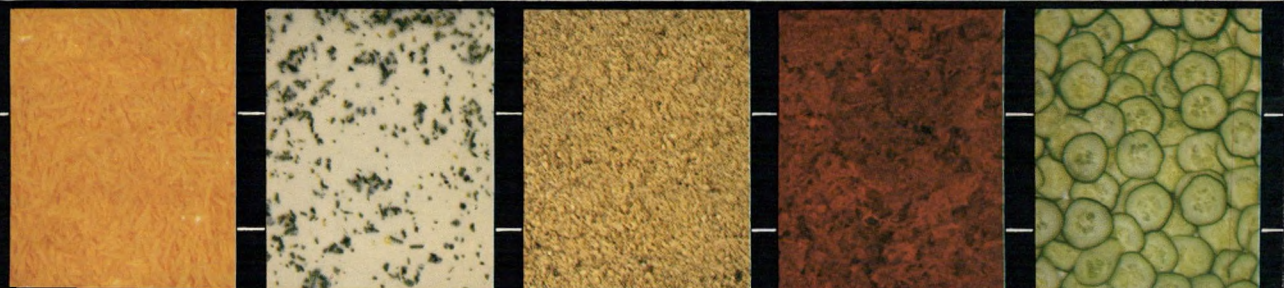
הוא עושה זאת באמצעות מנוע חזק ועמיד

5 אבזרי חיתוך מעולים
2 כפתורי הפעלה- לנוחות מירבית
וברמת הבטיחות הגבוהה ביותר.
והמחיר? השווי בעצמך...

לשומרי מסורת: אפשר להשיג שתי מערכות חלקים נפרדות.

פומפיה גסה   סכין ערבול   סכין קיצוץ   פומפיה דקה   דיסקית פריסה

FOOD PROCESSOR PRUSMAN

להשיג בחנויות המובחרות. אחריות ושירות במעבדו

א.ק.

הלהיט החדש של סייטיזן

שעון קוורץ. דיגיטלי
מעורר. נגד מים

CITIZEN QUARTZ
WATER RESIST 100

שעון שיש לו אבא

CITIZEN

האמת יוצאת לאור: אסיר יהודי ששוחרר מכלא רמלה מתאר כיצד עונו והואנלו בכוח שובתי הרעב הערביים

„ראיתי את הדונדה!“

פרשת מותם של שני האסירים הערביים שובתי הרעב, כתוצאה מהורגתם בכוח, היא עדיין בגדר תעלומה. הדיקה שלאחר המוות הועלתה, כי סיבת המוות הייתה חרירת נוזלים לריאות. ברר כי הכניס את צינור הזונה לריאות תחת שיכניסוהו לקיבה. אולם עד היום לא נתנו שילטונות בתי הסוהר הסבר כיצד אירע הדבר.

יוסף פרנקל (38), אסיר לשעבר, שהיה בכלא רמלה כאשר הועברו אליו אסירים ביטחוניים שובתי הרעב מכלא ינפחא. פרנקל נדון לתקופת מאסר של חמש שנים, על גניבת כספים מחברה שבה עבד כסוכן. בשל מחלת כיביקיבה שממנה הוא סובל, קיבל טיפולים בבית החולים הנמצא בין

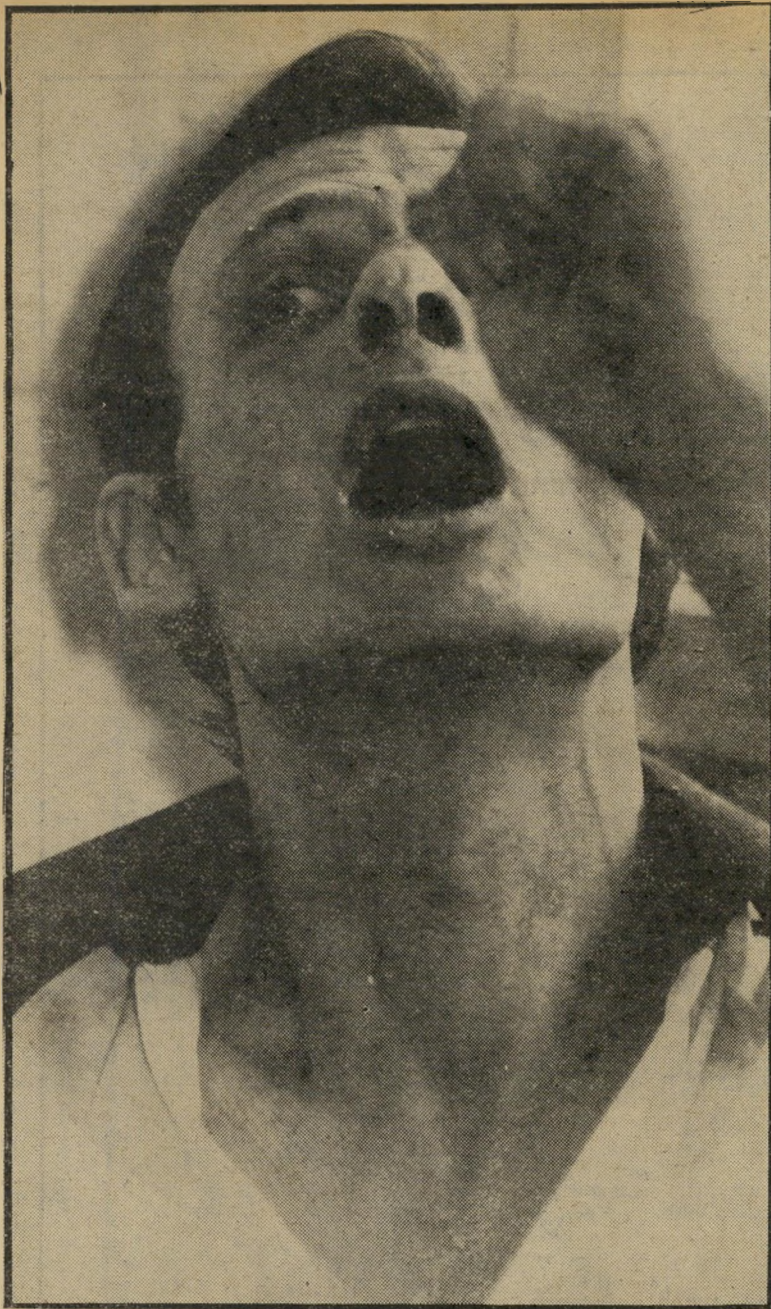
כבילת הבונה יוסף פרנקל מדגים את האופן שבו נקשרו שובתי הרעב: הידיים כבולות מאחורי הגב, הרגליים כבולות בקרטולים, ושרשרת קצרה קושרת את הידיים לרגליים — מאחור ללא אפשרות לזוז.

חומות הכלא. שם היה עדייריה להזנתם בכוח של האסירים הערביים. ב-8 באוגוסט 1980 סיים פרנקל את עונשו. אחרי שיחרורו פנה מיוזמתו לי מערכת העולם הזה, ביקש למסור עדות על הדברים שראה. עדות זו שופכת אור על השיטות שהזן השתמשו הסוהרים נגד האסירים השובתיים.

סיפר יוסף פרנקל: החלטתי לבוא ולספר את מה שראיתי מתוך מניעים הומאניים. הייתי עד לדברים שבשום אופן איני יכול להסכים איתם, או אפילו לעבור עליהם בשתיקה. אני מאמין שאנשים שעשו מה שעשו צריכים להיענש על מעשיהם. אבל לא נראה לי שצריך גם לענות אותם, תוך כדי ריצוי עונשם. אחרי שראיתי את הדברים חשתי צורך עז להביא אותם לידיעת הציבור, כדי שתופעות כאלה לא תחזורנה.

בזמן שביתי הרעב בכלא ינפחא ישבתי ברמלה. אחרי כמה ימים של שביתה העי

* מכשירי להונה באמצעות צינור ה" מוחדר לקיבה דרך הפה.

הזונדה האכזרית

פרנקל מדגים את האופן שבו מוחדר צינור הזונדה לקיבה, דרך הפה. הוא סיפר כי האסירים הערביים הקיאו וירקו דם, אך הסוהרים לא פסקו מלדחוף את הצינור העממית. שם גדלתי בעיר חארבין, שבי מחוז מנג'וריה. או היתה סין כבר אחרי המהפכה. למדתי בבית ספר אדום את האידיאולוגיה של המהפכה. בשנת 1954 עליתי לארץ, במיסגרת עליית הנוער. כאן אין לי אף קרוב. אבי המאמץ נפטר. אמי המאמצת חיה בארצות הברית. התגייסתי לצה"ל ושיי רתי שנה וחצי בחליהספכה. אחרייכן הייתי תקופה אצל אמי בארצות הברית וחזרתי ארצה. או התחלתי להתדרדר. לב סוף הוכנסתי לבית הסוהר. היום אני רוצה לפתוח דף חדש. בזמן המאסר החלטתי כבר שאני רוצה להשתקם. הנהלה בכלא לא עזרה לי הרבה. חצי שנה לפני השיחרור. ביקשתי שיתנו לי לעבור לבית השיקום, לעבוד מחוץ לכלא. מקובל לתת תנאים כאלה לאסירים לפני השיחרור. העובדת הסוציאלית המליצה עלי, אבל הנהלה סירבה. אני רוצה שיהיה ברור, שלדיעות הפור ליטיות שלי אין שום קשר לעובדות ש" סיפרתי. כל מה שמסרתי הם דברים ש" ראיתי במו עיני. אחרי שהשתחררתי מבית הסוהר דווקא התלבטתי מאוד אם זה טוב עבורי לפרסם את הדברים. חששתי ש" יתנכלו לי. חששתי גם אם לא כדאי לי יותר למסור את הדברים בעילום שם. לבי סוף החלטתי לבוא ולחשוף את הדברים בגלוי ובכנות. כך שכל אחד יוכל לדעת מי סיפר אותם.

המטרה היחידה שלי היא, שאנשים ידעו איך קרו הדברים באמת. בדרך זאת אני מקווה שאנשים יפעלו למען מניעת מע" שים כאלה בבתי הסוהר בעתיד.

עד כאן סיפורו של יוסף פרנקל. כיום פותח פרנקל דף חדש בחייו. עדיין אין לו מקום מגורים קבוע. אך הוא מצא מקום עבודה ומקווה להסדר. פרנקל הביע תיקוה, כי עזרתו תתרום לשיפור התנאים בבתי הכלא. בכך הוכיח כי פתח את חייו מתוך לחומות הכלא ברגל ימיו.

שום סיכוי. הם היו שישה שיבעה ואני אחד. הם סוהרים עם כל הסמכויות, ואני אסיר ללא זכויות. בשבילם אני לא נחשב. משהו כמו קליפת בונה. אם זה היה במקום אחר — זה משהו אחר.

אף אחד לא הרגיש שראיתי את הזונדה הזאת. לא היה שום טעם לדווח להנהלה. הכלב לא נושך את הזנב שלו. ידעתי שכל מה שהסוהרים האלה עשו, זה היה לפי ההוראות של הנהלה. הייתי או כמה חודשים לפני השיחרור שלי. החלטתי מייד להוציא לאור את מה שראיתי, תיכף אחרי שאשתחרר.

בתקופה שישבתי בבית הסוהר שמתו לב שהאסירים הביטחוניים הערביים זוכים ליחס הגרוע ביותר, מכל הבחינות. אם שובתי הרעב היו יהודים, אני משוכנע שלא היו מאכילים אותם בצורה כזאת.

אני אישית מאוד הזדהתי עם האסירים הערביים. בתחילת מאסרי ישבתי בכלא שאטה. ביום האדמה השתתפתי בשביתה שם, יחד עם האסירים הביטחוניים. לא יצאנו לעבודה. מנהל הכלא דאג, יצחק בייסבו, נתן לי בגלל זה מכות והורה להוריד אותי לצינוק. בצינוק המשיכו הסוהרים להרביץ לי. בייסבו אמר לי ב" פירושי: „אני יודע למה לא יצאת היום לעבודה ואני מכיר את הדיעות שלך. בגלל זה אתה תחטוף!“

בתוך הכלא קראתי את הקפיטל של קארל מארכס וזה קירב אותי עוד יותר לרעיון המהפכה ולאסירים הביטחוניים. בהתחלה לא נתנו להכניס את הקפיטל לכלא. אבל אחרי שאסיר הגיש בג"ץ בעניין הזה, ציווה בתי המשפט על שירות בתי הסוהר להתיר את הכנסת הספר. כך היה גם לגבי העולם הזה. עד לפני כשנה לא איפשרו להכניס את העיתון. עד ש" אסיר הגיש בג"ץ.

לאידיאולוגיה הלניניסטית-מרקסיסטית הגעתי בגיל צעיר. נולדתי בבית המוע" צות והורי מתו כשהייתי תינוק. בגיל שלוש עברתי עם הורים מאמצים לסיני

הכלים שלך אוהבים את

LANA

- ספוג המתכת המושלם
- אינו מחליד ואינו מתפורר
- רך ונעים למגע ואינו פוגע בכלים
- חזק ועמיד

נסי פעם אחת וגם את תאהבי את

LANA

להשיג ברשתות השיווק ובחנויות ברחבי הארץ

היצרן: צמפל בע"מ טל. 03-908279 פ"ת

אלמוס פרסומאים

ילדים ישנים ליד מדרגות-חרום נידווק של ויגי

"הוא הכיין אותי לשתות
אצלו פינה קולדה, מאז
אני לא עוזבת אותו.
(את הפינה...)"

לפינה קולדה אמיתית
לא צריך להוסיף כלום.
רק למוזג ולשתות.

פינה קולדה

המשקה שעושה חיים מענינים...

בנואים ומפיצים בלעדיים בישראל: יר. עסקים בע"מ. טל. 832236

"המחול כציון" של דואן ארכים
במוסיאון תל-אביב

התרבות של משרד-החינוך, וש-
למעשה אינו איש מיקצוע.
יש לקנות שמדינת-ישראל לא
תתכחש, מאוחר יותר, להסכמתה
להשתתף בסכום ההוצאות הנדר-
שות כתשלום מכל מדינה המשר-
תתחבב בביאולה, ושעליו חתמה. כי
אותו פקיד צחק ואמר לאשר ש-
כעבור פרק זמן, אחרי הביאולה,
תתכחש ישראל להתחייבותה.

אמנים החדשים, בצירוי חול מופ-
שטים ובפסלי פרספקט בשילוב
עץ. מנהל ארז, בהדפסי רשת
מעולים, ירדנה כהן בציורים
מופשטים, וחגית סגל בריאלים.
משכנע. מצילים את הכבוד האבוד.

טיפוח תמיד

דבר מוזר קרה ליוסי אשר
בדרך לביאולה לצעירים בפאריס.
עבודותיו, שתישלחנה בקרוב ל-
עיר-האורות, והמוצגות בגלריה
גיחל הירושלמית, מצאו חן בעיני
מישרד-החינוך. הן נרכשו ונתרמו
למוסיאון תל-אביב.

הלונות-ראווה

כמויפסט

ציוריופופ, המתארים את האדם
הקטן ומאבקו בחברת-השפע, על
כל הפיתויים שלה — הם נושאי
ציוריהענק של זיוה רון באכס-
דרת תיאטרון הבימה בתל-אביב.
האמנית, שהוכיחה את כישרונה
כאמנית מושגית, ולא מהורם ה-
סטנדרטי, בתערוכתה באגודת
האמנים השנה, מציגה את עב-
ודותיה המוקדמות, שהיו אמנם ב-
סיגנון פופ-ארט יפהפה, אך ש-
הביעו למעשה את דעותיה העצ-
מאיות ונחישותן.

רוצה הגורל, ויוסי הזדמן אצל
עושה-המיסגרות בדיוק באותו רגע
שבו ביקר שם גם מנהל-המוסיאון.
הוא נוכח לדעת שהמיסגרון ממסגר
את עבודותיו במיסגרות פשוטות
ודלות, שהמוסיאון הזמין אצלו.
ביגלל העלות הגבוהה של התוצר.
מרק שפם, מנהל המוסיאון,
הבחין גם הוא בעולל שתגרומנה
המיסגרות העלובות לציורים, ו-
הסכים להוסיף את ההפרש על
חשבון המוסיאון.

"לולא היה עולה בגורלי להיות
שם בדיוק באותו רגע," מספר
אשר, "היתה יוצאת אל הפועל
תוכניתו של אדם היושב בוועדת-

אין זה משנה באיזה סיגנון
תבחר. הבלונדית המתולתלת יר-
דעת בדיוק מה היא רוצה.

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

קורסים ספרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור פניקור
הוצאת שער בחשמל (אפילציה)

* סלון ומכון יופי

תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול,
צביעה, פסים, טיפול פנים, איפור,
הוצאת שיער בשעווה
* הנחת נלוז *
מחירים עממיים - שרת מעולה.

תל-אביב יודפת 4 ליד דיונוף 190 226066 229388

דמת-גן הרצל 86 מול בנין אואזים "סלון אוה"

בעי-מרתף השעבר קניוק
בית לישראלים

נות מערך חדש של הטבות לאותם החוזרים ממנו של שהות בחוץ-לארץ. חמש שנים של שהות בחוץ-לארץ. לו היה שר-הקליטה בקי בחומר שבו הוא עוסק, או בעל רגישות אלמנטרית בנושאים אלה, היה יודע שפסטר או הקלה ממיסים על מיקסר או מקרר אינו גורם בעידוד ה- עלייה מארצות שבהן אפשר לרכוש מקרר במחירים זולים. בהנחות

כור את הדירה שלו" לעומת זאת, ידוע על רבים שהצליחו לפתוח דרך חיים חדשה, בקלות רבה יחסית, משום שהיתה להם דירה בי-ארץ. אדם שיש לו דירה השהיה 55 מיליוני לירות, מוכר אותה, מקבל עבורה 100 אלף דולר, שהוא סכום נכבד להפקיד בבנק בארץ-צות-הברית, הוא יכול אפילו לקבל עליו אשראי לעסקים ולרכישת

צה"ל שוזר ליורדים

(המשך מעמוד 14)

את השהיה בחוץ-לארץ במשך שנה אחת מהמצבה הפעילה שלו, הת-עוררו חברי תנועת-הנוער הגדולה בישראל, תנועת הנוער-העובד והלומד, לצאת נגד מגמת הירידה השוטפת את המדינה.

הנוער העובד היה המוסד הרא-שון שקבע מפורשות: הירידה - מעשה בגידה, צעירים וצעירות לבושי חולצות כחולות פשטו בי-שבוע שעבר על נמל-התעופה בך-גוריון, ועל המחלקה הקונסולרית של שגרירות ארצות-הברית, ברחוב פרוג בתל-אביב, וקראו קריאות גנאי ליורדים.

בני-הנוער, שיצאו עם כרות הבגידה שלהם, התקבלו בעיניים מושפלות על-ידי הישראלים ששהו ליד הקונסוליה האמריקאית כדי לקבל אשרות-יציאה, ועל-ידי חלק מהממתנים ליד דלפקי הכרות ה-תעופה באולם הנוסעים היוצאים בנמל-התעופה בך-גוריון. אך עוברי-אורה, שכונתם להישאר בארץ, כירכו את הצעירים, ועודדו אותם להמשיך בהפגנות שלהם. אחת ה-נשים אף אמרה ללובשי החולצות הכחולות: "לא רק הפגנות. צריך לתת להם מכות."

על מכוניות של ישראלים ש-עמדו בתור לקבלת אשרה הודבקו מדבקות: "הירידה מעשה בגידה". על מזודותיהם של אלה שהמתינו בנמל-התעופה בך-גוריון למטוס שיקח אותם לחוץ-לארץ הודבקו מדבקות: "סע לשלום - אל תש-כח לחזור". אף אחד מאלה המת-כוונים לרדת, שכונה על-ידי צעירי תנועת-הנוער ככוגד, לא מזהה ולא תקף אותם. התגובה הרגילה היתה השפלת עיניים, או נסיונות להס-כיר: "אני לא יורד. אני רק נוסע לטייל". במיקרים מסויימים באה מיתקפת הנגד, אך היא היתה מתור-

צאו אל הקיץ חשופה ויפה

הסיור שיער מבוער ומיוחד עם ויטו ויטו - הנושחה המסירה את השיער בדרך הקלה והנעימה, במהירות וללא כאבים.

vito ויטו

קום להחמק שיער... ותוכלו לחשוף את רגלייך עד למעלה למעלה... כאריזה חרשה

דיסקו בע"מ

קונסול לשעבר בך-ארי (מימין)*
ההכשורת היו שקר

גדולות, ובתנאי תשלום בלתי-מור-גשים כלל. כשקיבל שר-הקליטה גם את מישרד-הבינוי-השיכון, אפשר היה לצפות ממנו שיקשור את שני ה-נושאים ושינסה לחקור את הקשר בין הבית או הדירה לבין הירידה. אולם לוי אינו מכיר בקשר זה. בשני המישרדים עליהם הוא מופקד, אף אחד מהפקידים הרבים אינו מופקד על נושא הבנייה למניעת ירידה. לוי איש מהעוסקים בנושא הירידה אין דיעה טובה על דויד לוי. גם אנשי מיפלתנו יודעים שלוי אחר ראש במידה רבה על כך שילדים בני 15, חברי הנוער-העובד, ה-היחידים בארץ שניסו עד כה למ-נוע ירידה ולזעוק נגדה.

אביורי חיים יסודיים במולדת ה-אם נכונה הדיעה שגורם חשוב בירידה הוא נושא הדיור, רק טבעי היה שהמדינה היתה קושרת שני נושאים אלה, ואכן, בגלל טעמים קואליציוניים, שאינם רלוונטיים ל-נושא הדיור או לנושא הירידה, נוצר מצב שאותו שר, דויד לוי, הוא גם שר-הקליטה וגם שר-הבי-נוי-השיכון. לוי החל את דרכו במישרד-הקליטה. הוא ערך כמה מיבצעי ראוה למניעת ירידה, ולהחזרת היורדים לארץ, אך מהר מאוד ירד מהנושא. במישרד-הקליטה לא נעשה אפילו מחקר אחד, כדי לברר את מניעי הירידה, ולא נכתב אפילו מיסמך אחד איך להילחם במגיפת-הירידה. כל מה שעשה דויד לוי בתפקידו כשר-הקליטה, בנושא היורדים, היה לנסות ולב-

נה: "המדינה לא עשתה בשבילי שום דבר, אני לא חייב למדינה שום דבר, אם יהיה לי טוב, אני אשאר."

הנוער ילמד את השר

א ישים שונים סבורים כי אחד הגורמים התורמים ביותר לירידה הוא מצב הדיור בארץ. הי-עובדה שמישהו גר בדירה שכורה, ולא בדירה משלו אינה גורמת לו לרדת מהארץ, אך לדעת רבים, בנייהם יושב-ראש-הכנסת יצחק ברמן, אדם שיש לו דירה חושב פעמיים אם לעזוב את הארץ, ולמ-

עם אל"מ יהודה פריהר, רב-אלוף יצחק רבין ואלוף רחבעם זאבי.

גזור - ושומר

דף - שלום

החל מגיליון מס' 11 (ספטמבר) של "מידע" יתפרסם "דף שלום" (מדור פרסומי) אשר יציג את השקפת עולמו המדינית והחברתית של מחנה השלום הישראלי על כל מרכיביו. הדיווח יכלול מידע על המחנה, אישיו ופעולותיו בארץ ובארה"ב.

המדור הינו עצמאי וממומן ע"י סטודנטים ישראלים ואמריקאיים.

ח'תום על "מידע" העתון לאלה שרוצים לדעת יותר

מידע

העתון שלנו בארה"ב

אל תסתפק בשמועות - הישאר מעודכן. הבטח קבלת "מידע" לביתך מדי חודש. שלח המחאה ע"ס \$10- (מנוי שנתי) בצירוף שמך וכתובתך אל:

MAIDA, P.O.Box 833, Havertown, Pa. 19083

עורך ומ"ל: רוני צפריר, (215)649-5038

רשיון נהיגה

2400 שקל

בי"ס לנהיגה "גבע"

טל. 253230

למד צילום

קורסים למתחילים ומתקדמים בשחור לבן וצבע קמרה אובסקורה שלמה המלך 58, ת"א טל. 234162

בריזה

מוסיקה
הברט סמואל 80 טל 656992

בלוז, פולק, ג'ז, רוק

פתוח כל יום כולל יום אשעה 21.00

יורק: לערוך מסיבות וקבלות נשים. כוילג' יש היום עוד שני מור עדונים ישראלים. האחד, מועדון נוגה, ששייך לגיטריסט ישראלי שעבד פעם במועדון פינג'אן, בשם אבי. אבי מסרב לגלות את שם מיספחתו, ויש המטילים ספק בכך ששמו הפרטי הוא אבי. המועדון השני, הנחשב היום לאחד המועדונים גים הישראלים המצליחים ביותר, הוא פיקוקס. את פיקוקס פתחו שני ישראלים יורדים, אלי ויגאל מיר. רחי. אלי היה קבלן בניין בתל אביב, ויגאל היה טייס חיל האוויר. לדברי יגאל: „לי אין מה לעשות יותר בארץ. לא טוב לי. יש לי הרבה כסף, והיה לי גם בישראל, אבל מה שקרה לישראל זה לא בדיוק מה שחונכתי שיקרה. לכן אני עריק.“

הזמר הישראלי בועז שרעבי הוא שחנך את פיקוקס. הישראלים נהרו למקום, בעיקר ישראלים יורדים יוצאי עדות המזרח, והפכו אותו לפופולארי ביותר. היום מופיע ב"פיקוקס הזמר הישראלי יוני טרי פונס. נראה כי המצפון בכל זאת מציג ליגאל מירחי. השתייה על חשבון הבית היא חלק בלתי-נפרד מהווי המועדון, בעיקר כשמדובר בתיירים מישראל.

בפיקוקס מופיעות שתי צעירות יורדות, אחרי שעלו לישראל, רי

הבים להתגודד בינם לבין עצמם. הם אהבים לקרוא עברית, אהבים להיפגש בבתים של ישראלים אחרים, ואהבים את הבידור הישראלי. מקום הבידור הישראלי הראשון בניו יורק נפתח בתחילת שנות ה-70 ששים עלידי הסופר הישראלי יורם קניוק. כיום מתגורר קניוק בארץ. המקום נקרא המרתף, ושכן בכרדווי פינת רחוב 91. המרתף זכה להצלחה בקרב היורדים הישראליים של אז, מה שהביא את האקט אורנים צבר, השלישייה של גאלה גיל, לפתוח מועדון לא רחוק מהמרתף, בכרדווי פינת רחוב 101. כמעט התבקש באותה תקופה שגיל תקרא למועדון שלה כסית. כסית הצליחה לסגור את המרתף של קניוק, או לא היו כל-כך הרבה ישראלים בניו יורק, אך בסופו של דבר נסגרה בעצמה, ומייסדיה פתחו מועדון אחר בשם הבה נגילה קלאב. במקביל נפתח מועדון אחר בשם אכסודוס, שם יכלו היורדים להזיז מין כוס קפה, ולשבת במשך כל הלילה באווירה ישראלית.

תדרות, הסוכנות היהודית וחברות ציבוריות, והמחליטים, אחרי שראו כי טוב, להישאר בניכר. בסוכנות היהודית יודעים על כמה עשרות שליחי-עלייה, שתפקידם היה לשכנע את היהודים לעלות לישראל, הם אולי הצליחו לשכנע כמה בודדים, אך נשארו בעצמם בארצות-הברית, או באחת מארצות דרום-אמריקה. שוב, בגלל היעדר קרייטריזמים מוגדרים ליוזר, קשה לתת ליט אם הם אמנם יורדים מהארץ, או רק מאריכים את שהותם בחוץ-לארץ. נהוג לקבוע שמי שברש דירה בחוץ-לארץ הוא יורד. קביעה זו גם היא אינה נכונה מאחר שמר-בית חושבי ארצות-הברית מת-

זמר שרעבי
לשיר בחיל האוויר

התאכזבו ממנה. האחת היא ריק דני-רבטן הקוראת לעצמה שושנה, שושנה, בח לבעל רשע חנויות בגדים בארצות-הברית, הגיעה לישראל מניו יורק, התאהבה בארץ ובקניון שבו שהתה, והחליטה להישאר. פוץ לאורחית ישראלית. אחרי חמש שנים של חיים בקניון וכירושלים, „התאכזבתי מישראל. היא כבר לא מה שהיתה חמש שנים קודם לכן, כשאני הגעתי.“ שושנה חזרה לארץ צות-הברית, למדה מחול בבית-ספר לרקדניות בטן, ועכשיו היא מציגה עצמה כישראלית לשעבר. השנייה המופיעה בפיקוקס היא לילי. היתה עולה חדשה מברית המועצות. היא הגיעה לישראל לפני שמונה שנים עם הוריה, אך לפני שנתיים החליטה לגלות את אמריקה. ההורים נשארו בארץ, ולילי היא זמרת ישראלית השרה שירים וסיסים במועדון-לילה של טייס חיל-האוויר לשעבר בניו יורק. את שושנה ולילי מלווה הנגן אלון אוליארצ'יק, בן של גנ' ישראלי מפורסם, ומי שהיה חבר בלהקת כוורת. אוליארצ'יק הוא עכ"שיו בניו יורקי לכל דבר.

מועדונים אלה היו עלובים לעומת המועדון הישראלי המפורסם ביותר שנפתח אי-פעם בניו יורק, מועדון סברה. ליאו פולד, אמרגן ומלחין יהודי אמריקאי ידוע, מי שכתב את הלהיט ביי מיי ביסטונע שייק, החל לייבא אמנים מישראל למרדון שלו. שושנה דמארי, אריק לביא, יפה ירקוני, האחיות בארי, רן אלירן היו רק חלק מהשמות ש' הופיעו בסברה. אל סברה לא באו רק היורדים מישראל אלא בעיקר יהודים אמריקאים, שרצו קצת אידישקייט, ורצו לחזות באמנים הישראליים, שהיו או כולם על תקן של גיבורי מלחמה.

אולם מועדונים אלה שייכים לי עבר הרחוק. היום יש בניו יורק חמישה מועדונים ישראלים משג' שגים. הוותיק והמשגשג בהם הוא המועדון שלי הוא המועדון הישראלי הוותיק ביותר בעולם, אומר בעליו של הפינג'אן, לדבריו סוד ההצלחה שלו הוא בספונסורנות. „על הבמה שלי יש חמישה נגנים, כל אחד מהם נגן מעולה, והם מתחילים לנגן כאילו באופן ספונסורטאני, וסחפים עימם את הקהל לשירה וריקודים כבר מהרגע הראשון.“ דרופמן הוא גם מומחה גדול ליחסי-ציבור. הניו יורק טיימס כתב על המועדון שלו: „מה ש' הופך את המועדון למעולה הוא ה' שימחה שבמוסיקה שהנגנים מצ' ליחים להעביר.“

הפינג'אן הוא אמנם מועדון ישראלי, אך מלבד היורדים המציפים אותו, והאמריקאים היהודים הבאים אליו, אפשר למצוא בו גם ערבים רבים, יוונים, טורקים ופרסים. הכוכב של פינג'אן הוא נגן ערבי בשם עלי חפיד. חפיד מרתק את באי המועדון בשירה ובנגינה על טמבור מזה 15 שנה.

כיום יש בפינג'אן מקום ל-400 אורחים, רחבת-ריקוד ענקית, ו' שתי תזמורות. בפינג'אן עבד פעם נגן אקורדיון ישראלי בשם אברהם גרר ברד. לפני שנים אחדות פרש גרר ברד ממועדון פינג'אן, ופתח מרדון-לילה פרטי משלו הנקרא אל אברהם. כיום מאיים אלי-אברהם על הבכורה של פינג'אן השיטה של גרובר היתה לגלות אמנים ישראליים, שנתקעו בניו יורק ללא מקום לינה וללא כסף לאי-כל, ו' להעסיק אותם בפרוטות.

אחד האמנים שהופיעו באל-אברהם היה הזמר הישראלי יוני טרי סאן. ארי סאן עשה להגרובר את אותו התרגיל שגרובר עשה לי פינג'אן. אחרי שארי סאן הפך לסיפור הצלחה בקנה-מידה אמריקאי באל-אברהם, הוא גם ועוב, ופתח מועדון-לילה משלו. מועדון אחר הוא מועדון באבא שנתפס בריכוז ישראלי גדול ב' קווינס. באבא תפס עיקרון חדש בחיי הלילה הישראליים של ניו

בעי-מועדון ארי סאן
לשמור על הוותק

ררים בידרות שכורות לתקופה ארוכה, ואינם רוכשים לעצמם דירה.

הקונסול שנסאר

את הדוגמות לשליחים כי אלה הוא מי שהיה קונסול בניו יורק, אורי בן-ארי. בן-ארי, בעל השיער הכסוף, היה אחד הקצינים המבטיחים ביותר בצה"ל. הוא הגיע לדרגת אלוף-משנה, בתקופה שבה לא היתה עדיין דרגת תת-אלוף, והרמטכ"ל כיוון את מסלולי בצה"ל מתוך מחשבה שבן-ארי יהיה באחד הימים הרמטכ"ל.

במילחמת-ששת-הימים הסתבך בן-ארי בפרשת נגיבת סוכר, ו' הקאריירה הצבאית שלו הופסקה במלחמת-יום-הכיפורים. הוא גויס, שירת בפיקוד-דרום, והיה אלוף-משנה במילואים היחיד שהיעלה לדרגת תת-אלוף במסיגרת שירות המילואים שלו.

אחרי ההבליציה שנתן לו צה"ל יצא אורי בן-ארי בשליחות מישרד-החוץ לניו יורק. הוא סירב לחזור לארץ אחרי שהסתיימה ה' שליחות שלו, השתקע בניו יורק, והחל לעשות עסקים. יש הטוענים כי קל היה לבן-ארי להיכנס לעולם העסקים בגלל העובדה שהוא היה קונסול ישראל בארצות-הברית. כך ארי מכהיש בכל תוקף שהאורי יורד, לדבריו נשארה מיספחתו בניו יורק רק משום שהוא רוצה שילדיו ילמדו מס. הוא מבטיח לחזור, אך רבים ממפקדים בכך שחתי-אלוף אורי בן-ארי יתגורר אי-פעם בארץ. אחד המאפיינים הבולטים ביותר של ירידה ישראלית הוא מועדוני הלילה הישראליים. שלא כמהגרים ממדינות אחרות, הישראלים אר

ביננו
* חישוד *

גלה 6 מספרים וזכה מיד ב-30,000 ליי

חפעל הפיס

"סלע" דשין 197
42 51 51
ללקוחות ללא הוצאת הכלים

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת
טלפון 227117, 772118

פידסם אידיאל
אמן פטרול 110 תל-אביב (פינת אנטיקוולטסיק)

תן טרמפ לחייל

קח 3 לילות יפים

כל הנסיעות על חשבוננו.

בחר את מקום הנופש הבא שלך: אילת, מטולה, אשקלון, חיפה, ירושלים, נתניה, תל אביב ועוד - וסע לשם חינם. השאר לאגד תיור את הסדורים. השאר לאגד תיור את האחריות. ויהיה לך בילוי אמיתי וחסכון כספי ניכר.

"נופש לישראל" של אגד תיור. רק אגד יכולה להציע לך לנופש כהוגן, ולנסוע על חשבונה. פרטים והרשמה אך ורק ב-30 משרדי אגד-תיור ברחבי הארץ.

מרכזי הזמנות ראשיים: ת"א, טל. 03-242132, י"ם, טל. 02-531286, חיפה, טל. 04-643131/2.

כשהנסיעה והדלק עולים לך יותר מהשהייה בבית מלון, אתה חושב פעמיים. לכן, אגד תיור מציעה לך עסקה יוצאת מן הכלל: אם אתה מזמין נופש ומלון (לתקופה של 3 לילות לפחות - באילת 4 לילות), באמצעות משרדי אגד תיור - אתה נהנה מיתרונות בלעדיים: במשך כל תקופת הנופש אתה זוכה לנסיעות חינם בכל קווי אגד. כמה שתצא. כמה שתצטרך. כולל למקום הנופש ובחזרה. (החסכון - רציני ביותר).
 ♦ 20% הנחה בטיולי אגד-תיור הקבועים.
 ♦ 10%-15% הנחה במסעדות ובמזנונים שבתחנות אגד.

נופש לישראל

EGGED TOURS
אגד תיור

אבנת | קרחון | שיפריץ | נעמן

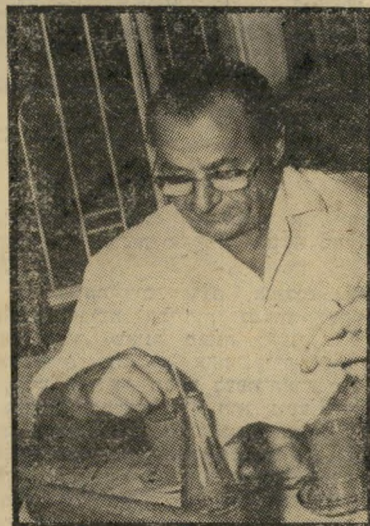
כתבה חמישית בסידרה על תיירות בישראל. נוף הכרמל והנמל הם בסיסים לעיר תיירות משגשגת - למרות זאת התיירים מחרימים את העיר

חיפה שונאת תיירים

מלון חמשת הכוכים של חיפה, דן כרמל, הוא מלון בעל אופי מיוחד. עובדי דיו יודעים שהוא המלון היחיד בעיר בן חמישה הכוכים. הם שרתו אישים רבים, ישראלים וזרים וזכו לתודות אפילו מי נשיא מצריים אנור אל-סאדאת. אורחים אחרים פחות נחשבים אצלם, ולעיתים יש רושם אצל התייר ללא תארים, המגיע ב-

כיהנו כבר ארבעה ראשי-ערים, אך כיוון המחשבה התיירי עדיין נשאר כבתקופת חושי.

בחיפה הגדולה יש רק 862 חדרים בתי-מלון. מלון אחד בן חמישה כוכים, שלושה מלונות בני ארבעה כוכים ו-10 מלונות בני שלושה כוכים ופחות. לשם השוואה, באילת יש 2500 חדרים בתי-מלון.

ראש-עיר גורא
תוכניות ארוכות-טווח

זו עיר נפלאה. היא כל כך יפה, היא מזכירה לי את הבית, את פרסקו. האוויר כאן נהדר, אבל אני אף פעם לא אחזור הנה." ברנרד אלוביק, איש סן-פרנסיסקו, תייר בישראל, לראי שונה בחיפה, ולדבריו גם לאחרונה. אלוביק אינו יוצא-דופן בין מעט התיירים המגיעים לחיפה. מעט מאוד תיירים, מאלה המגיעים כבר לעיר השלישית בבי גדולה בישראל, מוכנים לחזור אליה. לדידם, ביקור בחיפה הוא ביזבוז זמן ושיעמום.

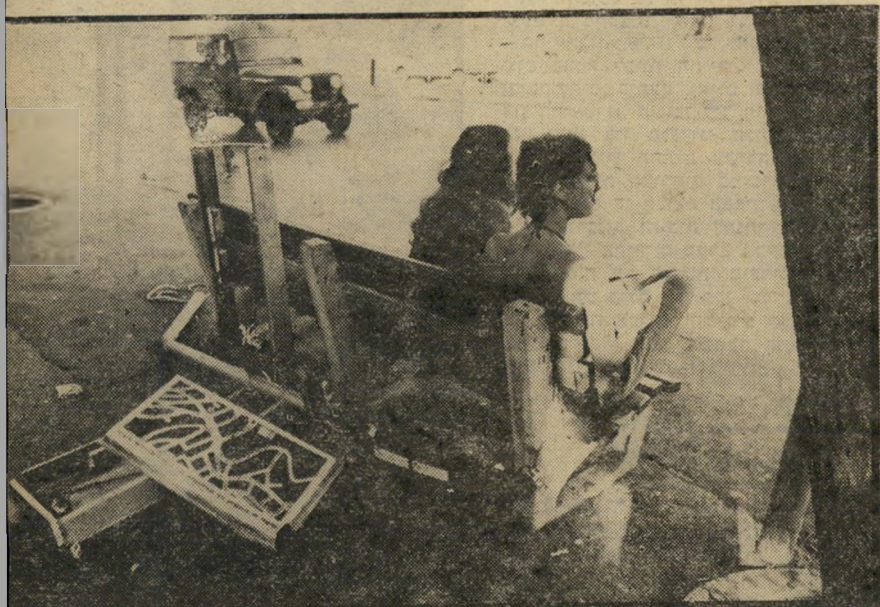
לחיפה יש את כל המרכיבים של עיר-תיירות. יש לה נוף מקסים, היא עיר-נמל הגדולה בישראל והיא ממוקמת כך, שכל תייר הרוצה לנסוע לגליל צריך לעבור בה, אלא אם כן הוא מתאמץ לעקוף אותה. עד לפני כמה שנים היתה חיפה גם העיר הנקיה בארץ. פועלי-הנקיון העירוניים היו מחשובי עובדיה והעיר היתה מצוחצחת ונקיה. היום המצב שונה. חיפה מזכירה מבחינת הליכלוך וההזנחה את תל-אביב. מי שמתבונן ממיצפה סגור רמה שעל הר-הכרמל לעבר המיפרץ הייפהפה, אינו יכול שלא להבחין בענני העשן ממפעלי המיפרץ המכסים ומשחירים את הנוף. גם המבט מהעיר-התחתית לכיוון הר-הכרמל אינו משובב לב יותר. מיגדלים מזדקרים ושוברים את הרכס שהיה פני-נתינוף.

לעשות טובה

לתייר

חיפה אינה אוהבת תיירים ולא עושה כל מאמץ כדי להביאם לעיר ולהנעים את זמנם בה. מלבד כמה תשלומי מס שפתיים, בדמות הקמת אגודת אפת"ח -

האגודה לפיתוח תיירות חיפה, לא נעשה מאומה למען עידוד התיירות ליי. השינאה והזילזול בתייר החלו עוד בתקופתו של ראשי-העיר לשעבר אבא חושי ז"ל. בעקשנות רבה נתן חושי לחיפה צביון של עיר-פועלים. לדידו, עדיף היה שהתושבים ילכו לישון בשעה שמונה בערב כדי שהיה להם קל לקום לעבודה בארבע לפנות בוקר. לדידו של חושי תיירים היו פורענות שאינה מתאימה לחיפה: מועדוני-לילה, בגדי-כחשושים, התנהגות פרוצה. אחרי חושי

מפת-רחוב שכורה, זרוקה על הריצפה אף אחד לא קם!

ראש-עיר לשעבר חושי כולם ללכת ליטון

חיפה ל-53 בילבד — אחוז התפוסה הנמוך ביותר בארץ.

גם העתיד אינו מעודד במיוחד. בתכנון נמצאים עתה 624 חדרי בתי-מלון, תוספת של כשלושה-רבעים ממיספר חדרי בתי המלון הקיימים היום בחיפה. אולם כל 624 חדרי בתי-המלון המתוכננים הם במלון אחד, מלון ה'אט'.

את פרנסיה-העיר לא מעסיקה באופן מיוחד בעיית-התירות בחיפה. ראש-העיר, עיר, אריה גוראל, אינו מקדיש לנושאי התיירות מאומה ומפקיד את כל הטיפול בענייני-התירות בידי מנהל אגודת-התיירות העירונית אפת"ח, דויד פלינסקי. גר אה כי גם פלינסקי אינו ער במיוחד לנושאי התיירות. בעונת התיירות הנוכחית של חודש אוגוסט שוהה פלינסקי בחופשה השנתית שלו בניו-יורק.

אולם סגניו של פלינסקי, רותי, שאינה מגלה את שמישפחתה, מוכנה לספר על הפעולות הרבות של אפת"ח למען התיירות. רותי, סוקרת את פעולות החברה בה היא עובדת: "יש לשכות-מודיעין לתיירים. אנחנו מוציאים מפות ומחפשים משקיע לכל מיני פרויקטים של תירות. עדיין לא מצאנו, אבל יש תכנון לבנות רכבל מסלול מארס לבתי-גלים ולעשות שלנו זה בשטח ההסברה. אנחנו נותנים דפי הסבר ומפות לכל מי שמבקש, ומארי גנים לפעמים ערבי-פולקלור במלון דן-כרמל. כל תייר שרוצה לראות פולקלור ישראלי יכול לבוא לבית-רוט שילד. שם יש לפעמים ערבים של שירה וריקודים ואפשר באמת למצוא כמה תיירים שמסתובבים שם."

אין חשק

חיפה היא עיר התיירות היחידה בארץ שלה אין תוכנית פיתוח רצינית. מילכד התכנית המטופשת של הרכבל והתוכנית המינימאלית לטיילת בנג'ה-אם, לא חשבו אבות-העיר על דרכים לנסות ולעורר את חיפה מתרדמת התיירות שלה. יוזמה מכיוון בלתי-צפוי נקט הקבלן החיפאי זכריה דרוקר. דרוקר מציע ליבש כמה עשרות דונמים מהים, לבנות על השטח המיובש מרכז-תיירות גדול ומרכז עסקים גדול. היוזמה הפרטית של דרוקר, אם תתגבר על כל מיכשולי הביורוקרטיה החיפאית, היא הסיכוי היחיד היום לתוזה בענף התיירות בחיפה.

אם לא יכול שיגוי מידי ביחס של החיפאים לתיירים הבאים אליהם, תמשיך חיפה להיות מחוץ למפת התיירות בארץ. הסביר השבוע אחד מראשי משרד-התיירות: "אנחנו עוזרים בהרבה כסף למי שמבקש עזרה. מחיפה אין עלינו כל לחץ וזה מוציא אפילו לנו את החשק לעשות משהו."

אלה מבין התיירים שנופלים בפח ובכל זאת נקלעים לחיפה, מבלים את זמנם בטול קצר וחד-פעמי בעיר ובמישחק קלפים בלובי של המלון שלהם, דבר שהם יכולים לעשות בכל מקום אחר בעולם.

מהנוף, כשהוא מתגורר במלונות דן-כרמל ונוף אשר חלק מהדריהם משקיף על התמונה המרהיבה של המיפרץ, עורך סיבוב במרכז-הכרמל ושותה קפה באחד מבתי-הקפה העלובים שבמרכז-הכרמל. הוא יכול לבקר במוסיאון חאנה כג, ביתו הפרטי של הצייר המנוח שהפך למוסיאון, יכול לבקר במוסיאון היפני שבחיפה, אם לשם כך הוא באמת הגיע לישראל וגם לרדת למוסיאון הימי אשר התצוגה בו עלובה ומרתיעה. אם הוא בא בקבוצה של למעלה ממאה איש ושוהה בעיר למעלה משלושה ימים, מעניקה לו אפת"ח ערב של פולקלור ישראלי.

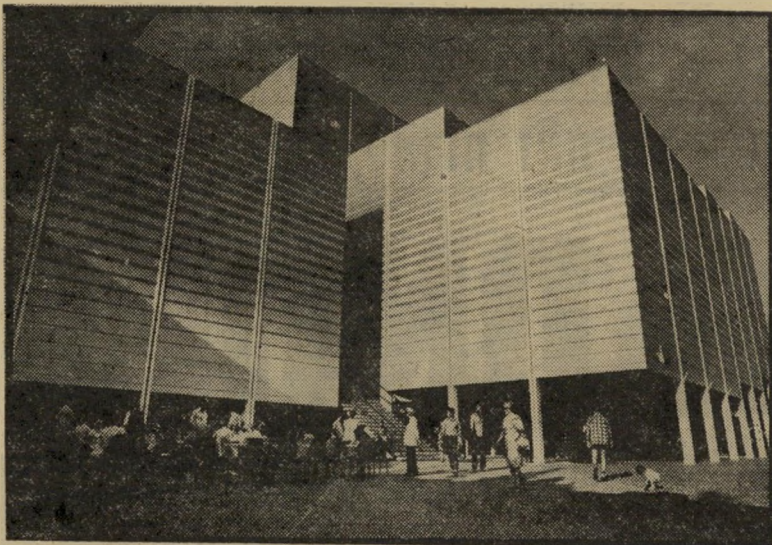
(המשך מעמוד 77) מסגרת קבוצה, שעושים לו טובה כש-לעזמת דן-כרמל נראים מאמצי עובדי שני מלונות אחרים, בני ארבעה כוכבים, כראויים לציון. במלון נוף, שכנו של דן-כרמל ובמלון שולמית, השניים שניהם לאותה הרשת, החדרים קטנים יותר, השטיחים הציבוריים (חדרי אוכל, לובי, באר) קטנים יותר, אך המאמץ להנעים את שהותו של האורח גדול יותר. מלון אחר בן ארבעה כוכבים, ציון, הנמצא בהדר, הוא שערוריה תיירותית שקשה למצוא דוגמתה אפילו בארץ. המלון שהיה עד

הבאר של "דן כרמל" אף אחד לא בא

צבאיים לאוניות שלהם מבלי שהיו צריכים להניף את האלות.

ברחוב העצמאות, הרחוב הראשי של העיר-התחתית, יש כמה בארים לימאים בהם מצטופפות כמה פרוצות, הנראות בערך כמו הבארים שבהן הן עובדות. לימאים זרים, היום בו עוגנת אונייתם בחיפה, הוא יום עונש. סיפר יוג' בארני, ימאי באוניית-צובר שפקד כבר כמה

בית רוטשניידר כמרכז הכרמל התיירותי לא אוהבים מיפולצות

פעמים את חיפה: "לא תמיד אני יורד לחוף. על האנייה יש יותר 'אקשן' מאשר על החוף." מדריכי-התיירות אינם אוהבים את חיפה. חברות התיירות מנסות לעקוף את העיר, שאינה מוכנה להעניק דבר למבקרים בה. לא אחת קורה שתייר המגיע לישראל, מבקר בצפון-הארץ, כשיזומה אוטובוס התיירות בו הוא נוסע חולף על-פני חיפה ועוצר רק במרכז-התכשיטים הגדול בעיר, שם שירותים נקיים ומרוויחים, ובמיצפה שברחוב יפה-נוף. כעבור שעה של ביקור בחיפה, שעה שאינה תורמת דבר לעיר, ממשיך האוטובוס צפונה לכיוון עכו וצפת.

בשנת 1979 היו בחיפה 323.100 לינות בבתי-המלון, מהן רק 221.400 לינות של תיירים. לשם השוואה, באילת הקטנה היו באותה שנה מיליון לינות. אך גם בשנת 1980 נראה שלא תחול תזוזה. בחודשים ינואר עד אפריל בשנה זו, היו בחיפה 66.600 לינות של תיירים. בעוד שאחוז הגידול בערים אחרות בארץ נע בין ארבעה ל-10%, לעומת התקופה המקבילה בשנת 1979, בחיפה היה רק אחוז אחד.

אחוז התפוסה של בתי-המלון בחיפה הם מהנמוכים בארץ. למרות שישראלים רבים עדיין חושבים ששהיה בחיפה פירור שה חופשה. מגיע אחוז התפוסה במלונות

ראלי המבוסס על הו ועל כמה צעירים וצעירית מקפצים.

התיאטרון העירוני של חיפה אינו עושה שום מאמץ לכיוון התייר, מועדוני לילה ודיסקוטקים כימעט ואינם נמצא. מועדון דון התיאטרון, השוכן ליד התיאטרון העירוני הוא בין מועדוני הלילה הבודדים בארץ המגיש תוכנית עשירה מדי לילה. אולם מרבית האורחים במועדון הם עובדי די-מיפעלים או חברות הבאים לשם בקבוצות-מאורגנות הזוכות להנחה בדמי-הכרטיס. אלו התיירים מקרב מבקרי המועדון אינו עולה על חמישה. מועדונים אחרים בחיפה הם כולם על תקן של דיסקוטקים או בתי-האפלים וחשוכים שבהם עולה בקבוק קוקה קולה, המשקה הנפוץ ביותר במועדונים אלה, 150 לירות.

"אקשן" על האנייה

גם בעיר-התחתית, בסמוך לגמל, אין אפיון לעיר-תיירות או לעיר-נמל. בחיפה כימעט ואין שיכורים, למרות שיש ימאים רבים פוקדים אותה. כשמגיעות אוניות-צי אמריקאיות לחיפה, אפשר להבין צמדדים צמידים של שוטרים-צבאיים אמריקאיים המשוטטים בעיר כשאלות בידיהם. בדרך-כלל חוורים השוטרים-ה

לפני כ-20 שנה, עד חנוכת דן-כרמל, המלון הטוב ביותר בחיפה הוא היום אורוה שאינה ראויה למישכן בני-אדם. החדרים מלוכלכים ומוזנחים, השרות למי טה מכל ביקורת, כאשר הוא קיים, והי אוכל ראוי לשוכני האורוה. מישרד התיירות מתעקש משום מה להשאיר למלון את ארבעת כוכביו, אולי משום שמנהיגיו לו הוא עסקן בהתאחדות-בתי-המלון בי חיפה.

אולם גם אחרי שהתייר התגבר על בעיות המלון שלו, הוא מבין שהעיר פשוט מנסה לגרש אותו. הוא מתפעל

גן הכאהיים סגור לציבור

נמחר של נייר

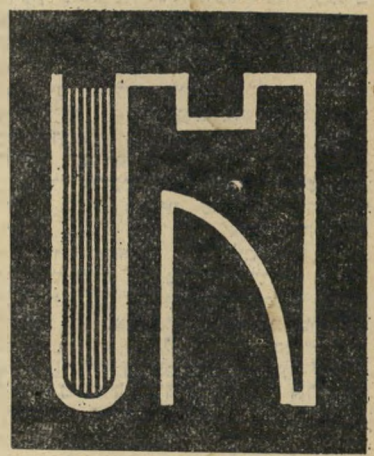

הבית שאיש אינו זקוק לו * ההתמודדת עם מה שנראה כמעט בלתי אפשרי * ההיסטוריה כחוייה מרתקת * פאשיזם כפארודיה צינית * יגאל תומרקין באלבום

תולעי תרבות

היזון חוזר

את ספרו של חיים הזז חדלו לקרוא זה מכבר, וקוראיו האחרונים הם התלמידי האמללים, הנאלצים לבצע אקט מאמלל זה, בתוקף תוכנית לימוד הספרות של בתי הספר התיכונים. אלא שחיים הזז, עוד בהיותו בחיים, יסד יד זיכרון לעצמו, את בית הסופר בעיר העתיקה בירושלים אשר עם הקמתו נועד להיקרא בית הסופר ע"ש חיים הזז. בשלבים הראשונים של קיומו נוהל

סמוך "בית הסופר" פרס ז'דאנוב

בית זה על פי צוואה פוליטית של הזז, (לא רק צוואה ספרותית) בידי עסקי התרבות הירושלמי שמאלי גולן. גולן הנ"ל יצא לעסקנות כלשהי בחוצלארץ, והותיר את הנהלת בית הסופר בידי סופרי הילדים יהואש ביבר. כעבור שנה לא מצא עוד ביבר עניין במקום, וכיום מנהלת אותו הגב' שושנה בן-עדי. היא בהמתנה, כדי להחזיר את המקום ואת כס ההנהלה לגולן הנ"ל. בין חברי ההנהלה של בית הסופר מצויים הסופרים הירושלמים הנודעים: מרדכי איש' שזום, דויד אפרים, יעקב גיה, אביבה הזז, יהושע יוסטמן (הצנ) זור לענייני סרטים), משה יונסקי, ד"ר בארי יעקובי, השגירי לשעבר יעקב צור, ואמרל העיריה לענייני תרבות עזריאל ציון. את סופרי ירושלים שלים מייצגים, כתב הארץ כנסת, יהושע טן-טפ, ספרות הילדים מימיה טשרנובווי-אבידר ומחבר הפולקלור הירושלמי דויד שחר. סופרי ירושלים שהינם יוצרים פעילים, אינם מצויים בהנהלת המוסד, שנועד למטרה אחת: עשיית היזון חוזר לחיים הזז.

באגרת של מרכות המוסד, גב' בן-עדי, התבקש נמר של נייר לתת 200 ל"ג, כדמי השתתפות בהוצאת בית הסופר, המספק מידע שוטף על פעולותיו. היא פירטה מעט מהפעולות התרבותיות שייערכו בו בשנה הקרובה. עורך המדור מצלל הדומנות זו, כדי לבקש מהגב' בן-עדי שלא לשלוח אליו עוד את פירוטו בית הסופר, שאיש אינו זקוק להם. אין עניין כספנות של חרוגית השואה רבקה מריס, או סדנה לשירה פולנית של יעקב בוסר. וגם סדנאות של העיתונאי אהוד בן-עזר משוללת ערך כלשהו לתרבות הישראלית.

בית הסופר מציג גרפומנים כותבי ריי סית כסופרים ישראליים הכותבים רוסית, ועולים חדשים מארצות-הברית, כ"אליבן בן-יוסף, כסופרים ישראליים הכותבים עברית. הישגו העיקרי של הבית-שאישי אינרזוקו-קילו בשנה האחרונה היה ריכוז חיבורים ושירים בנושא "ואהבת לרעך כמוך". קברניטי בית הסופר ראוים לקבל עבור הריכוז הזה את פרס ז'דאנוב. מאחר שסופרי ירושלים האמיתיים מוציאים לעצמם אכסניות מכובדות בכתבי-עת תל-אביביים, ואינם באים או יוצאים בשערי הבית-שאישי-אינרזוקו-קילו, הרי מוטב שמישרד-החינוך-התרבות, עיריית ירושלים, הסוכנות היהודית, חברת ראשוני קופת-עם ושאר מוסדות-ציבור המממנים את הבית, שישקיעו את כספם המיותר במוסדות ובמיפעלים שיש בהם קמפוז של תועלת.

שירה

ריינר מריה

ריינר מריה רילקה, משורר גרמני מראבות המודרניות בשירה הגרמנית, נולד בפראג (1875). במשך קרוב לשנתיים שיר בש רילקה כמזכירו של הפסל אוגוסט רודין. ספריו הנודעים בשירה הם שירים

ריינר מריה רילקה חתוי פניו שהיו סדורים יישארו לעד

חדשים, אלגיות דואינו והסוניטות לאור-פיאוס. בפרוזה הוא קנה את עולמו בספר רשימותיו של מאטלה לאורידס בריגה ומכתבים למשורר צעיר. בימים אלה ראתה אור בעברית מהדורה חדשה של תרגומי משה הנעמי (ז"נ) (ג'ר) לשיריו של רילקה. התירגום נדפס לראשונה בשנת 1971, ונחשב עד

• ראה אור בעברית בהוצאת מחברות לספרות, בתירגום ישראל זמורה. * גם ספר זה ראה אור באותה הוצאה, עם אותו המתרגם. * * * רילקה - שירים; עברית: משה הנעמי; הוצאת עלים ירושלים, ת.ד. 8172, 89 עמודים (כריכה רכה).

היום למעולה שכתרגומי רילקה לעברית. מיבחר השירים המתורגם נפתח בשור רות הנפלאות: "אתה לוחש אפוף עשן, / על כל התנורים תישן. / היריעה תתמה כזמן. / אתה אפל הנעלם / מן העולם עד העולם..." והקובץ המתורגם מסתיים

אנתולוגיה מודרנית

שיר הנשים למשורר

מאת: ריינר מריה רילקה

רְאֵה, נִפְקַח הַפֶּל, גַּם אֲנִי בָּךְ;
הֵן אֵין אֲנַחְנוּ אֶלָּא זֶה הָאִשָּׁר.
וּמָה שִׁבְחֶיךָ הָיָה דָם, חֲשָׁךְ,
זֶה בְּתוֹכְנוּ לְנִשְׁמָה צְמַח,
וּכְנֻשְׁמָה מוֹסִיף לְזַעַק, אֶלֶיךָ.
אֶבֶל בָּרָךְ, בְּלֹא לְהִתְאָוֵת,
בְּנוֹף בְּלִבְךָ, קוֹלְטוֹת אֶת זֵאת פְּנִיךָ.
וְאֵן - אֵין זֶה אֶתְּךָ - אֲנִי חוֹשְׁבוֹת,

אֶלְיוּ כָל זֶה יִזְעַק, אֶבֶל הַגֵּד,
בְּמִי נוֹכַל עוֹד בָּךְ לְהִאָבֵד
וְאִם בְּמִי־שָׁהוּ יוֹתֵר נִהְיָה?
אֶתְּנוּ הָאֵין-סוֹף חוֹלְף עוֹבֵר.
אֶבֶל אֶתְּךָ, הַפֶּה, אִשָּׁר אִמֵּר
אֶתְּנוּ, לְמַעַן נִשְׁמַע, אֶתְּךָ הָיָה.

נוסח עברי: משה הנעמי

בשורות נהדרות לא-פחות: "אבל תוי פניו שהיו סדורים / יישארו לעד לא כמקומם". אין ספק שקובץ-שירים מתורגם זה משיריו של רילקה, הוא מן המעולים והמעודנים שבקובצי-השירה המתורגמת. שראו אור בעברית בשנים האחרונות. ראוי שעותק ממנו, ייצא בכל בית של שוחרי שירה מעולה (ראה: אנתולוגיה מודרנית).

כתבי-עת

חוייה מרתקת

שלוש החוברות הראשונות של הרבעון להיסטוריה זמנים, שראו אור עד כה * * * זמנים - רבעון להיסטוריה, חוב' רות 3-1, בהוצאת אוניברסיטת תל-אביב חב"מ הוצאה לאור.

היגן בכתיבת חויה מרתקת, שמעטות הדומות לה כשטח הפירוטמים וכתבי-העת בעברית. זמנים, שעורכיו הם שאול פרידלנדר וחיים שקד מאוניברסיטת תל-אביב, ועדיית זרמל, הוא כתבי-עת להיסטוריה. עריכתו הנקייה, המעוצבת להפליא, הרי נושאים המוחקים בו, הופכים אותו לבעל עניין, שאין דומה לו.

את החוברת הראשונה פותח מאמרו של ההיסטוריון הבריטי מרטין גילברט, העוסק בחיים הקצרים של ועדת פיל. הפרופסור צבי יעבץ כותב למה רומא? בעוד שהפרופסור מיכאל הרסנור מס' פר על מחזרים מאושרים בדוכסות בור' גונדיה של המאה ה-15. איזכור לתנועה מוסלמית בנוסח חומייני מביא הפרופסור חיים שקד ברשימתו המהירה - תנועה מהפכנית-חשינית, על המהדי בסודאן, לפני קרוב למאה שנה.

פרק מאלף הוא זה העוסק במרכז אירופי, במחצית השנייה של המאה ה-20. הוא נפתח בדיוקטורות צבאיות בין שתי מילחמות-עולם מאת שלמה בן-עמו, וברשימתו של שארל בלוד על המש"ב ברים הכלכליים שזיעזעו את וימר. מאמרו המדהים של אוריאל טל, שטחים ומרחב באדיאלוגיה הנאצית, הוא בעל השלכות מדהימות על נוסחות השטחים של הימין הישראלי בהווה.

החוברת השנייה של זמנים נפתחת בי רשימה של יעקב טורי: 'ערים יהודיות' באיספריה האוסטרית. הפרופסור שאול פרידלנדר בוחן את המאה ה-19 נוכח רעיון קץ האנושות. הפרופסור יורם דינשטיין בוחן את הרעיונות בדבר מילחמה צודקת ומילחמה לא צודקת. חיים שמיר כותב על המהפכה הפרי-סאית של הברון אוסטן, האיש שהרס רובעים שלמים בפאריס ובנה אותם מחדש. תחת הכותרת אירגון, עבודה, חינוך בוחן החוקר והעיתונאי שבתאי מכת את חלי-קם של אלה בניסיון, ליצור אדם יהודי חדש במולדת החדשה. מעט מתחושת ההיסטוריה של עורכי זמנים אפשר אפשר למצוא בתצלום העטיפה של החו' ברת, הלכות מתוך הסרט אפוקליפסה עכשווי של פרנסיס פורד קופולה.

החוברת השלישית מטילה אור חדש על הסולטאן התורכי, תחת הכותרת המלשי-ניס של עבד אל-חמיד. שולמית שחר כותבת על נשים בקהילה הדתית בימי הביניים. הפילוסוף אסא כשר בוחן באורח מקורי למדי את ההיסטוריה, ברשימתו מילחמת עצמות משה. הוא מתאר מה היה קורה אילו נתגלו עצמות משה רבנו צפוניות-מירחית מים-המלח. התייחסה קמה שם התנחלות? התייחסה פורצת מילי-חמה בין ירדן לישראל? והאם הייב ההיסטוריון לעורר שאלות שכאלה? צ'ארלס אלפרד בודק האם היה קולומ' בוס יהודי? ופרופסור שמואל אטינגר מציב את היהודים בצבת התשכלה, תוך תיאור התפתחותו של מיעוט נירדף לקבוצה שהתסביעה את חותמה על העם היהודי. יהודה זלר, היסטוריון צבאי, בוחן את תוכנית שליפן, תוכניתו של הפילדמרשל אלפרד הרוזן פון שליפן, מן השתתפות על דוגמות היס-טוריות, הולידה אגדה צבאית. כמה מק' ציני הרייך השלישי ניסו לאמצה במית-קפות הגדולות של מילחמת-העולם השני, גייה, כשלושים שנה לאחר מותו. אהרון ש'י כותב על חמישים וחמישה ימים בפנין ועוד שמונים שנה, בחינה מבדשת של מרד-הבוסטרים. איתמר רבינוביץ דן באקדמות ליחסים הבין-עריביים: שאלת המונרכיה הטורית בין שתי מילחמות העו' לס. על בחינת האימפריות הבריטית

(המשך מעמוד 87)

הצרפתית במרחב, בין שתי מילחמות העולם. את הפירות המרים של אותה מדינה אוכלות מדינות הסוהר הפורה עד עצם היום הזה.

תרנום

האמרינאצי

קורט וונגוט הבן, מחבר בית חסדי חיים 5 ועריסת החתול הוא סופר יוצא דופן בספרות האמריקאית. ספריו ניצבים על המיפלס שבין הריאליזם השחור לבין המדע הבידוני, ספרו השלישי הוואה אור בתרגום לעברית הוא אמא לילה. קמבל הבן, אמרינאצי שערב לגרמניה לפני מלחמת העולם השנייה, והתפרסם שם כמחזאי נאלץ לעבור את המלחמה במישר רדיו של גבלס, כאיש-עמולה נאצי, המשרד באנגלית לארצות-הברית. אלא ש-קמבל הבן הוא גם מרגל אמריקאי, המציג פני מידע בהודעותיו המשודרות, הכל למען מוכרתה. אמא לילה הוא סיפור הרפתקאותי של קמבל הבן, בשנים שאחרי המלחמה העולמית, כפי שרשמם בבית-כלא ירושלים, לאחר שנלכד בניו-יורק כפושע-מלחמה. את סיפורו של קמבל מביא וונגוט כמוכרת גוספת לחוויה המזועזעת שאותה חווה ותיאר כבר בבית חסדי-חיים 5: הפצצה העיר דרוזן בידי בעלות-הברית. הדבר מתואר בפתיח ל-אמא לילה בנוסח: "בית-ההרדשה ליצור מורפית-לילת 135,000. הכל נעלם, מלבד ה-סרטיפיקט ש-135 הנזלים וגרמנות נאפו בתוכם כמו אנשים עוגיות..." בציניות שלו כי רבה, הוא מקדיש את הספר ל-מאמץ הארץ, ודי לחכימא ברמיזא.

קורט וונגוט הבן - אמא לילה; עברית: אברמה גולן; 181 עמודים הוצאת זב"ם (כריכה קשה).

שלו: "גשלתתי לשם לפי פקודת הכוס שלי, רכיופלייטר ד"ר פאליו יוזף גבלס, מנהל המשרד הגרמני להשכלה עממית ותעמולה... ד"ר גבלס רצה שאכתוב חזיון היסטורי לכבוד החיילים הגרמנים שהקריבו את מידת המסירות המלאה והי אחרונה... ד"ר גבלס חלם להעלות את החזיון על הבימה שנה אחרי שנה, בי-ווארשה, אחרי המלחמה. הוא חלם להשיג איר את הורבות הגנז שיעמדו לעולם כתפאורה למחזה..."

קורט וונגוט הבן 135 אלק הנזלים וגרמלים נאפו

נקי מפני שבמשך כל המלחמה ייתן פוכן ריגול אמריקאי. בהדרגה הוא מתייחס בסט בניו-יורק, בגריניץ' וילג', ומקיף עצמו במכשירים: "המזרעים החדשים שרכשתי לי היו כולם עורפי-מלחמה, מבגש כמניני..." מתאספים סביבו כל מיני נאצים אמריקאים, שנכלאו בימי המלחמה. אחד מהם מכנה את ניו-יורק ג'ורק (ג'ורקיה). הנאצים האמריקאים מביאים לקמבל הבן את גיטתו והיא מוסרת לו את כתבי-היד של סיפורו המורנוטאלי וזכרונותיו של קונובה מונגוטי. אלא שבמצב זה מתרחש הלא-איומן. בעיתון מתפרסמת תמונה של קמבל הבן, "הסיפור שמתחת לתצלום אמר שנמשלת ישראל איתה אויב לאחר חיפוש של המגש-עשרה שנה. אותה ממשלה ביקשה עכשיו שארצות-הברית תסגיר אותי לידיה, כדי שתוכל להעמיד אותי לדין. על מה הם רצו להעמיד אותי לדין? על השתתפות ברצח של שישה מיליון יהודים..." וכאן מתחיל הספר להתפתח כקומדיית סלאפטיק מטורפת - בדפוס. קמבל הבן ממשיך ומציין: "אייכמן כתב את סיפור חייו, בדיוק כמו שאני כתב עכשיו את סיפור חיי. העיט הזקן והמרוט, חפר הסנטר, שהיה צריך להסביר ולתת שישה מיליון רציחות, חיך אלי חיוך של קרש..."

טרם מעצור מספר קמבל הבן על מישמורת הברזל של בניה הלביט על החוקה האמריקאית, שימנן ההיכר שלהם היא פיסט סרט בצבע זהב, שהיתה מושרתת בלולאת הדש הימני, למרות ש-רוב החיפוש הם יהודים... אנחנו לא רוצים לתת רמז על עצמנו..." מתברר בינתיים לקמבל הבן כי יצירותיו הספרותיות הן בבחינת רבי-ימך במזרח-אירופה, וספרו זכרונותיו של קונובה מונגוטי הוא היצירה הפורנוגרפית הרשמית שם. "כי משך ענבים, היתה רק מהדורה רוסית. אבל עכשיו אפשר להשיג את הספר גם בהונגריה, רומניה, לאטביה, אסטוניה, ומה שהכי נהדר - גם בגרמניה..." כמו בכל רומן בלשי, או מותחן, הרי שבנקודת המשבך מסתבר שאחות אשתו, רוז, פונה אליו ומתודה: "כן, אני סופרת קומוניסטית... המשימה שלנו היא באמת להביא אותך למסקנה..." אלא שהסוכנים האמריקאים מכתרים את המקום ולוכדים את הנאצים קומוניסטים.

ישראל לעמוד לדין... אני רוצה לעמוד לדין על כל פשעי נגד האנושות..." אפשטיין כתב: "אני לא ניצני של ישראל... אני אמריקאי. מחר תוכל למצוא את כל הישראלים שתוצה..." קמבל הבן ממשיך ללחוץ ואז ניכנע אפשטיין ואומר: "שלתשה ניכורים יהיו כאן עוד מעט. חייט, שען ורופא-ילדים - וכולם מאושרים לשחק את תפקיד הצנחן הרש-ראלי..." יש מי שדואג להעביר את קמבל לישראל. הוא ממשיך וכותב בזכרונותיו: "הסיפור שלי סופר, ולא מוקדם מדי - מפני שמחר נפתח המישפט שלי. ארנב ההיסטוריה השתי פעם נוספת את צב האמנות. לא יהיה לי עוד זמן לכתוב..."

כמו כל רומן-ריגול מכובד, הרי שגם בספר זה יש סוף מפתיע - שמוטב לא להביאו כאן.

אמנות

תומרקין

בימים אלה ראה אור בהוצאת מסדה תלבוש עבודתו מרחק, המתאר את הר תקופה האחרונה בעבודותיו של האמן יגאל תומרקין, מהדמויות הבולטות כאמנות הישראלית. האלבוש כרוך בבר, מביא תחריטים, טכסטים, ציורים ורישומים של האמן, בצירוף טכסט מפענה. האלבוש הוא בבחינת הצהרת-כוונות, ניסוח של דרך אמנותית השקפת-עולם פוליטית - אותה הופך יגאל תומרקין למסע אחת, מסה של חיפוש אחר שורשי תרבות ימתיכונית קדומה, תרבות שהיא העיקר בעבודות האחרונות של תומרקין. כבר בפתיחה כותב תומרקין: "על חולות לבנים, עטור צמחייה, ראיתי מקור מים משטח קמור לאיסוף המים הקווים... נשארתי שם זמן רב לפני מוכח הנפך הלבן אחר נישתו המים וגרם קול פעמתי

יגאל תומרקין הטיירת הירוקה

הצאן וקריאות הרועים..." תמונה אותה ראה לנגד עיניו ב-1979 בג'רבה, בצפון-אפריקה.

את נופי הגברות האמנותיות שלו הוא מנסה להציב באלבוש על שורשי תרבותו, שהיא גרמנית. לכן מביא תומרקין קטע של מלל וציור תחת הכותרת "עצרת שועי הממלכה בחגיגה קדומה או קרב העליונים והחזיר להינדר פון קלייטל ע"פ כרוניקה של הנט זקט..." רעע של תשתית תרבותית, המתחלף עד מהרה בנופים קמאיים כמעט של מזבחות בנוף. את מימד הזמן נוסח תומרקין מביא האמן בכיתוב האומר: "משעמד כצילה הצפוני של הפירמידה הגדולה, כשעת צהריים, הצהירה השמש על חודה, נתמלא כרגש נאיבה כפאתוס (אולי מונגוס) אמר לעצ-

* תומרקין - תחריטים, טכסטים, ציורים ורישומים; הוצאת מסדה (כריכה קשה + עטיפת בד).

בחטף

מו"ל ושבר

המתאבק-בעבר ועורך האטלס הניאו-לוגי של חכמי-ישראל בהוה, רפ"א אל הלפרין, הצליח להערים בשבוע שעבר על חנור, שבישר לקוראיו כי ניצג ספריית הקונגרס האמריקאי בווינגי-טון הזמין אצל הלפרין שתי מערכות של ספרו אטלס עין-חיים. מה שהלפרין לא ציין בהודעתו: ניצג ספריית הקונגרס בארץ רוכש כמה עותקים מכל ספר עברי הרואה אור בישראל. כתביעת חדש לספרות עברית עומד לצאת בקרוב. בני-גוד לכתביעת אחרים בעברית (פרוזה, סימן קריאה, שדמות ובמה), המתפרסמים בארץ, עומד זה להתפרסם בארצות-הברית, לענות על צרכי התרבות והספרות של קהיליית היורדים שם. כתביעת החי-דש יתאר בתמציתיות את הנעשה בארץ, ויפרסם מיבחר מתוך יצירות הסופרים, המשוררים, המחזאים והמבקרים שצבר דותיים מתפרסמות בכתבי-העת שהולכו מאבק עקשני עומד להיפתח בקרוב בין העוסקים בספרות-הילדים - עורכים, מחברים ויועצי-מילות. עלית-המאבק: אוריאל אופק, שהשתלט על היעוך בבחירת ספריילדים בכמה הוצאות ספרים, והצליח במשך העשור האחרון להורי-רית את רמת הספרים המתורגמים ולהקים לעצמו חצר, שבמיסגרתה הוא מיטיב עם המקורבים לו. היריה הראשונה במאבק זה: רשימה העומדת לתאר את ליקויי הלשון בתרגומי של אופק, ושאר פגמים. אונאה בקנה-מידה לאומי: לקראת שנת-הלימודים 1981, מכרו המו"לים של ספרי-לימוד כמזיות גדולות של ספרים במחירים מוזלים, מתחת למחירי תעריף משרד-החינוך, ותמורת תשלום במומן. מוכריהם-הספרים מוכרים את אותם ספרים לציבור ההורים, ב-39 אחוז יותר מהמחיר שבו היו צריכים למכור אותם. מזה שנים רבות מלאים סופרים ישראלים טענות כלפי המו"לים שלהם, הטענות מתמקדות בתחושה שהמו"לים אינם מדו-חיים לסופרים על ממדיה המדויקים של המכירה. מו"ל שהחליט לעשות שינוי מהפכני בנושא זה, ולחסוך את טרונות הסופרים, הוא יוסי קריים, המו"ל של ספרי פרוזה. בין סופריו נימנים עמוס קינן, פינחס שדה, אורי אורלב, יהושע סובול ואחרים. החל מהודש הזה תספק הוצאת פרוזה לסופריה תלושי-מחשב, של בית-עלים - מרכז ההפצה הגדול בישראל - ובהם מיספריית-הפועה מדויקים. כפי שנאספו בכל חנויות הספרים בארץ.

מו: להיות אדם... מותר האדם מן הכהן, מזה לפחות מן היום שבו הצהירה השמש על הוד הפירמידה לראשונה..." ניתן באלבוש זה לעקוב אחר הדרך הארוכה שאותה עבר תומרקין - דרך עולם החוויות האירופי המרוחק, דרך החומרים הסינטיטיים למיניהם, עד הגיעו למרכיב הימתיכוני המתחדש בעבודותיו, חומר היצירה הקרוי אדמה, חומר שהיותו את גולת הכותרת של עבודתו בתערוכת הפסלים והמתואים לפסלים, שערך לפני כשנתים במוזיאון ישראל.

את האלבוש מסיים תומרקין במעין מוט: "ובכן, כלום תהיה לנו לפסוף תיאוקרטיה? לא! האמונה מלכת איתנו, הרשע עושה איתנו חופשיים... כל אדם חופשי ובלתי-מוגבל באמונתו או בכפי-רתו, כמו בלאומיותו..." מוטו הלקוח מתוך חזינת היהודים של התיאורטור הרצל. אין ספק כי חזינת האלמנטים הימתיכונים לעבודת תומרקין מעשירה אותה, והאמן אף מודה בכך ומציין "המדבר היה מאז ומעולם נחלת הברואים ורשומם הבלעדיים. בדיוו היה תולה נאר מים, אוכף גמל, או כל חפץ אחר על עין המדבר ויודע שבשבו ימצאו..." אלבוש מהודר זה, בניגוד לאלבושים של אמנים אחרים הרואים אור בשנים האחרונות חדשות לבקרים, הוא בבחינת האני-מאמינן מעורר מחשבה של אמן בולט ומשפיע ביותר בתרבותנו.

תוספת ויטמינים
חדש!

מה הטעם לשלם מחיר כבד בשביל משקה קל? עסים מאפשר לך להוציא את המיץ מכל לירה!

19 טעמים לבחירתך.

עסים מציע לך מיצים ממותקים וגם דיאטטיים במבחר של טעמים נפלאים ומאפשר לך לשתות הרבה בלי לספור את הקלוריות. וזה עוד לא הכל:

מבצע פרסים ענק!

בחדשים יוני-אוגוסט נערך מבצע מיוחד בו יחולקו מתנות ללא הגרלה ואף תתקיים הגרלת פרסים יקרי ערך. הפרס הגדול - טלוויזיה צבעונית אמינה של "סניור" כל שעליך לעשות הוא לשלוח 12 תוויות של מוצרי עסים שונים. פרטים נוספים במדעות המבצע המיוחדות בעתונות. לכן, אם ברצונך לשתות לרוויה, להוציא את המיץ מכל לירה וגם לזכות בפרסים - עליך רק למזוג קצת עסים לכוס ולהוסיף מים קרים. אפשר גם סודה...

עסים מציע לך להרוות את הצימאון עם משקה בריא ומרענן - בלי להתאמץ ובלי לייבש את התקציב.

בשביל מה להתעייף?

למה לך לסחוב בקבוקים "משפחתיים" כבדים ויקרים? בקבוק עסים אחד נותן לך עד 25 כוסות משקה מרענן! זה כמו בשישה (כן, 6) בקבוקים "משפחתיים" והמחיר...

משקה מרווה בפחות מ-2 ל"י!

לעומת משקאות יקרים כמו טמפו, קינלי, שוופס, קוקה קולה או קריסטל - נותן לך עסים כוס משקה מרווה במחיר נמוך להפליא: כ-2 ל"י בלבד, בהתאם לטעם האהוב עליך!

כי עסים זה עסים

על המסלול

כיסים

ולחצניות

מיף ידעה תמיד לאמץ את האופנה ההדדית שנית, ולהרכיב אותה על בגדים במיכהר מעניין ומרתק. בשבוע-האופנה האחרון הציגה אופנת מיף לקיץ '81 שתי קולקציות מקבילות:

הקולקציה הראשונה כוללת חצאיות, מיכנסיים, אוברולים, שורטס, מיכנסיי ברמודה, חולצות ו'קטים, כולה על טהרת הכותנה, כשהבסיס הוא בד חלק משולב בכותנה פירחנית בהדפס פרחים אקזוטיים. למיכנסיים הקצרים, למיכנסיהברי מודה ולחצאיות הרחבות הוסיפו קקישוט כיסים ואבזמים, ולזה מצורפות חולצות גדולות עם קשירה במותן, אשר מכסות על חולצות גופיה כבד זהה. הצבעים הן שולטים בקולקציה זו הם: צהוב, אדום, ירוק, בז, לבן, שמים וצבעי החול.

הקולקציה השנייה בנויה על בד הטריקו בצבעים אחידים ובפסים צרים ורחבים. קולקציה זו מבוססת על ביגדי-ספורט נר חים וקלילים, חצאיות מכווצות עם דוגמת פסים, החוזרת בחולצת הטריקו החשופה, או בעלת השרוול, שמלות כותונת, לא צמודות, וכמובן שורטס מטריקו, ברמודה, אוברולים ומיכנסיים. הצבעים הם: צבעי

שבוע-האופנה אמנם מאחורינו, אבל אופנת קיץ 1981, שמצאה את ביטויה בשבוע זה, עדיין מעסיקה אותנו. אופנת

בגדי מגבת לילדים, לילדה — שימלת טרנינג ספורטיבית ונוחה, גומי במותן וקישוט בשרוולים. לילד — חליפת טרנינג, מיכנסיים רחבים וחולצה עליונה בעלת צווארון ו, העתק מדוייק של אופנת המבוגרים.

מדוייק מהאופנה העכשווית למבוגרים, הן בדגמים והן בצבעים. טרנינגים, מיכנסיים רחבים בעלי גומי במותן וחולצה עליונה. ומיבחר חצאיות לילדות.

גלידה רכים, רוד, צהבהב, לבן וגם שיי לובי פסים עזים כשהור עם צהוב או חום ואפור. אופנת ביגדי הילדים של מיף היא העתק

סרבליים קטנים לילדים קטנים בצבע חאקי מציגה אופנת מיני מיף. לילדה — מיכנסיים ו'קט מוד פופלין, המכנסיים מתרחבים, וה'קט בעל צווארון סיני. לילד — מיכנסיים ו'קט מופופלין. ל'קט „קפושון“.

גם לקטנים

מותר

תצוגות-אופנה ענקיות לא היו הפעם בירושלים. אבל אין ספק שהכרות רבות בשבוע-האופנה, שנערך במלון הילטון השקיעו ממיטב הדימיון בתיכנון אופנה הולמת לקיץ '81.

אופנת להב הציגה קולקציה המבוססת על גזירה נוחה, אוורירית, קרובה לגוף אך לא צמודה, מיועדת לנשים, גברים וילדים. היא בנויה על שילובים והתאמות של חלקי הלבוש השונים. הנשים יכולות לבחור בחצאיות בגזירת פעמון, חצי פעמון ובגזירות ישרות. הן עשירות בכי סים צדדיים ואחוריים, ולהן ממתאמות חולצות וגם ו'קטים בסיגנון הספארי.

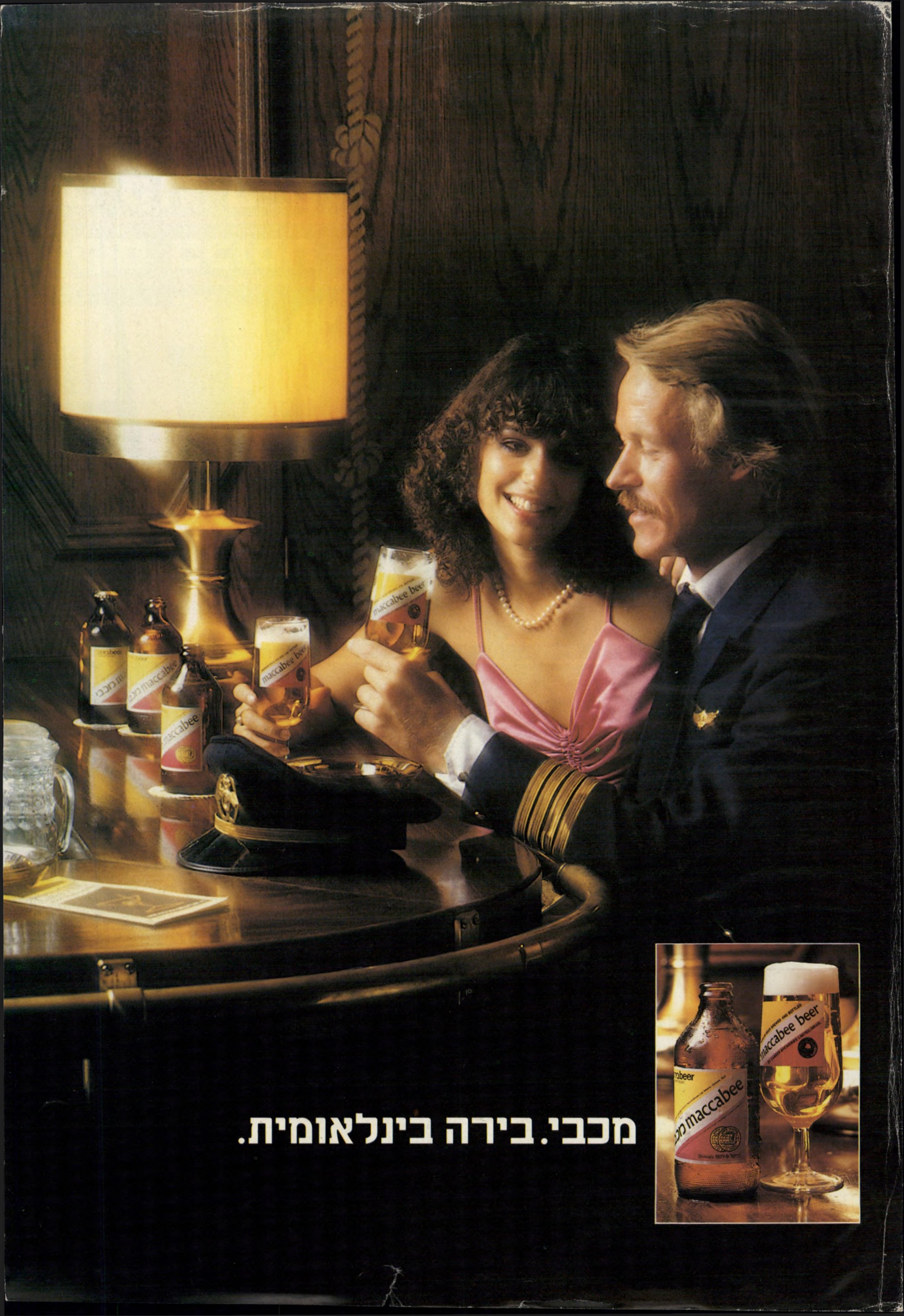
לכם הגברים אני יכולה לבשר שלא קופחתם, חלילה, במראה הספארי. תוכלו למצוא מיכנסיים ארוכים וקצרים ו'קטים בסיגנון המערבי-הפרוע. את הסיגנון הזה יוצרים בעזרת צווארונים קטנים, שילובי פסים ומישבצות, כפתורים גלויים ונסתרים, והכל בצבעים רגועים: אפור כסף, ירוק בהיר, תכלת, כחול וחולצות בצבע החול. אני בטוחה שרבים מכם בוודאי ייהנו מחולצות פולו נטולות צווארון, עשויות מבדי קרפ, וחולצות הטריקו במראה הן טניס.

יש לגלות שגם עבור הילדים תיכננו בר להב אופנה נוחה ומתאימה. חולצות קלוי לות ואווריריות בהדפסים קיציים ובמישי בצות בגדלים שונים. מיכנסיים נוחים בגזירת הגיגס ובגזירת הבאגי.

כמו למבוגרים מציעה אופנת להב אף לקטנים. חולצות טריקו נוחות וקלילות עם הדפסים קיציים, וחולצות מישבצות בגדלים ובצבעים שונים.

חולצת הפולו היא החולצה ללא צווארון עם מיספר כפתורים בחזית. אופנת להב מציגה את חולצת הפולו בחולצות מבדים נוחים ונעימים.

מכבי. בירה בינלאומית.

העולם הזה

צביקה פיק דרש 11 מיליון לירות

ומקום בכנסת כדי לתמוך בפלאטו - אך

פלאטו דפיקה

את האליל

צביקה פיק
בחברת ח"כ
פלאטו־שרון

